

सिंधी जैनशास्त्र शिक्षापीठ

सिंधी जैन ग्रन्थमाला-ग्रन्थांक ७४

आदि प्रधान संपादक : स्व. आचार्य जिनविजय मुनि

प्रधान संपादक : महामहोपाध्याय प्रा. जयन्तकृष्ण हरिकृष्ण दवे,

एम. ए., एल्. एल. बी : विद्यावाचस्पति

मानार्ह नियामक, भारतीय विद्या भवन

भदन्त गुणप्रभ विरचित

मूलसर्वास्तिवादीय

विनयसूत्र

सविमर्श संपादनकर्ता :

त्रिपिटकाचार्य, महापण्डित

श्री राहुल सांकृत्यायन

प्रास्ताविकम्

महामहोपाध्याय प्रा. जयन्तकृष्ण हरिकृष्ण दवे

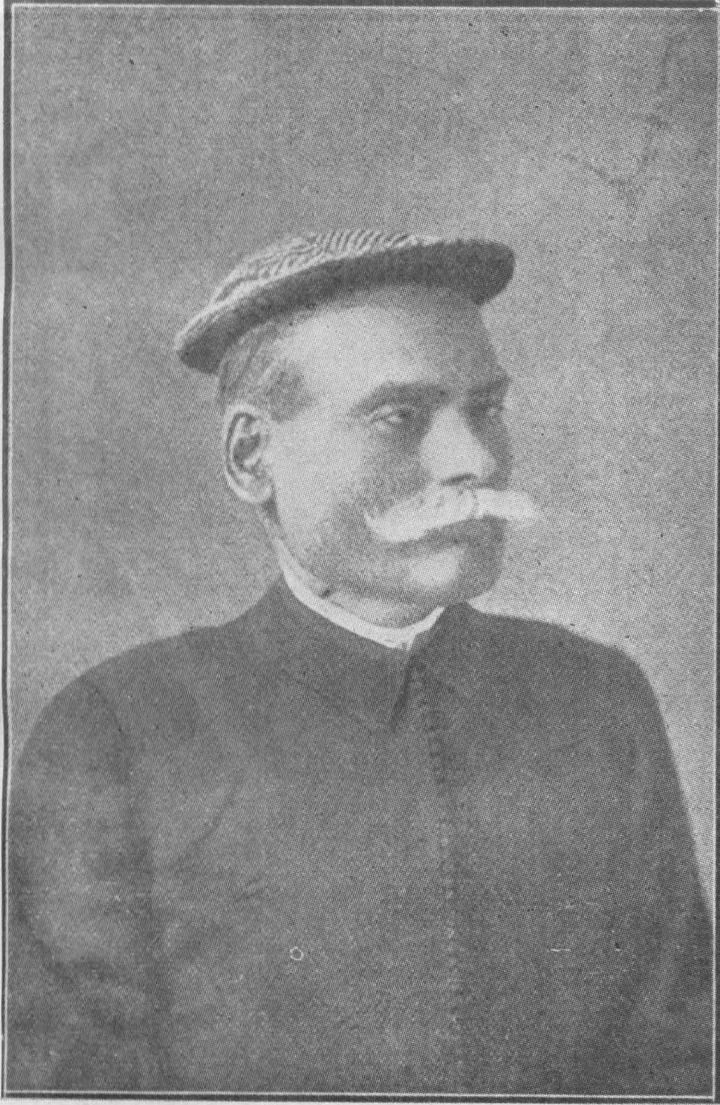
भारतीय विद्या भवन, बम्बई-४०० ००७

१९८१]

सर्वाधिकाराः सुरक्षिताः

[मूल्य रु. ५०]

स्वर्गवासी साधुचरित श्रीमान् डालचन्दजी सिघी

बाबू श्री बहादुरसिंहजी सिघीके पुण्यश्लोक पिता

जन्म : वि. सं. १९२१, मार्ग. वदि ६ 卐 स्वर्गवास : वि. सं. १९८४, पौष सुदि ६

दानशील-साहित्यरसिक-संस्कृतिप्रिय
स्व. बाबू श्री बहादुरसिंहजी सिंघी

अजीमगंज-कलकत्ता

जन्म : ता. २८-६-१८८५]

[मृत्यु : ७-७-१९४४

SINGHI JAIN SĀSTRA SIKSĀPĪTHA
SINGHI JAIN SERIES—74

FOUNDER GENERAL EDITOR — *Late* ACHARYA JINA VIJAYA MUNI

GENERAL EDITOR

Mahāmahopādhyāya Prof. JAYANTAKRISHNA HARIKRISHNA DAVE
M.A., LL.B., Vidyavachaspati

Hon. Director, BHARATIYA VIDYA BHAVAN

VINAYASŪTRA
OF
BHADANTA GUNAPRABHA

Critically Edited

By

Tripitakācārya, Mahāpandita
RAHUL SANKRITYAYANA

With a General Introduction

By

Mahāmahopādhyāya Prof. JAYANTAKRISHNA HARIKRISHNA DAVE

1981

BHARATIYA VIDYA BHAVAN
KULAPATI MUNSHI MARG
BOMBAY 400 007

All Rights Reserved

First Edition — 1981

Price Rs. 50/-

PRINTED IN INDIA

**By V. Varadarajan at Associated Advertisers & Printers, 505, Tardeo
Arthur Road, Bombay-400 034, and Published by S. Ramakrishnan,
Executive Secretary, Bharatiya Vidya Bhavan,
Kulapati Munshi Marg, Bombay-400 007.**

सिंधी जैनशास्त्र शिक्षापीठ

सिंधी जैन ग्रन्थमाला-ग्रन्थांक ७४

आदि प्रधान संपादक : स्व. आचार्य जिनविजय मुनि

प्रधान संपादक : महामहोपाध्याय प्रा. जयन्तकृष्ण हरिकृष्ण दवे,

एम. ए., एल्.एल. बी : विद्यावाचस्पति

मानार्ह नियामक, भारतीय विद्या भवन

भदन्त गुणप्रभ विरचित

मूलसर्वास्तिवादीय

वि न य सू त्र

सविमर्श संपादनकर्ता :

त्रिपिटकाचार्य, महापण्डित

श्री राहुल सांकृत्यायन

प्रास्ताविकम्

महामहोपाध्याय प्रा. जयन्तकृष्ण हरिकृष्ण दवे

भारतीय विद्या भवन, बम्बई-४०० ००७

१९८१]

सर्वाधिकारः सुरक्षिताः

[मूल्य रु. ५०

GENERAL EDITOR'S INTRODUCTION

The Bharatiya Vidya Bhavan has so far published 53 volumes in the *Singhi Jain Series*. When the late Muni Jinavijayaji had been to Santiniketan in December 1931 he had started the *Singhi Jain Granthamala* with the very liberal financial assistance of late Shri Bahadursimhaji Singhi*. When the Bharatiya Vidya Bhavan was started in 1938, Shri Muniji joined the Bhavan at the special invitation of Kulapati Munshiji and entrusted the *Singhi Jain Series* to the Bhavan. Since then, the Bhavan has brought out this series with meticulous care and this prestigious series has received respect of scholars and international recognition. Shri Muniji remained its General Editor till his death, which took place on June 3, 1976.

II

Muniji was born on January 27, 1888, at Rupaheli in Mewar in Rajasthan. His parents were Vriddhisimhaji and Rajkumari. They were Rajput farmers and Muniji's original name was Kisan Singh. At a young age, he joined the sect of a Baba, then a Marwari Jain monk, and then ultimately was initiated by Muni Sundervijayaji, and given the name "Jinavijayaji." With keenness and industry, he devoted himself entirely to exploring Bhandaras for manuscripts and to reading, editing and making research. He went to Jaisalmer, Baroda, Bombay and Poona. Gandhiji invited him to the Gujarat Vidyapith at Ahmedabad. He gave up the costume of a monk to pursue more vigorously his research plans. In 1928, he went to Germany at the invitation of Dr. Jacobi. Coming back to India he joined the Dandi March in 1932 at Gandhiji's call. Thereafter he joined Santiniketan at Gurudev Tagore's invitation and it was here, as stated above, in 1931 that this *Singhi Jain Series* was started.

After Muniji joined Bhavan, this series has become a very prestigious and integral part of the Bhavan. Even though he went to Jaipur as Director to serve his native place the *Singhi Jain Series* was purposely and continuously kept entrusted to the Bhavan by Muniji. In Jaipur, he established a Research Institute—Rajasthan Puratatva Mandir—and started another series. He then went to Chanderia near Chittor and started a Sarvodaya Sadhana Ashrama. At Udaipur, he laid the foun-

*Regarding Muniji's life, see his Sanskrit Prasasti in *Kumarapalacharitra Sangraha* and other Volumes of this series, as also the article by Pandit Sukhlalji in *Darsan* and *Chintan*, pp. 94 ff.

dation of Bhamasa Bharati Mandir and Shri Haribhadra Suri Smriti Mandir. He received the co-operation of a number of learned scholars and has edited more than a hundred rare works. He delivered the Thakkar Vasanji Vyakhyanamala of the Bombay University. He was awarded the title of "Padmashri" by the Government of India. He became a member of the German Oriental Society and was also the President of the Gujarat Itihasa Parishad.

He remained the Hon. Director of the Bhavan till 1954 when he formally retired to work more vigorously at Jaipur and thereafter I was asked to be the Hon. Director. As stated above, he moved from place to place, from time to time and subsequently on account of age, failing health and more particularly his failing eye-sight, the tempo of publication of the *Singhi Jain Series* became slow, more particularly because he was keen to write an exhaustive Introduction to each publication himself. In spite of repeated requests from me, it was not possible for him to write these Introductions in view of the aforesaid difficulties. However, the Bhavan was able to bring out two volumes in 1966 and 1967 by Dr. A. N. Upadhye and Tarunaprabhacharya's *Shadavasyaka-Balavabodhavritt* edited by late Dr. Prabodh Becharadas Pandit in 1976. The last mentioned work contains in detail an exhaustive Introduction by Muniji, written at my repeated special requests, and gives the history of this Series. Even though it is named as *Singhi Jain Series*, Muniji has included in it many non-Jain works also. The series has gained international recognition and is referred to as a prestigious publication in the Report of the Sanskrit Commission appointed by the Government of India.

Vinaya-Sūtra of Mūla Sarvāstivādin school of Buddhism by Bhadanta Guṇaprabha was secured and brought to light by late Tripitakāchārya Mahāpaṇḍita Śrī Rāhul Sankrityayana. He has critically edited this text. In "the Chinese Buddhist Tripitaka" by Bunyiu Nanjio, (Oxford 1883) Co. 1441 is the Vinaya Pilaka of the Mula Sarvāstivādhins. It appears that the manuscript of the present Vinaya Sutra of the same school by Bhadanta Guṇaprabha was secured by late Rāhulji either from China or Tibet.

* * *

Rāhulji was born on April 9, 1893 at Pandaha in Azamgarh District, U. P. in India. His original name was Kedārnāth Pande. His father was Govardhan Pande and mother was Kulavanti Devi. He became a Sādhu in 1912, and twice went to jail in the political movements. In 1927 he went to Sri Lanka as a Sanskrit teacher and there he studied Buddhist literature. He went to Tibet four times—in 1929, 1934,

1936 and 1938; he also visited European countries, Japan, Korea, Manchuria, Russia and Iran. He again courted jail in 1940. From 1944 to 1947 he became professor in the Leningard University of Russia. In 1958 he visited China and thereafter became a professor in Sri Lanka in 1959. Unfortunately he lost his memory in December 1961 and he expired on April 14, 1963. He was awarded the upādhi of Sahityavāchaspati, the Hon. Degree of D. Litt., and Upadhis of Mahāpaṇḍita and Tripitakācharya. He was made Padma Bhushan by the Government of India. He wrote novels, short stories, biographies, autobiography, travel literature and essays. He has also written on Science, Sociology, politics, philosophy and Religion. His editing translation and Research work in Sanskrit covers several volumes. He was a prolific writer and has written more than 125 works.

* * *

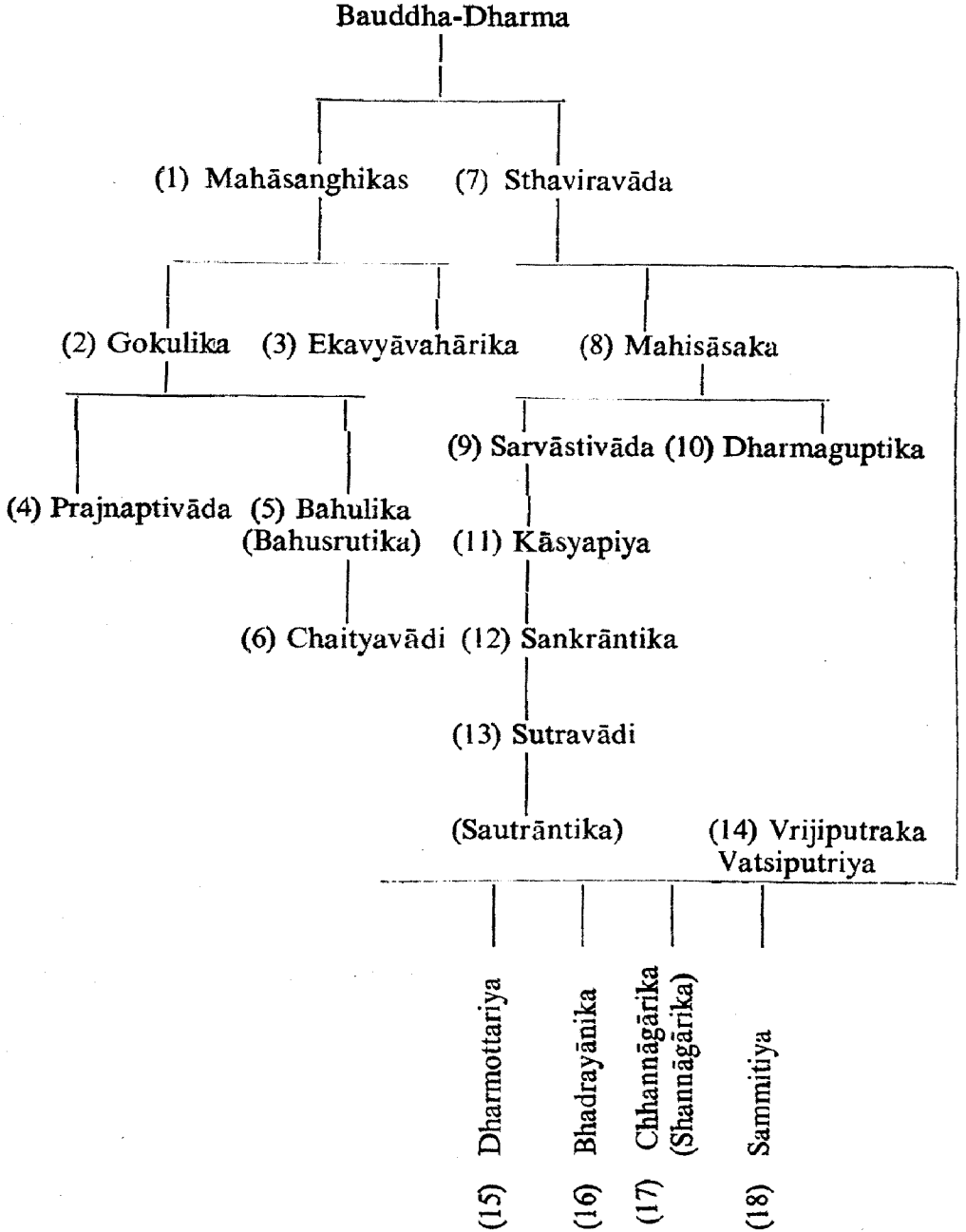
Even in the life time of Buddha there were certain persons like Upananda and Shadvargikas who liked to ignore some of the rules made by Buddha; and immediately after the demise of Buddha, there appears to have been the first Sangiti of the Buddhist texts where Mahākashyapa presided and even at that time there were some old monks like Purāna and Gavāmpati who expressed a dissident note. After Buddha there was no central figure commanding loyalty of the entire sangha. Buddha did not appoint any one. Different groups on the basis of region, teachers, or branches of study arose in due course. Even though Buddha had given up an extremely hard life and severe penance, he had to provide for certain classes of people who believed in them. Some of the monks paid great attention to minor practices and this led to the formation of many groups.

Hundred years after the death of Buddha the, Vrijin monks who came from the Eastern regions advocated some ten points which were opposed by monks of the Western region. There was a discussion and a decision was taken against the Vrijin monks, who, however, seemed to have a majority and they formed themselves into a separate group called the Mahāsanghikas and the orthodox group was known as sthaviravādins or therāvādins.

Thereafter, there were further subdivisions.

Up to the end of Maurya rule the centre of Buddhist religion was Magadha. But after the break up of the Magadha empire, the centre of Buddhist religion moved towards West to Mathura and Punjab and during the time of Kanishka it was in prominence in Gāndhara and Kāshmir.

According to Rāhulji, as stated in his “Bauddha Darshan” at page 58, the various sub-divisions of the Bauddha religion during the time of Aṣoka (269 B.C.) were as under :

In other words, within 100 years of Buddha's death there were two groups, Sthaviravada and Mahāsaṅghikas. Thereafter within a further period of 125 years, there were six subdivisions of Mahāsaṅghikas and 12 subdivisions of Sthaviravāda. In all there were then 18 nikāyas.

Sarvastivāda was included in the Sthaviravāda. All these 18 Nikayas had their own pitakas of sutra, Vinaya and Abhidharma. There were many similarities in the Pitakas of Sutra and vinaya, but there was great difference in Abhidharma Pitaka where the texts were also different. The table given above is according to the commentary on the Katha-Vatthu. Pali sources mention six other sects. Mahāsaṅghikas in due course gave rise to Mahāyanists, whose two sub-schools of Mādhyamikas and yogāchārins are well-known.

The sthaviravādins and the Sarvastivādins gave rise to the school of *Mula-Sarvastivadas*, Haimavatas, etc. From them arose the school of Vaibhāsikas who were continuing the traditions of Sarvastivada. Vaibhāsikas relied more on abhidharma literature while another school of Sautrāntikas relied more on the sutras and considered abhidharma as no part of the sacred literature.

Sarvastivadins were very close to the school of Sthaviravāda and this school of Sthaviravādin is said to have originated in the third century B.C. They were realists. Their great authority was Vasubandhu, who wrote a treatise called Abhidharma-Kosa. Originally he was a vaibhāsika, but later on he became a prominent yogācharin on the persuasion of his elder brother Asanga.

The original canon of Buddhist religion appears to be in Magadha. Perhaps no portion of the Original Magadha canon has survived. However, the Ceylonese canon appears to be very near to it. The Pali canon was reduced to writing in Ceylon in the first century B.C.

The Sanskrit canon of North India appears to have been derived independently from the original Magadha canon. While all the schools have Vinaya and Sutra Pitakas, only two schools, one of Ceylone and the other of the Sarvastivādins possess Abhidharma Pitaka. Both of them have different texts. The Sarvastivādin school originated in Kashmir and then spread far and wide. Their canon was in Sanskrit. It is not possible to say how far their canon differs from the Sthaviravāda school of which they were a subdivision. As observed by Farquhar, we have to entirely depend for our knowledge of this school upon Chinese and Tibetan translations, only fragments of the original Sanskrit having survived. According to Sarvastivādins, a general Buddhist Council was held during the time of Kanishka in Kashmir where commentaries on three baskets were composed.

Mula Sarvāsthivādin vinaya and a number of texts of the Vinaya of other Hinayana schools were translated into Chinese, while all the chief works of the abhidharma of Sarvāsthivādins were reproduced in Chinese and Tibetan. After Itsing returned to China he is said to have spent 12 years in translating Buddhist texts. In them there were 13 works representing Mula Sarvāsthivādin Vinaya. (Farquhar in Outline of Rel. lit. of India p. 207.)

It is said that Sarvāsthivādins were probably the most vigorous of the Hinayana school. Two of their chief works of Vinaya were translated into Chinese in 404 A.D. and parts of them were also rendered into Kuchean (Hoernle "Manuscript Remains of Bud. Lit.").

Winternitz observes on page 4, Vol. II (A History of Indian Literature) that the Vinaya of the Mula Sarvāsthivādin harks back to an early age.

As observed above, the literature of Mula Sarvāsthivāda is in Sanskrit which also testifies to the antiquity and the fidelity of the Pali version. Fragments of the canon of Mula Sarvāsthivāda have been discovered recently in Central India.

Though not translated from Pali there is ample evidence to show that there is fidelity with the Pali version. Winternitz observes that there are many literal agreements and that there is a uniformity behind both these collections. Some of these works are known only from the Tibetan and Chinese translations. Quoting Oldenberg, Winternitz says "the Pali copy though actually not of infallible accuracy, must still be judged as eminently good".

Itsing mentions Arya-Mula-Sarvāsthivāda and states that the schools of Mula Sarvāsthivāda, Dharmaguptas and Mahisāsaka and Kāsyapiyas are its subdivisions. Winternitz observes that the relation between Sarvāsthivāda and Mula Sarvāsthivāda, is however, by no means clear. He says that the Sarvāsthivāda school of the Hinayana which had its adherents more especially established in Kashmir and Gandhara had spread to Central India, Tibet and China and had Sanskrit canon of its own. We know it from many fragments which have been discovered among the manuscripts and block prints brought from Eastern Turkestan. Probably texts of Mula Sarvāsthivāda were translated from Sanskrit into Chinese by the Chinese pilgrim Itsing in the year 700 to 712. There are, however, Chinese translations of single texts dating from the middle of the Second Century onwards and there were adherents of the Sarvāsthivāda in India as early as the second century B.C. In wording and arrangement of texts, the Sanskrit canon evinces great similarity to the Pali canon. There are many points of differences also. A feasible explana-

tion of this is that both cannons had a common source, probably the lost Magadha canon. (Winternitz Vol. II page. 232.)

As has been observed earlier the canon of the Mula Sarvāstivādins comes to us only in an incomplete way. Quoting Przulski, Winternitz observes on page 624, Vol II, "Compilers of the Vinaya of the Mula Sarvāstivādins are likely to have borrowed from the ancient collection of fables of which our Divyāvadāna is only a late recension".

Ryukan Kimura in his "A historical study of the terms of Hināyana and Mahāyāna and the origin of Māhayāna Buddhism" observes on page 7, quoting Vinita Deva of the 8th Century A.D. that "the Sarvāstivādin's used Sanskrit, Mahāsaṅghikas Prakrit, the Sammitiyas Apabhramsa and Sthaviravādins used paisachi".

Sthaviravādins hold that all existence is impermanent. The Sarvāstivādins went a little further and opined that all existence is impermanent yet atomic elements are permanent, (Kimura Page 151). According to Kimura Sarvāstivādins separated from Sthaviravādins about 300 years after Buddha's nirvana and established its centres in Kashmir and Gandhara. (page 74.)

Vinaya Pitaka is defined by Oldenberg in his translation of that Pitakam Vol. I, Introduction Page 13, as "a collection of rules regulating the different ways of conduct of the Samgha and bhikkus". In the note he observes that "no direct mention is made in the Vinaya of laymen (upāsaka) associated with the Samgha excepting that the rules regulate the conduct of the Bhikkhus towards laymen, their reception as upāsakas etc". In short, it is the discipline of the Bhikkhus. This Mula Sarvāstivādiya Vinaya Sutra by Bhadanta Gunaprabha treats of following subjects :—

१.	प्रज्ञयावस्तु	पृ. १- १३
२.	पोषधवस्तु	पृ. १३- ७७
३.	वार्षिकवस्तु	पृ. ७७- ८०
४.	प्रावरणवस्तु	पृ. ८०- ८२
५.	कठिनवस्तु	पृ. ८२- ८३
६.	चीरवस्तु	पृ. ८४- ९१
७.	चर्मवस्तु	पृ. ९१- ९२
८.	भ्रूषज्यवस्तु	पृ. ९२- ९९
९.	कर्मवस्तु	पृ. ९९-१०१
१०.	प्रतिक्रियावस्तु	पृ. १०१-१०३
११.	कालाकालसंपातवस्तु	पृ. १०४

१२.	भूम्यन्तरस्थचरणवस्तु	पृ. १०४-१०६
१३.	परिकर्मवस्तु	पृ. १०६
१४.	कर्मभेदवस्तु	पृ. १०६-१०७
१५.	चक्रभेदवस्तु	पृ. १०७
१६.	अधिकरणवस्तु	पृ. १०८-११०
१७.	शयनासनवस्तु	पृ. ११०-१२१
	विनयकर्मसंग्रहकारिका:	पृ. १२२-१२३

The Vinaya Sutra of the Mula Sarvāstivādin school of Buddhism by Bhadant Gunaprabha, as edited by Rahul Sānkṛityāyana, has, as shown above, 17 chapters followed by a few Karikas and each chapter is divided into several sub sections.

The text of this Vinaya Sutra as edited by Rāhulji is now placed before the world of scholars. He intended to write an Introduction to it himself in his life time, but could not do so on account of his sad demise. A brief introduction, is therefore given here.

Bharatiya Vidya Bhavan,
Chowpatty, Bombay-400 007

October 2, 1980

Jayantkrishna H. Dave
Hon. Director,
Bharatiya Vidya Bhavan &
General Editor :
Singhi Jain Series

भदन्तगुणप्रभविरचितं

[मूलसर्वास्तिवादीयं]

विनयसूत्रम् ।

१. प्रव्रज्यावस्तु ।

§ १, श्रामणेरत्वोपनयम् ।

॥ नमो बुद्धाय ॥

अथ निर्याणवृत्तम् ^(१) । सर्वस्मिन् सन्निपतिते संघे कृतेदं वेशं निपत्य प्रगृहीताञ्जलिमुकुटुकस्थं वृद्धान्तं याचितवन्तं त्रिज्ञसिचतुर्थेन कर्मणा सह प्रव्रज्योपसंपदावुपनयेयुरिति पुराकल्पः ^(२) । निःश्रितस्य कश्चिद् भिक्षुं तत्रोपाध्यायतया प्रव्रज्योपसम्पदौ ^(३) । पृष्ठान्तरायिकं परिशुद्धाय पूर्वोपाध्यायत्वेनावकाशं कुर्यात् ^(४) । नानुपसम्पन्नस्य पूर्वमुपासकत्व-श्रामणेरत्व-भिक्षुत्वानामुत्तरम् ^(५) । शरणगत्यभ्युपगमवचनोपक्रममुपासकत्व-श्रामणेरत्वाभ्युपगमवचनं क्वीर्यते ^(६) । अनन्तरमतशिक्षतिर्च(शैक्षता ?)मनभ्युपगमरूपेण ^(७) । स्वयमुपासकतामुपनीयारोचकाय संघस्वार्पयेत् भिक्षवे ^(८) । कश्चि(? च्चि) त् परिशुद्ध्या (? इ इ)तीति पृष्ठा श्रद्धमानयेत् ^(९) । सर्वसन्निपातेन वा संनिषण्णेनुलयनं वा ^(१०) । स चेत् परिशुद्ध [इ]तीति सर्वे ब्रूयुः ^(११) । उपाध्यायं याचेत् ^(१२) । केशश्मश्रवतारयेताचूडम् ^(१३) । अवतार्यतां चूडेति पृष्ठेनानुज्ञाते(त ए)तान् ^(१४) । स्नायात् ^(१५) । उपाध्यायः काषायाणि वस्त्राणि दद्यात् ^(१६) । पादयोर्निपत्य प्रतिगृहीत ^(१७) । उपाध्यायः प्रावृणुयात् ^(१८) । व्यञ्जनं प्रत्यवेक्षेतासंचेतितम् ^(१९) । प्रव्रज्यामुपनयेत् शरणगमनोपक्रमम् ^(२०) । याज्ञानन्तरं वा ^(२१) । श्रामणेरत्वोपनायिनेऽर्पयेत् भिक्षवे ^(२२) । कश्चित् परिशुद्ध[इ]तीति पृष्ठा श्रद्धमुपनयेत् ^(२३) । आचार्यः ^(२४) । रहोनुशंसककर्मकारकनिःश्रयदायकपाठकाश्च ^(२५) । वृत्सेऽर्थे भूतत्वम् ^(२६) । अभ्युपगतावुपाध्यायस्य याज्ञायां तदुद्भूतिः ^(२७) । आवृत्तौ तृतीये श्(र्थे ?)न्त्यायां वृत्तत्वम् ^(२८) । तद्यथा परोत्कीर्तनकाले श्रामणेरत्वस्य ^(२९) । पश्चिमोत्रोपाध्यायत्वस्य ^(३०) । पर्यन्ते निःश्रयदानस्यैकरात्रं निःश्रयत्वेन प्रत्यु-

पस्थानम् ^(३१) । पाठस्य त्रिरेकगाथापरिवर्तनम् ^(३२) । नापाठनाभिप्रायेणो-
च्चारणे पाठत्वम् ^(३३) । नान्यथैतन्न उपस[म्पा] दयेत् ^(३४) । नैवमन्यम् ^(३५) ।
नानुत्त्वा सहितमर्थहेतोर्नाम गृह्णामीत्युपाध्यायनाम गृह्णीयात् ^(३६) ।

॥ [इति] श्रामणे रत्वोपनयविधिः ॥

✽

§ २, उपसम्पद्धिः ।

संघादुपसंपत् ^(३७) । उपाध्यायतायामुन्मुखीभूतः कर्मकारकमधीच्छेद् रहोनु-
शासकश्च भिक्षुम् ^(३८) । उपाध्यायं याचेत् ^(३९) । स स्वयमेनं त्रिचीवरमधिष्ठा-
पयेत् ^(४०) । पात्रञ्चोपदर्श्य मोनमधिकं पा(भा ?)ण्डपेति (?) संघे ^(४१) । सुपा-
त्रमित्यनेवं ब्रूयुः सर्वे ^(४२) । अपक्रमिते क्व इत्याख्याप्य रहोनुशासकमुत्साह्य
कर्मकारकः संवर्त(?)पेनमनुज्ञापयेत् ^(४३) । शृणु त्वमहो रहसमनुशिष्यात् ^(४४) ।
तिष्ठ मा शब्दितां गमिष्यसीत्येनमुत्त्वा समनुशिष्ट इति संघाय परिशुद्धिं
निवेद्य किमागच्छत्वित्यागमनं पृच्छेत् ^(४५) । स चेत् परिशुध्य(द्व इ)तीति
सर्वे ब्रूयुः ^(४६) । उपसंपदं कर्मकारको याचयेत् ^(४७) । ज्ञापयित्वा संघान्तरायिकं
पृच्छेत् ^(४८) । उपसंपदमुपनयेत् ^(४९) । छाया (? यां) वेदयेतानन्तरं मिताम् ^(५०) ।
सं(? शं)कुना चतुरङ्गुलेनैतत् साधु ^(५१) । पुरुषत्वेनास्य वानुव्यवहारः ^(५२) ।
अहोरात्रांशपूर्वाह्वादिकम् ^(५३) । समयश्च पञ्चैते ^(५४) । हैमन्तिको ग्रैष्मिको वार्षिको
मितवार्षिको दैर्घवार्षिक इति ^(५५) । चातुर्मासिकौ पूर्वौ ^(५६) । मासः परः ^(५७) ।
ततोऽहोरात्रतः ^(५८) । तदूनमन्यो मासत्रयम् ^(५९) । निःश्रयानारोचयेत् ^(६०) ।
पतनीयान् धर्मान् ^(६१) । श्रमणकारकांश्च ^(६२) । समप(म्प ?)न्नतां सम्यक्तया च
प्रेप्सितस्योद्गाह्य शीलसामान्यगततारागणे नियुञ्जीत् (? त) ^(६३) । यात्रिकसम्ब-
न्धप्रतिबिम्बने ^(६४) । विनीतसंवासतायाम् ^(६५) । प्रयोजनानुष्ठाने ^(६६) । संपद्य-
मानतामनाख्यातसमाचपरिज्ञानस्याचक्षीत् ^(६७) । आदरे नियुञ्जीत् ^(६८) । सौपा-
याख्यानश्च संपादने ^(६९) ।

॥ [इति] उपसम्पद्धिः ॥

✽

(क) निःश्रयगतम् ।

नानवलोक्य निःश्रयं निःश्रितः करणीयं कुर्यात् ^(७०) । मुक्तवोच्चारप्रस्रावम् ^(७१) ।
दन्तकाष्ठविसर्जनं सोपविचारे विहारे चैत्याभिवन्दनम् ^(७२) । एकान्तं
पञ्चाशव्यामपर्यन्ता विरमतो गमनं पात्रचीवरकर्मणो ग्लानोपस्थाने को
(? कौ) कृत्यप्रतिविनोदने पापकदष्टिगतप्रतिनिःसर्गे तीव्रमौत्सुक्यमापद्येता-

होवतारं कुर्या कारयेयं वेति ^(१७३) । प्रणिधातुकामे संघेऽहो वत संघोऽस्येदं प्रणि-
धिकर्म न कुर्यादिति ^(१७४) । कृतेऽवसारयेदिति ^(१७५) । परिवासमूलपरिवास-
मानास्वमूलमानास्यावर्त्तनार्थिनि निःश्रयेऽहो वत संघस्य परिवासादचतुष्कं
दद्यादावहेदिति ^(१७६) । सोऽस्यैतदसौ कुर्यादुत्सृज्यावलोकनम् ^(१७७) । नोनदशवर्ष
उपसंपदोपाध्यायत्वनिःश्रयत्वानिःश्रितवासान् कुर्यात् ^(१७८) । नासमन्विते
केनचिदनन्तरेभ्यः समायोगेन ^(१७९) । ग्लानोपस्थानकौकृत्यप्रतिविनोदनपाप-
कदष्टिगतप्रतिनिःसर्गानभिरतिस्थानप्रमीलनानां करणकारणे सीमार्थम् ^(१८०) । पा-
[प]कै(?)क्षत्वादपञ्चके सशीलवत्ता बाह(हु?)श्रुत्यम् ^(१८१) । पिटकाभिज्ञत्वम् ^(१८२) ।
ग्रहण एषां प्रतिबलत्वम् ^(१८३) । अधिशीलचित्तप्रज्ञं शिक्षणायाम् ^(१८४) । प्रतिब-
लत्वं वा शिक्षणायाम् ^(१८५) । एवमध्याचारविनयप्रातिमोक्षम् ^(१८६) । श्रद्धाशील-
श्रुतत्यागप्रज्ञासम्पन्नत्वम् ^(१८७) । शीलसमाधिप्रज्ञाविमुक्तितज्ज्ञानदर्शने ^(१८८) । सा-
रब्धवीर्यत्वप्रज्ञत्वं च ^(१८९) । स्मृतिमत्त्वम् ^(१९०) । प्रतिसंलील(?)नत्वम् ^(१९१) ।
समाहितत्वम् ^(१९२) । शैक्षता ^(१९३) । अशैक्षता ^(१९४) । उत्पत्तिप्रज्ञाप्यनुप्रज्ञप्ति-
प्रतिक्षेपाभ्यनुज्ञाभिज्ञत्वम् ^(१९५) । आन्तरायिकानान्तरायिकाभिज्ञत्वं ख्यापितानु-
शासकत्वम् ^(१९६) । सहग्राहणप्रतिबलत्वेन निःश्रयस्योपनिःश्रयस्य वा ^(१९७) । आपत्ये
(च्य?)नापत्तिगुरुलघुताभिज्ञत्वप्रवृत्तप्रातिमोक्षविस्तरत्वम् ^(१९८) । वृद्धाभावे नवकं
निःश्रयेत ^(१९९) । सामीचिं केवलं ज्ञापयेत् ^(२००) । चरेदनिःश्रितः पञ्चवर्षः पश्चिम-
सम[ग] योगेन समचित्तजनपदचारिकम् ^(२०१) । नान्यस्त्रैविधोऽपि ^(२०२) ।

॥ [इति] निःश्रयगतम् ॥

✽

(ख) संग्राह्यगतम् ।

माप्ति(सि?) तीर्थ्य इति प्रव्रज्यार्थमुपसंक्रान्तं पृच्छेदुपसम्पादकांश्च ^(२०३) ।
नानाराधितचित्तमुत्सृज्य शाक्यमाग्नेयश्च जटिलं तीर्थ्य प्रव्राजयेयुरुप-
संपादयेयुर्वा कृते तत्तीर्थ्यानाराधितादितीर्थ्यान्तरवर्ज[न?]म् ^(२०४) । रत्नानां
वर्णस्य तीर्थ्यानामवर्णस्य भूतस्योक्तावकुप्यत्वमाराधितचित्तता ^(२०५) । तदर्थ-
मतद्रन्तमेनं कृतोपासकतान्तं चतुरो मासान् परिवासयेत् संघो दत्त्वा परिवासं
कर्मणा ^(२०६) । संघात् तस्य भक्तम् ^(२०७) । उपाध्यायाच्चीवरम् ^(२०८) । कर्त्तृत्वञ्च
कर्मादानस्य ^(२०९) । परिपूर्णपञ्चदशवर्षोऽसीति प्रव्रज्यार्थमुपसंक्रान्तं पृच्छेत् ^(२१०) ।
नोनमसमर्थं काकोड्ढायने समर्थं वा सप्तवर्षं प्रव्राजयेयुः ^(२११) । नैकत ऊर्ध्वं
श्रमणोद्देशमुपस्थापयेत् ^(२१२) । अरुचिश्चेदनेकध्वं प्रव्रज्यायां प्रव्रज्यातिरिक्तमुप-
सम्पादयेत् ^(२१३) । ऊनश्चेदन्यस्याप्युपनिःश्रित्यर्थमर्पयेत् ^(२१४) । नासौ तमाच्छि-
(च्छि)घात् ^(२१५) । उपसंपादयेदप्रयच्छतो बलादादाय कृ[त]दासः (?) ^(२१६) ।

व्यसिस्ते(स्ति ते ?) कस्यचित् किञ्चिद्देयमल्पं वा प्रभूतं वा ^(११७) । जीवत्पितृक-
मननुज्ञातम् ^(११८) । ताव्या (?) मद्रदेशं प्रव्रज्यापेक्ष[म्?] सप्ताहं धारयेत् ^(११९) ।
नानारोचितं दूरदेशमप्येनं संघे प्रव्राजयेत् ^(१२०) । युक्तं प्रव्रज्यापेक्षस्य संघेन भक्त-
दानम् ^(१२१) । कृतानुज्ञातोऽपि मातापितृभ्यामन्ते मुक्त्वा दूरदेशकम् ^(१२२) । मासि
ग्लान इत्युपसंक्रान्तं पृच्छेत् ^(१२३) । मा ते ग्लान्यं किञ्चिदस्तीति वा ^(१२४) ।
विशेषत उपसंपादकाः ^(१२५) । न ग्लानं प्रव्राजयेयुरुपसम्पादयेयुर्वा ^(१२६) । कृत-
प्राक्प्रणिहितात् ^(१२७) । नास्त्यस्य प्रहा(रो?)हणधर्मतेति च ^(१२८) । नाशन-
मेवं र्त (त?)स्य लिङ्गिनः ^(१२९) । निर्मितः ^(१३०) । पण्डकः ^(१३१) । पाञ्चवि-
ध्यमस्य जात्या पक्षासक्तप्रादुर्भावि(वे?)र्षयापत्कृत इति ^(१३२) । अन्त्यस्यात्र
दोषभक्तौ नाशनम् ^(१३३) । तीर्थिकायभ्रा(पक्रा)न्तकः ^(१३४) । समात्तेदं प्रव्रज्यस्य
तद्दृष्टेर्निक्षिप्येदं चीवरं तेन ध्वजेन तत्रारुणोद्गमने तत्त्वम् ^(१३५) । अकृते दोर्वा (षो?)
न्यथा स्तेयस्य ^(१३६) । मातृघातकः ^(१३७) । पितृघातकः ^(१३८) । अर्हद्घातकः ^(१३९) ।
संघभेदकः ^(१४०) । तथागतस्यान्तिके दुष्टचित्त (तेन ?) रुधिरोत्पादकः ^(१४१) ।
भिक्षुणीदूषकः ^(१४२) । चतुर्णां पाराजिकानामन्यतमामापत्तिमापन्नः ^(१४३) ।
तेभ्युपपन्नोः (?भ्य उपपन्नः) स्याच्चेत् सामग्री पुनः प्रणिधानम् ^(१४४) ।
अदर्शनोक्तौ मृषा चेत् प्रायश्चित्तिकम् ^(१४५) ।

हस्तच्छिन्ना व्व (?) पादच्छिन्ना अङ्गुलीफणहस्तकाः ।

अनोष्टकाश्च चित्राङ्गा अतिवृद्धा अतिबालकाः ॥

खञ्जः काण्डरिकः काणः कुणिः कुब्जोऽथ वामनः ।

गलगण्डमूकबधिराः पीठसर्पि श्लीवदी (? श्लिपाटकः) ॥

स्त्रीछिन्ना भारच्छिन्ना मार्गच्छिन्नाश्च ये नराः ।

तालमुक्ता कन्दलिच्छि(च्छि)न्ना एवं रूपा हि पुरुषाः ॥

—प्रतिक्षिप्ता महर्षिणा ॥

प्रासादिकञ्च (?स्य) प्रव्रज्या परिशुद्धस्योपसंपदा ।

आख्याता सत्यनाम्ना वै संबुद्धेन प्रजानता ॥

॥ [इति] संग्राह्यगतम् ॥

✽

§ ३, क्षुद्रकादिगतम् ।

कुद्राजभटः ^(१४६) । अननुज्ञातं राज्ञा दूरदेशकम् ^(१४७) । कृच्छ्रोध(?ध्व)ज-
वधकः ^(१४८) । न रथकारचण्डालपुक्सतद्विधान् प्रव्राजयेत् ^(१४९) । निदर्शनं
हस्तच्छिन्नादयः ^(१५०) ।

हरिद्रकेशा हरिकेशा हरितकेशास्तथैव च ।
 अवदातकेशाश्च ये नरा नागकेशा अकेशकाः ॥
 घा (? घं) टाशिरा बहुशिरा अतिस्थूला [:] श्लिपाटकाः ।
 खरशूकरशीर्षाश्च द्विशीर्षा अप्यशीर्षकाः ॥

हस्तिकर्णा अश्वकर्णा गोणमर्कटकर्णकाः । खरसूकरकर्णाश्च एककर्णा अकर्णकाः ॥
 लोहिताक्षा तिवदाक्षाश्चुल्लाक्षातिपिङ्गलाः । काचाक्षा बुद्बुदाक्षाश्च एकाक्षा [अ] प्यनक्षकाः ॥
 हस्तिनासा [अ] श्वनासा गोणमर्कटनासकाः । खरसूकरनासाश्च एकनासा अनासकाः ॥
 हस्तिजोडा अश्वजोड [I] गोणमर्कटजोडकाः । खरसूकरजोडाश्च एकजोडा अजोडकाः ॥
 हस्तिदन्ता अश्वदन्ता गोणमर्कटदन्तकाः । खरशूकरदन्ताश्च एकदन्ता अदन्तकाः ॥

अतिग्रीवा अग्रीवाश्च स्कन्धाक्षा अपि कुब्जकाः ।
 लंगूलच्छिन्ना वातांडा एकाण्डा [अ] प्यनण्डकाः ॥
 अतिदीर्घातिह्रस्वाश्च कृशाश्चातिकभासिनः ।
 चतुर्भिश्च छविवर्णै चे (?) ला विकटकास्तथा ॥
 एवंविधानामपि तं प्रतिक्षेपं प्रधारयेत् ।

न जातिकायदुष्टं प्रव्रजितमुपस्था [प] येत् ^(१५१) । युज्यते नैकस्यैकोपाध्यायस्यै-
 केन वचसोपाद [I] नमा त्रयात् ^(१५२) । अभीवस्तुल्यसमयानां परस्परं सामीचिकर-
 णस्य ^(१५३) । संप्राप्ते प्राथम्यम् ^(१५४) । न द्वयङ्गुलाद्द्वैमारण्यकः केशान् धार-
 येत् ^(१५५) । नैतदर्वाक्त्वाद् ग्रामान्तिकः ^(१५६) । न गोलोमकान् केशांछे (श्ले)-
 दयेत् ^(१५७) । मुक्त्वा व्रणसामन्तकम् ^(१५८) । न चूडां कारयेत् ^(१५९) । न संबाधे
 प्रदेशे रोमकर्म कारयेत् ^(१६०) । व्रणनिमित्तरूढावन्यथा विज्ञान् स्थविरस्थवि-
 रानवलोक्य ^(१६१) । नाङ्गनाडीमनेतन्निमित्तम् ^(१६२) । नान्यत्र का [र] येत्
 क्षुरभारं वा नावच्छेदं भजेत वासिमुखं वा ^(१६३) । नैषां मृ (मु ?) ष्ठीं भजेत ^(१६४) ।
 भजेत लेखं मलापकृष्टेन चीवरेण केशश्मश्रववतारयेत् ^(१६५) । धारयेत्
 केशप्रतिग्रहणम् ^(१६६) । अभावे संकक्षिकया ^(१६७) । न संस्तरे ^(१६८) । न यत्र
 सांचिकसंम [I] र्जनीनिपातः ^(१६९) । अवतारयेत् प्र [I] सादादौ जीर्णो ग्लानो वाता-
 तपवर्षेषु च ^(१७०) । तं प्रदेशं परिकर्मयेत् ^(१७१) । संकीर्णे वालोच्छोरणम् ^(१७२) ।
 एवं नखच्छेदनम् ^(१७३) । नानधिष्ठिता भिक्षुण्यैषा पुरुषेणातीतरागा केशां-
 छे (श्ले) दयेत् ^(१७४) । संरत्यमानामधिष्ठात्री समनुशिष्यात् स्मृतिमुपस्थापय
 किमस्मिन् पूतिकलेवरे सारमस्तीति ^(१७५) । मातृसंज्ञां भगिन्या दुहितुर्वेति
 कल्पकम् ^(१७६) । स्नानं कृते च कुर्वीत ^(१७७) । पञ्चाङ्गिकं वा शौचं न नग्नः
 स्नायात् ^(१७८) । न भिक्षुणी पुरुषतीर्थे न स्त्रीतीर्थे चूर्णेन ^(१७९) । कल्पते मुद्रादेग-

(ग)न्धपरिभावितं चूर्णम् ^(१८०) । प्रतिग्रहणमस्य ^(१८१) । भैषज्यपरिभावितस्य च ग्लानेन ^(१८२) । न भिक्षुणी योषिति चूर्णं क्षिपेत् ^(१८३) । नाग्रधि(स्थि?) ता-धस्यपूर्वपश्चिमनिवासितंनै(?)निःश्रयणीमधिरोहेत् ^(१८४) । नान्यदैवं स्यात् ^(१८५) । नाप्रतिच्छन्नवक्त्रया व्यतिभजेत् ^(१८६) । धारयेत् स्नानशाटकम् ^(१८७) । आस-क्तिद्विपुटे प्राणकानाम् ^(१८८) । पत्राण्यभावे दत्त्वो(?) पुरतः पृष्ठतश्च प्रतिगुप्ते प्रदेश-स्नानम् ^(१८९) । मोचने सक्तस्य प्राणिनोऽपि गतिः ^(१९०) । उदकभ्रमिविहार एतत् ^(१९१) । छोरणं च द्रवस्य ^(१९२) । करणं स्नानशाटिकायाः ^(१९३) । इष्टकास्त-रस्यासां दानम् ^(१९४) । स्यन्दनिकायाः शोधनम् ^(१९५) । भ्रमे स्नातावनुत्थानम् ^(१९६) । नेह नोद्धर्षेण कायं शोधयेत् पादाभ्यामन्यम् ^(१९७) । निदर्शनमेतत् तीक्ष्णशौटी-रयोः ^(१९८) । अग्निना शुक्तेः शोधनम् ^(१९९) । न किञ्चित् केनचिदागुष्टि चेल-वत्यौ (?) भिक्षुण्युद्धर्षेत् ^(२००) । नातपगतसंभावकोदकश्चीवराणि प्रवृण्वीत ^(२०१) । धारयेत् कायप्रोञ्छनम् ^(२०२) । अभावे मुहूर्त्तमुत्कुडुकेन स्थित्वा स्नानशाटकेन प्रोञ्छनम् ^(२०३) । प्रतिसेवेत जेन्ताकम् (?) ^(२०४) । करण्डस्य करणमुच्छर्करे साधु ^(२०५) । बहिःसंवृत्तस्यान्तर्विशालस्य समुद्राकृतेर्वातायनस्य मोक्षो मध्ये ^(२०६) । जालवातायनकवाटिकाचक्रिकाघटिकासूचीनाञ्च विनिवेशनम् ^(२०७) । अजपाद-कदण्डोपस्थापनञ्च ^(२०८) । द्वारे कवाटार्गडकटकायामपट्टसमायोजनम् ^(२०९) । तप्तजलस्थापनार्थमभ्यन्तरपार्श्वकपोतमालाकरणम् ^(२१०) । अग्निकरणस्थाने भूमा-विष्टकास्तरदानम् ^(२११) । अनिर्वाणाय संवर्त्तनम् ^(२१२) । तदर्थमायसस्फिजधा-रणम् ^(२१३) । ज्वलत्यग्नावकृमाय प्रवेशपरिहरणम् ^(२१४) । तमिकानुत्पत्तये सक्तूनां कडुकतैलप्रक्षिता[नाम]शौ प्रक्षेपः ^(२१५) । दौर्गन्ध्यविनिवृत्तये धूपदानम् ^(२१६) । चिकसपिण्डिकया क्षिप्रधरणे प्रविधानम् ^(२१७) । आमलकपिण्डिकपाचकक्षपि-ण्डकोत्रासनम् ^(२१८) । तृणो भूमेरास्तरणमात्रैरौत्पत्तिनार्द्रत्वेन तेमनेन वा ^(२१९) । कण्डूयनार्थमायसदर्विकाकरणम् ^(२२०) । छिद्रेणोपनिवर्त्य सूत्रकेनास्यास्थापन-मुपधिधारिकेण गुप्तेन ^(२२१) । निर्मादिततासंपत्त्यर्थमस्यामग्निकल्पकरणम् ^(२२२) । अस्नानं तत्र ^(२२३) । शालायास्तदर्थं करणम् ^(२२४) । अनाशाय स्नपयञ्चीवराणा-मिष्टकाववर्द्ध (बद्ध ?) गर्तकरणम् ^(२२५) । उदकभ्रमस्यास्य मोक्षः ^(२२६) । शिष्टानाम-त्युष्णितायां जलस्यारोचनम् ^(२२७) । शीतेनास्य भेदः ^(२२८) । सेकादयोऽपि ^(२२९) । पापी (?)मोमयदन्तकाष्ठपरिपूर्णकर्परोपस्थापनम् ^(२३०) । क्षमता चेत् पुरोभक्ति-काकरणम् ^(२३१) । मध्यपातेन प्रत्युपतिष्ठमानमज्ञातमत्रैत्(व ?) गतो निर्ज्ञानार्थं पृच्छेत् ^(२३२) । द्वारपालस्यैतदर्थं स्थापनम् ^(२३३) । अप्रवेशार्थं च भिक्षोः ^(२३४) । नाश्रद्धस्यात्र प्रवेशं दद्यात् ^(२३५) । सार्द्धं विहार्यन्तेवासिकैरत्र परिकर्मकरणम् ^(२३६) । नवकैरित्यपरम् ^(२३७) । दीपनकटाहकतैलदन्तकाष्ठगोमयस्य मृच्चूर्णपानीयाद्युप-

स्थापनकाष्ठप्रत्यवेक्षणोद्धर्तनस्नेहनस्नापनसंमार्जनसंस्कारच्छोरणादेव ^(२३८) । तेषां
 परस्परिण ^(२३९) । पीठशुक्तयोश्चोक्षतां कृत्व[] निक्षेपो यथास्थाने ^(२४०) । सर्वत्रैष
 भाण्डे विधिः सर्वमुपकरं सुगुप्तकेला(ना?)पि तं कुर्यात् ^(२४१) । अल्पशब्दोऽत्र
 प्रविशेत् ^(२४२) । प्रासादिकः ^(२४३) । सुसंवृतैर्यः ^(२४४) । संप्रजानन् ^(२४५) । नाग्रतः[]
 स्थित्वा वितपेत् ^(२४६) । संगणिकावर्जनम् ^(२४७) । आर्यतूष्णीम्भावालम्बनम् ^(२४८) ।
 त्रिदण्डकदानमन्ते ^(२४९) । नैकवीवरः परिकर्म कुर्यात् ^(२५०) । नैतत् काय-
 स्याश्रद्धेन कारयेत् ^(२५१) । अतित्वरत्र पूर्वत्र च श्रद्धाभिसंहितम् ^(२५२) । न सिंह-
 समभृगालसममुत्तिष्ठेत् ^(२५३) । परमो दुःशीलास्या(?)र्योपाध्यायानुपतिष्ठेत् ^(२५४) ।
 मातृपितृग्लानांश्चागारिकमपि ^(२५५) । स्नानं संभारकस्त्रात्रेण ^(२५६) । वातदह-
 (हर?) मूत्रगण्डपत्रपुष्पफलकाथस्नानं तदाख्यम् ^(२५७) । अभ्यङ्कय(?)ङ्गनं
 रुक्षार्थम् ^(२५८) । उपस्नानकेनापगत्यैतस्य ^(२५९) । पूर्वार्थमन्त्ये उदकुम्भे द्विस्नेह-
 बिन्दुदानम् ^(२६०) । स्नायादपोद्गोणिकायाम् ^(२६१) । धारयेदेनां ग्लानः ^(२६२) ।
 दद्यादुपर्यस्याः वि(पि)धानकम् ^(२६३) । ग्रीवायां चात्र गण्डोपधानिकाम् ^(२६४) ।
 न यत्र क्वचन पादौ प्रक्षालयेत् ^(२६५) । स्थ[]नमस्य प्रनाडीमुखम् ^(२६६) ।
 कारयेरन् पादधावनिकाम् ^(२६७) । उपरि विहारस्य पूर्वदक्षिणकोणे ^(२६८) ।
 कूर्माकृतिं खराम् ^(२६९) । उपस्थापयेत् कठिलं मृण्मयं हस्तपदबुधका(?)र्णि-
 कावन्तम् ^(२७०) । मध्ये संनिवे(?)ष्टया कदम्बपुष्पाकारया खरया च ^(२७१) ।
 प्रक्षाल्य स्थापनमवाङ्मुखस्य ^(२७२) । तलकोपरि सांघिकस्य ^(२७३) । पौद्गलिकस्य
 लयने क्वाटसन्धौ ^(२७४) । पात्रनिर्मादनादि यत्र प्रदेशे विहारे कुर्यात् तस्या मार्ज-
 नमुदकेन प्र[क्ष]ालनं वा ^(२७५) । कुन्तफला(ल?)काकारेण मृदङ्गस्य वा ^(२७६) ।
 गोमयेन मृद[] वा ^(२७७) । न विद्यते रत्नार्थतायां प्रलिप्तेराकारस्य नियमः ^(२७८) ।
 नापात्रकं प्रव्राजयेयुरुपसम्पादयेयुर्वा ^(२७९) । नोनेनाधिकेन पाण्डुना वा ^(२८०) ।
 त्रीणि पात्राणि ज्येष्ठं मध्यं कनीयः ^(२८१) । शेषेणोद्ध(र्ध्व?)भागान्तानन्तराद-
 ङ्गुष्ठोदरात् पक्कतण्डुलप्रस्थस्योद्ध(र्ध्व?) वा तद्वये मागधकस्योद्वाहिससूपव्य-
 ङ्गनस्यैतन्न्याय्यम् ^(२८२) । न भिक्षुण्यूर्ध्व(र्ध्व?) भिक्षुकनीयसो धारयेत् ^(२८३) ।
 त्रपुमण्डलकस्यानयात्रा(?)निषादे दानम् ^(२८४) । बोधिवटपत्रस्य पाणितलकस्य
 वा ^(२८५) । परिमाणतः ^(२८६) । भवति स तत्त्वं याचितेन ^(२८७) । तद्वत् पञ्चकम् ^(२८८) ।
 न वर्षस्वपात्रकः स्यात् ^(२८९) । न जनपदचारिकां चरेत् ^(२९०) । चरेत् सम-
 यतायां कुपात्रकेण ^(२९१) । प्रव्राजयेद्भावे ^(२९२) । नोत्थितः पात्रं कर्षेत् प्रक्षि-
 पेच्छोषयेद् वा ^(२९३) । मात्रया परिभुञ्जीत ^(२९४) । नान्येनात्र निसर्गं प्रक्षि-
 पेत् ^(२९५) । नानेन संस्कारं छोरयेत् ^(२९६) । न चोचं न हस्तमुखोदकं दद्यात् ^(२९७) ।
 न प्रमदनधर्मणा श्रामणरेण निर्मापयेत् ^(२९८) । न सवालुकेन गोशकृता ^(२९९) ।

नात्याद्रं प्रतिशामयेत् ^(३००) । नातिशुष्कमध्युपेक्षेत ^(३०१) । न शिलायां स्था[प]-
 येत् ^(३०२) । नाशुचौ प्रदेशे ^(३०३) । न यत्र क्वचन ^(३०४) । नास्मिन्निक्षिपेत् ^(३०५) ।
 मालकस्यैतदर्थं करणम् ^(३०६) । उत्तिष्ठतोर्विहारपरिगणयोर्न भित्तेः ^(३०७) । न
 च कोरकसारण्यकैः ^(३०८) । लतामयस्य रज्ज्वा वा ^(३०९) । लिप्तस्य गोमयमृदा ^(३१०) ।
 स तविच(?)विंध पिधानस्य ^(३११) । लम्बनमस्य कान्तारिकया वृक्षे साधु ^(३१२) ।
 न भूमौ स्थापनम् ^(३१३) । नैनमत्य (न्य?)त्र नयेत् ^(३१४) । प्रक्षिप्तं स्थविकायां
 नयेत् ^(३१५) । न हस्तेन ^(३१६) । कक्षयास्य नयनमालयनकं दत्त्वा ^(३१७) । पृथक्
 स्थविकासु पात्रभैषज्यकोलाहलानि स्थापयेत् ^(३१८) । धारयेदेनाः ^(३१९) । न
 तुल्यावलम्बानामास्वालयनकानां निवेशमुपयुंजीत ^(३२०) । अविस्तीर्णानाञ्च दुःखा-
 निच्छुः ^(३२१) । संकोचासंपत्तये न मतदानं मध्ये ^(३२२) । स्थानायास्यान्तरान्तरे
 काकपादके दानम् ^(३२३) । चक्षुरिव पात्रं पालयेत् ^(३२४) । त्वचमिव सांघाटीम् ^(३२५) ।
 शिष्टं च चीवरम् ^(३२६) । न प्रतिसंस्करणमुपेक्षेत ^(३२७) । अनुतिष्ठेत् पात्रबन्धनं
 प्रति गुप्तिप्रदेशे ^(३२८) । उपस्थापयेत् संघः कर्मारभाण्डिकाम् ^(३२९) । छिद्रस्यैतद-
 साधु गुडजतुसिथत्रपुशीसैः ^(३३०) । साधु पट्टिका-कीलिका-थिगलिका-मकरद-
 न्तिकाभिः ^(३३१) । चूर्णिकया लोहस्य पाषाणस्य वा ^(३३२) । तैलेन घृष्टिरासिथसाह-
 श्याह्नीहेतु कुरुविन्देन वा ^(३३३) । उष्णे दानम् ^(३३४) । अवगुण्ठ्य भूर्जेन मृदानु-
 लिप्य पाकस्य मध्यस्य ^(३३५) । घृष्टितैलेन गुडमृद(मृगमद?)मृन्मयस्य भुज्य-
 मानत्वे पाक्यत्वं मासषट्कान्ते ^(३३६) । मार्तश्चेत् पक्षस्य ^(३३७) । वर्षाश्चेत्तद् विल-
 क्षणे अक्षितत्वेन कार्यान्तरालेऽस्य संयोज्यत्वम् ^(३३८) । पचनमस्य ^(३३९) । नैतदा-
 त्मना कर्तुं युक्तम् ^(३४०) । कटाहकस्य तदर्थमुपस्थापनम् ^(३४१) । तत्त्वोत्पत्तेः ^(३४२) ।
 कर्वरकस्य वा ^(३४३) । भस्मनः पूरयित्वा साधु भेदनं घटभेदनकेन ^(३४४) ।
 धारणमस्य ^(३४५) । तेनावच्छा(?)दनमपलापि धूमम् ^(३४६) । दत्ततुषमृत्तिकाबहिः
 लेपेन ^(३४७) । पिण्याकेन गोमयेन वा लिप्ताभ्यन्तरेण उपगतशेषेण ^(३४८) । कृत-
 परिकर्मायां भूमावास्तुततुषायामवकीर्णरुचिरधूमकरकपिण्याकादिद्रव्यायां तस्या-
 धोविलम् ^(३४९) । गोमयेन वा पलालेन वावगुण्ठ्यादीपनम् ^(३५०) । सुशीतलस्था-
 पनयनम् ^(३५१) । आनिष्यन्नरज्जसंपत्तेरावृत्तिः ^(३५२) । निर्माद्य निर्माधारोपन(?)ण
 म् ^(३५३) । सामन्तकस्य प्राणकानामनुकम्पया सम्मार्जनं सेकश्च ^(३५४) । प्ररोहस्य
 परिव्यञ्जनमज्ञातो वर्षाग्रस्योपसंपद्यङ्गीकरणं व्याजेनास्य प्रत्यवेक्षणम् ^(३५५) ।
 उच्चनागदन्तकचीवरवंशस्थभावावतारणादिना ^(३५६) । नोपसंपत्प्रेक्षं वृक्षमधिरोह-
 येत् ^(३५७) । न बहिःसीमां प्रेषयेत् ^(३५८) । दर्शनोपविचार एनमवकाशने स्थापयेयुः
 गणाभिमुखं प्रगृहीताञ्जलिम् ^(३५९) । न गृहिणि(णो) निःश्रयानारोचयेत् ^(३६०) ।
 नोपसंपन्नमात्राय नारोचयेत् ^(३६१) । वस्तुकर्मोपस्थापकपरिहारेणैव परीच्छेयुः ^(३६२) ।

दहरमस्य भावे वृद्धतरमापृच्छेत् ^(३६३) । भावेऽप्युपनिःश्रयत्वेन ^(३६४) ।
 नानवलोक्य तज्जातीयं परिकर्मयेत् तेन वात्मानम् ^(३६५) । निर्दोषमभावे प्रवृत्त-
 पर्येषन(ण?)स्यानिःश्रितस्य वापि ^(३६६) । अपञ्चरात्रनिष्ठानात् ^(३६७) । अर्हत्वञ्च
 लाभे ^(३६८) । विश्रम्यागन्तुको द्वितीये तृतीये वाहि निःश्रयं गृह्णीत ^(३६९) ।
 नैकाहस्यार्थे ^(३७०) । अन्यमसान्निध्ये निःश्रितस्यापृच्छेत् ^(३७१) । निर्दोषमनापृष्टौ
 गतस्य कर्मादानेऽपरतदागतौ ^(३७२) । न यस्य तस्यान्तिकात् ^(३७३) । निर्जाय वृत्त-
 ज्ञानपरिवारानुग्राहकत्वं प्रश्नादिनास्य ग्रहणं संवरवत् ^(३७४) । प्रपीड्योभाभ्यां
 पाणिभ्यामुभौ पादतलौ ^(३७५) । परीक्ष(क्ष्य?) दानम् ^(३७६) । पुत्रपितृसंज्ञयोः निवे-
 शनम् ^(३७७) । तत्रैवोपाध्याये निःश्रितत्वं तस्मादग्रहणमस्य तत् ^(३७८) । निरपेक्ष-
 तासंपत्तिरुभयोरान्त(रन्ते?)निःश्रयध्वंसे कारणम् ^(३७९) । सन्निपत्ताव(पाते?)नो-
 पाध्यायेनाभिमतेन प्रवृत्तिः ^(३८०) । तेनैव तेन ^(३८१) । निरन्तरं दृष्टोपाध्याय
 आसनं मुञ्चेत् ^(३८२) । त्रिदिवसेन निःश्रितमुपसंक्रा(क्र?)मेत् तद्विहारस्थः ^(३८३) ।
 अरण्यवासी क्रोशे चेत् प्रत्यहम् ^(३८४) । पञ्चपैरहोभिः क्रोशपञ्चके ^(३८५) । पौषधे
 द्वितृतीयैर्योजनेषु ^(३८६) । न निःश्रितमवसादनार्ताना(?)वसादयेत् ^(३८७) । पञ्चा-
 वसादनाः ^(३८८) । अनालापोऽनववाद उपस्थानधर्माभिषैरसंभोगः प्रारब्धकु-
 शलपक्षसमुच्छेदो निःश्रयप्रतिप्रश्नभणञ्च ^(३८९) । अश्रद्धस्यैतदर्हत्वम् ^(३९०) ।
 कुसीतस्य दुर्वचसोऽनादृत्यस्य पापमित्रस्य च ^(३९१) । अवसादितसंग्रहेऽन्यस्य स्थूला-
 त्ययः ^(३९२) । अनादृतौ भिक्षोः प्रगुणीकरणाय प्रयोगोऽभिज्ञस्य ^(३९३) । त्यक्त-
 निमित्तस्य क्षमणं क्षमयतः ^(३९४) । नानत्ते(नार्त्त?) मवसादयेत् ^(३९५) । नार्त्तस्य न
 क्षमेत् ^(३९६) । नान(नार्त्तस्य) क्षमेत् ^(३९७) । सर्वथा निष्कासनमकरणीयतायां लप-
 नात् ^(३९८) । परिश्रावणकुण्डिके दत्त्वा सान्तरोत्तरञ्च श्रामणेरस्य ^(३९९) । उपसंप-
 त्प्रेक्षश्चेत् पंच परिस्कारान् ^(४००) । उपसंपन्नस्य च ^(४०१) । न सिद्धनिष्ठुरो भवेत् ^(४०२) ।
 न विघातसंबर्त्तिनं क्रियाकारं कुर्वीरन् ^(४०३) । पलिगुद्धतापर्युषितत्वमास्यस्य ^(४०४) ।
 विसर्जयेत् दन्तकाष्ठम् ^(४०५) । प्रतिच्छन्नम् ^(४०६) । उच्चारप्रसावक्रिया वा ^(४०७) ।
 नोपभोगस्यान्ते वृक्षस्य कुड्यस्य वा ^(४०८) । ग्रम[ि]णमस्य द्वादशकादङ्गुलीनां प्रभृ-
 त्याऽष्टकात् ^(४०९) । आचतुष्कोत्तरादभावे बहुश्लेष्मणः ^(४१०) । नायुक्तत्वं विजनस्य
 लपने कठिलकस्योपरि ^(४११) । नासंपत्तिरत्र गुप्ते प्रणाडीमुखे ^(४१२) । हस्तसामन्त-
 कस्यात्रैवंजातीयके संभाव्यर्थम् ^(४१३) । जिह्वामस्यानु निर्लिखेत् ^(४१४) । उपस्था-
 पयेज्जिह्व[ि]र्निर्लेखनिकाम् ^(४१५) । शुचिद्रव्या ^(४१६) । कल्पतेऽत्रार्थे दन्तकाष्ठवि-
 दलः ^(४१७) । परस्परमस्थाः तीक्ष्णतायै घृष्टिः ^(४१८) । न तीक्ष्णेन दन्तं जिह्वां कर्ण-
 श्रोच्छ्लेषे(?) ह्येत् ^(४१९) । नाशनैः ^(४२०) । अवाध(धाव?)यंस्तन्मासम् ^(४२१) । नाप्र-
 क्षाल्य दिग्घं (?) मुखमलेन प्रदेशमनवगुण्ठ्य वा पांशुना दन्त-जिह्वयोः यवनं

छोरयेत् ^(४२२) । नाविशब्धम् ^(४२३) । निदर्शनमेतत् ^(४२४) । उच्चारग्रन्थावखेटसिंघा-
 णकवान्तं विरिक्तमस्य[ि]न्यच्च ^(४२५) । निर्मादनस्यातोऽपि संपत्तिरूपादुक्कगोमया-
 दपि ^(४२६) । चैत्यमनन्तरं कायकरणीयानुष्ठानाद् वन्देत् ^(४२७) । अथ निःश्रित-
 प्रतिपत् ^(४२८) । अतोऽनन्तरं काल्यमुपसंक्रम्य वन्दनम् ^(४२९) । वार्तापृच्छनम् ^(४३०) ।
 ऊषादु(डु)कोदकदन्तकाष्ठोपनामनम् ^(४३१) । महानसमवलोक्य मारोचनम् ^(४३२) ।
 प्रियस्योपनाम्यत्वेन मनसि करणम् ^(४३३) । पात्रनिर्मदनम् ^(४३४) । पिण्डपातिकश्चेद्
 द्रावकस्य च ^(४३५) । सप्रयोजनं परिश्रावणस्यापि ^(४३६) । सोऽपि चेत् प्रश्नः ^(४३७) ।
 साह्यं चेदभिरुचितं तेनैव सहप्रवेशः ^(४३८) । विषमादौ पुरतो गतिः ^(४३९) ।
 प्रणीतस्य तस्मै परिणमनम् ^(४४०) । असह(?) चेदागत्योपदर्शनम् ^(४४१) । वरतरस्यो-
 पनामनम् ^(४४२) । मात्राज्ञोऽसौ सर्वत्र स्यात् ^(४४३) । उदकस्थालकपूरणम् ^(४४४) ।
 कालारोचनम् ^(४४५) । भुक्ते पात्रादिनिर्मादनम् ^(४४६) । स्नापनमस्य ^(४४७) । चैत्यादि-
 वन्दनायामूषादुकोदकाद्युपनयः ^(४४८) । पादप्रक्षालनगतानुष्ठानम् ^(४४९) । शयनास-
 नप्रज्ञपनम् ^(४५०) । प्रतिनिवासनार्पणम् ^(४५१) । निवासनग्रहणम् ^(४५२) । पादोदका-
 धिष्ठानकठिल्लोपनामनं उपान[त्]प्रोञ्छनम् ^(४५३) । असम्मत्प्रुत्थानकारकत्वेन
 गृहीतसम्मार्जनीकं दृष्टालपोत्सुकं कुर्यात् ^(४५४) । गृहीतसूचिकं चासम्मत्तं चीव-
 रसेवकत्वेन ^(४५५) । कल्पिकीकरणाल्पहरिततापादनपुष्पफलोच्चयदन्तकाष्ठोपसंहा-
 राद्यपि भ्रमणोद्देशे ^(४५६) । अर्गटकाकोटनेनाभ्यन्तरस्थं बोधयेत् ^(४५७) । शनैरेतत् ^(४५८) ।
 नातिवेलम् ^(४५९) । नाद्येन (?) प्रपीड्येत् ^(४६०) । शनैः संप्रजानन् प्रविशन्निष्क्रा-
 मश्चासंघर्षयन् द्वारशाखे ^(४६१) । प्रकृत्यादेनम् ^(४६२) । आलि (?)पेत् ^(४६३) ।
 न तद्विरुद्धम् ^(४६४) । अपत्रपेतातः ^(४६५) । दक्षोऽस्य कृत्ये स्यात् ^(४६६) । सत्कृत्य-
 कारी प्रासादिकप्रस्थानः ^(४६७) । हीमान् सगौरवः ^(४६८) । सप्रतीशः ^(४६९) । नीच-
 चित्तः ^(४७०) । संप्रजा[न]न्न हापयेत् स्वकार्यम् ^(४७१) । किंकुशलगवेषी ^(४७२) ।
 विक्रियामापद्यमानं निवारयेत् ^(४७३) । अष्टद्वौ कुशलेनान्यत्र तत्कारके(?)रसम-
 र्पणां याचेत् ^(४७४) । निर्जाय निःश्रयाद्यर्पयेत् ^(४७५) । पापमित्राद् का(वा?)रणम् ^(४७६) ।
 कुशले नियोगः ^(४७७) । तदुपसंहारः व्युत्थापनायामापत्तेरानुलोमिकाजीवितपरि-
 स्कारसंपत्तौ चोद्योगः ^(४७८) । सार्द्धविहार्यन्तेवासिकोपाध्यायाचार्यसमानोपाध्या-
 यसमानाचार्यालम्कसंलम्कसंस्तुतकसंसमकं ग्लानमुपतिष्ठेत् ^(४७९) । पूर्वक्रियाभा-
 वादुत्तरः ^(४८०) । पाठाचार्यस्याप्यत्र गृहीतता ^(४८१) । सा ह्यशक्तौ निःश्रितं येन
 प्रवृत्तिः ^(४८२) । प्रव्रजितवदत्र प्रारब्धतल्लिङ्गः ^(४८३) । न ग्लानसब्रह्मचारिणमभ्यु-
 पेक्षेरन् ^(४८४) । उपस्थायकमस्याभावे ददीरन्नान्तात् ^(४८५) । कल्पते भैषज्य[म]स्य
 संघतः ^(४८६) । केवलस्य ग्लानस्य परिभोगः ^(४८७) । असच्च अतदुपस्थायकः समा-
 दापयेत् ^(४८८) । असंपत्तौ सांघिकं ददीरन् ^(४८९) । अभावे बौद्धिकमाशरीरगतात् ^(४९०) ।

यानकच्छत्रारोपणादिकारानेनमुद्दिश्य कुर्युः सांधिकात् ^(४९१) । अभावेऽस्य वोञ्चि-
 (बोन्दि)कात् ^(४९२) । देयत्वमाभ्यामार्त्तस्य तेनामृत्यौ सति विभवे ^(४९३) । नोप-
 स्थायक एनं नोपतिष्ठेत् ^(४९४) । नान्यामस्य धर्म्याञ्चाज्ञां विलोमयेत् ^(४९५) ।
 नाध्यवसानवस्तूपयाचितो विधारयेत् ^(४९६) । न नाववदेत् ^(४९७) । नैनं ग्लानो
 लंघयेत् ^(४९८) । सांधिकादेनमसौ मरणाशंकायां शयनासनादुत्थाप्य पौद्गलिके
 निवेशयेत् ^(४९९) । अभ्यङ्गनस्नापनपूर्वकताव्याजेन ^(५००) । यत्नवांस्तदवस्थापरिच्छेदे
 स्यात् ^(५०१) । तत्कार्यत्वं तत्कृतसंक्लेशानां तन्मृतचीवराणां धावनस्य ^(५०२) ।
 संघस्य तत्स्थविरसंनिपातपूर्वगमः स्यात् ^(५०३) । गमने विलंबितमुदीक्षेत् ^(५०४) । तेऽप्ये-
 नम् ^(५०५) । अनिर्गतश्च दूरं गत्वा ^(५०६) । ग्रामान्ते च ^(५०७) । प्रवेशश्चेदत्रानुय-
 न्तम् ^(५०८) । द्रुतश्चेत् स्याद् “आगमय यावत् स्थविर [आ] गच्छति” इति तं
 ब्रूयुः ^(५०९) । पाण्युदकदाने च गतत्वेऽभ्यवहारायास्ति चेत् कालः ^(५१०) । असत्य-
 त्रोपवेशेऽस्यासनं मुञ्चेरन् ^(५११) । सन्निषण्णतायां बहिश्च प्रत्यवेक्षेत् ^(५१२) । दुःप्रावृ-
 तत्वे दुर्निवस्ततायां वा सौष्ठुवार्थमनयोर्निमित्तमस्मै कुर्वीत ^(५१३) । अप्रतिषेधे न
 (प?)रेण कारयेत् ^(५१४) । असंपत्तौ स्वयं नैनान् संलापयेन्नवकान् ^(५१५) । यत्रैषां
 विहारारण्ययोर्वृत्तिस्तद् वृत्तं ग्राहयेन्नियुञ्जीत च ^(५१६) । आगन्तुकं प्रत्यवेक्ष्यावा-
 सिकानामारोचयेच्छयनासनार्थम् ^(५१७) । गमिको दिक्सार्थावासशयनासनं सहा-
 यकांश्च ग्लान्येन सहायित्वेन तोलयित्वा प्रक्रामेत् ^(५१८) । सर्वं पश्चात् मा कस्य-
 चित् किञ्चित् प्रमुषितमित्यपेत्य दूरमुत्सारयेत् ^(५१९) । अनुद्धतानुन्नद(ड?)त्वे
 नवकान् प्रतिष्ठापयेत् ^(५२०) । कुलञ्चोपगतान् सर्वः सर्वान् ^(५२१) । संजानीत चाद्येद्यो
 (? चेद्याद्यो)पदेशादिभक्तलाभग्लानसंविधानादिकरणीयसंपादनेनानुगृहीत ^(५२२) ।
 वर्षोपगतोऽनुसंज्ञाय विहारमप्रतिसंस्कुर्वतः संस्कारयेत् ^(५२३) । संस्कुर्वतोऽभ्युत्साद-
 (ह)येत् ^(५२४) । पर्षद्गतान् सर्वः कथैषितायामानुलोमिकधर्मोपसंहारेणानुगृहीत ^(५२५) ।
 तूष्णीत्वेऽरतानुपेक्षेत् ^(५२६) । गृहिण उपगता[न्] भक्तान् संविभाजयेत् ^(५२७) ।
 अकरणे निष्ठैवाधर्म्यामेभ्यः “कथं कृत्वेदमस्माकं संविद्यत” इति ब्रूयात् ^(५२८) ।
 पर्षदं तद्वान् सर्वः प्रत्यवेक्षेत् ^(५२९) । मुधाचारिणं निगृहीयात् ^(५३०) । गमनाद्
 यत्र यथै[त]त् कुर्यात् ^(५३१) । अनानातिर्यक्कथस्य्यात् ^(५३२) । न पुरः पश्चाच्छ्रमण
 उपगच्छेत् ^(५३३) । न तिष्ठेत् ^(५३४) । उक्तो ब्रूयात् संपादयेद् वा ^(५३५) । नान्तरक-
 थामवपातयेत् ^(५३६) । अधर्म भाषमाणं प्रतिवदेत् ^(५३७) । धर्ममनुमोदेत् ^(५३८) ।
 उत्पन्नं धार्मिकं लाभं प्रतिगृहीत ^(५३९) । अनुद्धतः कुले स्यादनुन्नडानवस्थितः ^(५४०) ।
 उत्क्षिप्तचक्षुः ^(५४१) । धर्म्यां गृहिभ्यः कथां कुर्यात् ^(५४२) । दानदमसंयमब्रह्मचर्य-
 वासोपौषधशरणगमनशिक्षापदग्रहणेऽप्येनान्नियुञ्जीत ^(५४३) । सर्वत्रापत्तिमुखभूते
 प्रस्थाने स्मृतः प्रतिपद्येत् ^(५४४) । न नशिष्टोऽनुगः ^(५४५) । एहिस्वागतपूर्वप्रिया-

लाप्यभिगते स्यात्^(५४६) । उत्तानमुखवर्णः स्मृतपूर्वगमो विगतभृकुटिः^(५४७) ।
 गृही चेद् घर्म्यामसौ कथां कुर्यात्^(५४८) । अनागच्छत्यत्र ग्रामान्तिकस्संरञ्जनीयं
 यथाशक्ति प्रवर्तयेत्^(५४९) । पानीयासनमुपस्थापयेत्^(५५०) । समार्गशमनासनप्रज्ञ-
 पनपानीयस्थापनचारणः भक्तनिःसर्गावकः कुर्यात्^(५५१) । उपगच्छेद् विलोमां
 परिजनक्रियां न चेत् स्वपरोपघाताय^(५५२) । असौ चेच्छक्तौ समुच्छिद्यैनां
 घर्म्यामुत्पाद्य तया संज्ञपयेत्^(५५३) । भङ्गे प्रसंगे वा तन्निदानं परिजनस्य प्रति-
 संस्करणम्^(५५४) । अशक्तत्वेऽन्येन प्रक्रमन(ः)म्^(५५५) । न तत्प्रत्ययं विगृह्य
 ब्रूयात्^(५५६) । संघारामे पराध्यां(?)स्तथा कुर्याद् यथा स्वयंग्राहिकया ग्रहणं
 गच्छेत्^(५५७) । अगच्छत्तमनारोच्य सहसा कस्यचित् कुमारमित्राम[]त्यभट्टराज-
 पुत्रपादमूलिकान्^(५५८) । ग्राहयित्वा शुद्धिकायां पर्वदि निहन्यात् भिक्षुणी भिक्षु-
 स्थाने सर्वस्य प्रवजा(ः)व्रज्या)याम्^(५५९) । उपसंपद्य न्यस्य तद्याचनादौ कर्मकर्तुः
 अत्राचयस्संघः^(५६०) । कथनं भिक्षुण्यन्तरितमान्तरायिकस्य^(५६१) । शिक्षमाणात्वं
 नाम स्त्रियामपरं पर्व^(५६२) । निःश्रितायामेव^(५६३) । श्रामणेरिकात्वभिक्षुणीत्वयो-
 रन्तराले वर्षद्वयश्चरणस्य कालः^(५६४) । तदूनोपसंपत्कालाद्यादिः प्ररोहस्य^(५६५) ।
 द्वादशत्वं वर्षाणामुपसंपत्सू(रू?)ढतायामादिः^(५६६) । दानादुत्थानम्^(५६७) । भिक्षु-
 णीसंघेन^(५६८) । शिक्षासंवृतिरिति दानम्^(५६९) । अनन्तरमस्य शिक्षोत्कीर्तनम्^(५७०) ।
 नालब्धब्रह्मचर्योपस्थानं संवृतेरुपसंपत्^(५७१) । रहोनुशासनाद् रूढं तद्दानम्^(५७२) ।
 संघेन^(५७३) । पृष्ठान्तरायिकम्^(५७४) । याचितायाम्^(५७५) । पञ्चत्वं चीवरेषु^(५७६) ।
 निःश्रयेषु वि(?)वृक्षमूलत्वम्^(५७७) । अष्टत्वं पतनीयेषु^(५७८) । गुरुधर्मरोचनम्^(५७९) ।
 पतनीयभ्रमणकरकान्तरात्रे^(५८०) । कृतषट्के^(५८१) । नास्त्यस्याः प्ररोहण-
 धर्मत्वे(ते?)ति च^(५८२) । उभयव्यञ्जना^(५८३) । संभिन्नव्यञ्जना^(५८४) । सदा प्रवृ-
 (ः)वणी^(५८५) । अलोहिनी नैमित्तिकी^(५८६) । निमित्तमात्रभूतव्यञ्जना
 तदाख्या^(५८७) । पूर्वं प्रव्रजिता^(५८८) ।

॥ क्षुद्रकादिप्रव्रज(ः)ज्या)वस्तुगतम् ॥

§ ४, पृच्छागतम् ।

नामनुष(ः)भ्य)गतिकोत्तरकौरवकयोः^(५८९) । संवास्य क्षेत्रत्वम्^(५९०) । न
 तृतीयस्यां परिवृत्तो व्यञ्जनस्य^(५९१) । न प्रथमयोर्वस्तिः^(५९२) । उत्थानं
 गृह्यमानत्वे^(५९३) । अनुपाध्यायकतायां तद्वतः^(५९४) । अनुपसंपन्नत्वेऽस्य^(५९५) ।
 न जानानेऽस्याभिक्षुत्वम्^(५९६) । नैनं प्रत्याचक्षणे^(५९७) । नानयोर्नामानुद्गा-
 वने^(५९८) । न संघस्य तद्योनेः^(५९९) । नागारिकतीर्थिकध्वजे^(६००) । न
 नग्नकुपितसुफालिनीषु^(६०१) । न निमित्तविपर्ययानभ्युपेताबुत्क्षिप्तकस्य^(६०२) ।
 दुस्(ः)कृतमात्रमपूर्वसर्व(?)तायाम्^(६०३) । अयाज्ञा(ः)ज्या)यामुपाध्यायस्य^(६०४) ।

आन्तरायिकस्याप्रणो(१श्वे) प्रतिज्ञातेऽस्यासतो दानम् ^(६०५) । न पुरुषानुकृतित्वं
स्त्रिया ह्यनुकृतित्वं च पुरुषस्य व्यञ्जनान्तरप्रकारः ^(६०६) । आश्लिषत्वमस्य
हस्तच्छिन्नादिना ^(६०७) । पापलक्षणभिन्नकल्पद्वीपान्तरयोः ^(६०८) । एकनख-
समुद्रफलेखपक्षहतलिङ्गशिरो गुल्मकेशान्तर्वहिविकुब्जष(१स)र्पहितानङ्गुलियक्ष्मन्-
कुलकिंविलविपरीतमिलितसिक्यकश्मीलिताक्षाक्षाक्षिशालशक्तद्रूविचार्चिकपीता-
वदातरक्तनाडीकर्णकण्डूपिण्डस्थूलकच्छ्रण्डलांगुलप्रतिच्छन्नमूर्धजित्वैकहस्तपाद-
नीलकेशहस्त्यश्वगोमेषमृगमत्स्या हि दीर्घवहशीर्षतालकण्ठशूलेर्यापथच्छिन्नेभ्य-
श्चानावाधिकानां ग्लानेन चेतरेषाम् ^(६०९) । चौरैण दस्योः ^(६१०) । पितृवत् पित्रा-
शायत्वे(१)नुज्ञायां राजा ^(६११) । परिग्रहीत्रोरनुज्ञानधारणारोचनेषु पितृत्वम् ^(६१२) ।
नामनुष(१ष्य)गतिक्रयोः ^(६१३) । नात आनन्तर्योत्थानम् ^(६१४) । जनकाभ्यामे-
तत् परि(१)पत्तव्यम् ^(६१५) । नाभ्यामपि ^(६१६) । एतत्कृत्वं मातृघातकादौ
तन्नम् ^(६१७) । दूषकत्वमब्रह्मचर्येण स्वादयतोरपराजितत्वे ^(६१८) । अर्हत्वं प्रव्रज्योप-
संपदोरुपगतौ पुंस्त्वस्य हीनायां योषिति ^(६१९) । असाधारणं पाराजिकमध्या-
चरितवत्यम् ^(६२०) । आवासिकानां ह्युपसंपादनेऽङ्गत्वम् ^(६२१) । ध्वंसो भव-
त्यस्योत्सृष्टः ^(६२२) ।

॥ पृच्छाप्रायं प्रव्रजा(१ ज्या)वस्तुगतम् ॥

॥ समाप्तं च प्रव्रज्यावस्तु ॥

✽

२. पोषधवस्तु ।

§ १, पाराजयिकम् ।

(क) भिक्षुविभंगः (१) अब्रह्मचर्यपाराजयिकम् ।

[प्रत्याख्यानविधिः]

न नष्टप्रकृतिकृततां प्रत्याख्यातत्वम् ^(१) । न तन्नम् ^(२) । न मूके ^(३) ।
नामनुष(१ष्य)गतिके ^(४) । नाबोधिसत्त्वे ^(५) । न रहसि ^(६) । न रहः-
संज्ञया ^(७) । शिक्षां प्रत्याचक्षे बुद्धं धर्मं संघं सूत्रं विनयं मातृकामाचार्य-
मुप्राध्यायमाचारिकं मान्धारयश्रमणोद्देशं षण्डकपण्डकभिक्षुणीदूषकं स्तेय-
संवासिकं नानासंवासिकमसंवासिकं तीर्थिकं तीर्थिकापक्रान्तकं मातृघातकं पितृ-
घातकमर्ह[इ]घातकं संघभेदकं तथागतस्यान्तिके दुष्टचित्तरुधिरोत्पादकमलं मे
युष्मद्विधैः ब्रह्मचारिभिः सार्द्धं संवासेन वासभोगेन चेति प्रत्याख्यान्नवच-
नानि ^(८) ।

॥ प्रत्याख्यानविधिः ॥

✽

(क) विभंगगतम् ।

प्रविष्टस्पर्शस्त्रीकृतौ प्रश्ना(१)वकरणस्य ^(२३) । तत्र ^(२४) । अविकोपिते ^(२५) । मुखे वर्चोमार्गे वा ^(२६) । विकोपितेषु स्थूलम् ^(२७) । अप्रतिबलत्वे हासः ^(२८) । अहासममनुष(१)गतिकत्वयास्त्रपत्र(१) कतासिवसेव्यसान्तरत्वमृततासु ^(२९) । असंचेतितनष्टप्रकृत्योर्वर्षाकामप्रविष्टत्वे ^(३०) । प्रकृतायां सेव्यमानस्य ^(३१) । वह्निर्निर्घर्षपूर्वकत्वेऽनन्तमुक्तपरतायाम् ^(३२) । नागुप्तो दिवा पार्श्वं दत्त्वा मिद्धमवक्रमेत ^(३३) । तिस्रो गुप्तयः ^(३४) । बद्धद्वारपरिवृतस्थत्वमारक्षितत्वं भिक्षूणां ग्रथितत्वमधोनिवसनस्य ^(३५) ।

॥ अब्रह्मचर्यपाराजिकभङ्गः ॥

✽

(ख) क्षुद्रकगतम् ।

न यत्र स्त्रिया काम्येत तत्रोपसंक्रामेत ^(३६) । न यत्रामनुषो(१)ः स्पर्शयोद्यतः तत्र निवसेत् ^(३७) । धारयेत् तीव्ररागो वस्तिम् ^(३८) । छागचर्मणो मृगस्य मूषिकस्य वा ^(३९) । कषाय[पा]नमदौर्गन्ध्यार्थम् ^(४०) । शोचनं शोषश्च ^(४१) । तत्कालार्थमपरम् ^(४२) । प्राभूत्येन द्रवीभूतावास्तरदानम् ^(४३) । वालुकायाः पांशोर्वा ^(४४) । निक्षिप्य शौचं कृत्वा भोजनचैत्यवन्दनम् ^(४५) ।

॥ क्षुद्रकगतमब्रह्मचर्यपार[र]जयिकम् ॥

✽

(ग) पृच्छागतम् ।

दन्तात् परं मुखस्यादिः ^(४६) । वर्चोमार्गस्य विलगण्डिकान्तात् ^(४७) । चर्मपुटात् प्रस्त्रावणस्य ^(४८) । मणेरस्य प्रविष्टता तदन्तः ^(४९) । प्रदेशस्यास्यादष्टत्वं दष्टता शून्यत्वं क्लिन्नता शटितत्वं खादितता प्राणकैरिति विकोपितता ^(५०) । न मध्यच्छन्नत्वे गम्यस्याप्यप्रहासः ^(५१) । अप्रज्ञाने च सन्धेः पाटितस्य मध्यासेव्यस्य पंडितस्य ^(५२) । प्रज्ञानेऽनन्तरं पर्व [सन्धे] ^(५३) । स्थूलकृत्वम्पकस्य निर्लोमः शूकरादेः ^(५४) । शिरछि(च्छि)न्ने मुखस्य ^(५५) । पृथक्कृतयोः कायात् सेव्यसेवनयोः ^(५६) । अन्ययोरपि परकीययोः परत्र समायोजने ^(५७) । अन्यस्य छिन्ने कायेपि छिद्रस्य ^(५८) । सेव्यस्य मातन्तरस्य पण्डिकायाम् ^(५९) । बाह्यस्य सीमः परस्तात् ^(६०) । प्रसेविकायाः ^(६१) । द्विगुणीकृता स्पृष्टिप्रवेशयोः ^(६२) । तदन्त्योक्तावन्तरणमभिसंहितं येनान्तरितस्य न सर्वेण सर्वमसंभावनं स्पृष्टेः ^(६३) । अन्येनान्तरितत्वमस्पृष्टिप्रवेशेन व्याख्यातम् ^(६४) ।

॥ प्रथमे पाराजयिके पृच्छागतम् ॥

✽

(व) विनीतकानि ।

भिक्षुभावासंचेतनं प्रकृतिनाशः ^(५१) । द्वयं विकोपितत्वमन्तः वहिश्च ^(५२) ।
 कुपितत्वं शिक्षायाः सेवां प्रति परस्याभ्युपगतौ ^(५३) । देयत्वमत्र पुनरस्याः ^(५४) ।
 स्थूलमस्यां भिक्षोः ^(५५) । संग्रहगतौ च ^(५६) । प्रर्वशनार्थं व्रण-
 पीडने ^(५७) । भीतिलज्जयोः संरागासंपत्तेः ^(५८) । स्फोटादंगजातस्य रसासं-
 वितौ ^(५९) । अकर्मण्यप्रवेशने ^(६०) । हस्तेन हस्तं पादेन पादं सन्धिना सन्धि-
 वास्तिना वास्तिमत्यघट्टने ^(६१) । इञ्जितत्वमात्रके संयुक्तस्य ^(६२) । दारुदन्त-
 शैलवस्त्रमपधी(?)तिकोपक्रान्ताविन्द्रियमात्रस्य चेदवनामः ^(६३) । सर्वाङ्गेषु स्पर्श-
 दानेषु मौलम् ^(६४) । पादस्य सेवार्थमुद्यतेनाङ्गजोक्षेपे ^(६५) । वहिः[]स्पर्शने
 सेव्यस्य तन्मात्रपरतयाङ्गजातेन ^(६६) । पराङ्गपने च सेवयाम् ^(६७) । न प्रकृत्या
 कर्मण्यत्वमपक्राम(हास)कृत् ^(६८) । नाग्रपृष्ठयोद्यतयाम्भस्ततोऽन्यतो निष्ठाने ^(६९) ।
 न शिष्टैरपि मार्गैरुपक्रमिष्य इति ^(७०) । तद्भ्रष्टोऽहमित्यभिप्रायः ^(७१) । न रोगाप-
 गत्यर्थता ^(७२) । न मार्गेऽन्यत्वसंज्ञानं विमतिर्वा ^(७३) । स्थूलकृत्वमनयोर-
 मार्गे ^(७४) । [अ]नापत्तिरभिद्रुतस्य ह्युपरिनिपाते ^(७५) । कण्ठे चाकाममार्त्तया
 च लम्बने ^(७६) । स्पर्शने चौष्टेनौष्टस्य ^(७७) । न शुन्याः पुरस्तात् प्रश्ना(ऽस्त्रा)वं
 कुर्वीत ^(७८) । न यत्र प्राणात्ययापातस्तत्रारण्ये प्रतिवसेत् ^(७९) । न यत्राङ्गजाता-
 दानभयं तां नशो नदीं तरेत् ^(८०) । संप्रजानन्नेनां नोवा तरेत् ^(८१) । गवाश्च
 सव्ये(मध्ये) गच्छेत् ^(८२) । उदयनं च प्रेक्षेत् ^(८३) । पिण्डाय च ग्रामं
 चरेत् ^(८४) । सुप्रत्यवेक्षितं कृत्वा प्रव्राजयेत् ^(८५) । नेकाक्यभ्यवकाशे पार्श्वं
 दद्यात् ^(८६) । नापावृतद्वारेऽगारे भिक्षुणी समापद्येत् च ^(८७) ।

॥ प्रथमे पाराजयिके विनीतकानि ॥

॥ अब्रह्मचर्यपाराजयिकं समाप्तम् ॥

(२) अदत्तादानपाराजयिकम् ।

(क) विभंगगतम् ।

हरणहारणयोः ^(८८) । दूतेनापि ^(८९) । अदत्तस्य ^(९०) । पञ्चमाषकादेः ^(९१) ।
 स्तेयचित्तेन ^(९२) । मनुष(ऽप्य)गितकपरिगृहीतस्य ^(९३) । तत्संज्ञायाम् ^(९४) ।
 अनापेतत्वं स्वामित्वस्यापहृतत्वेऽनुत्सृष्टतायामाश्रये न ^(९५) । भवत्यधिष्ठातुरपात्रा-
 गतीये स्वामित्वम् ^(९६) । असत्वमाशयानुबन्धस्याभ्यवहाराय दाने ^(९७) । नान-
 भियोक्तृस्वत्वमभिप्रयुक्तानां दवदहादिभिरादानार्थं मृगपक्षिसरीसृपाणाम् ^(९८) ।
 अनिगलने वस्तुतो व्यवस्था ^(९९) । हारस्थानकालेन मूल्यस्य ^(१००) । नानभिप्रेतादा-
 पत्तिः ^(१०१) । स्वभावकोऽलिकविश्वासचित्तैः परिविज्ञाप्य ^(१०२) । अन्यथा विनास्ते-

यचितेन ^(१०३) । कृपपध्या(?)मोचने ^(१०४) । प्रयोगे दुष्कृतं सर्वत्र ^(१०५) ।
 स्थूलमस्त्रिकाये मूलस्य चेत् ^(१०६) । अनन्तरे चे(?)तत् ^(१०७) ।
 न्यूनाग्रहतौ ^(१०८) । अस्वामिकस्य निधेः ^(१०९) । स्वस्यान्यगतेः ^(११०) ।
 अस्वीकृतौ च गोपननाशनवधो (?) सङ्गादौ वियोजने ^(१११) । दुष्कृतं
 कारुण्यचितेन ^(११२) । न प्रतिकृतापकृतत्वमादेः ^(११३) । प्रयोगप्रयोगत्वं
 प्रागामर्शात् ^(११४) । अहानौ प्रतिपदं भेदः ^(११५) । प्रतिसत्त्वं तद्गते ^(११६) ।
 न कीलान्मोक्षो नावः यष्टिः ^(११७) । हारो भारस्य तत्कृत्य हरणे ^(११८) ।
 निकरस्योच्चित्य ^(११९) । स्थानोत्तमातिक्रान्तिद्रव्यो तु (?)मेन निमज्जने ^(१२०) ।
 नयने सा मतिर्यास्मिन् यश्चा(?)द्वारे ^(१२१) । च्युतिरपकाशने पार्श्वधारस्य
 पार्श्वान्तरेण सीम्नः ^(१२२) । न व्यस्तान्तर्गतस्य तद्वत्त्वे ^(१२३) । तत्र रूपं चाट-
 स्फोटिलै(?)रवावर्णान्तरसन्धिव्यवधयः ^(१२४) । व्यवधित्वं लक्षमाणप्रविभागार्था
 प्राणिनि(?) पार्श्वदीनाम् ^(१२५) । स्तरस्य स्तृतत्वे स्थानत्वम् ^(१२६) । निक्षिप्तवत्
 प्ररोहः ^(१२७) । विवेचनमाप्तुक्तास्य भूम्यातदातिक्रान्तिः शुक्ल(लक?)स्य ^(१२८) ।
 मनुष्यस्य संकेते न चेत् तत्संपत्तिः ^(१२९) । उत्पाटनं पक्षिणस्तथा चेत् ^(१३०) ।
 मुक्तिर्वधश्च तिरश्चः ^(१३१) । अनाभासित्वं निबन्धनोर्यु(?)थनाभ्याम् ^(१३२) ।
 आभासनं मच्चैराकर्षणे ^(१३३) । पूर्वमनुगच्छदपहरतोर्हानिनिवृत्त्यप्रक्रमप्रवेशे
 कोशैर्न तदात्तस्य ^(१३४) । नावः स्थलकुल्याप्रकीर्णोदकैः ^(१३५) । अनुत्स्नातश्च ^(१३६) ।
 तिर्यक्(?)वा नाभाषितायां तीरान्तरस्य ^(१३७) । तत्प्राप्तिरिति तथात्वे ^(१३८) ।
 तरपुटकातिक्रमः प्रतिस्रोतः निष्पत्तिः स्वकर्मान्तस्य तदर्थं व्यधिकेतरस्यात्तच्छन्देन
 परकर्मान्तेष्वम्भसः ^(१३९) । प्रेरणेन वारणे वा ^(१४०) । लब्धिरंशस्य तदर्थमपहर्तृणां
 प्रतिपद्बृत्तान्तनिवेदने ^(१४१) । भूमिचर्यह(?)योः परिक्षेपेण संधिसङ्गतिः ^(१४२) । जयो
 विवादेन राजकुले चेत् ^(१४३) । युक्तकुले चेन्निराकृतप्रयोगत्वं यस्य ^(१४४) । अस्य प्रयो-
 गत्वम् ^(१४५) । अनाशङ्क्यमणध्व(?)स्तेयचित्तस्य शुक्ल(लक?)गते दोषोत्थानम् ^(१४६) ।
 यदात्तत्वं भाण्डस्य तस्य देयत्वम् ^(१४७) । न मुक्तेऽन्यदीयातिक्रामणं न हारः ^(१४८) ।
 नामुक्तोऽन्येनातिक्रामयेत् ^(१४९) । नासंचेतितातिक्रामणासंपत्यै न पतेत् ^(१५०) ।
 आरक्षकस्थापनं भिक्षोरनेकस्य ^(१५१) । समुदानेयत्वं तद्भक्तस्य ^(१५२) । निवारणं
 तेन ^(१५३) । आख्यानं प्रक्षिप्ततायाम् ^(१५४) । चिह्नकरणमसंभवे ^(१५५) । पुच्छन(?)
 मादाने ^(१५६) । स्पृश्यत्वमसंपत्तावन्यथापनयनस्य ^(१५७) । निर्यातितत्वमप्रतिपाति-
 तस्य निश्चयोपगतौ ^(१५८) । संवर्धनं पित्रोस्तदर्थोन्मुक्त्यै(?)त्तयै ^(१५९) । रत्ना-
 नाश्च ^(१६०) । दानमितरार्थादुधारग्रहग(णा)धमर्णम् ^(१६१) । न सशुल्क-
 करणीयोन्वाटि(?)भजेत् ^(१६२) । अतत्त्वं रक्तस्य गोमयनिष्पीड्येनापि ^(१६३) ।
 छिन्नदशायामस्य च ^(१६४) । अरुढिस्तन्मतेरधस्ते ^(१६५) । न परबृत्तौ

ग्रहरेत् ^(१६६) । नाविश्वसनीये विश्वस्ततां भजेत् ^(१६७) । तत्त्वमधरस्योत्तरस्याम् ^(१६८) ।
 प्रियोऽसौ मनापो गुरुर्भावनीयः पूज्यः प्रशस्यः प्रेताग्रहणेन ^(१६९) । कुत्या
 (? कुत्या) प्रतिकर्मणा कर्म पुण्यबुद्ध्या च ^(१७०) । न भृतिकया ^(१७१) । न देश-
 निरुक्तेर्व्यसनम् ^(१७२) । नापभ्रष्टमात्रमतिचिरं धारयेत् ^(१७३) । उपधिवारिकस्य
 देयत्वम् ^(१७४) । संघे तेन प्रात्रजितसंभावनायामुपदर्शनम् ^(१७५) । अन्ननुमज्जे
 स्वामिनः प्रतिसंस्तरोकायाष्टुपनिबन्धनम् ^(१७६) । नाननुज्ञातात् ग्लानेन तद्भैषज्यं
 पाषे(यवे?)त् ^(१७७) ।

॥ अदत्तादानपाराजयिके विभङ्गः ॥

(ख) क्षुद्रकगतम् ।

न सपरिग्रहमनुज्ञातोऽन्येन कल्पेन स्वीकुर्यात् ^(१७८) । न स्वीकृतं मोचयेत् ^(१७९) ।
 याचनं धर्मदेशनया ^(१८०) । उपार्द्धमूल्येन ^(१८१) । युक्तं पात्रचीवरस्य स्फुटेनापि
 ग्रहणम् ^(१८२) । नासत्संभावना वा ह्युत्सृष्टमित्यमहाजनप्रत्यक्षमधितिष्ठेत् ^(१८३) ।
 नामनुषा(?प्या)धिष्ठत्वे श्वद्रव्यस्यापरिग्रहत्वम् ^(१८४) । पृष्ठतोऽस्य प्रदुष्टस्य गम-
 नम् ^(१८५) । अवमूर्त्त(र्ध?)कं निप[त?]न्नायोपरिदानं पादान्तात् प्रभृति ^(१८६) ।
 नाक्षंताद् गृहीयात् ^(१८७) । न स्वयं क्षण्वीत क्षाणयेद् वा ^(१८८) । प्रतिशमनमेव
 दन्तकाष्ठे कोशाडुकगोमयमृदां यथासुखकरणमकामं संबद्धेनापह्(?)यमान-
 (?ण)स्य भिक्षोः श्रामणेरस्य वा ^(१८९) ।

॥ अदत्तादानपाराजयिके क्षुद्रकगतम् ॥

(ग) पृच्छागतम् ।

काकणिचतुष्कं माषकः ^(१९०) । निदर्शनं पञ्चत्वं चतुर्थस्य कार्षापणात् ^(१९१) ।
 यत्रास्य विंशतिपर्वत्वं तद्राश्रित्य ^(१९२) । हारकालस्थानगणनेनास्य व्यवस्था ^(१९३) ।
 प्रकर्षपर्यन्तभूतत्वमशक्यकरणमूल्यस्य महत्त्वेन ^(१९४) । नाल्पत्वेन अस्य न्यून-
 त्वेन नान्तर्गतत्वम् ^(१९५) । अतुलरत्नत्वमत्र बुद्धघातोः ^(१९६) । दुष्कृतं पूजार्थ-
 तायाम् ^(१९७) । निर्दोषत्वं लेख्यस्य ^(१९८) । विनाश्यापहतौ तदवस्थस्य हारव-
 स्तुत्वम् ^(१९९) । अपरिग्रहत्वमुत्तरकुरौ ^(२००) । वक्य (?) वदेतत् ^(२०१) । तात्कालि-
 कस्यात्मनः स्वामित्वम् ^(२०२) । देवत्वं निर्वृतस्य ^(२०३) । प्रयोगवदनुज्ञातस्य
 निःसृष्टत्वेनोपभोगः ^(२०४) । दापनं च मन्त्रौषधाभ्याम् ^(२०५) । पाराध्यं च मौल-
 विधम् ^(२०६) । कल्पेन च ^(२०७) । विचयनं च रुचितापहारेष्ठा(च्छा)याम् ^(२०८) ।
 प्रयोगो व्यसनं द्यूतेन चेत् जितत्वभूतम् ^(२०९) । एतदत्र हारः ^(२१०) । तस्य
 संख्याने ^(२११) । तत्त्वं लोपाधारोपयो[ः] चिह्नस्य ^(२१२) । स्थानोत्तरे च
 त्रिक्षिप्ते ^(२१३) । निष्पत्तिरत्र हारः ^(२१४) । तद्गद् वर्गान्तरे गणनम् ^(२१५) । व्यप-

लापश्च पौर्वस्येतेषु द्वैतरस्य वा पूर्वेषु ^(२१६) । यत्रैतत् सर्वादौ तत्रांशित्वम् ^(२१७) ।
 प्राप्नुवत् उद्भावनञ्चाप्रभवतः ^(२१८) । अनादिष्टपाचनञ्च ^(२१९) । प्रयोगोपलापो
 वञ्चितकायमित्यकनिष्ठक्षेपाणाम् ^(२२०) । संनिष्ठपनं हारः ^(२२१) । निहितनिक्षेपस्य सह
 चैद् याचनेन पश्चाच्चातः पुरस्ताच्चेत् प्रयोगान्तरत्वम् ^(२२२) । नाशनं स्थूरा(?)
 छेदो मारणञ्च ^(२२३) । स्थूलकृत्वं सीमाकाशस्य शुक्लभक्तौ ^(२२४) । निर्दोषत्वमृद्धि-
 नयनेऽन्यसीम्नश्च ^(२२५) । दुष्कृतमुद्योजनस्य ^(२२६) । मार्गान्तरोपदेशि[न?]श्च ^(२२७) ।
 न्यूनमुपायादा (दाय?) हारः ^(२२८) । पथि वदपथम् ^(२२९) । अन्यावपनवत् मुखकण्ठे-
 नान्त्यस्य स्तेयचित्तापगतावनुष्ठितत्वम् ^(२३०) । न लिप्यादौ हासः ^(२३१) । न
 प्रसज्य भञ्जनं च हारः ^(२३२) । न सस्थानस्य ^(२३३) । न मारितत्वं कृतता ^(२३४) ।
 नैकदेशेन स्थानामुक्तौ ^(२३५) । शाटनं तेनापनये हारः ^(२३६) । निर्गमः स्यन्दकर-
 कृच्छिद्रणेन ^(२३७) । एकत्वञ्चापश्चिमादतोऽत्र द्रव्यस्य ^(२३८) । प्रत्यादानं राशेः
 हारभेदः ^(२३९) । नियोज्यानैक्ये प्रनि(ति?)तदंशम् ^(२४०) । हर्तृणाञ्च ^(२४१) ।
 लभेरनेकमत्येत्र हारः ^(२४२) ।

॥ अदत्तादानपाराजयिके पृच्छागतम् ॥

(घ) विनीतकानि ।

प्रागन्ते मृतत्वे प्रतिनिक्षेप्यत्वम् ^(२४३) । मृतपरिस्कारत्वं विपर्यये ^(२४४) ।
 भ्रातृवत् संघो न तदर्थं हारो न स्वीकारः ^(२४५) । स्ववत् स्व[ि]म्यभेदः ^(२४६) ।
 नापक्रमणादाननिश्चये वा शैक्षैः हृतौ तद्गत्वम् ^(२४७) । नांशस्वीकारेच्छानादाना-
 भिप्रायः ^(२४८) । न तद्गतकर्मानुष्ठानं न तस्य ^(२४९) । न सार्द्धविहारित्वं
 अन्तेवासिता च हारानुत्थाने कारणम् ^(२५०) । मर्यादार्ये परिक्षेपे तन्त्रम् ^(२५१) ।
 न स्थितं मर्यादासंचारणस्यानेनाक्षेपः ^(२५२) । समक्षान्तेऽप्यनाभासित्वं हारो
 वशीकृतत्वं फलाद् ग्रहे मनुष्यस्य ^(२५३) । नैषात्मनः ^(२५४) । न हारे यदभिसंहितं
 तत्संबन्धादना(इन)भिसंहितस्यापक्रमः ^(२५५) । स्थूलं यो यद् गृह्णीते तस्य
 तदिति व्यवस्थायामन्यहारे ^(२५६) । सपरिग्रहाच्छ्रमशानाद् ग्रहणे ^(२५७) । सूत्रक-
 वाटवाण्टपत्रपुष्पफलाराम[ि]देर्मन्त्रैर्ष(त्रैःकर्ष?)णे ^(२५८) । ग्रासानुप्रदानेन यदा-
 श्वमधिरूढेन चैवमेष हर्तव्यमिति कायविप्रकारे ^(२५९) । नावं च ^(२६०) । इत् इति
 च ^(२६१) । मातृपितृभ्र[ि]तृभगिन्युपाध्यायाचार्यस्थू(?)स्तू)पसंघादौ संकल्प्य
 शुक्लकरणीयकरणीयातिक्रमणे ^(२६२) । याचतो धारयोरदानसंकल्पे ^(२६३) । वण्टने
 चान्त्यर्थं दत्तस्य ^(२६४) । परिगृहीतसंज्ञिनोऽपरिगृहीते ^(२६५) । कुल्मासौ (शौ)-
 दनसक्षणु(कथु?)मत्स्यमांसखाद्यवस्तुकपिण्डपाद(इत)परिग्रहेनाज्ञातेव्य(प्य)त्र व-
 स्तुत्वम् ^(२६६) । नानधी(?)ष्टेन ^(२६७) । दुष्कृतमनिमन्त्रितभोजने ^(२६८) । गमने

चापहृत्यै ^(२६१) । न संप्रधारणाऽस्यातः पृथक्त्वम् ^(२६०) । निराग्रहमिति स्वप्रत्य-
वेक्षितं कृत्वा गृह्णीयात् ^(२६२) । न कायावपा(सा)दं कुर्यात् ^(२६३) । न कुलायकं
भञ्जेत् ^(२६४) । नानुषितस्तत्र वार्षिके चीवरांशे वयतेत् ^(२६५) । न हर्तुर्दान-
पतिचित्तेन प्रतिग्रहे दोषः ^(२६६) । नागमस्तेन्यचौराद् ध्वजबंधकाद् गृह्णी-
यात् ^(२६७) । शस्त्रद्वनं दुर्वर्णीकृत्यातो गृहीतं धारयेत् ^(२६८) । दानमेवं कृतस्यापि
याचने ^(२६९) । न चक्रकं कुर्यात् ^(२७०) । न मन्त्रैर्मोचने दोषः ^(२७१) । मूषिकाप-
हृतस्य च स्वस्यादानेऽन्यभिक्ष्वर्थस्य तदर्थम् ^(२७२) । न अभिद्रुतस्य लुब्धके(कै)-
मृगस्याश्रमं प्रविष्टस्यादाने ^(२७३) । मृतस्यास्य तेभ्यो देयता ^(२७४) ।

॥ अदत्तादानपाराजयिके विनीतकानि ॥

॥ अदत्तादानपाराजयिकं समाप्तम् ॥ २ ॥

(३) वधपाराजयिकम् ।

(क) विभंगगतम् ।

न मरणचेतनानुगुणं ग्लानायोपसंहारे त[दु]पसंहरेत् ^(२८०) । नाविज्ञ[?] स]म-
स्यानुक्तौ मृत्यौ प्रत्यनीकत्वमुपस्थापयेत् ^(२८१) । न सत्यां गतौ ^(२८२) । न
मरणोपकरणम् ^(२८३) । मरणार्थादेनमनुष्ठानादुपस्थापको वारयेत् ^(२८४) । नार्थार्थे
परस्य मृत्युनाकांक्षयेत् ^(२८५) । अकरणीयत्वं चित्तं नाकरणीयकरणानुमोद-
नस्य ^(२८६) । जीवितोपरोधे ^(२८७) । तच्चित्तेन मनुष्यगते(तेः ?) ^(२८८) । अभेदः
कायतत्संबद्धमुक्तपरसमादापनानाम् ^(२८९) । विषचूर्णगर्तदारुनष्टप्रकृतिप्रेषणोर-
स्कन्दपत्रकूटवेताडयत्रप्रयोगानां पातनस्य ^(२९०) । जलाशयोः प्रक्षिप्तेः ^(२९१) ।
धारणस्य शीतोष्णयोः ^(२९२) । दौत्यप्रेषणादीनां अल्पत्वस्यानुष्ठाने ^(२९३) ।
स्त्रीपुरुषषण्डकृत्वे घात्यस्य ^(२९४) । अन्यदा तन्निदानं मृतौ ^(२९५) । अनिमित्तत्वं
विव्य(?)न्दनात् परस्वाम् ^(२९६) । स्थूलमभिसंहितस्य मातृगर्भयोः कुक्षिमर्दे ^(२९७) ।
अधिवासनायास्तु तन्निमित्तं वधप्रवृत्तेः ^(२९८) । त्वन्नाम्ना मरणोपकरणं ददामीति
चोक्तेः ^(२९९) । अन्यघाते वा तिरश्चो निर्मितस्यापि ^(३००) । नानुक्तमवलोक्येन
ग्लानाय भैषज्यं दद्यात् ^(३०१) । वे(वै ?)घतत्प्रव्रजितक्लिष्टानामत्रावलोक्यत्वम् ^(३०२) ।
व्य[?]धिना च ^(३०३) । घृद्धवृद्धानां प्रव्रज(जिता)नां भिक्षूणाम् ^(३०४) । पूर्वाभावे
परस्य ^(३०५) । अभावो मरणाय हितकामतया भैषज्यानुप्रदाने हासस्य ^(३०६) ।
नासह्यभारोऽत्र क्षेपे साहाय्यं भजेत ^(३०७) । भजेत रूपश्चेत् प्रत्ययो व्यवकीर्णतायां
गृहस्थैर्नियुक्ततायां समोत्क्षेपे ^(३०८) । स्थापनेऽपि समत्वे नियुञ्जीत ^(३०९) । नेष्टकाः
क्षिपेत् ^(३१०) । न चटितां स्फुटितां वा नारोच्य तत्त्वमर्पयेत् ^(३११) । कुर्यात् तस्क-
रपरिभृत्यै किष्किरम् ^(३१२) । क्षिपेत् परिकृतां संगण्टादि ^(३१३) । अनुवातं च

पांसुघटभस्मकर्परम् ^(३१७) । धारयेत् क्षं(?)पनम् ^(३१८) । न श्रान्तं क्षिपेद्
 भिक्षुम् ^(३१९) । सनाध्यस्याप्यकरणम् ^(३२०) । विश्रामणम् ^(३२१) । भाण्डिक-
 दानम् ^(३२२) । अशक्तौ प्राप्नुमावासं समं चेन्न काले भक्तस्य पानकस्य वा ^(३२३) ।
 पात्रनिर्मादनम् ^(३२४) । गत्रीस्थापनम् ^(३२५) । प्रतिग्रहणम् ^(३२६) । प्रत्यवेक्षणम् ^(३२७) ।
 काले चेत् प्रत्युद्गमनमादाय ^(३२८) ।

॥ वधपाराजयिके विभङ्गः ॥

(ख) क्षुद्रकगतम् ।

हस्तच्छेदनं मनुष्यगतिकस्य स्थूलम् ^(३३०) । दावेऽग्निदाने ^(३३१) । केश-
 विक्रये ^(३३२) । राजकुले येन मुषितस्तस्यार्पणे ^(३३३) ।

॥ वधपाराजयिके क्षुद्रकगतम् ॥

(ग) पृच्छागतम् ।

नियोगोपदेशः ^(३३४) । निदर्शनं मातृगर्भः ^(३३५) । स्थूलमात्मनो घाते ^(३३६) ।
 दुष्कारोऽसाधुरविकृतचित्तस्य कारः ^(३३७) । नासंहितार्थसंपत्तेः[ः] कर्तृत्वम् ^(३३८) ।
 न जन्मान्तरे कर्मोदयः ^(३३९) ।

॥ वधपाराजयिके पृच्छागतम् ॥

(घ) विनीतकानि ।

स्थूलं मृत्युरेवं मे भवतीति ब्रुवाणस्याप्रतियता तथात्वसंपादने मृग्य(?)ता-
 मित्यनु[प]स्थानैः ग्लानस्य ^(३४०) । असंप्रेयाभ्यवहार्यदाने ^(३४१) । गण्डस्यापरिप-
 कस्य पाटने ^(३४२) । गर्तप्रक्षेपकवाटपीडनादौ पातने ^(३४३) । प्रपातोत्सर्गो-
 द्वन्धादौ मरणार्थेऽनुष्ठाने ^(३४४) । न ग्लानाय सहसा शस्त्रकं रज्जुं वा दद्यात् ^(३४५) ।
 संप्रज्ञानं वैयावृत्यं कुर्यात् ^(३४६) । मन्त्रचपेटश्च दद्यात् ^(३४७) । प्रहारश्चादेरप-
 नोदाय तद्भू(?)तः सुप्रत्यवेक्षितं कृत्व(?)त्वा) लेखयेत् ^(३४८) । नाल्पांशो गुरुमा-
 रोधमं कुर्यात् ^(३४९) । नावमुर्धको गच्छेत् ^(३५०) । नाशिक्षितः शिक्षां योजयेत् ^(३५१) ।
 न प्रहरणमुक्तावाज्ञापयेत् ^(३५२) । न ग्लानमसमर्थनि(?) नयेत् ^(३५३) ।

॥ वधपाराजयिके विनीतकानि ॥

॥ वधपाराजिकं समाप्तम् ॥ ३ ॥

(४) उत्तरप्रलापपाराजयिकम् ।

(क) विभङ्गगतम् ।

विनिधाय संज्ञामुत्तरमनुष्यधर्मयुक्ततोक्तात्मनः ^(३५४) । तत्त्वं पश्यामि मा
 पश्यन्ति शब्द[ः] शृणोमि मम शृण्वन्त्युपक्रमामि मामुपसंक्रामन्ति सार्द्धमा-

रूपामि संलपामि प्रतिसंभोदे सातत्यमपि समापद्ये मया सार्द्धमित्युक्ते ^(३५७) ।
 देवनागयक्षगन्धर्वकिन्नरमहोरगप्रेतपिशाचकुम्भाण्डकटपूतनप्रतियोकि(?)ता-
 याम् ^(३५६) । स्थूलकृत्त्वं पांसुपिशाचकस्य ^(३५७) । अनित्यादिसंज्ञाव्याकरणा-
 प्रमाणारूप्यफलाभिज्ञादिकमुत्तरो धर्मः ^(३५७) । स्थूलकृत्त्वं स्वलक्षणग्राहकस्य
 क्लेशविस्कम्भिनः शमथः निमित्तस्य ^(३५९) । नानुक्तिस्तद्वचस्य तद्वद्दर्मक-
 त्वोक्तेः ^(३६०) । परावदेशत्वमस्त्यसावित्युपसन्धाने स्वस्य ^(३६१) । नोप-
 संधाने ^(३६२) । नासमन्वाहृत्य व्याकुर्यात् ^(३६३) ।

॥ प्रलापे विभङ्गः ॥

(ख) पृच्छागतम् ।

नाख्यापनमुत्तरस्य प्राप्तपरिहानिप्रतिपादनम् ^(३६४) । उत्तरख्यापनच्छन्देन
 सनामार्थाभिधाने स्थूलम् ^(३६५) । विपर्ययस्य ^(३६६) । संसूचनेन च न भूतोत्तरत्वेऽस्य
 जातत्वम् ^(३६७) ।

॥ प्रलापे पृच्छागतम् ॥

(ग) विनीतकानि ।

स्थूलमन्तर्तदन्तोग्र(?) चार्हसि चीवरादिकं ब्राह्मणो वाहितपापधर्मा षड्वत्स्ये-
 न्द्रियाणि सुदान्तगुप्तरक्षितभावितानीत्युक्तस्य तूष्णीम्भावेनाधिवासने ^(३६८) ।
 यदि भदन्तोऽर्हन् पिण्डपातं मे गृहाण प्रविश गृहमासने निषीद हस्तोदकं गृहाण
 भोजनं प्रतिगृहाण सूपिकं शृङ्खवानुमोदस्व निष्क्रामेति तद्वत्संपादने ^(३६९) ।

॥ प्रलापे विनीतकानि ॥

॥ समाप्त उत्तरप्रलापः ॥ ४ ॥

§ २, संघावशेषः ।

(१) शुक्रमोचनम् ।

(क) विभङ्गगतम् ।

अभाववत् स्वमः ^(३७०) । अकृतत्वं तत्फलस्य ^(३७१) । मोचने ^(३७२) । तच्छ-
 न्देन ^(३७३) । स्वशुक्रस्य ^(३७४) । आद्ये ^(३७५) । अविशेषः सुखबीजभैषज्यमीमां-
 सार्थितानाम् ^(३७६) । स्पर्शनेन ^(३७७) । व्यापृत्या ^(३७८) । अङ्गजातस्य ^(३७९) ।
 बाह्येनापि सत्त्वसंख्येन स्थितेन तदाहारे ^(३८०) । विनाप्यभिनिग्रहाभिनिपीड-
 नाभ्याम् ^(३८१) । विनिर्भोगव्याप(?)कव्यवसर्गसुखप्रत्यनुभवैश्च ^(३८२) । अनाडी-
 गतस्य ^(३८३) । अकृतत्वं विधावस्थायां प्रतिविरतो समाप्तेः ^(३८४) । हासकृत्त्वं
 नृत्तस्य(नृत्ती?)नृत्तयोः ^(३८५) । आकाशे कट्टिचालनस्य ^(३८६) । प्रदेशान्तरस्वृष्टेः ^(३८७) ।

प्रतिस्रोतो धारणकस्य ^(३८७) । प्रतिवातञ्च ^(३८९) । अभिनिर्भोगसुखप्रत्यनुभावोपसं-
 पष(स्पर्श ?)तः ^(३९०) । नाडीगतस्य ^(३९१) । न मापनार्थत[ः]यां रक्तचित्तायां
 स्पृष्टिरप्रयोगः ^(३९२) । दर्शने दुष्कृतम् ^(३९३) । धारणे चानुस्रोतोवातम् ^(३९४) ।
 अनापत्ति[ः] सहसा अतदर्थप्रवृत्तावूरुवस्त्रपरसंस्पर्शकण्डूयनैः ^(३९५) । अस्पृश्यानु-
 भूतेः ^(३९६) । स्मरणतस्तस्यापि ^(३९७) ।

॥ मोचने विभङ्गतम् ॥

(ख) पृच्छागतम् ।

च्यविष्यमाणच्युते[ः] समनन्तरं विद्व(?)नाडीगते ^(३९८) । नारम्भमात्रेण
 प्रयोगत्वम् ^(३९९) । तद्वत्त्वं निष्प्रयोगायां मुक्तौ स्वादने ^(४००) । न पीडमर्दपरि-
 मर्दानाश्चाङ्गजातस्य ^(४०१) । कर्मण्यस्याप्यपरिमार्गे भैषज्येन मोचनम् ^(४०२) ।
 परकीय[ः] च ^(४०३) ।

॥ मोचने पृच्छागतम् ॥

(ग) विनीतकानि ।

विनीलकादौ विघटिति(?) अस्थिशङ्कलकयोः शिरःकर्णनास[ः]सु त्रि(?)ग्रीवा-
 न्तपार्श्वपृष्ठक्रोडवलिषु बालान्तरे हस्तांसबाहुषु बाह्वन्तरे कट्यूरुपादजंघासु जंघा-
 न्तरे च मोचने मौलम् ^(४०४) । स्थूलकोचवनमर्त(?)ता)चिलिमिनिकविम्बोपधान-
 कर्मचपीठवृशिपीठान्तरे घटघटिकाघटविलकरकिनीकटिल्लकशिलालेपलेपान्तरा-
 र्गटमांसपेशिषु ^(४०५) । व्रणपीडने ^(४०६) । निपीडने स्त्रीकृतस्यारम्भे ^(४०७) ।
 अङ्गुष्ठस्यात्र प्रक्षिप्तौ ^(४०८) । उपसंक्रामतो मुक्तौ ^(४०९) । संक्रामतश्च स्थानात्
 स्थानम् ^(४१०) । अयोनिशश्च मनसि कुर्वतः ^(४११) । अंगजातं धारयतः ^(४१२) ।
 अनापत्तिः वस्तिसंघर्षणात् ^(४१३) । परिष्वङ्गेनापीदानीं पुराणद्वितीयया ^(४१४) ।
 पादजंघाबाहूर्वगुल्यादौ च स्त्रिय[ः] ग्रहणे ^(४१५) ।

॥ मोचने विनीतकानि ॥

॥ मोचनं समाप्तम् ॥ १ ॥

(२) कायसंसर्गः ।

(क) विभङ्गतः ।

स्त्रिया कर्तृत्वम् ^(४१६) । इह ^(४१७) । रहसि निषद्यास्थानयोः ^(४१८) । सभोजन-
 तायाञ्च ^(४१९) । सह शय्यायां अध्वन्यविज्ञपुरुषया सार्द्धमूढौ ^(४२०) । उत्तरत्र
 द्वये ^(४२१) । देशेने(?)गृहिण्याः पुंसोः साभिध्यविज्ञस्य ^(४२२) । साभिध्येऽप्य-
 कल्पिकायाम् ^(४२३) । दुष्कृतस्य ^(४२४) । न्यूनत्वं द्वीपान्तरजविकारभाजः ^(४२५) ।
 वोढृत्वमस्य ^(४२६) । व्यर्थं दार्वित्ये(?)परं लिङ्गम् ^(४२७) । अवताकर(रक ?)मत्र ^(४२८) ।

या (?) ज्ञाते सुभ[ः]षितदुर्भाषितयोरर्थस्य त्रयोऽन्त्येऽन्यत्र प्रतिसेवने मिथुनस्येति प्रतिबलत्वे मौलस्य ^(४२९) । अनन्तरस्यान्यत्र ^(४३०) । तद्वत्पण्डिका पण्डिको निर्मिता च ^(४३१) । इह च त्रये पुरुष[ः] ^(४३२) । तत्र सुखानुभवनच्छन्दे चेत् संरागसंप्रयुक्तेनेति ^(४३३) । गात्रसंसर्गस्वीकारे ^(४३४) । तद्वत्त्वमत्र वेणेः ^(४३५) । तत्प्रतिबद्धस्य च चीवरस्य ^(४३६) । अविशिष्टत्वमामर्षयामंशालम्भग्रहणाकर्षपरिकर्षोच्छिगावलिक्काभिनिपीडानाम् ^(४३७) । सेव्यकृत्वस्य च ^(४३८) । अनन्तरं चीवरान्तरये ^(४३९) । अनन्यत्वं दुष्कृतहासस्य ^(४४०) । न भिक्षुणीं स्पृशेत् ^(४४१) । न स्त्रियम् ^(४४२) । स्पृशेदंभस्यार्त्तामुत्तारणाय बाहौ केशेषु वा मातृदुहितृभगिनीसंज्ञामुपस्थाप्य ^(४४३) । बालुकास्थाने चेष्टालाभार्थमवाङ्मुखावस्थापनम् ^(४४४) । पीठवद् रक्षणम् ^(४४५) । भक्तायावलोक्य गोपालपशुपालकानगमनम् ^(४४६) । प्रत्यवेक्षणं जीवति न वेति पौनःपुन्येन ^(४४७) । निर्दोषोऽनुकम्पया शुद्धचित्तस्य स्त्रीपरिष्वङ्गः ^(४४८) ।

॥ कायसंसर्गं विभंगः ॥

(ख) पृच्छागतः ।

श्लक्ष्णोष्णमृदुकाभिप्रायत्वे स्थूलम् ^(४४९) । अनापत्तिरनुकम्पया दुःखात् मोचने ^(४५०) । मातृदुहितृभगिनीषु तत्संज्ञाने ^(४५१) । पूर्वसंभृक्तायां संमोदने ^(४५२) ।

॥ कायसंसर्गं पृच्छा ॥

(ग) विनीतकानि ।

भिक्षापांसुलेद्दुकादेः स्त्रीन्द्रिये प्रक्षिप्तौ स्थूलम् ^(४५३) । दुष्कृतं पादांशादिना स्त्रीघट्टने ^(४५४) । तदासनस्य च ^(४५५) । पिच्छिलितपतितह्युत्थापने ^(४५६) । अनापत्ति[ः] स्त्रियाऽप्यैतत्त्रयकरणे ग्रहणे च ^(४५७) । आलिंगने मात्रा ^(४५८) । दुहित्रोत्सङ्गे निषत्तौ (?) ^(४५९) । स्त्रिया प्रस्खल्योपरिपाते ^(४६०) ।

॥ कायसंसर्गं विनीतकानि ॥

॥ कायसंसर्गः [समाप्तः] ॥ २ ॥

(३) मैथुनाभाषणम् ।

(क) विभङ्गगतम् ।

मैथुनोक्तौ ^(४६१) । याद्य(?)र्थेन ^(४६२) । यत्र बोद्धुं भव्यता स विज्ञपनेऽन्तः ^(४६३) । न तद्वतार्थोक्तिऽप्रयोगत्वम् ^(४६४) । अविशिष्टत्वं वर्णावर्णयाञ्जोपयाञ्जापृच्छापरिपृच्छाख्यानाशंसाक्रोशप्रत्यनुभाषणप्रतिपदाम् ^(४६५) । अनापत्तिरर्थान्तराभिप्रायेण जनपदनिरुक्तिवशात् ^(४६६) । सदृशार्थत्वस्य वा नाम्नः ^(४६७) ।

॥ मैथुनाभाषणे विभङ्गः ॥

(ख) पृच्छागतम् ।

स्थूलं छेकांशी(?) काऽसी)तिवादे पापिकासीति छेकं ते पापकं वा व्रणमुखमिति संविभागं कुर्विति मां संविभजस्वेति मया साद्धं स्वपिहि समागमं वा कुर्विति ^(४६९) ।

॥ मैथुनाभाषणे पृच्छा ॥

(ग) विनीतकानि ।

तथा विकुर्वाणधर्मिकाभाषणे ^(४६९) । यवान्(गुं?) देहि देहि भगिनि मह्यं यत्ते भगिनि पश्यामि तद् देहि यत् ते भगिनि पुरतस्तद् देहि यत् ते भगिनि मन-आपं तद् देहि प्रियं ते देयमित्यहमुक्ता किन्ते प्रियमित्युक्ते त्वं मे भगिनि प्रिया ^(४७०) । देहि मे भगिनि पानीयं खाद्यकं यवागुं भोजनं त्वमेवैतदित्युक्तिषु ^(४७१) । गर्दभास्त एतत् कुर्वन्त(?न्तु) ^(४७२) । चारिकां भगिनि चरस्यु-छापयमाना पुरुषान् पिण्डपातम् ^(४७३) । अलातमसिन् प्रक्षिमेति च ^(४७४) । प्रकृत्या च दौष्टुल्यभाषिणो दुष्टुलया भाषणे ^(४७५) ।

॥ मैथुनाभाषणे विनीतकानि ॥

॥ मैथुनाभाषणं [समाप्तम्] ॥ ३ ॥

(४) सांचरित्रम् ।

(क) विभङ्गगतम् ।

मैथुनेनात्मनः परिचरणस्य वर्णने ^(४७६) । तद्द्वर्णितानुमोदनार्थं वचनम् ^(४७७) । तदेव प्रत्युच्चारणम् ^(४७८) । तेन मैथुनेन वानुपसंधाने प्रयोगत्वम् ^(४७९) । उभाभ्यां तस्य ^(४८०) । परिचर्यासंवर्णनम् ^(४८१) । संयोगे ^(४८२) । अन्यस्य ^(४८३) । अन्येन ^(४८४) । तदर्थम् ^(४८५) । अनुपनतोपनतेः प्रमत्यैः गृहीतदौतेयस्य संप्रयोज्यतो निवेदि भवतस्तत्रेतरतदुक्ते पूर्वत्र प्रवेदने ^(४८६) । कृतत्वं श्रुतत्वेऽप्यमध्य-वृत्तेः ^(४८७) । पृथक्त्वमेषां करणीयतायाम् ^(४८८) । नाकर्तृत्वेऽन्त्यस्य नृत्वेन (?) प्रयोगत्वम् ^(४८९) । न फले क्या(स्या)त् प्रतिकर्तृसमाप्ते व्यापारस्य लोपः ^(४९०) । स्वत्वमत्र दूतस्य ^(४९१) । संप्रयोज्यत्वं तत्प्रभोः ^(४९२) । षत्(?) तत्वमन्यस्य । ^(४९३) । वाक्त्वं लिपिहस्तमुद्रोद्देशं संकेते निमित्तानाम् ^(४९४) । अनुपनतिवेश्यात्वम् ^(४९५) । प्रवत(?) त्वं चास्वत्वेन प्राक् चतुष्ट[य]त् ^(४९६) । अष्टत्वं फलहितत्वे ^(४९७) । तद्वशा चेदभार्यानुश्रावितत्वे प्राणिवत्त्वं तदन्तरसमन्तरकलिहितत्वतिलिन्तिलि-काच्छिन्नद्वित्रिसर(?)करापरितत्वाचारप्रतिनिःसृष्ट्वाभार्यानुश्रावितत्वघण्टा च पुष्ट्वानां दुष्कृतकृत्वं त्रयस्यास्याभार्यस्य ^(४९८) । कस्मादयं न प्रतितिष्ठतीयं न गच्छति श्वशुरगृहान्न नीयत इति चोक्तीनाम् ^(४९९) ।

॥ सांचरित्रे विभङ्गः ॥

(ख) पृच्छागतम् ।

स्थूलं गर्धासन्निपत्तासेवनक्रीडोपनतात्मनां सांचरित्रे ^(५००) । व्यपदेशे प्रतीष्ट-
तायाम् ^(५०१) । कलि(ः)हेन हारणे ^(५०२) । माऽऽर्याममुका(कां) स्त्रियं क्रीणी-
हीत्युक्तौ ^(५०३) । दुष्कृतं स्त्रियमिति ^(५०४) । काचिल्लभे[ते?]ति च ^(५०५) ।

॥ सांचरित्रे पृच्छा ॥

(ग) विनीतकानि ।

स्थूलं दत्ततो तामसमाधानेन ^(५०६) । धर्मोपाधिं पुरस्कृत्य शब्दनेन ^(५०७) ।
अन्यार्थमसंहित[ि]ञ्च ^(५०८) । नादुष्टताया[ः] सत्त्वस्थान्यत्रेत्यनाक्षिप्तत्वम् ^(५०९) ।

॥ सांचरित्रे विनीतकानि ॥

॥ [समाप्तं] सांचरित्रम् ॥ ४ ॥

ॐ

(५) कुटिकाविहारगतः ।

(क) विभंगगतः ।

निर्दोषमयात्र ईर्यापथचतुष्कस्य ^(५१०) । अतन्नत्वं नियुक्तानियुक्तत्वयोः ^(५११) ।
स्वत्वं नियुक्तस्य ^(५१२) । प्रतीष्टा वो यथोक्तकारे कायेन वा वाचा वा ^(५१३) ।
एकत्वं कृतेः ^(५१४) । अकर्तृत्वमङ्गानां भेदस्य ^(५१५) । याचितेऽनुज्ञाते वा तेन
तद्विधेनाशुद्धे ^(५१६) । वस्तुन्यदेशिते आव[ि]सस्य कारणान्ते ^(५१७) । अनन्तरे
ऽप्येतद्वाचितत्वम् ^(५१८) । एकार्थमिति प्रमाणस्य ^(५१९) । अकल्पिता सारम्भत्व-
मपराक्रमतेत्यशुद्धिः ^(५२०) । क्षुद्रजन्त्वाशयवच्चं राजकुलतीर्थकावसथसन्नि[ः]
सुतत्वाच्छद्यवृक्षत्वमर्वाग्व्यामान्तानन्तर्यतो वहिर्नदीप्राग्भारोदयानावष्टब्ध-
त्वमिति यथासंख्यमेतानि ^(५२१) । ग्राम[ि]णिको हस्तोऽध्यर्धः सुगतवितस्तिः ^(५२२) ।
तद्द्वादशकसप्तको (?) प्रमाणामम(?)न्तरम् ^(५२३) । लब्धदेशनत्वं संघतो
देशितत्वम् ^(५२४) । नाशुद्धस्य याचेत् ^(५२५) । स्वप्रत्ययेन वा गच्छेयु[र्] नियुक्तानां
वा भिक्षुणाम् ^(५२६) । संस्तरेऽप्येतत् ^(५२७) । अनापत्तिः कृतलाभ-परिभो-
गयोः ^(५२८) । पुराणमभिसंस्करणे च ^(५२९) ।

॥ कुटिकाविहारसंघावशेषे विभंगः ॥

(ख) पृच्छागतः ।

प्रयोगत्वमारम्भस्य ^(५३०) । तद्ददच्छन्नकारणेऽन्तः ^(५३१) । अनेकार्थं अनि[ः]सृष्टे
पौद्गलिकेन ^(५३२) । विप्रकृतस्य च ^(५३३) । दुष्कृतमनिर्वाहे याचनादूर्ध्व(?)म् ^(५३४) ।

॥ कुटिकाविहारसंघावशेषगता पृच्छा ॥ ५ ॥

ॐ

(६) अमूलकसंघावशेषः ।

पाराजयिकाध्याचरणस्य भिक्षोर्ध्वस्तस्याप्यनङ्गमत्र पक्षतः स्वत्वं मृषावादेन
कस्यचिद् विज्ञप्तौ ^(५३५) । व्या(या)चनच्छन्देन ^(५३६) । न तं मूलमन्तरम् ^(५३७) ।
असत्त्वं प्रमुषितस्य प्रकारणमृषावादित्वेऽर्थनत्वम् ^(५३८) ।

॥ अमूलकसंघावशेषः ॥ ६ ॥

(७) अन्यथाभागीयानुध्वंसने ।

वाच्यान्तरप्रतिष्ठेन वाक्येन मृषा ^(५३९) ।

॥ अन्यथाभागीयानुध्वंसनसंघावशेषः ॥ ७ ॥

(८) अमूलकलेशः ।

स्थूलमसेवनेनानुध्वंसने ^(५४०) । अनुग्रहे च नाङ्गः ^(५४१) । तथा न
तस्यान्तिके दुष्टचित्तरुधिरोत्पादने संघभेदे च संसूचने सन्धाय भाषितमित्यपि
दुष्कृतम् ^(५४२) ।

॥ अमूलकलेशपृच्छा ॥ ८ ॥

(९) संघभेदे ।

परपर्वदपकृष्टौ स्थूलम् ^(५४३) । निवारणप्रतिनिः]सर्गानुष्ठानरूपानुगतिः ^(५४४) ।
निवारणवत्त्वं ज्ञप्तेः एकक्षणत्वं वाक्यस्य ^(५४५) । पृथक्त्वमावृत्तेः ^(५४६) । न
निगमनस्य ^(५४७) । प्रयोगत्वं प्रवृत्तेः ^(५४८) । तस्याः कृतप्रवासनीयचोदनसा-
रणस्य ^(५४९) । अनाज्ञाप्यत्वमस्य ^(५५०) । नैषु न नाज्ञपयेयुर्मथ(?)केन कर्मणा
च ^(५५१) । तदन्ते प्रतिनिः]सर्गे ^(५५२) । पराक्रान्तित्वस्य ^(५५३) । भेदे ^(५५४) ।
संघस्य ^(५५५) ।

॥ संघभेदसंघावशेषः ॥ ९ ॥

(१०) अनुवर्त्तने ।

तत्साहाय्यप्रतिपत्ततायाः ^(५५६) ।

॥ अनुवर्त्तनसंघावशेषः ॥ १० ॥

(११) कुलदूषणे ।

स्वप्रवासनकर्तरि संघे मिथ्याशा येनैषास्यात्र प्रवृत्तिरिति वक्तृत्वस्य
मृषा ^(५५७) ।

॥ कुलदूषणसंघावशेषः ॥ ११ ॥

(१२) दौर्वचस्ये ।

चोदितत्वे भिक्षुणाधिशीलमवचनीयत्वस्यात्र भिक्षुरात्मनः कृते ^(५५८) ।

॥ दौर्वचस्यसंघावशेषः ॥ १२ ॥

॥ संघावशेषः समाप्तः ॥

§ ३, नैस्सर्गिकः ।

(१) मारणे ।

नापूर्वेऽहोरात्रेण न[ः]स्त्यस्य सत्त्वम् ^(५६३) । प्रयोगपात्रत्ववासे ^(५६०) । प्रथमारुणादिरेषोऽस्य ^(५६२) । सूर्योद्गमने कर्म दृष्ट(?) ये ^(५६२) । सत्त्वं नै[ः]सर्गिके संज्ञानतः प्राधान्येन ^(५६३) । अपेतत्वमस्य निर्यातितत्वे ^(५६७) । तत्त्वं प्रव्रज्यापेक्षार्थतायां नियमनस्य ^(५६४) । चीवराद् विकल्पनायाश्च ^(५६६) । ध्वंसोऽत्रानुवृत्तत्वस्य ^(५६७) । अंसे(?)श्चे च प्रकृते ^(५६८) । सतोऽस्यान्यत्रापि तद्वस्तुनि जातत्वम् ^(५६९) । स जातो(?) साप्ताहिके ^(५७०) । नै[ः]सर्गिकत्वस्य तदापत्तिसत्तायां स्वीकृते परिस्कारमात्रे ^(५७१) । नैतदूनत्वे खण्डस्य ^(५७२) । सांघिकस्य च ^(५७३) । निस्तत्त्वमत्र तन्नम् ^(५७४) । नेदं त्रयमास्तीर्णकठिनस्य ^(५७५) । सद्भावे सत्त्वस्यानुवृत्तस्य दशरात्रम् ^(५७६) । पराहादौ ^(५७७) । वाससि ^(५७८) । त्रिमण्डलस(?)छादिपर्यन्तप्रमाणे ^(५७९) । असम्बन्धाधिष्ठानेन ^(५८०) । सम्बन्धे च सानुवृत्तौ अन्यत्राधिष्ठिततद्भोर्ता(?)गात् प्रभृत्यन्यत्र ^(५८१) ।

॥ मारणे नैस्सर्गिकः ॥ १ ॥

(२) विप्रवासे ।

(क) विभंगगतः ।

निर्दोषो निःश(?)दनेन विप्रवासः ^(५८२) । न प्रमील्य प्रत्यास्तरणं गच्छेन्न चेदन्यैव प्रतिप्राप्तिरिति संस्था ^(५८३) । वासे देवमभिप्रेत्य गतो कालसम्पत्तौ तत्र याचित्वैतत् ^(५८४) । असम्पत्तौ चतुर्गुण उत्तरासंगे बहुतरजागरणेन ^(५८५) । नानर्हे(?)संघाटीनिक्षिप्तेतवसेपक्षाशानि (?) निक्षिपेत् ^(५८६) । न वृष्टौ ^(५८७) । न नद्यन्तरे तद्वे[ग?]गन्तव्यस्य ^(५८८) । नानयोराशङ्कायाः ^(५८९) । भिक्षुकपक्वाटकत्वं सहितमावास्य वर्षतो देवस्य वर्षाशङ्किता वा जलान्तरितत्वं गन्तव्यस्येत्यस्याभावेनादत्तसंबृत्तिरनास्तीर्णकठिनः संघाटीं विना न क्वचिद् गच्छेत् ^(५९०) । अन्याधिष्ठानमुत्सृज्य प्रचीवरस्थानाप्त्यसंभवे प्रतिप्राप्तिः ^(५९१) । दानमविप्रवाससंबृत्तेः संघाट्या गुरुकत्वे जीर्णं वाधिकयोः ^(५९२) । अधिष्ठितस्यालब्धसंबृत्तेः कर्तृत्वम् ^(५९३) । सोपविचारात् तत्स्थानादन्यत्र स्थितस्यारुणोद्गतौ ^(५९४) । कृतमर्यादे मर्यादास्थानपर्यन्तः ^(५९५) । नैकत्वे परिगृहीतुखान्तरमर्यादानां भेदत्वम् ^(५९६) । अविभक्ततायां च धनतो दृष्टितश्च ^(५९७) । शाखोपशाखानामसंसंगे पृथक् स्थानत्वं साधारण्यमूलस्य ^(५९८) । मूलामूलादेश्च ^(५९९) । संसक्तशाखाविटपवृक्षाणामेकस्थानत्वम् ^(६००) । तलक इव तत्राधोभागस्य प्रवेशः ^(६०१) । नौ-शकटयोश्च ^(६०२) । निर्मर्यादे व्याप्यङ्ग(म?)पर्यन्तः ^(६०३) ।

उपविचारव्यामस्सामन्तकेन ^(६०४) । कुड्यपरिक्षिप्ते ग्रामे यावत् षड्गवयुक्तेन वंशशकटेन स्फुरणमध्वना वा कुकुटस्योत्पात्य निलयने वाटपरिक्षिप्तेऽजैडकरजा-संप्रकृतिहीमत्पुरुषप्रविचारभूम्यध्वना वा ^(६०५) । परिखापरिक्षिप्ते द्वादशपदिकया निःश्रयण्या[ः]च्छोरितसंकारस्थूललोष्टाध्वनो वा ^(६०६) । तत्स्थाने त्रिकरणीयपरि-सर्पणातिना मन रजोभिश्च यावतस्तद्गतस्य संभावनम् ^(६०७) । निर्मयादिऽध्वन्य-भिन्नगतेर्मनुष्यस्येक्रान्तं(स्यैकोन?)पश्चाशद् व्यामाः ^(६०८) । न सीमान्तरं पृथक्त्वं क्रोशान्तान्मध्यतः परस्य ^(६०९) ।

॥ विप्रवासनैस्सर्गिके विभङ्गः ॥

(क) क्षुद्रकगतः (?)

न पाखण्डतोपगतावधिष्ठानस्य ^(६१०) । नारूढिनैस्सर्गिके ^(६११) । सांधिके ^(६१२) । भवत्यतो विप्रवासः ^(६१३) । नान्याधिष्ठानादन्यस्थानत्वहानिः ^(६१४) । नान्येदं धर्मकयोः दृष्टितश्चेदनाक्षेपः ^(६१५) । न साधारणैज्वार(द्वार)कोष्ठकस्य ^(६१६) । न धनत इति पितृपुत्रयोः ^(६१७) । विवर्जिताप्येतत् ^(६१८) । समोजनत्वे च ^(६१९) । नोपविचारत्वं ग्रामेऽस्याभवतो विहारस्य ^(६२०) ।

॥ विप्रवासनैस्सर्गिकः ॥ २ ॥

(३) मासिके ।

(क) विभंगगतः ।

पूर्ववदसत्यां पूरकप्रत्यासा(सं?)शायां न्यूनं मासमसामन्तकात् ^(६२१) । सर्वे चाधिष्ठानिकस्य ^(६२२) । अन्यत्राप्यत्रिंशद्द्राहा(त्रा)तिक्रान्ते ^(६२३) । अपूरकत्व-विजातीयस्य वर्णादितः ^(६२४) । सर्ववर्णत्वं शौकल्ये ^(६२५) । तद्व्रणाहादौ ए(?)प्रथितत्वं संपत्तौ तस्य ^(६२६) । पुटद्वयमहतात् संघाटीपर्यन्तः ^(६२७) । निषदनस्य च ^(६२८) । एक उत्तरासंगान्तर्वासनो(नः) ^(६२९) । द्विगुणमृत-हतात् ^(६३०) । अनियम[ः] पांसुमयेषु ^(६३१) । दद्याल्लु(?)हत्वे परित्तायां वाधिकानि यावदर्थम् ^(६३२) । अदेयत्वमधिकस्य ^(६३३) । नैस्सर्गिक-कृत्वञ्च ^(६३४) । न न्याय्यमुत्पादयेदत्रैव परिकर्म कृत्वारोपयिष्य इत्यनुसम्पाद्य चित्तम् ^(६३५) । यथातथोत्पादितस्य प्राक्समायोगान्नैस्सर्गिककृत्वम् ^(६३६) । खण्ड-संघाट्यां नव प्रभृत्या पञ्चविंशतेर्युग्मवर्जम् ^(६३७) । अतः(?)यं कन्या ^(६३८) । प्रथम एषां त्रिकैः द्वितृतीयमण्डलकत्वम् ^(६३९) । अर्धचतुर्थमण्डलकं द्वितीये ^(६४०) । तृतीये पञ्चममण्डलकत्वम् ^(६४१) । त्रिपञ्चकानि स्वहस्तैः ज्येष्ठान्याधिष्ठानि-कानि ^(६४२) । कनिष्ठान्युभयतोऽर्द्धहस्तमुत्सृज्य ^(६४३) । अनन्तरं मध्यानां प्रमाणम् ^(६४४) । अन्तर्वाससो द्विपञ्चकमपि द्विचतुष्कञ्च ^(६४५) । आत्रिमण्डल-

च्छादितत्वेऽपि ^(६५६) । कायसप्तांशद्वयं हस्तेऽर्थः ^(६५७) । अकारयति कुसूलक-
करणम् ^(६५८) ।

॥ मासिकनैस्सर्गिकविभङ्गः ॥

(ख) पृच्छागतः ।

दुष्कृतकृत्त्वं न्यूनवत्व(ऽद)न्तरे ^(६५९) । अप्रत्याशत्वमच्छादनेऽद्धमण्ड-
लस्य ^(६६०) । अकल्पिकं च ^(६६१) । निरधिष्ठ[ा]नानाञ्च मुखपोचपरिश्रावप्रत्या-
स्तरणचिलिमिलिकादीनां परिस्कारचीवराणाम् ^(६६२) ।

॥ मासिकेपृच्छा ॥

॥ मासिकनैस्सर्गिकः ॥ ३ ॥

(४) धावने ।

(क) विभंगगतः ।

प्रतिगुप्तेरन्तर्वर्त्यास्थानम् ^(६६३) । अनुपेक्षणमत्र भिक्षुणीभिः ^(६६४) । पिण्ड-
कस्यासौ दानम् ^(६६५) । ज्ञातिरासप्तमाभ्यां पितृभ्यामन्यतरेणाप्येकपूर्वजः ^(६६६) ।
संज्ञानस्य कर्तृत्वं प्राधान्येन अन्यदेतत् ^(६६७) । भिक्षुणीत्वतदज्ञातित्वयोः ^(६६८) ।
उत्तरसिञ्च ^(६६९) । अधिष्ठितस्वपुराणधावनार्हचीवरनिषदनांकस्य निर्धावनरञ्ज-
नाकोटनेषु विज्ञप्त्या ^(६७०) । प्रदेशस्यापि कृतौ कर्मणः कृतत्वम् ^(६७१) । कृतत्वे
कारितत्वम् ^(६७२) । आफलपर्यन्तादेकत्वम् ^(६७३) । पर्वभूतत्वे फलाना-
मैक्यम् ^(६७४) । संज्ञानप्रधानतायां यथार्थं मौलम् ^(६७५) । उपमूलत्वमयथार्थत्वे
संज्ञानाद् विमतिः ^(६७६) । सांघिकं क्रियाकारमनुरक्षेत् ^(६७७) । अनिस्सरणमत्रा-
गन्तुकत्वं सदसत्त्वरूपनिर्ज्ञानार्थमस्य तेन प्रश्नः ^(६७८) । अनतिनमय्य (?) ^(६७९) ।
बुद्धोक्तः सांघिकाद् विचालः ^(६८०) । गृहीयान्निःसृज्यमानमतिरेकं पात्रचीवर-
शिष्यसरितकायबन्धनं संघ उपनिक्षेपाय ^(६८१) । तथोपनिक्षेप[ः] तस्य यथेष्टं
तद्विकल्पैरादानम् ^(६८२) ।

॥ धावननैस्सर्गिके विभङ्गः ॥

(ख) पृच्छागतम् ।

नोच्चारप्रसावस्यन्दनिकाकर्दमादिनासितधावनेऽस्त्यपहासः ^(६८३) । दुष्कृतं
चिलिमिनिकागृहचोडोषधानकविकल्पितनिःसृष्टसांघिकानाम् ^(६८४) ।

॥ धावननैस्सर्गिकपृच्छा ॥

॥ [इति] धावननैस्सर्गिकः ॥ ४ ॥

(५) प्रतिग्रहे ।

(क) विभंगगतः ।

प्रतिगृहीयाद् भिक्षुणी महार्हं वासः परिवर्हणाय कुर्याद् भिक्षुण्या साद्धं
परिवर्तकम् ^(६८५) । तुल्येन तत्तुष्टिकृता वा प्रतिग्रहे ^(६८६) । विज्ञप्त्या चीव-

रस्य ^(६७७) । अनापत्तिः पटकप्रदाने संघाय सौभाषणिकस्य ^(६७८) । उपसंपाद्यमानमुषितयोः ^(६७९) । चित्तश्रद्धा[१]मुद्गाव्य पुरतः ^(६८०) । स्थापयित्व[१] निरपेक्षणं प्रक्रमणे ^(६८१) ।

॥ प्रतिग्रहनैस्सर्गिकविभङ्गः ॥

(ख) पृच्छागतः ।

हस्तिभूतत्वं लब्धदाने ^(६८२) । दर्शनोपविचारगततास्यादिः प्रयोगत्वमसन्निहितप्रतिष्ठे ^(६८३) । वैशद्यमयात्रावसत्वं च पटकप्रदानादौ तत्रम् ^(६८४) । अनापत्तिस्तावत् कालिकचित्तेन विस्मृत्य मूल्यादाने ^(६८५) ।

॥ प्रतिग्रहनैस्सर्गिकपृच्छा ॥

॥ [इति] प्रतिग्रहनैस्सर्गिकः ॥ ५ ॥

(६) याञ्जानैस्सर्गिकः ।

मनुष्यगतिगतो गृहीभूतः प्राण्यज्ञातिरापत्तिकृत् ^(६८६) । उत्तरसिंश्रत्रये ^(६८७) । अनाच्छिन्ननष्टदग्धतोऽर्द्धचीवरस्य ^(६८८) । विज्ञाने दुष्कृतस्य ^(६८९) । मौलस्य लब्धौ चीवरस्य ^(६९०) । अनूनस्य ^(६९१) । यद्विधस्यार्धवर्णसमतो विज्ञप्तिः ^(६९२) । अनापत्तिरन्यस्य ^(६९३) । न तुकदशिकयोश्च विज्ञ[१]पने ^(६९४) । न्यूनत्वमोतो(?)स्तानस्य च ^(६९५) । तद्वत् तत्प्रकृतिः ^(६९६) ।

॥ [इति] याञ्जानैस्सर्गिकः ॥ ६ ॥

(७) विज्ञापनार्हः ।

सर्वस्याभावेऽधिष्ठेयस्य विज्ञपनार्हत्वम् ^(६९७) । अस्यापत्यता ^(६९८) । परं गृहिणो द्वादशहस्तकः परकोत्तरमन्तरं सप्तद्विकशाकटः ^(६९९) । भिक्षोः ज्येष्ठे यथोक्तपुटे संघाटीनिवसने ^(७००) । युग्मस्य विज्ञ[१]प्यत्वम् ^(७०१) । अन्यतरस्य ^(७०२) । अतिरिक्तस्यातः प्रमाणादविज्ञप्यत्वम् ^(७०३) । पूर्वकस्य च पूर्वलब्धौ उत्तरलब्धावधिकस्य देयत्वम् ^(७०४) । उत्तरलाभ अति(धि?)कस्य देयत्वम् ^(७०५) । विज्ञप्तावविज्ञप्तस्य दुष्कृतम् ^(७०६) । विज्ञप्तावविज्ञप्यस्य दुष्कृतम् ^(७०७) । लब्धौ मूलम् ^(७०८) । अदाने च देयस्य ^(७०९) ।

॥ [इति] विज्ञपनार्हनैस्सर्गिकः ॥ ७ ॥

(८) संकल्पितः ।

संकल्पितमप्रवारितस्य ज्ञातं तुल्यमसंकल्पितेन ^(७१०) । तदेवान्यत् ^(७११) ।

॥ [इति] संकल्पितमार्गनैस्सर्गिकः ॥ ८ ॥

(९) प्रत्येकः ।

वैशद्य[म]पि दातुः ^(७१२) । एकत्वं लब्धेः प्रयोगैक्ये ^(७१३) ।

॥ [इति] प्रत्येकनैस्सर्गिकः ॥ ९ ॥

(१०) प्रेषितः ।

प्रेषितमकल्पिकं चीवरमूल्यं प्रतिक्षिप्य परिग्रहण(श्र)पूर्वकमुपदिष्टं वैया-
पृ(वृ)त्यकरणमादिष्टं दूतेनोक्तो वृत्तान्तत्वाख्यापूर्वकश्चोदयेत् ^(७१४) । नाशक्त(श्र)-
वत्तायां संप्रधारणे चोदितत्वम् ^(७१५) । असम्पत्तौ द्वितीयमपि ^(७१६) । तृती-
यञ्च ^(७१७) । तंत आतृतीयमुद्देशे तिष्ठेत् ^(७१८) । असम्पत्तौ दातारं श्रावयेत् ^(७१९) ।
वृत्तायामेवं प्रतिनिःश्रि(सृ)ष्टौ प्रयच्छत उक्तप्रतिनिःसर्गादभ्युपेतत्वात् ^(७२०) ।
चित्तग्रहणानुष्ठानात् प्रतिगृहीयात् ^(७२१) । परंचोदनेन स्थानेऽभ्युपेते वा ^(७२२) ।
गृहीतौ ^(७२३) । मनुष्यद्वे(श्र)त्रयस्य गृहीतत्वे च ^(७२४) । अनुक्तौ दुष्कृतम् ^(७२५) ।
अप्रतिक्षेपे ^(७२६) । अपृष्टोपदेशे च ^(७२७) । नैराश्ये चाश्रावणे ^(७२८) ।

॥ [इति] प्रेषितनैःसर्गिकः ॥ १० ॥

(११) कौशेयः ।

(क) विभंगगतः ।

धारयेत् संस्तरम् ^(७२९) । कृतिकारणयोः ^(७३०) । को(कौ)शेयस्य ^(७३१) । संस्ती-
र्णतादि संस्तरे ^(७३२) । कृतिनिष्ठानस्य ^(७३३) । अनापत्तिः कृतलाभे भोगाभि-
संस्करणेषु ^(७३४) ।

॥ [इति] कौशेयनैःसर्गिके विभंगः ॥

(ख) पृच्छागतः ।

न्यूनत्वन्यूनमिश्रत्वे ^(७३५) । विनष्टतायाश्च द्रव्यस्य ^(७३६) ।

॥ [इति] कौशेयनैःसर्गिके पृच्छा ॥ ११ ॥

(१२) शुद्धकाले ।

शुद्धकालकैडकरोन्नाम् ^(७३७) । जात्या ^(७३८) । तत्त्वं नीलकर्ण(श्र)मककंच-
श(श्र)कानाम् ^(७३९) ।

॥ [इति] शुद्धकालनैःसर्गिकः ॥ १२ ॥

(१३) द्विभागः ।

अतिरिक्तत्वेऽर्द्धस्य तेषाम् ^(७४०) । समांशत्वमितरत्रावदातगोचरकानाम् ^(७४१) ।
पार्श्वपृष्ठग्रीवजं पूर्वम् ^(७४२) । शिरपादोदरजमुत्तरम् ^(७४३) ।

॥ [इति] द्विभागनैःसर्गिकः ॥ १३ ॥

(१४) षड्वर्षः ।

दैर्घ्यविस्तारयोरतिमात्रत्वे छेदनम् ^(७४४) । वर्त्तनं ह्रस्वसंवृतत्वयोः ^(७४५) । छेदे
संबन्धनम् ^(७४६) । प्रतिवायो भेदे दैर्बल्ययोः ^(७४७) । दुष्प्रतिसंस्करत्वे
दानम् ^(७४८) । अलब्धसम्भृतेः सत्यन्यत्र स्वकमत्यक्ते वानतिक्रान्ते ^(७४९) ।

षड्वर्षसंगतौ कृततायां संस्तरस्य ^(७५०) । सच्चवदारम्भे विप्रकृच्चम् ^(७५१) । नान्त-
गतौ प्रयोगस्यानापत्तिकृच्चम् ^(७५२) । पृथक्त्वं प्रव्रजा(ऽज्या)न्तरस्य ^(७५३) ।

॥ [इति] षड्वर्षनैःसर्गिकः ॥ १४ ॥

(१५) वितस्तिः ।

अदत्तपुराणनिषदनसुगतविद्(ऽत)स्तैर्नवनिषदनस्य परिभोगे ^(७५४) । सच्चै-
तत् (?) ^(७५५) । एतावतापि ^(७५६) । शक्यप्रतिसंस्कारेणापि ^(७५७) । संदर्भसमुदा-
गमने वा ^(७५८) ।

॥ [इति] वितस्तिनैस्सर्गिकः ॥ १५ ॥

(१६) ऊर्णोढिः ।

सति वोढर्यसति च योजनत्रयादूर्ध्वमैडकोर्णवहने ^(७५९) । क्रोशोऽध्वनि गते-
रात्मा ^(७६०) । प्रयोगस्यार्द्धं दुष्कृतमृद्धेरन्येन नभसा हरणे निर्मिते च ^(७६१) ।
निर्दोषं खोलापूलालेप्यकायष्कुञ्चकलोढकवप्ररुचिकार्थं तन्मात्राणाम् ^(७६२) ।
परमाण्वण्वब्लोहशर[]विगोवातायनच्छिद्ररजोलिखयूकयवाङ्गुलीनां षट्पूर्वमुत्त-
रम् ^(७६३) । षट्(?) चतुरङ्गुलो हस्तोऽर्धचतुर्थः हस्तकः पुरुषश्च चतुर्हस्तकं धनुस्तत्
शतपञ्चकं क्रोशः ^(७६४) । तदन्तादि चरण्यस्य न कायभारं वहेत् ^(७६५) । न
पार्श्वपृष्ठकटिशिरोभिः ^(७६६) । अनाशङ्क्यमस्मिन्नसाधारणत्वम् ^(७६७) । नार्द्धभागा-
दूर्ध्व(ऽर्ध्व)मुत्पाटयेत् ^(७६८) ।

॥ [इति] ऊर्णोढिनैस्सर्गिकः ॥ १६ ॥

(१७) ऊर्णपरिकर्म ।

पुराणचीवरस्य स्थाने एडकरोमाणि ^(७६९) । विचटनमाकोटनस्य ^(७७०) ।

॥ [इति] ऊर्णपरिकर्मनैस्सर्गिकः ॥ १७ ॥

(१८) जातरूपरजते ।

स्वीकृते रत्नस्य ^(७७१) । गम्यतायां तत्पूरिः ^(७७२) । स्वस्य चाकृतकल्पस्य ^(७७३) ।
स्पृष्टो(?)स्पर्शेन च ^(७७४) । यथाकथञ्चित् ^(७७५) । पात्रिकताप्रस्य दुष्कृतम् ^(७७६) ।
अनापत्तिरन्यस्य ^(७७७) । त्रपुसज्जशी(ऽसी)सलोहानां श्रामणेरोश्च ^(७७८) ।
दानपतेः स्वामित्वाधिमोक्षो वैद्य[]ष्ट(ऽवृ)त्यकरस्य स्वामित्वाधिमोक्षौ वैद्या-
वृत्याकरस्य ^(७७९) । स्वामित्वाभ्युपगमनमधिष्ठानमितिकल्पाः ^(७८०) । नाविद्यमा-
नधर्मार्थप्रत्ययादन्यत्र रुद्दि(ऽरूढि): ^(७८१) । न दूरत्वे स्वामिनो ध्वस्तिः ^(७८२) ।
कल्पते कारणमात्मार्थं भोजनस्य ^(७८३) । तत्करे चार्पणाय कार्षापणग्रहणम् ^(७८४) ।
पथ्यदनस्य चारना(ऽणा)त् ^(७८५) । उपस्थापयेद्द्रव्यार्थि(ऽर्थी) स्वर्यकान्तम् ^(७८६) ।
नैनमगुप्त[] स्थापयेत् ^(७८७) । नादत्तादायिनोऽर्ष(ऽर्ष)येत् ^(७८८) । फलमुत्पाद्य[]-

स्वासै दद्यात् ^(७८९) । उदकार्थि(१र्था) चन्द्रकान्तम् ^(७९०) । समानः पालन-
विधिः ^(७९१) । अनन्तः कृतत्वमुपस्कारानुज्ञाने रत्नस्त्रीक[र]स्य ^(७९२) । न रीति
(रि?)ताम्रकंसदारुपात्रं स्त्रीकुर्यात् ^(७९३) । स्त्रीकृतस्यास्यान्यस्य वा परिभोगश्चेद्
भैषज्यशरावकपरिभोगेण ^(७९४) । द्वयमधिष्ठानिकमायसं मृन्म(?म्)यश्च ^(७९५) ।
मणिमुक्त[र]वैदूर्यशंखशिलाप्रवालरजतजातरूपअ[र]स्म(?श्म)गर्भमुसारगह्वलोहि-
तिकादक्षिणावर्तप्रभृति रत्नम् ^(७९६) । न्यूनत्वमयाचिके ^(७९७) । अनन्तरेऽपि ^(७९८) ।
छिन्नभिन्नखण्डदग्धाप्रचरितपूर्वानाहतिलक्षणप्रतिरूपकमेतत् ^(७९९) ।

॥ [इति] जातरूपरजतनैःसर्गिकः ॥ १८ ॥

(१९) रूपिक० ।

लाभेऽस्यो(?)रापत्तिः ^(८००) । गृही[त?]त्वेऽपरस्याज्ञातित्वे मौली ^(८०१) । उत्पत्तौ
वृद्धेः ^(८०२) । अनन्तरे च ^(८०३) । पणेन रत्नेन वा व्यवहारात् ^(८०४) । एकत्वं
प्रयोगे ^(८०५) । प्रयुञ्जीत रत्नार्थम् ^(८०६) । आरामिकोपासकयोः सत्त्वे नियोगेत् ^(८०७) ।
बन्धकं द्विगुणमादाय साक्षिसम्बत्सरमासदिवससंघस्यविरो(?)वारिक ग्रहीतृधन-
लाभानारोप्य पत्रे ^(८०८) । ज्ञातवानेतदि[ति] तस्मै प्रवेदयेत् ^(८०९) ।

॥ [इति] रूपिकव्यवहारनैःसर्गिकः ॥ १९ ॥

(२०) क्रयविक्रय० ।

अन्येन दद्यात् साधिकं संघभक्त्योपक्रीणते धान्यं मूल्येन ^(८१०) । तस्यैव चेत्
सविशेषम् ^(८११) । क्रीणीयात् क्षये संघः ^(८१२) । नवश्च ^(८१३) । पुराणं चिक्रीय
निष्प्रापकं चेत् ^(८१४) । न मूल्यं कुर्यात् ^(८१५) । न गृहिव्यवहारेषु हस्तं
प्रक्षिपेत् ^(८१६) । गृहिणा क्रायणम् ^(८१७) । असम्पत्तावात्रयाद्वा निश्चारणम् ^(८१८) ।
अकरणं परार्थेऽप्युत्सृज्य रत्नत्रयं पणापणेः ^(८१९) । न बन्धकं कुर्यात् ^(८२०) ।
संघेन तदर्थं संघकर्मिकेणोधि(?)स्य दानम् ^(८२१) । नापृष्ट्वा वृद्धां(?)द्वान्
संघार्थमुद्यच्छेत् ^(८२२) । यत्राभिलिखितता सम्पत्तिमस्यानुतिष्ठेत् ^(८२३) ।

॥ [इति] क्रयविक्रयनैःसर्गिकः ॥ २० ॥

(२१) पात्रधारण० ।

पात्रस्याधिष्ठितस्य ^(८२४) । निस्सृष्टत्वं प्रव्रज्यापेक्षार्थतायां नियमने ^(८२५) ।
अकल्पिकत्वं पाण्डुशुक्लाधिकानां न्यूनता श्यामस्य ^(८२६) । निर्दोषत्वं कुपात्र-
कस्यैकस्य ^(८२७) ।

॥ [इति] पात्रधारणनैःसर्गिकः ॥ २१ ॥

(२२) पात्रपरिच्छि० ।

नाधि(?)लोभं कुर्वीत परिस्कारेऽत्यध्यावसानं न पात्रादस्तथा(?)ग्येत् ^(८२८) ।

याचेत्(त) पात्रमप्यभावे ^(२२९) । सत्त्वेऽस्य ^(२३०) । आचतुर्बन्धनं तदर्हा ^(२३१) ।
 क्षमस्य परिभोगे ^(२३२) । परीष्टौ विज्ञप्त्या गृहितो ज्ञातेः ^(२३३) । उत्तरत्राप्येतद्
 द्वये ^(२३४) । वातृदात्रान्येषु ^(२३५) । अदोषमज्ञाता च वृद्धिपात्रयोः ज्ञातेः ^(२३६) ।
 दुष्कृतं मौलम् ^(२३७) । ततो निषधौ(?) ^(२३८) । सम्मतावसत्त्वेऽपहासः ^(२३९) । स्वपरि-
 स्कारैः सत्त्वे चैषाम् ^(२४०) । परिवर्त्त[ने] श्रेष्ठच्छन्देन ^(२४१) । संघेऽस्य निःसर्गः ^(२४२) ।
 एकस्थानेकत्वेऽभिप्रेततमस्य ^(२४३) । योज्यत्वमन्यस्य ^(२४४) । इदं प्रवाज्या(?)के ^(२४५) ।
 प्रत्यवस्थासै दानम् ^(२४६) । चारणेन निष्कर्षः ^(२४७) । सम्मतेन ^(२४८) । श्वोऽस्य
 करिष्यत्तायां तेनारोचनम् ^(२४९) । संघे सामग्रिवेलायां श्वोऽहमायुस्म(?)न्त
 उन्नतं पात्रं चारयिष्यामि युस्मा(?)ष्मा)भिः स्वकस्वकानि पात्राणि गृहीत्वा संघ-
 मध्येऽवतरितव्यमिति ^(२५०) । सन्निसाघा(?)पाता)र्थमनुष्ठानम् ^(२५१) । रोचनोपसंक्र-
 ममुपनामनम् ^(२५२) । स्थविर इदं पात्रं स्वच्छं परिमण्डलं परिभोगक्षमं स चेदा-
 कांक्षसि गृहाणेति यथा गुणं रुच्या ग्रहणं अयाचनं गृहीतस्यान्तरितेन ^(२५३) ।
 अदानत्वयोर्वाचोर्णोत्तरस्यामत्याज्यतानाधिष्ठानिकद्वयोरापन्नस्य प्रवेदनम् ^(२५४) ।
 उपयोजनमस्याभेदान्मन्दमन्दम् ^(२५५) । उभाभ्यामनेन संव्यवहरणम् ^(२५६) । अत्र
 साधुतरस्य विनिर्युक्तिरुपकरस्य ^(२५७) । लघुतरेऽस्य प्रमासे ^(२५८) । नैव भोजन-
 करणत्वे ^(२५९) ।

॥ [इति] पात्रपरिष्ठिनैःसर्गिकः ॥

(२३) वायन० ।

विना मूल्येन विज्ञप्त्यान्येनापि वायने ^(२५९) । न पात्यतायामतत्कृतत्वम् ^(२६०) ।

॥ [इति] वायननैःसर्गिकः ॥ २३ ॥

(२४) उप्यमानवर्द्धन० ।

ततौ(?) त) औद्देशिकत्वं पानीयस्य ^(२६१) । भूयस्तायां वा दुर्नियोगतः सौष्ठवे
 वा ^(२६२) । क्षयश्चेदातुः ^(२६३) । अदानं विनिश्चयस्य ^(२६४) । अनभ्यनुज्ञातैः[]
 तदर्थत्वं दात्रेति कर्तृणि ^(२६५) । मौलस्य सम्पत्तौ ^(२६६) । प्रागपतित[त]दौद्दे-
 शिकानुष्ठानं दुष्कृतस्य ^(२६७) । तत्त्वमप्रवारितस्योपसंक्रान्तेः ^(२६८) ।

॥ [इति] उप्यमानवर्द्धननैःसर्गिकः ॥ २४ ॥

(२५) आच्छेद० ।

भिक्षुत्वं वियोज्यस्य ^(२६९) । अस्वकृच्चमाच्छेदस्य ^(२७०) । चीवरत्वं
 तस्य ^(२७१) । समस्तयोर्व्यस्तयोर्वा कायवाचोराच्छेदार्थं प्रवृत्तिस्तस्य ^(२७२) ।
 तन्नियुक्तस्य चेति कर्तृणि ^(२७३) । अन्त्यस्य समाप्तौ पृथग्भावस्य कायतः ^(२७४) ।
 प्रयोगे दुष्कृतस्य ^(२७५) । प्रतिदेयत्वमस्य ^(२७६) । अनङ्गमत्र स्वार्थत्वम् ^(२७७) ।

निष्कर्षवदनुपसम्पन्ने ^(८७८) । स्वतापना(?)यनभूतस्यात्रावरोध आच्छेद्यस्य ^(८७९) ।
असम्मतिकृतस्यानुच्छवित्वम् ^(८८०) । अनर्थाहितकृत् प्रवृत्तिविघ्ननार्थेनापत्तिः ^(८८१) ।

॥ [इति] आच्छेदनैःसर्गिकः ॥ २५ ॥

(२६) षड्रात्र० ।

स्वस्थानवत् समयतायामारण्यकस्यैकत्र चीवरे क्रमः ^(८८२) । विप्रवसेदतो-
ऽसावन्तर्गृहगतादर्थवशेनाषष्ठमहः ^(८८३) । अप्रसन्नब्धिरूढम् ^(८८४) । अदोषोऽन्तरा-
यवशेनागतौ ^(८८५) । अनङ्गमत्रातिवाह्यत्वे षड्रात्रस्य प्रक्रान्तौ संकल्पः ^(८८६) ।

॥ [इति] षड्रात्रविप्रवासनैःसर्गिकः ॥ २६ ॥

(२७) वर्षाशाटी० ।

स्वोपगमाहपूर्वमासादिप्रभृति वर्षाशात्रीं(?)परीच्छेत् ^(८८७) । आस्ववर्षोर्ध्वा-
र्द्धमासान्तं धारयेत् ^(८८८) । पूर्वपरयोरतः कालयोः कर्तृत्वम् ^(८८९) । धारणे परस्य
पूर्वस्य परीष्टौ दुष्कृतस्य ^(८९०) । अन्त्यस्य संपत्तौ ^(८९१) । न्यूनत्वं विलीने ^(८९२) ।
यथोपगति तदनुगम् ^(८९३) ।

॥ [इति] वर्षाशाटीनैःसर्गिकः ॥ २७ ॥

(२८) आत्यधिक० ।

वार्षिकलाभस्य कर्तृत्वम् ^(८९४) । अन्तर्वर्षं स्वीकृतौ ^(८९५) । उत्सृज्यान्त्येऽत्य-
यवशाद् दशाहे लभ्यमानस्य ^(८९६) । विभक्तौ चास्यापि ^(८९७) । अविभक्तौ
च ^(८९८) । अन्तरेण दात्रुक्तिवशता ^(८९९) । अनन्तरे प्रवारणादिवशाद् ह्यसम्मत्-
तद्गोपकानाम् ^(९००) । नैनं न स्प(सं) मन्येरन् ^(९०१) ।

॥ [इति] आत्यधिकनैःसर्गिकः ॥ २८ ॥

(२९) परिणामन० ।

पुद्गलेऽन्यत्र संघे वा संकल्पितस्यान्येन चीवरस्य जानतात्मनि परिणामतो
लब्धौ ^(९०२) । परिणमने दुष्कृतम् ^(९०३) । अन्यत्र चात्र ^(९०४) । तत्फले च ^(९०५) ।
अन्यस्य च ^(९०६) । असत्त्वसंख्यातत्त्वे वियोज्ययोज्ययोः ^(९०७) । एकप्रदेशत्वे
च ^(९०८) । अनापत्तिरलाभे पर्येषविधसखादकतिर्यगादेः ^(९०९) । कल्पते या
(? यद्)च्छया प्रतिनिध्यन्तरे सुगतस्य दानम् ^(९१०) । दुष्कृतं संकल्प्यादाने ^(९११) ।
बहिः सीमां गत्वा सांघिकाधिष्ठाने ^(९१२) । व्यग्रैर्भाजने ^(९१३) । अनधिष्ठायाम् ^(९१४) ।
एकस्य द्वयोः त्रयाणां वा संघादा भवतो लाभस्यादाने ^(९१५) । अनया योत्रान्येषां
मंशिकत्वस्य ^(९१६) । हारत्वं स्तेयचित्तेन ^(९१७) । न सहसैव निरावासताकरणं
विहारस्य ^(९१८) । सानुनयस्य तत्रावलोकं(?)दाने ^(९१९) । अनुपनतौ दशवर्षाण्यति-
नमनः ^(९२०) । पञ्चपिण्डपातेन ^(९२१) । अनुद्धूतावत्र काले दानपतेरपराणि सामन्त-

† अत्र दृष्टिभ्रमेणार्थं संख्याङ्कः ९०२ स्थाने ९०१ मुद्रणतां गतः । पाठकैः संशोध्य पठनीयम् ।

कविहारेण सार्द्धम् ^(१२२) । हिदुक्वयो(?)षधैकलाभतायाः करणं कर्मकरणा[त्] ^(१२३) । सामन्तकविहारेषु प्रमीलने वस्तूनां निक्षेपः ^(१२४) । आवासिते दानम् ^(१२५) । न स्थानान्तरीयं द्रव्यं स्थानान्तरे दद्युः ^(१२६) । दास्यत्वमेषामप्रतिलम्भने ^(१२७) । दानत्वेऽपि गृहपतेर्नियतेरभङ्गः ^(१२८) । बलाददाने ग्रहणम् ^(१२९) । दद्युर्याचितकत्वेन ^(१३०) । स्थानान्तरीयं द्रव्यं स्थानान्तरे ^(१३१) । निर्दोषमसम्पत्तौ चैत्यान्तरे तल्लाभस्य परिणमनमुत्सृज्य बोधिधर्मचक्रमहाप्रातिहार्यदेवावतरणानामेभ्योऽन्यत्र ^(१३२) ।

॥ [इति] परिणामननैःसर्गिकः ॥ २९ ॥

(३०) साप्ताहिक० ।

व्यतीतं दिवसमधिष्ठितस्य साप्ताहिकस्य भिक्षुं श्रा(?)येत् ^(१३३) । मुक्त्यर्थधारणे ^(१३४) । अस्य ^(१३५) । अष्टमारुणोद्गतौ ^(१३६) ! अत्यये ऽह्ने कल्पिकस्याभ्यवहार्यस्य भुक्तिवदित्यत्र व्यवस्था ^(१३७) । यस्यात्रार्थे कल्पनं तं प्रत्यनापत्तिः कल्पितेनास्याभङ्गयोः सन्निहितम् ^(१३८) ।

॥ [इति] साप्ताहिकनैःसर्गिकः ॥ ३० ॥

॥ समाप्तश्च नैस्सर्गिकः ॥

§ ४, प्रायश्चित्तिकम् ।

(१) मृषावादे० ।

संज्ञाय संघसन्निधावधर्मस्य धर्मतो धर्मस्य चाधर्मतः परिदीपनं स्थूलात्ययः ^(१३९) । कच्चित् स्था [अ]त्र परिशुद्धा इत्यातृतीयपरिप्रस्ना(श्वा)त् पोषधे शुद्धसंज्ञस्य तूष्णीम्भावेनातिनामनाया दुष्कृतम् ^(१४०) । आभ्यां पाराजिक-संघावशेषाभ्यां चान्यस्मिन् मृषावादे ^(१४१) । भाषमान्(?ण)त्वेऽपि संज्ञालाभेऽस्योत्थानम् ^(१४२) । न शपथं कुर्वीत ^(१४३) ।

॥ [इति] मृषावादप्रायश्चित्तिकम् ॥ १ ॥

(२) पैशुन्य० ।

भिक्षोः ^(१४४) । अनन्तरे च ^(१४५) । ऊनतोद्भावनच्छन्देन ^(१४६) । श्लक्षणेन परुषेण वा ^(१४७) । यस्य कस्यचिदच(व?)राभिमतस्योक्तौ ^(१४८) । अजातेऽपि मङ्गुत्वे ^(१४९) । अन्यस्य क्षत्रियताब्राह्मण्यादेः दुष्कृतम् ^(१५०) । अनुवादः ^(१५१) । पैशुन्यच्छन्देनामुकोक्तमित्युक्तौ ^(१५२) । नाम्ना चैत् ^(१५३) । भिक्षुता चास्य दुष्कृतमन्यथा ^(१५४) ।

॥ [इति] पैशुन्यम् ॥ २ ॥

(३) खोटने० ।

न हित(?)तायां सम्यक् संघेन ^(१५५) । भिक्षोश्चाधिकरणतायां खोटने ^(१५६) ।

नैवासिककर्मकृच्छन्ददायकानामेव मौलस्य ^(१५६) । दुष्कृतस्यैव दृष्ट्याविष्कर्ता-
गन्तुकयोः ^(१५७) । तद्वच्चमधिकरणान्तरत्वेनाधिकरणस्य संज्ञाने ^(१५८) । अर्द्धत्वं
कर्मफलगतस्यातत्त्वेन समुदाचारे ^(१५९) ।

॥ [इति] खोटनम् ॥ ३ ॥

(४) देशना० ।

देशनायाम् ^(१६०) । धर्मस्य ^(१६१) । षष्ठात् पदादूर्ध्वम् ^(१६२) । जानत ऊर्ध्व(र्ध्व)-
तायाम् ^(१६३) । पञ्चमात् पञ्चपदिकोपक्रमे ^(१६४) । न पण्डितकृतोत्तरोत्तरपरि-
प्रष्ण(श्च)निर्न(र्ण)ये परिवर्तनिकास्वाध्यायनिकापरिपृच्छनिकोपवासदानदक्षि-
णादेशनेषु ^(१६५) । अकृतत्वं स्थानान्तरे पूर्वस्याः ^(१६६) ।

॥ [इति] देशना ॥ ४ ॥

(५) वाचना० ।

सममनुपसम्पन्नेन हीनं वा नेत्रीभूतस्योच्चारणे धर्मस्याक्षरस्यापि ^(१६७) ।
उत्सृज्याकामसम्पत्तिम् ^(१६८) । अनुशास्य पाठनम् ^(१६९) । स्वाध्यायनिकां परिवर्त-
निकां परिपृच्छनिकां च ^(१७०) ।

॥ [इति] वाचना ॥ ५ ॥

(६) कुलदूषणम्० ।

संमन्येरन् पापयोर्भिक्षुभिक्षुण्योः कुलप्रतिसंवेदकम् ^(१७१) । शृण्वन्त्वायुष्मन्तो
(?न्तः) कुलेषु कुलदूषका आश्रमेष्वाश्रमदूषकास्तद्यथा सम्पन्ने शालिक्षेत्रेऽशनि-
र्विचक्रा निपतेद् यावदेव तस्यैव शालेरुत्सादाय विनाशायानयेन व्यसनाय संपन्ने
वा इक्षुक्षेत्रे मञ्जिष्ठिका नाम रोगजातिर्निय(र्ण)ते[द्] यावदेव तस्यैवेशोरुत्सादाय
विनाशायानयेन व्यसनाय मा यूयमायुष्मन्तोऽनेन भिक्षुना(?णा)नया भिक्षुण्या
शासनं प्रमिणुत एष भिक्षुरेषा च भिक्षुणी दग्धेव धाना अप्ररोहणधर्मा
अस्मिन् धर्मविनये भगवन्तं पश्यत स्थविरस्थविरांश्च भिक्षून् श्रि(र्ण)ति कुलेषु
कुलप्रतिसंवेदको ब्रूयात् ^(१७२) । अनुत्सहमाने ज्ञप्तिं कुर्युः ^(१७३) ।

॥ [इति] कुलदूषणम् ॥ ६ ॥

(७) दुष्टूलारोचने० ।

अप्रतिसंविहितानुपसंपन्नत्वयोः श्रोतुः ^(१७४) । आख्यातो(?तौ) पाराजिकसंघा-
वशेषयोः ^(१७५) । अकृतसम्मतेः ^(१७६) । अज्ञप्ते संघे ^(१७७) ।

॥ [इति] दुष्टूलारोचनं ॥ ७ ॥

(८) उत्तरमनुष्यधर्मारोचने० ।

सत्यतायाम् ^(१७८) । अदृष्टसत्येऽनुपसम्पदि ^(१७९) । नागारिकपुरस्ताद् ऋद्धिं
विदर्शयेत् ^(१८०) । न भिक्षुणी शास्तुः ^(१८१) ।

॥ [इति] उत्तरमनुष्यधर्मारोचनम् ॥ ८ ॥

(९) अववादे० ।

स्थैर्येण चेदर्थो ज्ञप्तिपूर्वकमर्थं कुर्युः ^(१८३) । दत्तमहस्य ^(१८३) । पुद्गलभिक्षुसंघा-
भक्तलाभस्य मिथ्यापरिणामकत्वेन भिक्षोरन्यत्राप्यनाम्ना चोक्तौ ^(१८४) ।
अभूतार्थतायाम् ^(१८५) ।

॥ [इति] अववादप्रायश्चित्तिकम् ॥ ९ ॥

(१०) वितण्डना० ।

विनयप्रतिसंयुक्तभाषमाना(?)वध्यानभूतायामुक्तौ ^(१८६) । सूत्रान्तस्य
दुष्कृतम् ^(१८७) ।

॥ [इति] वितण्डना ॥ १० ॥

(११) अनुपरतावच्छेदने० ।

छेदयेन्नवकर्मिको वृक्षं स्तूपसंघार्थम् ^(१८८) । प्राक् ततः सप्ताष्टेषु दिवसेष्व-
तस्तस्य मण्डलकगन्धपुष्पदीपधूपबलिदानत्रिदण्डकं भाषणदक्षिणदेशनां कृत्वा
या देवताऽस्मिन् वृक्षेऽध्युषिता साऽन्यद् भवनं समन्वेषत्वनेन वृक्षेण स्तूपस्य
संघस्येतिकरणीयं भविष्यतीत्युक्ता जानीहि वादेन ^(१८९) । विकारश्चेदग्निमोक्ष-
रुधिरस्यन्दनशाखाकम्पनपत्रशटनादिरुद्दृष्ट(?)श्येत पक्षेऽत्र दानमात्सर्ययोः
संवर्णनविवर्णनं कुर्यात् ^(१९०) ।

॥ [इति] अनुपरतावच्छेदनम् ॥ ११ ॥

(१२) बीजप्ररोहनाशने० ।

अविनष्टतायाम् ^(१९१) । अकृतकल्पबीजप्रोद्धेदयोः ^(१९२) । ओशीरकादौ
विनाशने ^(१९३) । यथाकथञ्चित् ^(१९४) । धूननेनापि ^(१९५) । अवष्टम्भेनापि तृण-
शादपांसुप्रभृतिभिः ^(१९६) । उत्सर्गादिनापि ^(१९७) । वातातपेऽपि स्थापनेन ^(१९८) ।
शुष्केऽपि स्थण्डिले ^(१९९) । तच्छन्देन स्वयमन्येन वा ^(२००) । विनष्टो मूलीनां
विनष्टापरिमाणानाम् ^(२०१) । गण्डतः ^(२०२) । दुष्कृतानां प्रयोगे ^(२०३) । प्रतिग्रहारमस्यात्र
भेदो न वस्तुतः ^(२०४) । अन्तत्वं विरो(?)दत्वेऽपि निर्मुक्तेः ^(२०५) । तच्चमुद्या(?)द्वारे
जलाच्छेवालकटभयोः ^(२०६) । अधःसंपुटितास्थिनिगिलनं कारस्य ^(२०७) । साधु
स्याद्यद्यं छिद्येतेत्युक्तेर्नियुक्तिः ^(२०८) । अकारत्वमृद्धेः ^(२०९) । तद्वत्त्वं
बीजान्तरत्वेन बीजस्य संज्ञाने ^(२१०) । त्वक्फलगुपाण्डुपत्रपुष्पितपुष्पपक्कफलानाम-
र्द्धमृततया व्यवहारः ^(२११) । नानपेतस्यैषां प्रकृतेर्मूलभूतस्य ^(२१२) । अर्द्धजात-
तयोऽस्यासंजातमूलस्य बीजधान[योः] ^(२१३) । क्षुप्यपर्यच्छत्रककाचिकागाल-
चीवरादिपुष्पाणामर्द्धप्रोद्धतत्वेन ^(२१४) । तप्तपूषादिकोरणचक्रमणशाखाद्याकर्ष-
णमण्डलकामा ज्ञानतद्भिप्रायतायामनापत्तिः ^(२१५) । छेदने च कुशादेरापद्यव-
बधेन तेनासम्भवे मोक्षः ^(२१६) । अतश्चैकेनानेकत्वे ^(२१७) । नाबीजधर्मणो

† अत्रापि दृष्टिभ्रमेणायं संख्याङ्को द्विरुक्ततां प्राप्तः ।

दो[ष ?]कृत्वम् ^(१७) । संस्पर्शोऽग्निना क्षतिः शस्त्रनखशूखैर्लान्युत्पाटन उत(१६) दल-
नभिदुच्छित्तिरिति कल्पाः ^(१८) । नाबीजत्वगते कल्पनेऽपेक्षत्वम् ^(१९) । नानगित्व-
मत्र वाष्पस्य ^(२०) । सम्यक्त्वसंख्यामग्निना कल्पने फलानां कल्पने समुदाय-
रूपस्य तन्त्रीकरणम् ^(२१) । नैकतः प्रदेशात् समुदायस्य सम्भावनोत्थानम् ^(२२) ।
कृतत्वं कल्पानां भिक्षुकृत्यता ^(२३) । भूमो(१मौ) चाकल्पिकायाम् ^(२४) । नान-
शुक्षितं शीतेन वारिणा साप्ताहिकं यावज्जीवकमभ्यवहरेत् ^(२५) । नाभिन्न-
मेतेन यामिकम् ^(२६) ।

॥ [इति] बीजप्ररोहनाशनम् ॥ १२ ॥

(१३) क्षेपणे ।

द्वादशानां पुद्गलानां कर्तृत्वम् ^(२७) । असम्मतानामपि ^(२८) । प्रतिस्रब्ध-
प्रयोगानां च ^(२९) । अवधाने वा स्वगतेनार्थेन सश्रुतं क्षेपे वा परव्यपदे-
शेन ^(३०) । मौलस्य गणिते ^(३१) । अन्यत्र दुष्कृतस्य ^(३२) । नासमर्थमल्पस्या-
प्यधिवासनायामीरयेत् ^(३३) । न स्वयमेनं द्वेष्यः कर्मणि युञ्जीत ^(३४) ।

॥ [इति] क्षेपणम् ॥ १३ ॥

(१४) आज्ञाविहेठने ।

न न गणयेयुश्चोदनगताज्ञा तूष्णींभावविहेठकोक्तपुद्गलसमु(म्मु)खावधायक-
परव्यपदेशक्षेपकान् ^(३५) । ज्ञापनेन ^(३६) । भिक्षवाज्ञाविहेठने ^(३७) । तच्छ-
न्देन ^(३८) । अन्योक्त्या दुष्कृतं तूष्णीम्भावेन ^(३९) । न स्मरामीति च ^(४०) ।
न चेद् दुःखमाख्येयम् ^(४१) । तस्माद् वध्यदर्शनपरिप्रश्ने वितप तावत् पानीयं
तावत् पिव विश्राम्य तावन्न पश्यामि न खं वा परमार्थतः सत्त्वं न पश्यामि
वध्यश्चेत्युक्तावनापत्तिः ^(४२) । न यत्र साक्षित्वेन करणमापतेत् तत्रावस्थानं
भजेत् ^(४३) । नाकृतोवघातद्वारबन्धः साक्षेपं दद्यात् ^(४४) ।

॥ [इति] आज्ञाविहेठनम् ॥ १४ ॥

(१५) शयनासने ।

मञ्चपीठवृशिकोचकविम्बोपधानचतुरस्रकमिति शय्यासनम् ^(४५) । एकान्न
(१कोन)पञ्चाशद् व्यामास्तदुपविचारः ^(४६) । द्वारकोष्ठकात् परिवृते ^(४७) ।
तदतिक्रमाय विस्मृत्यापि प्रस्थानमन्तश्च स्वप्नसमापत्यादिना विपरोक्षीभावः ^(४८) ।
प्राक् संभेदात् प्रयोगः ^(४९) । संभेदेऽतिक्रमश्च निष्ठानम् ^(५०) । नैते कृतकारितो
(१णो)द्वारस्य ^(५१) । नावलोकितभिक्षौ न संकटप्राप्तस्य ^(५२) । कारकवद् भोगः ^(५३) ।
द्वयोरेकत्र निषादे पश्चादुत्थायिनः करणीयवत्ता ^(५४) । समं चेन्नत्रकस्य ^(५५) ।
तुल्यतायामुभयोः ^(५६) । अलजिसान्तरजीर्णग्लानानुपसंपन्नानामनवलोक्यत्व-

मत्र ^(५७) । एष विहारः पश्य चेदं शयनासनं गृहाण चापावरणीदानमित्यव-
लोकनानि ^(५८) । संभेदान्त्रयो वातेन परिवर्त्तनं वृष्ट्या पुटान्तरप्राप्तिः] दीपि-
काभिश्च ^(५९) । शयनासनत्वं सांघिकता तस्य स्वयंनियुक्तकृततोपनिक्षेपस्याभ्य-
वकाश इति कर्तुणि ^(६०) । मौलस्य निष्ठाने ^(६१) । प्रयोगे दुष्कृतस्य ^(६२) । एतत्
तावत्कालमन्तरमन्येनाधिष्ठिते ^(६३) । पौद्गलिके च ^(६४) । उत्तरत्र च
चतुष्के ^(६५) । नैवास्पृश्यतायाम् ^(६६) । पिण्डाय चेत् प्रविष(भ?)ज्याप्रविष्टे
वातवर्षमागच्छेद् विहारस्थाः प्रवेशयेयुः ^(६७) । आहृत्य प्रविष्टं आगच्छेत् ^(६८) ।
नैतदर्थतायामदोषो हासो वा ^(६९) । विस्मृत्य चेद् बहुसमतिक्रान्ताध्वनो गतो
वा स्मृतिं लभेत न भूय एवं करिष्यामीति चित्तमुत्पादयेद् वाचं च
भाषेत ^(७०) । प्रतिपथितञ्चेद् भिक्षुमारागये(?)दुधारयैनं प्रार्थयेत् ^(७१) ।
कर्तृत्वं प्राप्ततायामत्र येन प्रतिज्ञातं प्रक्रमिषन्नावसादसंकटप्राप्तोऽभिसंक्षिपेत्
शयनासनम् ^(७२) । प्रस्फोट्य मलिनञ्चेत् ^(७३) । अर्पयेतैनम् ^(७४) । अवलोकनमन्य
एव कुर्वीत भिक्षोः ^(७५) । अभावे श्रामणेरस्य ^(७६) । तस्यापि गृहपतेः ^(७७) । सर्वाभावे
चतुर्दिशं व्यवलोक्यापावरणीं गोपयित्वा प्रक्रामेत् ^(७८) । अन्तरमार्गे चेद् भिक्षुं
पश्येत् तं प्रदेशमस्मै ब्रूयात् ^(७९) । द्वारे चेदन्तर्गृहोपनिमन्त्रणायां बध(?)बन्धः)
आगच्छेत् कुड्यस्य मूले वृक्षस्य वा निधायध्वनिं प्रविशेत् ^(८०) । दद्युस्तत्रा-
सनानि ^(८१) । न स्वयमानयेयुः ^(८२) । आगारिकः श्रामणोराणामेतत् ^(८३) ।
अभावे चावलोक्य गृहिणमानयनार्थमागमनम् ^(८४) । स्थापयेयुः गच्छन्
(तः) वयमानेष्याम इति ब्रुवत्सु ^(८५) । निः]श्रयकरणीयैस्तैरनानीतावानयने ^(८६) ।
अभावे स्वयम् ^(८७) । सर्वतायां गण्डिमाकोट्य ^(८८) । दद्युर्विहारे ^(८९) । निमन्त्रण-
करेभ्यः स्वार्थं याञ्ज[ग]यामासनानि ^(९०) । भिक्षुश्च(?श्चै)षामारक्षायै स्थाप-
येयुः ^(९१) । एकान्तेऽसौ तिष्ठेत् स्वकर्म कुर्वन्नवधानदानञ्च ^(९२) । प्रक्रान्तेषु
प्रवेशनम् ^(९३) । शोचनं नाशितानां वक्त्रसेनाद्भिः ^(९४) । स्नेहिनोपस्नानेन ^(९५) ।
अशुचिना मृदोषाटुकेन गोमयेन वा ^(९६) । छित्तिरशुद्धौ वातस्य ^(९७) । गृहिणा
निषाद्य प्रवेशितस्य दृष्टः प्रवेश्यत्वम् ^(९८) । जीर्णश्चेद् ग्लानो वोपधिवारिकस्य ^(९९) ।
आख्येयत्वं तस्य ^(१००) । ग्लानमवलोकयेत् सर्वः ^(१०१) । निषद्य ^(१०२) । न तत्रासनं
गृहीत्वा गच्छेत् ^(१०३) । उपस्थायको ग्लानस्य तत्रासनान्युपस्थापयेत् ^(१०४) । कुशल-
पक्षापगच्छत्याचार्योपाध्याये न चेदन्यथा वृद्धिः कुशलपक्षस्य पृष्ठतो गच्छेत् ^(१०५) ।
स्वयमस्मायासनं नयेत् ^(१०६) । नापृष्ठा गतिम् ^(१०७) । स्वयमेव चैतदानयेत् ^(१०८) ।
अभ्यवकाशधर्मश्रवणे वातवर्षप्रवेशनं शयनासनस्य ^(१०९) । स्वयमशक्तो गुरुतया
वृद्धानां नवकैः सह परिवृत्तिः ^(११०) । पाकेन सार्द्धं स्थापयेयुः ^(१११) । दद्युर्वि-
हारान्तरे याच्यमानं शयनासनं वस्त्रञ्च ^(११२) । न चेद् वृष्टिर्वर्षाशङ्किता वा ^(११३) ।

वातवर्षश्चेदन्तमार्गं स्याद् वृक्षस्य मूले कुञ्जस्य वा स्थलं कुर्युः ^(१७) । प्रच्छादयेयुश्च
वस्त्रेणैकेन प्रत्यवरेण ^(१८) । विहारं नीत्वा वस्त्राणां शोषणम् ^(१९) । दग्धाबुद्धौ
च सांघिकस्यापि निष्कासनम् ^(२०) । वृत्ते स्वपात्रचीवरनिष्कासने ^(२१) । निष्का-
सितस्य भिक्षुमारक्षायै स्थापयेयुरसमर्थतरम् ^(२२) । नासाह्यतायां प्रविशेयुः ^(२३) ।

॥ [इति] शयनासनप्रायश्चित्तिकम् ॥ १५ ॥

(१६) संस्तरे ।

कृतं संस्तरमन्तर्गृहे छोरयेयुरवलोक्य गृहपतिम् ^(२४) । अरणे विकोप-
येयुर्वा ^(२५) । कृतत्वमस्य शिरोन्ते पादान्ते वा कृतत्वे ^(२६) । चीवरशोषणा(णा)यापि
तृणप्रज्ञप्तेऽछोर्यताम् ^(२७) । दानं मृगयते प्रतिज्ञातच्छोरणाय ^(२८) । प्रज्ञापये-
युच्चं(श्च?)क्रमेषु घृष्टोत्तलयोस्तृणानि ^(२९) । तेषामपि छोर्यताम् ^(३०) । उत्सर्गे
छोर्यस्य छोरणमगतस्याकरणीयताम् ^(३१) । अन्यदा कालेन कालं प्रत्यवेक्षणं
परिवर्त्तनञ्च ^(३२) । स्निग्धमधुरमृत्तिक[म?]न्वहम् ^(३३) । अनुपक्षमन्यत्र ^(३४) ।
अवघृष्य रज्ज्वा वृक्षेऽवलम्ब्य चक्रमेषु कक्षपिण्डकानां स्थापनम् ^(३५) । कर्परे
गोमयं स्थापयेत् ^(३६) । प्राग् गतं प्राक् प्रक्रमिष्यन्त्यस्मात् तुल्यत्वं साह्योप-
भोगे ^(३७) । तत्पतीनाश्चासांघिकेऽवलोक्यत्वम् ^(३८) । सांघिकविहारत्वमगडवालु-
कालि(सि?)कताघात्मकत्वं तत्र शूचा(?)दिनवयोग्यत्वं भूमे[ः] स्वयंनियुक्तकृत-
संस्तरस्योत्कर्तृणि ^(३९) ।

॥ [इति] संस्तरप्रायश्चित्तिकम् ॥ १६ ॥

(१७) विहारे ।

भिक्षुत्वसांघिकविहारत(त्व?)योः कर्तृत्वम् ^(४०) । न चेत् तत्संबाधसंघसंक्षो-
भजन्मानुपशमप्रतिचिकि(की?)र्षणे ^(४१) । परेणापि परानुवृत्त्या च ^(४२) । शिक्ष-
माणश्रामणेश्रामणेरिकाणां दुष्कृतस्य ^(४३) । आसां च ^(४४) । हास्येन च ^(४५) ।
गृहिणामपुण्यस्य बहूनः ^(४६) । निष्कर्षणम् ^(४७) । वृत् । आरूढतायाम् ^(४८) । भिक्षुणा
सांघिकविहारस्थानस्य ^(४९) । अनुप्रस्कन्ध मुक्त्वा ग्लान्यभयवशतामारूढौ ^(५०) ।
निदर्शनमेतद् विहेठनच्छन्देन भिक्षोर्विहेठनानाम् ^(५१) । अनुप्रस्कन्धापातः ^(५२) ।
सांघिकविहारोपरिष्टतलकत्वं कर्तुं ^(५३) । न चेत् परिणामिकत्वं फलकतद्विध-
च्छदनता वा ^(५४) । कीलपादकत्वं चाक्रमणीयस्य ^(५५) । मुक्तवोत्तानताम् ^(५६) ।
दत्तप्रतिपादकत्वञ्च ^(५७) । आक्रान्तौ ^(५८) । वृता । आहार्यपादकारोहः ^(५९) ।
स्वपरिभोगार्थं ततोऽन्यत्र ^(६०) । सप्राणकोपभोगः ^(६१) । द्वारकोश(ष्ट?)दानं संपा-
दयेत् ^(६२) । अर्गडकानाञ्च ^(६३) । वातायनानां मोक्षम् ^(६४) । विहारस्य कर्तृत्वम् ^(६५) ।
चतुष्टयस्यैर्यापधानां मात्रस्य ^(६६) । न चेत् सर्वत्वेन शैलः पक्षशैलो दारुमयो
वा ^(६७) । छादनञ्चोदकत्राणेन ^(६८) । कृतं पश्यामि निश्चितं चेत्यनुक्तस्य दान-
वि. ६

पतिना ^(६९) । त्रयादूर्ध्वमिष्टकापर्यायदानसंपादने ^(११७०) । परेणापि ^(७१) ।
तद्दिने ^(७२) । अन्यत्रापि निष्कर्दमात् ^(७३) । अमुक्तत्वे चोदकभ्रमाणाम् ^(७४) ।
अदत्तत्वे चाखातमूलपादस्य ^(७५) । औपरिष्टस्य वा द्वारकोश(ष्ठ?)स्य ^(७६) ।
निर्दोषमाद्यात् पूर्वः ^(७७) ।

॥ [इति] विहारप्रायश्चित्तिकम् ॥ वृत् ॥ १७ ॥

(१८) असम्मताववादे ।

अपराजितं सूत्रविनयमातृकाधरमनूनविंशतिवर्षं नागरलपितमुपनामितकायत्वे
भिक्षुण्याः कृतप्रतिक्रियां भिक्षुण्यववादकं संमन्येरन् ^(७८) । पोषधे पञ्चदशा[ना]-
मन्त[:]सीम्नि ^(७९) । अभावे सूत्रादिधरस्य प्रवृत्तप्रातिमोक्षम् ^(११८०) । तस्यापि
पाराजयिकसंप्रकाशनम् ^(८१) । गुरुधर्माणां वा ^(८२) । पश्चिमकः कश्चिद् वो
भगिन्यः ^(८३) । समग्रो भिक्षुणीसंघः परिशुद्धसमवेतोऽनवद्यो मा वः कश्चिदसंमतः
संघेन पुद्गलोऽववदते संघाद् आगच्छति पुद्गलोऽववादको न वः कश्चिदुत्सहते
भिक्षुरववदितुं संघाद् वोऽववादानुशासनी अप्रमादेन भगिन्यः सम्पादये-
तेत्यस्य ^(८४) । मुक्त्योत्तरधर्मप्रभाववन्तम् ^(८५) । एकेनापि विनातस्स(नाऽस?)म्म-
तस्य च भिक्षुण्यववादेन पूर्वं सम्मतस्यासम्मतत्वम् ^(८६) । निर्दोषमपूरो(?)
संघस्यार्हस्य याज्ञायाम् ^(८७) । तस्याश्च ^(८८) ।

॥ [इति] असम्मताववादः ॥ वृत् ॥ १८ ॥

(१९) अस्तमिताववादे ।

अस्तमितायाम् ^(८९) । मुक्त्वा सर्वरात्रिकं धर्मश्रवणं भिक्षुण्यववादे ^(११९०) । न
चेदपावृतद्वारस्तदा तद्भूतस्याग्रतो विहारस्य वर्षकः ^(९१) ।

॥ [इति] अस्तमिताववादः ॥ १९ ॥

(२०) आमिषकिञ्चित्काववादे ।

कुर्याद् वैशारद्याय धर्मपरिपृच्छायां भिक्षु[:] भिक्षुण्यामिषोपसंहारम् ^(९२) ।
अण्कुञ्चकपरट्टिकिलोठकमुरुचिकानाञ्च ^(९३) । गृह्णीतादौ भिक्षुः ^(९४) । भिक्षोर-
तथाभूतस्यामिषकिञ्चित्कहेतोर्भिक्षुणीरववदतीति विवादे ^(९५) ।

॥ [इति] आमिषकिञ्चित्काववादः ॥ २० ॥

(२१) चीवरकरणम् ।

अज्ञातिकतायां भिक्षुण्याः ^(९६) । स्युतौ चीवरस्य ^(९७) ।

॥ [इति] चीवरकरणम् ॥ वृत् ॥ २१ ॥

(२२) चीवरप्रदाने ।

दत्तौ ^(९८) । अपटकप्रदाने ^(९९) । न चेत् सुषितायै सौभाषणिकस्योपसंपद्य-
मानायै परिवर्त्तकेन वा ^(१२००) ।

॥ [इति] चीवरप्रदानम् ॥ २२ ॥

(२३) भिक्षुणीकजलयानोढौ ।

[स]भिक्षुणीकजलयानोढौ वाहयेयुः पाथेयम् ^(१) । कल्पकारकल्पकारी-श्राम-
णेरश्रामणेरिभिः ^(२) । न्यायमितरेतरपाथेयवहनं भिक्षु-भिक्षुणीनाम् ^(३) ।
अन्योऽन्यप्रतिग्राहणञ्च ^(४) । न ग्लानम् ^(५) । सब्रह्मचारिणोऽध्वनि छोरयेयुः ^(६) ।
वहेयुरेनम् ^(७) । एवं भिक्षुण्यः ^(८) । कुर्युरत्र परस्परं साहाय्यम् ^(९) । शिरोन्त-
ग्रहणेन ^(१०) । ग्रामप्राप्तानामदोषं प्रक्रमणम् ^(११) । समुदानीय ग्लानभैषज्यपिण्ड-
पातञ्च ^(१२) । एकं च सरूपमुपस्थायकं स्थापयित्वा ^(१३) । मुक्तवौ(भुक्तौ)
सभयतायां मार्गस्यैकसार्थपालमभिन्नप्रयाणतायामेकभिक्षुण्यापि सङ्गतिवा-
हने ^(१४) । प्रतिक्रोशम् ^(१५) । प्रतितदद्दं (दूद्धं ?) दुष्कृतम् ^(१६) । सभिक्षुणीकाध्वो-
रूढि (?) ^(१७) । सान्तरायतायामुभयकूलस्योच्छृज्या (त्या ?) सन्निधौ युगपदेक-
नावा तिर्यक्पारसंतरणादन्यत्र ^(१८) । वङ्कवटवर्चपरिहृतिकर्णयष्टिदण्डवंशावभङ्ग-
कर्णधारवशाच्च तदर्थारूढौ प्रस्थानान्तरात् ^(१९) ।

॥ [इति] भिक्षुणीकजलयानौढिः ॥ २३ ॥

(२४) एकस्थाने ।

स्त्र्येकाकितारहस्त्वमप्रवृत्तजनप्रचारतया प्रदेशस्य ^(१) । साधारणत्वमन्त-
र्व्यामता वेति कर्तृणि ^(२) । निषदने ^(३) । आनिषादप्रतिष्ठापनमेतत् ^(४) ।
एकनिषद्या ^(५) । भिक्षुण्यास्थाने ^(६) ।

॥ [इति] एकस्थानम् ॥ वृत्ति ॥ २४ ॥

(२५) पाचितोपभोगे ।

भिक्षुणीपरिपाचितायाम् ^(१) । अभूतैर्गुणैः ^(२) । अकृतनिमन्त्रणके ^(३) ।
कृते चातिरिक्तस्य ^(४) । अभ्यवहार्यस्य ^(५) । प्रतिपत्तिसंपत्त्या ^(६) । तच्छ्रुतेन
वा ^(७) । अभ्यवहारे कण्ठेन तदेषः ^(८) । हासकृत्वं परार्थस्य ^(९) । देहि
चोक्ते पिण्डाय प्रविष्टे ^(१०) ।

॥ [इति] पाचितोपभोगः ॥ २५ ॥

(२६) परंपरामोजने ।

अधिवासयेद् भक्तोपनिमन्त्रणमन्तर्गृहेऽपि ^(१) । कालं ज्ञात्वा प्रविशेयुः न
सात्र (यं ?) कालम् ^(२) । गण्डीं दत्त्वा ^(३) । स्वपर्षदं तत्रावलोकयेत् ^(४) ।
आगन्तुकं स्थविरः ^(५) । न सहस (सा ?) भक्तच्छेदं कुर्यात् ^(६) । तिष्ठेयु-
र्याचमानाः पानकाय ^(७) । समं पश्चाद् वानुपेतचीवरलाभद्वितीयनिमन्त्रण-
लब्धिः ^(८) । भोजनीयेन ^(९) । अन्तर्गतेन पञ्चके ^(१०) । अनेनैव चेदन्यत् ^(११) ।
अग्लानस्याकृतकर्मणोऽनूढस्याध्वनि ^(१२) । अधिवासनायां दुष्कृतस्य ^(१३) । अभ्य-
वहारे मौलस्य ^(१४) । समसामन्तकात् पर्यन्तभूतं चीवरम् ^(१५) । अध्वार्द्धयो-

जनम्^(११) । अन्यत्रापि^(१२) । अत्र वा नौगमने वा^(१३) । संमार्जनं किलिञ्च-
मात्रस्योपलेपो गोपिटकमात्रस्येति कर्म^(१४) । सांघिकता स्तौपिकत्वे चास्य^(१५) ।
अशक्तिर्गलान्यस्य परिमाणम्^(१६) । अनियन्त्रणकत्वं प्रज्ञप्तेः^(१७) । संदर्शनस्य
च^(१८) । असत्त्वं विहेठनकृतस्य^(१९) । सांघिकस्य चाह (?) दौद्देशिकस्य निक्षेपे
चान्यत्र पञ्चके^(२०) । धर्मत्वमस्य^(२१) । ग्रहणेऽप्यन्यस्य स्वीकरणं दुःभिक्षो
यावत् संपत्तिनिमन्त्रणकानाम्^(२२) । भुक्तिश्च^(२३) । दानं वा^(२४) । अनभिरुचि-
संभावेन दातुर्द्वित्रिग्रासाभ्यवहारादूर्ध्वं गृहपते[ऽ]यं भिक्षुः पिण्डकेन विहन्यते
नुमोदस्वासै ददामीत्यभिरोच्य^(२५) ।

॥ [इति] परंपर[ः]भोजनम् ॥ २६ ॥

(२७) आवसथपरिभोगे ।

अनेदंधर्मकः सगृहिस्वामिको(कः ?) सर्वपाषण्डिक आवसथः^(२६) । अग्ला-
नस्याप्रवारितस्य दानपतिना^(२७) । भुक्तवतस्तदीयमभ्यवहारं मौलस्य^(२८) ।
उषितवतो वासे दुष्कृतस्य^(२९) । अस्वामिकश्च^(३०) । तीर्थ्यवत्त्वमत्रैदं प्रव्र-
ज्य(ब्राज)स्य^(३१) । ज्ञातेश्च^(३२) ।

॥ [इति] आवसथपरिभोगः ॥ २७ ॥

(२८) अतिरिक्तग्रहणे ।

प्रवारयतः^(३३) । अपरिमितम्^(३४) । अकृतयथासुखस्य^(३५) । गृहिणः^(३६) ।
अर्धपञ्चमानां पकृतण्डुलमागधकप्रस्थपरिमाणानां प्रस्थानामुत्सृज्य व्यञ्जन-
मूर्ध्वं सहापि सहायप्रत्यंशेन पिण्डपातः^(३७) । अभ्यवहृतावुकृष्ट[ः]^(३८) ।
अत्र दुष्कृतस्य^(३९) । परकृते च^(४०) । अन्यथानापत्तिः^(४१) । असंस्कृ(स्कृ?)तस्य
च^(४२) । ग्राह्यात् प्रभूतं चेद् भिक्षुं संविभजेत^(४३) ।

॥ [इति] द्वित्रिपात्रपूरातिरिक्तग्रहणम् ॥ २८ ॥

(२९) निरिक्तकरणे ।

भुञ्जीत यावदाप्तम्^(४४) । नोत्तिष्ठेद् विप्रकृतामिषः^(४५) । याव[त]स्तावतो
यस्य कस्यचिदालवणमभ्यवहार्यस्यादाने तद्विधत्वम्^(४६) । स्थानोत्सर्गः प्रवा-
रणम्^(४७) । निषण्णस्य^(४८) । विप्रकृतमूलखादनीयाद्यामिषस्य^(४९) । मूलगण्डपत्र-
पुष्पफलखादनीयेभ्योऽन्यपै(पै?)याच्च कल्पिकमसंसृष्टमकल्पिकेनाभ्यवहार्यमभि-
संभावनीयप्रदेशस्य प्रतिग्राहयतो निवाणं(?) कृत्वा^(५०) । देहीत्यस्यैतत्^(५१) ।
गच्छेत्यपि^(५२) । भुक्तमिति च^(५३) । न च तावत् शब्दोपसन्धाने^(५४) ।
पर्याप्तमित्यपि^(५५) । स्थानस्य कलाचिक्रया ऊर्ध्वमसंपादकत्वे यवाग्वाः
पेयत्वम्^(५६) । तर्पणस्याप्रज्ञायमानपञ्चाङ्गुलस्य^(५७) । अप्रतिग्राहणत्वं विहेठ-
नस्य^(५८) । न बहिःसीमानभिसंभावनीयप्रदेशानग्रतस्थे निरिक्तकरण-

स्योत्थानम् ^(३९) । नापाणिस्थं करणीये ^(३९०) । अकरणीयत्वमकल्पिकस्य संसृष्टस्य वा तेन ^(३) । अनुत्सृष्टस्य स्थानस्य कर्तृत्वम् ^(३) । कृतवतोऽपि संकल्पमभोजने ^(३) । याचितस्य ^(३) । गच्छ तवैव भवत्विति वचनं करणम् ^(३) । यथासुखं परिभुंक्ष्वेत्येके ^(३) । द्वित्रानभ्यवहृत्यालोपम् ^(३) । न निर्वृतक्रियः परिभुञ्जीत ^(३) । भुञ्जीतान्यस्य कृतनिरिक्तम् ^(३) ।

[इति निरिक्तकरणम्] ॥ वृत् ॥ २९ ॥

(३०) एकासनभोजने ।

प्रवारितत्वाकृतनिरिक्तत्वयोः ^(३१०) । अभ्यवहृतौ ^(३१) । आमिषमात्रस्य ^(३१) ।

॥ [इति] एकासनभोजनम् ॥ वृत् ॥ ३० ॥

(३१) प्रवारितनियोगे ।

नियोगे[ऽ]स्य भिक्षोः ^(३१) ।

॥ [इति] प्रवारितनियोगः ॥ वृत् ॥ ३१ ॥

(३२) गणभोजने ।

प्रतिनियतभक्तावासकेभ्योरन्यैरन्तःसीमस्यैर्भिक्षुभिः संघभूतैरसहभक्तायाम् ^(३१) । सहितस्य ^(३१) । सहभोक्तृतया ^(३१) । त्रयादिना ^(३१) । भिक्षूणां यद्विधस्याचीवरद्वितीयभक्तलब्धेरनूढस्य च नावा ^(३१) । महासमाजादन्यत्र ^(३१) । अन्यास्यानिद्रं लिङ्गप्रव्रजितभक्तात् ^(३१०) । अभ्यवहारे स्थिततत्रागन्तव्यतानामन्तःसीमास्थानामपि पृच्छागतत्वम् ^(३१) । भुक्तिरर्द्धातिक्रमः ^(३१) । संचारणे स्तोकस्यापि ^(३१) । यस्य कस्यचिदेकभक्तत्वम् ^(३१) । न गमिकागन्तुकग्लानतदुपस्थायकोपधिवारिकादन्यो यवनोपन्वाहारादभुक्ततायां सर्वैरुत्कृष्टं भुञ्जीत ^(३१) ।

॥ [इति] गणभोजनम् ॥ ३२ ॥

(३३) अकालभोजने ।

स्वमध्याह्नपर्यन्तारुणोद्गत्यन्तरमकालः ^(३३) । तत्त्वे ^(३३) । वृत् । खादनीयभोजनीयाभ्यवहारे ^(३३) ।

॥ [इति] अकालभोजनम् ॥ ३३ ॥

(३४) सन्निहितवर्जने ।

पूर्वभक्ते प्रतिगृहीतं पश्चाद् भक्ते तत्र यामातिक्रान्तमिति सन्निहितम् ^(३३) । नोद्गृहीतं गिलेत् ^(३३०) । न पक्कमु(म्बु)षितं चान्तःसीम्नि ^(३३) । भिक्षुपक्कञ्च ^(३३) । सोऽत्र पाको य आमस्य ^(३३) । तत्त्वममृदूनां प्राक् त्रिभागात् खिन्नत्वात् ^(३३) । पर्णपरिवृत्तेर्मृदूनाम् ^(३३) । द्रवाणां द्वितीयमुत्थितत्वात् ^(३३) । नार्पिना (सर्पिसा?) कल्पकरणं पाकः ^(३३) । न जन्मायत्तनिर्मितत्वं वासस्यानुषितत्वम् ^(३३) । प्रदेशस्थत-

यापि पात्रस्य तद्भूमिपक्वता ^(३९) । न पक्तुस्तद्भवेन ^(३९) । नाग्रेरपात्रत्वम् ^(४०) ।
न ततो निष्कृष्टनिर्गतयोस्तत्त्वम् ^(४०) । वासत्वमुपविचारस्य ^(४१) । व्यामम् ^(४१) ।
ऊर्ध्वञ्च नियतस्संभाव्यस्य ^(४२) । अभ्यन्तरस्य च ^(४२) । तत्त्वं पुरान्तरस्योपरि-
ष्टस्य ^(४३) । नान्याधिष्ठितत्वेऽन्यवासत्वम् ^(४४) । न यावज्जीविकानामुद्गृहीतान्तः-
पकभिक्षुपक्षेषु तत्प्रतिषेधे संशितत्वं कालं प्रति ^(४५) । अर्धामिषं परिशुद्धे ^(४५) ।
पानादयो मलस्यास्ये ^(४६) । बहिरस्य गोमयेन मृदा वा परिघृष्टोदकेन सम्मार्गो
निर्मादनम् ^(४६) । अन्तद्वित्रोदकगण्डूषणोरणम् ^(४७) । निर्मादितत्वमाशयतो
द्वित्रवधिकं दाने विस्वनतोऽपि पात्रस्य ^(४८) । निर्दोषं विरलने ^(४९) । निष्परिगोधे
च संस्पर्शे ^(५०) । प्रक्षालितस्य च त्रिरुषगोमयमृत्तिकान्यतरेणास्त्रिगुधतायाम् ^(५१) ।
अपनेयत्वमुत्थितस्य ^(५२) । तस्यैव प्रदेशपरिगोधे प्रक्षाल्यत्वम् ^(५३) । निःस्नेह-
तायै स्त्रिगुधस्य च घटादेर्गम्भीर उदके हृदे निधानम् ^(५४) । आमत्स्यकच्छप-
मण्डूकशिशुमारबुल्लकैर्निर्लेहाधारणम् ^(५५) । दारुतोऽपि निःस्नेहतापत्तिः ^(५६) ।
निर्मादने निःस्नेहितस्योषादुकेन गोमयेन वा शुद्धत्वम् ^(५७) । अर्धत्वं लवण-
क्षारकलुषोदकभूतस्य लवणादेः ^(५८) । कल्पमानता च सर्वस्याकाले ^(५९) ।
असत्त्वमकरणे लवणक्षारयोः स्वकार्यस्य ^(६०) । उत्पत्तौ प्रतिबिम्बस्योत्तरस्य ^(६१) ।
कटकफलेनाम्भसः स्वाच्छयो(च्छयो?)पगमनम् ^(६२) । क्षारेण सक्तुपिण्ड्या ^(६३) ।
स्नेहनमविशरणायास्याः ^(६४) । नाप्रज्ञायमानस्य सत्संख्यत्वमाकरेण्वनुप्रवि-
ष्टस्य ^(६५) । प्रदेशव्यवकरे तस्यैवापनेयत्वम् ^(६६) । चञ्चुना काकेन स्पृष्टतायां
सामन्तकस्य ^(६७) । न तत्संयुक्तभारास्पृष्टौ न तस्य स्पृष्टता ^(६८) । न भ्रान्त्या स्मृति-
प्रमोषेण वा ^(६९) । नाभ्यां च्यावितस्य स्थापने ^(७०) । स्वल्पतरमन्तरं स्थानमुप-
नयेत् ^(७१) । न वैतरिके नोद्गृहीतत्वं प्रतिग्राहित[] वा ^(७२) । नानयेत् प्रतिग्राह-
णार्हसम्बन्धस्य ग्रहणम् ^(७३) । सम्बद्धत्वं तेनान्तररज्ज्वादिसंबद्धतायाम् ^(७४) । एकत्वं
सन्निहितप्रतिगृहीतेषु तुल्ययो[] संवरेणाभिन्नदृष्ट्योः ^(७५) । परेण चावरस्य ^(७६) ।
गृहिवत् स्त्री-पुंसोः परस्परम् ^(७७) । श्रामणेरिय स्पृष्टवा(?)गोपनात् तद्द्वेष-
कारी ^(७८) । न सापेक्षेण दत्तस्योत्सृष्टत्वम् ^(७९) । अर्द्धत्वं निरपेक्षोत्सृष्टस्य सापेक्ष-
तायां तस्मान्नैतद् याचेत् ^(८०) । न गृहीत जानन् ^(८१) । नाकल्पिकत्वं भागनयने
स्पृष्टौ नीतस्य प्रवेशने तद्गुणेषु प्रत्ययेषु ^(८२) । वाहासनं शकटे वर्ज्यत्वम् ^(८३) ।
पूरणेऽपि ^(८४) । ग्लानाधिरोहे च ^(८५) । कर्णस्य नावि ^(८६) । आसनस्य च
तद्धारणार्थस्य ^(८७) । सांघिकौषधयोश्चोद्भ्रलतोर्घडुनापनयनेनाग्निनिर्वापणेन चीवर-
कर्णकादिभिर्वा तदानेनेत्यादौ प्रयतनम् ^(८८) । कल्पिकमसम्पत्तौ विधेर्नदीसंसार-
णार्थं नेतरि च संप्रापणार्थमुद्गृहीतमभावेऽन्यस्य पथ्यदनम् ^(८९) । उत्साहनमभावे
बोद्धुरस्य दानपतेः ^(९०) । वहनमसम्पत्तौ स्वयम् ^(९१) । संपादनञ्च तत एव दान-

परिवर्त्तग्राह्यस्य ^(१७) । भोज्यत्वमस्याप्यसंपत्तावन्यस्य ^(१८) । अप्रतिग्राहितस्य च प्रतिग्राहकाभावेऽस्य चान्यस्य वा कृतभक्तच्छेदस्य ^(१९) । प्रथमेऽङ्गि व्याघ्रमुष्टेः ^(२०) । द्वयोः द्वितीये ^(२१) । तृतीये यावदाप्तम् ^(२२) । भोज्यत्वं फलानामकालेऽप्यकृतकल्प[ि]नामप्यप्रतिग्राहितानां च ^(२३) । निर्भक्तस्य ^(२४) । तैत्र्ये क्षुदः ^(२५) । मूलानाञ्च ^(२६) । स्वयं च पातनोत्पाद्यते साह्यत्वं च ^(२७) । उत्तरकौवर(स्व ?) प्रसिद्धेः सर्वत्राप्रतिगृहीतोपभोगादौ प्रारिप्सायामभिध्यानम् ^(२८) । न करके पानीर्यं पिबेत् संभवे हस्तनिर्मादनप[ि]त्रयोः ^(२९) । असम्भवे चाप्रतिग्रस्तम् ^(३०) । नास्य सजलतायामपि तत्त्वं भजेत् ^(३१) । त्रैविध्यमस्य पिधानके ^(३२) । काष्ठमयं शैलमयं मृण्मयमिति ^(३३) । धारयेत् करकस्थालकम् ^(३४) । काष्ठमयं शैलमयं वा ^(३५) । निर्दोषं भाजनत्वोपयोगे पत्राणामप्रतिग्राहितत्वम् ^(३६) । अविशेषोऽत्र मुक्तामुक्तयोः ^(३७) । उपयोजनमसम्भवेऽन्यस्यामुक्तानाम् ^(३८) ।

॥ [इति] सन्निहितवर्जनम् ॥ ३४ ॥

(३५) प्रतिग्राहितभुक्तौ ।

भुञ्जीत त्यक्तमाशयतो दात्रान्यप्रतिग्राहकाभावे स्वयं प्रतिगृह्य ^(३९) । सम्मुखान्तः-सीद्मयतिसंभवनीये प्रदेशेऽवस्थितौ नोत्तानपाणिना काये तत्संबद्धे चोद्ग्रहणसमर्थतोऽनुपसंपन्नादमनुष्यादपि दित्शे(त्से?)याङ्गेन तत्संबन्धेन चोत्सृष्टस्य प्रतीष्टिः प्रतिग्रहः ^(४०) । जैगुप्स्यतायां जनपदस्योपनिक्षिपेत्युपदर्शिते मण्डलकेऽपि ^(४१) । ऐक्यं पात्रतदधिष्ठानयोः ^(४२) । गोचरः शाखामर्कटानां न ततस्तान् प्रत्यनभिसंभवनीयत्वं भूमेः ^(४३) । न फलानां प(म?)ञ्चपीठिकोत्संगपात्राधिष्ठानैः प्रतिग्रहप्रतीष्टेरन्याय्यत्वम् ^(४४) । निःश्रितैरेषां प्रत्यवेक्षणं तूष्णींभावेन ^(४५) । समप्रवृत्तिं चारकं रचयेयुः ^(४६) । न्याय्यं भिक्षोश्चारकत्वं प्रतिग्राहित्वस्य ^(४७) । घृततैलमधुफाणितघटांश्चारयंस्तृणपत्रप्रभृति[भि]श्चीवराणि व्यवदध्यात् ^(४८) । पृथक् चार्यं ज्येष्ठमध्यमकनीयसां करणम् ^(४९) । पृथक्कृत्य मृष्टाभ्राणां चारणम् ^(५०) । चारकस्याचार्यं उपाध्यो (ध्यायो) वा प्रतिगृह्णीयात् ^(५१) । अप्राप्यप्राप्तावनन्तरस्थानः (नम् ?) ^(५२) । अनेकत्वे यावतामासनमुक्त्वा प्रतिग्रहीतुं शक्तिः ^(५३) । लुठितस्य शक्यतायां स्वयममुक्त्वा स्थानं ग्रहीतुमध्वंसः प्रतिग्राहस्य ^(५४) । स्पृष्टस्य च मक्षिकाकीटिकादिभिः ^(५५) । अन्येनास्य मुक्तस्य भिक्षुणा ^(५६) । ध्वंसकृन्मूषिकः ^(५७) । न प्रतिग्राहितप्रतिग्रहणमन्याय्यम् ^(५८) ।

॥ [इति प्रतिग्राहितभुक्तिः] ॥ इत् ॥ ३५ ॥

(३६) अप्रतिग्राहितभुक्तौ ।

अप्रतिग्राहितायाम् ^(५९) । उत्सृज्योदकदन्तकाष्ठमाहार्यस्य ^(६०) । मुखेनाभ्यवहारे ^(६१) । अनुत्तरकुरौ ^(६२) । प्रतीष्ट्य(?च्छे)द् ग्लानोऽनुपसम्पन्नेन भोजनमभाव उपसंपन्नस्य ^(६३) । भोजयेदनुपसंपन्नम् ^(६४) ।

॥ [इति] अप्रतिग्राहितभुक्तिः ॥ ३६ ॥

(३७) प्रणीतविज्ञापने ।

क्षीरं दधि नवनीतं मत्स्यं मांसं वल्लूरा इति प्रणीतभोजनम् ^(५०) । एतत्कर्तृत्वं अज्ञातिगृहीता च दातुः ^(५१) । खविज्ञप्त्याभ्यवहृतौ विज्ञप्तौ कारितत्वे चास्या दुष्कृतस्य ^(५२) । अग्लानस्याकृतयथासुखप्रवारणस्य ^(५३) । तस्माल्लभमानस्यापि चेदन्यल्लूहं प्रणीतं वा समं प्रकृष्टं वा विज्ञप्तिः ^(५४) । अर्धताऽस्मिन् लूहस्य ^(५५) । यथासुखप्रवारणत्वं भिक्षयादाय निर्गतेन तूष्णीं तिष्ठतः प्रतिक्षिप्तो वा तत्किं याचस इति प्रश्नस्य ^(५६) ।

॥ [इति] प्रणीतविज्ञप्त(विज्ञाप)नम् ॥ ३७ ॥

(३८) सप्राणकोपभोगे ।

(क) विभङ्गतम् ।

स्वोपभोगार्थत्वे प्रवृत्तिप्रवर्तनयोः ^(५७) । वृत् । सप्राणितायाम् ^(५८) । उदक-सर्पिस्तैलमधुफाणितक्षीरदधिनवनीतशुक्लशुलुकदधिमण्डकांजिकफलखाद्यकादेरु-पयोज्यस्य ^(५९) । दृश्यैः ^(६०) । मृतौ ^(६१) । प्रतिप्राणि उपभोगः शरीर उपयोगः ^(६२) । तद्यथा स्नानं पानं दन्तकाष्ठविसर्जनं हस्तपादप्रक्षालनम् ^(६३) । उपकार्ये स उपयोगो य उपकरणेषु ^(६४) । अभ्यवहार्यपात्रचीवरस्थानदन्तधावनाग्निप्रभृतीनि शरीरोप-करणानि ^(६५) । तेषां मृद्गोमयरङ्गतृणकाष्ठप्रभृति ^(६६) । तेषु उपयोगस्तद्यथा निर्मादनं भावनं रञ्जनं सेकः सम्मार्ग उपलेपः ^(६७) । यूषमण्डयवागूनां करणम् ^(६८) । बन्धमोक्षयोरुदकमार्गस्य ^(६९) । काष्ठप्लवयोः श्लेषाकर्षणोत्पाट-नानाम् ^(७०) । अकपलसकादन्येन रोमविधादिना स्नानम् ^(७१) । तेनास्य हि रिक्त-प्राणकधाताबुदक इति प्रयोगः ^(७२) ।

॥ [इति] सप्राणकोपभोगः, विभङ्गतः ॥

(ख) क्षुद्रकादिगतम् ।

धारयेद् दण्डपोणम् ^(७३) । दत्तप्रत्येष्ट्यभाण्डि(?)वमाकाशावस्थाप्याकीर्य-माणपव्यजलप्र(?)प्रत्येष्ट्यपवित्यसंयमार्थ(?)लोहकण्डकस्त्रिदण्डस्तदारव्यः ^(७४) । स्थानार्थं जलस्यास्तृतेः परिश्रावणे दानम् ^(७५) । वालुकया गोमयेन वा ^(७६) । धारणपात्रस्य वा ^(७७) । मृत्ताम्र[ा]यसयोरन्यतरस्य ^(७८) । त्रिदण्डयष्ट्यामस्य बन्ध-नम् ^(७९) । संगृह्य रन्ध्रे सूत्रेण पूर्वस्य ^(८०) । उत्तरस्य श्लक्ष्णशृङ्खलिकया ^(८१) । धारणमस्य ^(८२) । कम्पिकया मुहुर्मुहुरदानेस्त्र(?)परिश्रावणस्य पराघातः ^(८३) । अल्पप्रयत्नेन रव(?)णम् ^(८४) । धारणमस्य ^(८५) । मृदस्ताम्रस्य वा ^(८६) । कुम्भ-कृत्येतदधोनाडिषु पुस्क(?)रवदन्तरविवरम् ^(८७) । नदुकस्यैषु शोधकत्वम् ^(८८) ।

परिश्रावणमुपस्थापयेत् ^(१७) । खल्लगं ध(च?)र्मकरकं मोचनपट्टकं वा ^(१८) । आत्युहायां कल्पिकजलस्य संभावदा(?)याश्च करककुण्डिकाभ्यामेतत् तद्वच्चम् ^(१९) । न सान्तरेण सार्द्धम् ^(२०) । तद्रूपश्चेत् प्रत्ययः क्षमयित्वा कार्यकरणेऽस्तित्वमास्तित्वम् ^(२१) । तस्मात् तद्वच्चमत्र दाने प्रतिज्ञातेऽन्येन ^(२२) । नैतज्जनपदचारिक(का?)यां वियुक्तौ दानाप्रतिज्ञाने संश्रयेत् ^(२३) । नाविघातकृदन्तरसंचारश्चारिका ^(२४) । क्रोशपञ्चकस्यैत- [त्तद्व?]च्चम् ^(२५) । न प्रमील्य गतस्य स्थाने तद्वच्चाभावे कामजः ^(२६) । नैकेनानेकस्य तद्वच्चासंपत्तिरासंघात् ^(२७) । नाविघातकृत्वं शीघ्रस्रोतसः ^(२८) । क्रोशमनु गच्छतोऽस्यामनुस्रोतोऽनुसंहितं प्रत्यवेक्षणात् तेन प्रवृत्तिः ^(२९) । सम्भेदश्चेद्रोदकान्तरेण प्राक् ततः ^(३०) । व्यामस्य परितः प्रत्यवेक्षितत्वम् ^(३१) । चक्षुषा शुद्धत्वमुदकस्य शुद्धिः ^(३२) । प्राकृतेन ^(३३) । निष्कम्पत्वे प्रत्यवेक्षणमरजसः ^(३४) । पूर्णत्वे घटस्य ^(३५) । नातिक्रियासंख्यामत्र चिरतां कुर्यात् ^(३६) । तूलिकया सुकरं प्राणकानां दर्शयनं श्लक्ष्णया ^(३७) । नैनां क्लमके ध्वन्या किरेत् ^(३८) । नान्याम् ^(३९) । प्राणकपतनम् ^(४०) । चेत् प्रदीपे तत्करणेनास्य प्रच्छादनम् ^(४१) । पञ्जरं वंशविदलिकानां शुक्लवस्त्रस्य वेष्टितमभ्रपटलेन वा तदाख्यम् ^(४२) । शताक्षश्च ^(४३) । आद्यकृतित्वा कर्परं वा घटादेश्छिद्रितम् ^(४४) । न वालपाशेन सर्पं बध्नीयात् ^(४५) । अच्छटाशब्दं कृत्वा भद्रमुखादर्शनपथे तिष्ठेति वदेत् ^(४६) । अस्थितावजपदकेन दण्डेन शनैष्कुम्भे कुण्डके वा प्रक्षिप्य छिद्राणि कृत्वा मुखं पिधाय निष्कासनम् ^(४७) । असंम(?)प)तौ पट्टिकया लोठिकया मुरुचिकया वा रज्जु(ज्ज)पाशेन वा नतु(?)दु)के वेष्टितेन ग्रीवायां बद्धा ^(४८) । प्रक्षेपेऽप्येषां विनियोगः ^(४९) । न दवे छोरयेत् ^(५०) । आशयप्रवेश(?)तिष्ठेत् ^(५१) । नदुके यूकानां स्थापनम् ^(५२) । शुषिरे तस्य ^(५३) । शाद्वले मत्कुणानाम् ^(५४) । शीतले वा ^(५५) । मोचनघटिकायाः पूर्वावतारणार्थं वारणम् ^(५६) । तेनैव वा परिश्रावणेनावतारणम् ^(५७) । मोचनं परिश्रावणस्य लग्नप्राणकापनीतावुपायः ^(५८) । भावनं मलस्य ^(५९) । शोष्य(?)ष)णं यौन्यानुपगतेः ^(६०) । निष्पीडनस्य द्वयेऽप्यसिन्धुपकरत्वम् ^(६१) । निरावद्यालंभप्रत्ययसंघपुद्गलपरिश्रावणप्रवणप्रत्ययेन प्रवृत्तिः ^(६२) । आसुर्योदयात् गृहीतोदपानयोः प्रत्यवेक्षितानुवृत्तिः ^(६३) । पादधावनिकां रिक्तामुल्लोच्य पूरयेत् ^(६४) । उपस्थापयेदन्यभाण्डम् ^(६५) । भाण्डगोपकस्य तद्गतः सांधिके व्यापारः ^(६६) । नात्र दानग्रहणयोः नान्तर्भावः ^(६७) । दानं गृहिणे याचितकत्वेन ^(६८) । परिभुक्तस्य तत्सत्त्वे ^(६९) । नानेन दानपतीनां विहारे देयत्वस्य नोक्तता नवस्य भिक्षवे निद्दे(?)धे)यत्वेन ^(७०) । भाण्डार्थे लयनस(स?) नियोजनम् ^(७१) । पृथक्त्वेन मृत्ताभ्रभाण्डिकयोर्निक्षेपः ^(७२) । उपस्थापनं पानीयस्य ^(७३) । न यत्र क्वचन स्थापनम् ^(७४) । मण्डपस्य तदर्थं करणम् ^(७५) । दक्षिणपश्चिमे विहारस्य पार्श्वेऽभ्यन्तरतः ^(७६) । वातायनमोक्षेष्टकास्तरदानोदकभ्रम-

मोक्षद्वारकरणकवाटकटकदानम् ^(५५) । वंशस्य च परिश्रावणस्थापनार्थम् ^(५६) ।
 काष्ठम्मञ्जि(ष्ठमञ्जि?)कासु स्थापनम् ^(५७) । इष्टकपिण्डिकायां वा ^(५८) । आधारकेषु ^(५९) ।
 चौक्यं पानीयभाण्डमापा(प)रिभोगार्थान्(र्थ?) कुर्यात् ^(६०) । शुचि ^(६१) । पानीयञ्च
 पेयम् ^(६२) । नाकल्पिकैरे[त?]द्रस्तचीवरैश्चारयेत् ^(६३) । कालेन कालमुदकभाण्डा-
 नामन्तःशोचनम् ^(६४) । गम्भीराणामुशीरकुर्वकेन पत्रविभङ्गकैर्नत्रकेन वा
 यष्ट्यामुपनिद्धेन ^(६५) । नातोऽरम्वृत्वमामिषोपदेहस्य ^(६६) । शोषणञ्च ^(६७) ।
 तदा विघातार्थमपहत्वे(?)न ^(६८) । नि[:]श्रयकरणीयानामुदकगतो व्यापारः ^(६९) ।

॥ [इति] सप्राणकजलसंबद्धक्षुद्रकादिगतः ॥ ३८ ॥

(३९) निषदने ।

प्रवृत्तावौन्मुखे वा ^(६९) । सन्निपाते ^(७०) । स्त्रीपुंसयोः(?)पुंसोः) ^(७१) ।
 गृहित्वे ^(६३) । अन्यस्थानतायाम् ^(६४) । योग्यत्वे च ^(६५) । निरस्यत्वे
 संप्रयुक्तः ^(६६) । प्रत्यक्षकल्पेन निषदने ^(६७) ।

॥ [इति] सभोजने निषदनम् ॥ ३९ ॥

(४०) स्थाने ।

स्थाने रहःकल्पेन ^(६९) । सावरणस्य ^(७०) । न चेद् भयवशात् ^(७१) ।
 दुष्कृतस्यासंवेद्यसंवेत्तत्वे ^(७२) । अवधाने च स्थानान्तरे ^(७३) । गोचरान्तात्
 दृष्टेः स्थानान्तः ^(७४) । अन्तर्गतत्वं गन्ज(ञ्ज)स्य ^(७५) । भिन्नत्वं गृहान्तरस्य ^(७६) ।

॥ [इति] सभोजने स्थानम् ॥ ४० ॥

(४१) अचेरुदाने ।

स्त्रिया पुरुषस्य वा ^(७६) । उत्सृज्य ज्ञातिं प्रव्रजा(ज्या?)पेशं ग्लानं च ^(७७) ।
 अनिदंलिङ्गप्रव्रजितस्याचेरुकस्य काये कायसम्बन्धे वा ^(७८) । स्वादनीय-
 भोजनीययोः ^(७९) । स्वस्य तस्य च ^(८०) । उत्सृज्य पापकदृष्टिगताद् विवे-
 चनार्थताम् ^(८१) । स्वयं दाने ^(८२) । अकल्पिकयोः दुष्कृतम् ^(८३) । दापने ^(८४) ।
 संविभागे च ^(८५) ।

॥ [इति] अचेरुदानम् ॥ ४१ ॥

(४२) सेनादर्शने ।

युद्धाभिनन्दिसेनादर्शनार्थतया ^(८६) । उत्सृज्य राजदेवीकुमारामात्यभटवला-
 ग्रनैगमजानपदोक्तिम् ^(८७) । अन्तरायोपपातवशतां च ^(८८) । प्रस्थापितस्य ^(८९) ।
 उपविचारान्तातिक्रमे दृष्टौ ^(९०) ।

॥ [इति] सेनादर्शने [प्रायश्चित्तिकम्] ॥ ४२ ॥

(४३) सेनावासे ।

विनैते तत्र रात्रिन्दिद्वयपरिपूरेरुर्ध्वं वासे ^(९१) । अनिमित्तं च पूर्वत्रापि ^(९२) ।

॥ [इति] सेनावासः ॥ ४३ ॥

(४४) युद्धाङ्गप्रत्यनुभवे ।

युद्धाङ्गानां कर्तृत्वम् ^(४३) । अनन्तरायवशगतस्य ^(४४) । समस्तव्यस्तानाम् ^(४५) । सञ्जीकृतानाम् ^(४६) । मौले मौलस्य ^(४७) । दुष्कृतस्य प्रयुक्तौ ^(४८) । असञ्जीकृतानाम् ^(४९) । उभयत्रापि दुष्कृतस्यैव ^(५०) । स्पृष्टिरुद्धूथनं प्रस्थाय दर्शनार्थमुपविचारान्तातिक्रमे दृष्टिरिति मूलानि ^(५१) । न्यूनत्वमनुद्यतत्वे ^(५२) । न हस्त्यश्वकुक्कुटलावकवर्त्तकस्त्रीपुरुषयुद्धादि कुर्यात् कारयेन्निरीक्षेत वा ^(५३) ।

॥ [इति] युद्धाङ्गप्रत्यनुभवः ॥ ४४ ॥

(४५) प्रहरणे ।

कलुषचित्ततया ^(५४) । कायतन्निःस्पृष्टसम्बद्धैर्येन केनचिदन्ततः पादाङ्गुष्ठ-सर्षपतूलिक[र]भिः प्रहतौ ^(५५) । भिक्षोः ^(५६) । परस्य ^(५७) । उत्तरेषु त्रिषु ^(५८) । स्पृष्टो(ष्टौ?) ^(५९) । प्रतिनिपात्यम् ^(६०) । अनिपाते दुष्कृतम् ^(६१) । नान्यत्र प्रहर्त्तव्येऽन्यत्र प्रहरेत् ^(६२) । न स्तम्भे प्रहारं दद्यात् ^(६३) । न भित्तौ भूम्यां वृक्षेऽन्यत्र वा ^(६४) ।

॥ [इति] प्रहरणम् ॥ ४५ ॥

(४६) अवगुरणे ।

प्रहारावगुरणे ^(६५) । प्रतिद्रव्यम् ^(६६) ।

॥ [इति] अवगुरणम् ॥ ४६ ॥

(४७) अवद्यप्रतिच्छादने ।

पाराजयिकसंघावशेषयोरुत्सृज्यास्पर्शश्रामण्यब्रह्मचर्यान्तरायसंघक्षोभाशंकवशताम् ^(६७) । प्रतिच्छादने ^(६८) । अन्तेऽहोरात्रस्य ^(६९) । प्राग् दुष्कृतम् ^(७०) । अन्यस्याश्वापत्तेः ^(७१) ।

॥ [इति] अवद्यप्रतिच्छादनम् ॥ ४७ ॥

(४८) भक्तच्छेदकारणे ।

संचिन्त्य मुक्त्वा रोगप्रतिक्रियार्थतां गृही दातृभक्तच्छेदस्य कारणे ^(७२) ।

॥ [इति] भक्तच्छेदकारणम् ॥ ४८ ॥

(४९) अग्निवृत्ते ।

न सिंहं स्पृशेत् ^(७३) । शास्त्रधर्मसंघसब्रह्मचारिणां धर्म्यकरणीयतापेक्षा पात्ररंगकर्मणोश्च समयाधिष्ठानम् ^(७४) । अधितिष्ठेद् दीर्घम् ^(७५) । क्रीडायां चापरया चन्द्रसूर्यालातचक्रादिकरणतश्च ^(७६) । अग्निना ^(७७) । अनधिष्ठितसमयस्य अग्लान्यवशतार्थस्य स्पृष्टौ ^(७८) । स्वयन्नियोगतो वा ^(७९) । प्रज्वाल[न]निर्वापण-स्पृष्टास्पृष्टेन्धनसमवधानयुक्तनिष्कर्षणाङ्गारसमावर्त्तननिष्कर्षणेषु ^(८०) । अर्द्धस्तमितत्वं कुकूलस्य ^(८१) । ज्वालानां च ^(८२) । समवधाननिष्कर्षणे तत्रेन्धनस्या-

श्यन्तरवृत्तम् ^(१३) । केशरोमास्थिनखखेटसंघाणकवान्तविरिक्तमुद्गमाषतिलतैलम-
धुसर्पिषामद्वेन्द्वनत्वम् ^(१४) । अन्यस्य करणीयेऽन्यस्येत्यधिष्ठानमर्द्धाधिष्ठानम् ^(१५) ।

॥ [इति] अग्निवृत्तम् ॥ ४९ ॥

(५०) छन्दप्रत्युद्धारे ।

भिक्षुवर्थाथे कर्मणि ^(१६) । वृत्तस्य महदानास्य(?) प्रत्युद्धारार्थायां
वापि ^(१७) ।

॥ [इति] छन्दप्रत्युद्धारः ॥ ५० ॥

(५१) [शयने] ।

नाचन्द्रसूर्यालोकवत्यववरकदेशे शयीत ^(१८) । मुक्त्वा ग्लान्यग्लानोपस्थानव-
शताम् ^(१९) । प्रायश्चित्तिकमत्रेत्येके ^(२०) । अर्द्धत्वमनिपत्तेः पृथक्त्वञ्चाहः ^(२१) ।
यद्भूपः (यः ?) परिवारितमगारपर्यन्तः ^(२२) । तद्गतत्वं संबद्धस्य तद् द्वारपाश्वोप-
चारस्यागारभूतस्य ^(२३) । पुरान्तरस्य च तद्गतद्वारस्थानन्तरस्य च ^(२४) । न
सोपचारात् परस्य लयनमात्रात् पृथग्भूताध्यासितस्य ^(२५) । अर्द्धत्वं वृक्षमूल-
कुड्यशुशि(?सुषि,रवूर्त्त(? मूलानाम् ^(२६) ।

[इति शयनप्रायश्चित्तिकम्] ॥ ५१ ॥

(५२) स्त्रीसहस्रमे ।

सगहनानां स्त्रीसहस्रमे ^(२७) । अध्वनोऽत्र कुकुटस्योत्पात्य निलयनेऽन्तरम-
भूतत्वम् ^(२८) । सर्वस्य सान्तरसंचारस्य निरनगारान्तरत्वे छदनस्यैकत्वम् ^(२९) ।
पृथक्त्वं स्वभागगतबधनबन्ध(?)त्वे द्वारस्योपचारस्यापि ^(३०) । तद्वदक्षितत्वं
भिक्षुणापत्तेः ^(३१) । गुप्तत्वं च स्वामिना मातृग्रामस्य ^(३२) । उद्धृतत्वं च
निश्चययोगेः पुरान्तरे ^(३३) । हासोऽनगारत्वेऽन्यभूतात् ^(३४) ।

[इति स्त्रीसहस्रमे] ॥ ५२ ॥

(५३) अनुपसंपन्नसहस्रमे ।

अनुपसंपन्नेन सार्द्धमगारे तृतीयस्यां रात्रौ स्वप्ने ^(३५) । अन्ते ^(३६) । प्राक् दुष्कृतं
निर्दोषमध्वपरिश्रान्तस्य क्लान्तौ ^(३७) । तथास्यान्तेऽपि ^(३८) । अकल्पिनि च भिक्षोः
करणीये तत्संपादकेन सार्द्धं ग्लानस्य तदुपस्थायिनश्च ^(३९) । श्रामणरेण च तद्वतः
सन्निहिततायां तत्रावासे पापभिक्षोः कृतकुर्वत्तन्निवासप्रयत्नस्य ^(४०) । उपगतौ
पश्चिमकालयोद्ध(र्द्ध)योर्मासयोर्वर्तमानस्य ^(४१) । नोर्ध्वमस्य वस्तव्यत्वम् ^(४२) ।
अकार्यत्वं पूर्वोपगतेः ^(४३) । अरक्षत्वं प्राग् ^(४४) । नैषोऽनुपस्थापितं श्रामणेरमु-
पस्थापयेत् ^(४५) । मिद्वोपपातेनाध्वनि श्रामणेरमभिप्लुतं पुरतः कृत्वा गच्छेत् ^(४६) ।
बुभुक्षितश्चेत् सानुकालं दद्यादसौ तदाहारम् ^(४७) । पुनश्चेद् वेलायां तदापि ^(४८) ।

॥ [इति] अनुपसम्पन्नैः सहस्रमे ॥ ५३ ॥

(५४) दृष्टिगतानुत्सर्गे ।

तथाहम्भगवतो धर्मदेशितमाजानामि यथा [ये अधर्माः संक्लेशिकाः]
आन्तरायिका धर्मा उक्ता भगवतेति प्रतिषे(१से)व्यमाने नालमन्तरायायेत्यादि
प्रवृत्तवचनतावसर्गे जैगुप्स्यमत एनं कुर्युः ज्ञापनेन ^(६१) ।

॥ [इति] दृष्टिगतानुत्सर्गः ॥ ५४ ॥

(५५) उत्क्षिप्तानुप्रवृत्तौ ।

तथा विदितप्रक्षिप्तस्याप्रतिकृततायां भिक्षोः ^(१६७०) । उद्देशदाने ^(७१) ।
परिप्र(१पृ)च्छनिकायाः ^(७२) । सनिःश्रयस्य ^(७३) । अनुशासन्याः ^(७४) ।
अववादस्य ^(७५) । आविष्करणे दृष्टेः ^(७६) । आसोष(?)संभोगे ^(७७) । उपस्थापन-
स्वीकृतौ ^(७८) । अगारे च सहस्रमे ^(७९) । अन्ते रात्रेः ^(१६८०) । अन्यथा वासं
स्यन्दने ^(८१) । मुक्त्वा ग्लान्यदृग्विवेचनगतेनार्थेन ^(८२) ।

॥ [इति] उत्क्षिप्तानुप्रवृत्तिः ॥ ५५ ॥

(५६) नाशितसंग्रहे ।

प्रवृत्ततद्वचनानुत्सर्गे श्रामणेरं नाशयेयुः ^(८३) । ज्ञप्तिचतुर्थस्य ते कर्मण इति
पूर्वत्रोत्तरनाशनीयस्य ते इत्युपक्रमं ज्ञप्तिः कृता निःसृजेदमेवंरूपं पापकं दृष्टिगतं
प्रथमा कर्मवाचना कृता द्वितीयेति प्रत्येतदन्तमसौ भिक्षुणा श्रावयेयुः ^(८४) ।
अनारतावुत्तरं कुर्युः ^(८५) । नाशिततायां श्रमणोद्देशस्य ^(८६) ।

॥ [इति] नाशितसंग्रहः ॥ ५६ ॥

(५७) अरक्तवस्त्रोपभोगे ।

नील्या गैरिकेण वल्कलेनेत्यनुपरक्तस्य स्ववाससः ^(८७) । अन्ततः पात्र-
वस्यक(?)स्थाविकापादचोडकायबन्धनानां प्रावरणादौ परिभोगे ^(८८) । न
निकायान्तरीयस्य पुनः कल्पनीयत्वम् ^(८९) । नाच्छिन्नस्य गृहिणा ^(९०) । न
महारङ्गरक्तं प्रावृत्तिम्भजेत ^(९१) । नागारिकस्य ^(९२) । भजेद् विहाराभ्यन्तरे
प्रतिच्छादितस्य काषायेण ^(९३) । साधारणत्वमध्वनि याचितप्रावरणस्य ^(९४) ।
सहायकैः भिक्षुश्रामणैः ^(९५) । एकत्वे वृद्धान्तःदारभ्य यावत्संभावनामु-
परिदानम् ^(९६) । नानवच्छिन्नमपरतः प्रावृत्य(?) चंक्रम्येत ^(९७) । अन्वाक्रामे-
दुपनिमन्त्रितः पुण्यकामेन नवमाच्छिन्नदशात् पराहत्यानित्यतामनसिकारेण ^(९८) ।

॥ [इति] अरक्तवस्त्रोपभोगः ॥ ५७ ॥

(५८) उद्धर्षवस्तुगते ।

स्पृष्टो(ष्टौ)ष्ट- स्पर्शनयोः कर्तृरत्न(र्तृत्व?)मस्वम् ^(९९) । तत्सम्मतं च ^(१००) ।
शस्त्रमेतत् संग्रामावचरं भाण्डं च गन्धर्वाविचरम् ^(१०१) । प्राप्तं योग्यत्वमुपयोगाय
मूलस्य ^(१०२) । दुष्कृतस्याप्राप्तम् ^(१०३) । मुक्त्वा स्वीकाराननुगतः तत्र द्रव्याविनाश-

चित्तस्य विहारतदुपचारगतम् ^(११) । न तदुपेक्षेत ^(१२) । समाष्टान् दिवसेनैतदुपविचारे प्रकृष्टान् (?) पांसुना वैभङ्गकैर्वा छादयेत् ^(१३) । नासमुदितचिन्ना(त्ता?)य स्वाम्यहमिति ब्रुवते दद्यात् ^(१४) । अनागमेऽस्योद्धं(र्ध्व?) सांघिके गज्जोः [उ]पनिक्षिपेत् ^(१५) । आषष्ठमासपर्यन्तं धारयेत् ^(१६) । ऊर्ध्वमनागतौ यद् भूमौ बुद्धसांघिकयोर्लब्धिं तत्रोपयुक्तिः ^(१७) । अयोग्यत्वे क्रयणं योग्यस्य तेन स्थावरस्य ^(१८) । तदा चेत् स्वाम्यागच्छेदनुज्ञानमायाच्यानिच्छते दद्युः ^(१९) । वृद्धिं चेत् मृगयेदेतदेव न बहु मन्यसे यदस्माभिः परिपालितमिति ब्रूयुः ^(२०) । घटितविध(द्ध?)तायां मण्यादेर्योग्यत्वम् ^(२१) । हर्षकटककेजू(यूर)हाराद्वाहारात्त्वविनिवेशे च ^(२२) । वीणावेणुवह्लरिमहतिमुद्घोषकानां सतत्रीकत्वे ^(२३) । वदत्ता(?)यां शङ्खभेरीपटहमुखानाम् ^(२४) । धनुषः सगुणत्वे ^(२५) । तत्त्वेशील्येकतो धारककुन्तडाभाणेऽर्द्धानाम् ^(२६) । शरनाराचार्द्धनाराचानां सफलत्वेः(त्वे ?) ^(२७) । सधातुकत्वे प्रतिमायाः ^(२८) । निर्घाषमस्याः शास्त्रसंज्ञामुपस्थाप्य ^(२९) । काचमणिपलालमालकाण्डवीणिकतलमट्टकपिञ्जनकतुलिकाकाण्डानामर्द्धत्वम् ^(३०) । अयोग्यत्वं सुवर्णपिण्डस्य ^(३१) । गोपयित्वोत्रासे गृहीत्वा वानुपरोधे स्वस्य सांघिकं स्तौपिकं च हिरण्यसुवर्णमपक्रमणम् ^(३२) । स्ना(श्रा?)द्वेन श्रामणोरेण वा ^(३३) । अभावे स्वयम् ^(३४) । खननमत्र ^(३५) । अपगते दानम् ^(३६) । उत्पाद्य तद्वत् ^(३७) । निर्दोषममानुषभवने पुण्यनिर्जातं चेदेषां रत्नमयं भूमिसोपानादि ^(३८) । भोजने च भाजनमसम्भवेऽन्यस्य ^(३९) । शयनासनं च निषादे ^(४०) । गच्छेद् यानेन ^(४१) । धर्मार्थवशतया ^(४२) । नाटोपवता ^(४३) । न जीर्णग्लानाभ्यामन्यः ^(४४) । निषीदेद् धर्मश्र[?]वणार्थं रत्नमये सिंहासने पराहत्यानित्यतामनसिकारेण ^(४५) । निवेशने चागारिकीयाणी(नी)ति संग्रेश्य तत्प्रज्ञप्तौ ^(४६) । सुवर्णखचितकंकणिकावृतेषु वस्त्रेषु ^(४७) । अत्र च मणिप्रत्युत्पेषु सुवर्णरूप्यखचितेषु प्रवेशयेयुरेतानि ^(४८) । नाकल्पिकत्वमुपस्थापितशास्त्रसंज्ञानामागारिकश्रामणोराभावे बुद्धप्रतिष्ठ(ष्टि?)तेर्धर्मार्थवशतया स्पृष्टौ ^(४९) । त(न ?)द्रव्यस्य च ^(५०) । नाभरणप्रावृत्तिं भजेत ^(५१) । धारयेत् मुद्रान्म् (द्रा ?) ^(५२) । अप्रावरणिकीम् ^(५३) । त्रपुता-अरितीकजतुकाष्टशैलमृद्दन्तशृङ्गेभ्यः ^(५४) । चिह्नं सांघिकायां(याः?) मध्ये चक्रं पार्श्वयोर्मृगावधस्ताद् विहारस्वामिनो नाम ^(५५) । पैङ्गलिकायामस्थिसंकलाशिर[?] कपालं वा ^(५६) । न फणिकया शिर[?] प्रसाधयेत् ^(५७) । निदर्शनमेषा ^(५८) । नादर्शेन मुखं पश्येत् ^(५९) । उदकात् ^(६०) । अनापत्तिरुदकप्रत्यवेक्षणार्थतायां व्रणवलीपलितदर्शने पूर्वोत्तरनिमित्तोद्ग्रहणे ^(६१) । न त्र्यार्षं भजेत् ^(६२) । न रोचनाप्रक्षणम् ^(६३) । न गन्धैः ^(६४) । भजेत पादयोर्गन्धाङ्गददानं पुण्यार्थिनाम् ^(६५) । न तस्य पुस्तो(त उ)पनयेत् ^(६६) । नैभिर[?]क्तः संघे सन्निपतेत् ^(६७) ।

न गृहिभ्यो धर्मं देशयेत् ^(६१) । न कुलान्युपसंक्रामेत् ^(६२) । स्नानमन्ते भजेत् ^(६३) । प्रतिगृहीतैनाम् ^(६४) । पुष्पमालां च ^(६५) । चैत्ये विनियोगः ^(६६) । श्रावकस्यापि ^(६७) । अनभिमतो दातुः शिरोन्ते पादान्ते वा ^(६८) । असम्मुखे द्वारस्य ^(६९) । भित्तौ ^(७०) । लम्बनं मालाद्याशूच्यामत्रावतूसितायां कण्टके वा ^(७१) । चक्षुष्यं सुगन्धीति कालानुकालं घ्राणम् ^(७२) । न ब्रह्मसूत्रप्रावृत्तिं भजेत् ^(७३) । न सूत्रकस्य ^(७४) । मूलवाहौ चिकित्मार्थस्य भजेत् वा मे ^(७५) । न यत्र क्वचन छोरयेत् ^(७६) । सशेषं चेत चीवरकर्णके कुश्वके बन्धनम् ^(७७) । न चेत् स्तम्भशुषि(सुषि ?)रे कुड्यस्य वा निक्षेपः ^(७८) । न नृत्(त्य ?)गीतवादित-माचरेत् ^(७९) । न शिक्षयेत् ^(८०) । नोपसंहरेत् ^(८१) । न दर्शनायोपसंक्रामेत् ^(८२) । न भिक्षुण्या नृत्तं (त्यं ?) कारयेत् ^(८३) । कुर्यात् शास्त्रगुणसंकीर्तने त्रिदण्डकदाने च स्वरगुप्तिम् ^(८४) । शिक्षेतैनां प्रतिगुप्तिप्रदेशे ^(८५) । न संचग्धनसंकीर्तनसंकि-लिकिलायनौद्धत्यद्रवकायताद्यानि कुर्यात् ^(८६) । नौद्धत्याभिप्रायः कायवाचो (चौ ?) विकुर्वीत ^(८७) । भागशो व्यवकेरसंसर्गः ^(८८) । न भाजन(नं) संचारके-नाभ्यवहृतं कुर्यात् ^(८९) । न वतंसकं ग्रथनीयात् ^(९०) । नाम(व)मुञ्चेत् ^(९१) । न लालाटिक[]मनुप्रयच्छेत् ^(९२) । न समावस्थायां वा(या)चेत् ^(९३) । न जवनपुत्रने कुर्यात् ^(९४) । नोरुवाहुमत्स्यपरिवर्त्तकं परिवर्द्धेत ^(९५) । न जलशिक्यिकां विध्येत् ^(९६) । न जलमण्डकभेरिके वादयेत् ^(९७) । न [उ]दकपिच्छिलिकां पिच्छिलेत् ^(९८) । न हस्तिकुञ्चिताश्वहेपितर्षभगर्जितमयूरकोकिलरुतानि कुर्यात् ^(९९) । न मुखशंखडुडुकभेरीवादनम् ^(१००) ।

॥ [इति] उद्धर्षवस्तुगतम् ॥ ५८ ॥

(५९) स्नाने ।

शिष्टादध्यर्धतो ग्रीष्मस्य पूर्वतश्च वर्षाणां मासात् ^(१) । अचीवरद्वितीयस्य लब्धौ यद्विधस्य ^(२) । अनुद्धूतस्य वातेन ^(३) । चीवरकर्णकेरणं तत्पर्यन्तः ^(४) । अनववृष्टस्य ^(५) । अस्य विन्दुद्वयनिपात[ः] काये ^(६) । अन्यदा पञ्चदशाद-स्नानदिवसादर्वाक्स्नाने ^(७) । अभिषेकेण चावगाहनेन वा ^(८) । नाभिप्राप्तौ ^(९) । पुरस्ताद् दुष्कृतम् ^(१०) । सर्वत्र समयेष्वनधिष्ठाने ^(११) । नार्थान्तरपरो जलानुभवः स्नानम् ^(१२) । तस्मादुत्तरणं संचेतितया मूर्च्छितसेकेष्वनापत्तिः ^(१३) । मन्येताश्मा-परान्तकेष्वस्याभावम् ^(१४) । न संभवे परस्योत्खापकल्पं संश्रयेत् ^(१५) ।

॥ [इति] स्नानप्रायश्चित्तिकम् ॥ ५९ ॥

(६०) तिर्यग्बधे ।

वधकचित्तेन तिरश्चः प्रहृतौ ^(१) । तदाऽन्यदा वा तन्निदानं मृतौ दुष्कृतत्वं सत्त्वाविग्रहस्य ^(२) ।

॥ [इति] तिर्यग्बधः ॥ ६० ॥

(६१) कौकृत्योपसंहारे ।

न त्वमुपसम्पन्नः पाराजयिकामस्यापन्न इत्याद्यर्थ(र्थ) भिक्ष्वर्थेन कौकृत्यो-
पसंहृतौ भिक्षोः ^(६०) । अस्पर्शोत्पादनचित्तेन ^(६१) । हास्येनापि ^(६२) । अनुत्पत्ता-
वपि ^(६३) । कौकृत्यस्य ^(६४) । अन्येन दुष्कृतम् ^(६५) ।

॥ [इति] कौकृत्योपसंहारः ॥ ६१ ॥

(६२) प्रतोदने ।

भिक्षोः ^(६६) । अङ्गुलिमुष्यरत्तिस्कन्धशीर्षपार्श्वपृष्ठकटयूरुजंघाजानुपादाङ्गुष्ठा-
दिभिः प्रतोदनतः स्पृष्टौ विकरणचित्तेन ^(६७) । तस्माद् व्रणमशपिल्प(शक)तिल-
करोमावर्तादि दर्शनेनापत्तिः ^(६८) । एके वानेकत्वे निपात्यस्य ^(६९) ।

॥ [इति] प्रतोदनप्रायश्चित्तिकम् ॥ ६२ ॥

(६४) द्रवहर्षणे ।

जलविषयक्रियानुष्ठाने ^(७०) । अवतीर्णस्य निमज्जनोन्मज्जनतीरान्तरसंचारानु-
प्रतिस्नोतोव्यायामजलभेरिकामण्डूकवादनशिक्षिकावेधचक्रवाडवज्रकूपकावर्त्त-
करणलेखाकर्षकानां मौलम् ^(७१) । टिप्पकादानस्य दुष्कृतम् ^(७२) । गोलघटवर्धनी
शरावे ^(७३) । श्लोसूपयूषमण्डे च सत्यामपि तप्ततायाम् ^(७४) । अजलहर्षणे
च ^(७५) । तद्वत् तद्भूतकारणम् ^(७६) । औद्धत्यरतप्रत्यनुभवच्छन्देन ^(७७) । तस्मात्
प्रह्लादनच्छन्देनावतारणादावनापत्तिः ^(७८) । तरणशिक्षायां तिर्यगायतं वा
व्यायामे ^(७९) । जिह्वादयिषया तप्तेषु लेखकर्षणे ^(८०) ।

॥ [इति] द्रवहर्षणम् ॥ ६४ ॥

(६५) स्त्रीसहशय्यायाम् ।

मातृग्रामेण सार्द्धमेकस्निन्नगारे मिद्धावक्रान्तौ निशयां(या?) ^(८१) ।
अन्तः ^(८२) । प्राग् दुष्कृतम् ^(८३) । कुकुटिप्रमाणमेतत् कृत्वेऽन्तः ^(८४) ।

॥ [इति] स्त्रीसहशय्याप्रायः ॥ ६५ ॥

(६६) भीषणे ।

हासप्रेक्षयापि भीषणच्छन्देन भयनिमित्तोपसंहारपूर्वकं विज्ञपने ^(८५) । भयंकर-
स्यामुकोऽयमिति भिक्षोः परेणाप्यनुत्पत्तावपि भयस्य ^(८६) । मौलमन्सन(मन?)
आपस्य ^(८७) । तद् यथा प्रेतपिशाचकुम्भाण्डकटपूतनत्वाख्यापिनां कीटनं(?)
कीटकीटानामङ्गारिकावर्णानां दग्धस्थूणानिभानां रूपाणाम् ^(८८) । सिंहव्याघ्रद्वीपि-
कोकपटारुभ्रष्टोते(?)काशब्दानाम् ^(८९) । उच्चारप्रस्रावस्थवतकटगन्धानाम् ^(९०) ।
किटकिलिजकुतपस्पर्शानाम् ^(९१) । मन आपस्य दुष्कृतम् ^(९२) । तद्यथा
देवनागगन्धर्वयक्षकिन्नरमहोरगत्वख्यापिनाम् ^(९३) । धनिश्रेष्ठिसार्थवाहादिरूपा-
णाम् ^(९४) । वीणादिशब्दानाम् ^(९५) । अगुरुचन्दनकुंकुमतमालपत्रगन्धानाम् ^(९६) ।

पट्टपटप्रावरांशुकदुकूलकोट्टुम्बकस्पर्शानाम् ^(५५) । उत्सृष्टसंवेजनार्थताम् ^(५६) ।
तस्मात् संवेजनार्थं नरकतिर्यक्प्रेतमनुष्यकथादावन[र]पत्तिः ^(५७) ।

॥ [इति] भीषणम् ॥ ६६ ॥

(६७) गोपने ।

इदं प्रव्रज्यासंतकपात्रचीवरपोणिकाकंसिकाकायबन्धनादिश्रामणकजीवितपरि-
स्कारनिर्दाने ^(५८) । निर्दाने च ^(५९) । उत्सृष्टहितकामतया ^(६०) ।

॥ [इति] गोपनम् ॥ ६७ ॥

(६८) दत्तोपजीवने ।

दत्तस्य भिक्षोर्निर्देयं चीवरस्य विना तदनुज्ञानं परिभोगे ^(६१) । न चेदस्य
तन्निदानं प्रीतेस्सम्भावनम् ^(६२) ।

॥ [इति] दत्तोपजीवनम् ॥ ६८ ॥

(६९) अस्वाख्याने ।

ध्वंसनच्छन्देन भिक्षोर्विनिधायां संज्ञ संघावशेषापतनस्य विज्ञप्तौ ^(६३) । लेशे-
नापि ^(६४) ।

॥ [इति] अस्वाख्यानप्रायश्चित्तिकम् ॥ ६९ ॥

(७०) स्त्रीसहगमने ।

कामतोऽध्वन्यूढौ ^(६५) । प्रतिक्रोशम् ^(६६) । प्रतितदद्दं दुष्कृतस्य ^(६७) । उत्सु-
ज्यातियात्र[य]न्तीम् ^(६८) । नष्टञ्चे(ञ्चै?)नमध्वनोऽध्वन्यवतारयन्तीम् ^(६९) ।
अशक्तस्य वा निर्बोद्धुम् ^(७०) ।

॥ [इति] स्त्रीसहगमनम् ॥ ७० ॥

(७१) स्तेयसहगमने ।

ग्रामघातकैश्चरैः शुल्कभङ्गकैर्वा वणिग्भिः ^(७१) । कापटिकैः स्तेयप्रव्रजितैः
दुष्कृतम् ^(७२) ।

॥ [इति] स्तेयसहगमनम् ॥ ७१ ॥

(७२) ऊनोपसंपादने ।

ऊनविंशतिवर्षतायामुपसंपाद्यस्य ^(७३) । उपाध्यायत्वेनोपसंपादने ^(७४) । नासा-
वेनं पूर्णतां न पृच्छेत् ^(७५) । नान्ये ^(७६) । नानि(वि?)ज्ञायैनामुपसंपादयेयुः ^(७७) ।
सर्वथा परिपूर्वण(र्ण?)विंशतेरुपसंपा(प?)दो रूढिः ^(७८) । इतरस्य परिपूर्ण-
संज्ञतायाम् ^(७९) । अमत्यस्मि(तिम?)तिविमतिषु च ^(८०) । ज्ञाने च तद्
ध्वंसः ^(८१) । न चेददः प्राप्तपूरेः ^(८२) । अपि गर्भाधिकमासकैः सावर्ध(?) ^(८३) ।

॥ [इति] ऊनोपसंपादनम् ॥ ७२ ॥

(७३) भूम्युद्घाते ।

खननखाननयोः ^(८४) । मृद्भुवः ^(८५) । मुक्त्वा चतुरङ्गुलमात्रकीलकनिखननं

नवकर्मिकस्य नक्षत्रप्रयोगेनासन्निहितकल्पकारस्य ^(६६) । जातिक(?)चेत् मौ-
लम् ^(६७) । न चेद् दुष्कृतम् ^(६८) । त्रीन् मासान् पर्युषितासंहतिः पूर्वा ^(६९) ।
वृष्टिकान्तरं चेत् ^(७०) । षडन्यदा ^(७१) । नाभूत्वं(?)कन्थायां मन्येत ^(७२) ।
प्रभूत्ये(ते?)न समुदायेषु लक्षणानां प्रभावकत्वम् ^(७३) । तस्मात् कात्स्न्यमेव स
न्यूनान्यत्र वृतायाम् ^(७४) । नष्टतादग्धत्वे ^(७५) । अर्द्धत्वं नष्टस्य ^(७६) । चटितकानां
च पृथिवीपर्पटककूलकन्थातल्लेपानाम् ^(७७) । गडकवालुकाद्य[ि]धिक्ये [ए]-
व ^(७८) । क्रियाणां च ^(७९) । कीलोत्पाटनलेखकर्षणमृत्कर्णकर्षिणोमयोत्पाटन-
पंकाकम्पनतल्लग्रगोलाद्युत्पाटनलोणिकाशातनात्मिकानाम् ^(८०) । विगोपनमतेर-
त्रैतत् ^(८१) । तस्माद् गणनन्यसनाद्यभिप्रायस्यानापत्तिः ^(८२) ।

॥ [इति] भूम्युद्घातः ॥ ७३ ॥

(७४) प्रवारितार्थागतिसेवायाम् ।

नातियाचेत् ^(८३) । युक्तमनारोचितकालस्य तदसंभावनायां प्रतीष्टभोजनगृहो-
पसंक्रमणम् ^(८४) । उद्योजनं च परिवेषणेऽतिपत्तौ कालस्य ^(८५) । न तत्त्वं व्यज-
नस्याद्रियेत ^(८६) । स्त्रीकुर्यात् प्रत्येकप्रवारणाम् ^(८७) । सप्रवारणेऽपि संघे ^(८८) ।
सर्वकालां च ^(८९) । विना मर्यादास्थापनेन प्रवारितवतोऽन्यथा पौनःपुन्येनात्यर्थतया
चोर्द्धमकृतप्रवारणात् चतुर्थमासपरिसमाप्तेरूर्द्धं प्रज्ञप्ताभ्यवहृतौ ^(९०) । विज्ञप्तौ
दुष्कृतम् ^(९१) । अनापत्तिः ग्लान्ये ^(९२) । ज्ञातो(?)च ^(९३) । पृथक्त्वं पूर्वस्य विभ्र-
मात् ^(९४) । अप्रवारितदोषकारित्वं तस्य ^(९५) । पुरस्तादपि येन न प्रवारितः ^(९६) ।

॥ [इति] प्रवारितार्थातिसेवा ॥ ७४ ॥

(७५) शिक्षोपसंहारप्रतिक्षेपे ।

अभिज्ञातायाम् ^(९७) । आख्यातुः ^(९८) । शिक्षायाम् ^(९९) । अस्यान्ते शिक्षितस्य
मि(?)त्याख्या दयमानायामुद्देशेन वा भिक्षूणां न शिक्षिष्यामीत्येतत् कारणभावेन
निवेदयितुरज्ञतामुत्थापयतो वचनस्योदाहृतौ ^(१००) । सौत्र्यां दुष्कृतस्य ^(१०१) ।

॥ [इति] शिक्षोपसंहारप्रतिक्षेपः ॥ ७५ ॥

(७६) उपश्रवगते ।

भिक्षोरधिकरणसंप्रधारणस्य भिक्षुभिरुपश्रुत्यर्थमुत्सृज्योपशमनच्छन्देनाव-
धाने ^(१०२) । प्रतिसंवेदनायां शब्दस्य दुष्कृतम् ^(१०३) । अर्थस्य मौलम् ^(१०४) । क्षो(?)
पकरणप्राह्वये(?)ण चेत् ^(१०५) । अर्थान्तरवशायामुपश्लिष्टौ चेतनादूर्ध्वम्पदच्छटो-
त्काशनशब्दादिभिरचेतयतो न चेत् मुग्धः शमार्थी वा नियतमातृतायां
पातः ^(१०६) । न कलिमुपोद्वलयत् ^(१०७) । नोपश्रुणुयात् नैनं कुर्वन्तमनुपरिवात्य
तिष्ठत् ^(१०८) । नोपशान्त्यै न प्रयतेत् ^(१०९) ।

॥ [इति] उपश्रवगतम् ॥ ७६ ॥

(७७) सामग्रीभङ्गे ।

ज्ञप्त्यादिकर्मणि संनिपतितस्यानवलोक्य भिक्षु प्रक्रान्तौ श्रवणोपविचारातिक्रमे मूलम् ^(७३) । पुरस्ताद् दुष्कृतम् ^(७४) । विनार्थेन युक्तेनार्थेनापक्रान्तौ ^(७५) । कृतत्वे ज्ञप्तेः ^(७६) । अधर्म्येऽर्थे च कर्मणः ^(७७) । श्रवणदेशानतिक्रमेच्छायामनापत्तिः ^(७८) ।

॥ [इति] स[र]मग्रीभङ्गः ॥ ७७ ॥

(७८) अनादरवृत्ते ।

स्थानगमनशयनासनविहारग्रहणभीष(?)तद्विपर्ययादेरुपनीतस्यार्थस्थानादराद् विना धर्म्यसंज्ञमिदने व्यतिक्रान्तौ ^(७९) । भिक्षुसंघेन मौलम् ^(८०) । आचार्योपाध्यायैर्दुष्कृतम् ^(८१) । अधर्म्यत्वे ज्ञप्ते तत्त्वं कथावपाननस्य ^(८२) । सुखं संघस्य तद्व्यवहारकः ^(८३) । संघवद् बुद्धः ^(८४) । न राजार्हत्संघस्थविराणामाज्ञां कोपयेत् ^(८५) ।

॥ [इति] अनादरवृत्तम् ॥ ७८ ॥

(७९) मद्यपाने ।

पाने मदनीयस्य ^(८६) । च्युतिरस्य तत्त्वात् काथे ^(८७) । विद्यते खोलवकसभक्षणे तत्प्रवेशः ^(८८) । अर्द्धत्वं किण्वपिण्डिकायाम् ^(८९) । मदनीयानां मूलगण्डपत्रपुष्पफलानां मद्यगन्धरसानां वा मद्यितृणां पेयानाम् ^(९०) । निर्दोषो वर्णमात्रेण मद्यस्य सदृशम् ^(९१) । प्रयोगवद् गण्डूषधारणगात्रप्रक्षणे ^(९२) । ग्लान्येनापत्तिः ^(९३) ।

॥ [इति] मद्यपानम् ॥ ७९ ॥

(८०) अकालचर्यायाम् ।

अकालतायाम् ^(९४) । अनवलोकितसद्विक्षोः ^(९५) । ग्रामप्रवेशे ^(९६) । न चेदत्यात्यधिककार्यसन्निपातः ^(९७) । अन्यत्र सञ्चारेऽत्र दुष्कृतम् ^(९८) । अभावेऽत्र भिक्षोस्तद्वद् भिक्षुणी ^(९९) । अस्याः श्रामणेरः ^(१००) । अस्य शिक्षमाणा ^(१०१) । तस्याः श्रामणेरी ^(१०२) । असत्त्वमबोद्धुः ^(१०३) । सीमान्तरस्थोत्क्षिप्तान्यपक्षाणां च ^(१०४) । ऋद्ध्या त्वनापत्तिः ^(१०५) ।

॥ [इति] अकालचर्या ॥ ८० ॥

(८१) कुलचर्यायाम् ।

चतुर्थादावकाले कुलोपक्रमणो ^(१०६) । तन्मुखिकया च संघोपनिमन्त्रणेनास्सदनागमनवशात् परिवेषोऽतिपात्य इत्यपरिप्राप्य दातरि तृतीयप्रभृतौ ^(१०७) ।

॥ [इति] कुलचर्या ॥ ८१ ॥

(८२) राजकुलरात्रिचर्यायाम् ।

अप्रभीतत्वे ^(१०८) । अन्त्यारुणस्यैतदत्रानुद्धतत्वम् ^(१०९) । अन्तःपुरनिवासस्थान-

सम्बद्धतायाम् ^(६७) । अतदा प्रस्तुतावपि ^(६८) । प्रतिरात्रि ^(६९) । तत्कीलोपवि-
चारान्तोऽतदादिः ^(७०) । एवं राजकुलनगरयोः ^(७१) । राजकुलस्थानेन च ^(७२) ।
नागरेण दुष्कृतम् ^(७३) । तदर्थता चेत् ^(७४) । द्वितीयं चेदत्रावद्यम् ^(७५) । न चेद्
राजदेविकुमारामात्यान्तरायविनयनवशेन ^(७६) । नानुश्राव्य राजकुलं प्रवि-
शेत् ^(७७) ।

॥ [इति] राजकुलरात्रिचर्या ॥ ८२ ॥

(८३) शिक्षापदद्रव्यताध्याचारे ।

वर्त्तमाने प्रातिमोक्षोद्देशेऽनुभूततद्व्यासंविद्येन मनसा संप्रति मया ज्ञातमय-
मप्यत्र धर्मो विद्यत इत्यस्योक्तौ ^(७८) । अन्यव्यञ्जनेनोद्देशे साधारणीं प्रति
दुष्कृतम् ^(७९) । मैत्र्यां च नोक्ता भाषमाणायाम् ^(८०) । अनापत्तिरसा-
धारणी ^(८१) । असत्कृत्य प्रातिमोक्षोद्देशश्रुतिमुपनयन्तं संवेजयेयुः ^(८२) ।

॥ [इति] शिक्षापदद्रव्यताध्याचारः ॥ ८३ ॥

(८४) सूचीगृहकसंपादने ।

दन्तास्थिविषाणमयसूचीगृहककरणकारणम् ^(८३) । कृतलाभपरिभोगयोरना-
पत्तिः ^(८४) । नापृष्ठाभिन्नता देशनां प्रतिगृह्णीयात् ^(८५) । अदेशितत्वमभित्वा
चेत् ^(८६) । उत्तरेष्वप्येतत् पञ्चप्रच्छेदोपसंहितम् ^(८७) । उद्वा(?)लेन द्वितीये ^(८८) ।

॥ [इति] सूचीगृहकसंपादनम् ॥ ८४ ॥

(८५) पादकसंपादने ।

न विकटपादिकायां खट्वायां शयीत ^(८९) । न शय्यास्थानगतमञ्चानुपहिते
प्रदेशे पादौ प्रक्षालयेत् ^(९०) । सन्निहितपदत्राणः ^(९१) । अन्यश्च मुक्त्वा शिरः
पादान्तौ ^(९२) । नोच्चशयनमहाशयने निषीदेन्निपद्येत ^(९३) । कुर्वीतासम्भवेऽन्यस्य
पूर्वमन्तर्गृहे ^(९४) । कल्पेत सप्रतिपादके शय्याम् ^(९५) । न पीठातिपीठे निषी-
देत् ^(९६) । प्रमाणादूर्ध्वं करणकारणे ^(९७) । परेषु च द्वितीयात् त्रिषु ^(९८) ।
मञ्चपीठयोः सांघिकयोः ^(९९) । उत्तरे च ^(१००) । पादकानां ^(१) । हस्त एष माट-
निकाप्रदेशवर्ज्यानां प्रमाणम् ^(२) । सौगततृतीये ^(३) । उत्तरेषु च ^(४) ।

॥ [इति] पादकसंपादनम् ॥ ८५ ॥

(८६) अचनाहे ।

तूलेनोपनाहे ^(५) । पञ्च तूलानि शाल्मलमार्कं काशमयं चौकमैरकं च ^(६) ।

॥ [इति] अचनाहः ॥ ८६ ॥

(८७) निषदनगते ।

निषदनस्य प्रमाणमस्य दैर्घ्यस्य हस्तत्रयम् ^(७) । अभ्यर्द्धाच्चोर्ध्वमकारयतः ^(८) ।

विस्तारस्य हस्तद्वयं षड्बाङ्गुलयः ^(१३) । दुष्कृतमस्य न्यूनस्याधिष्ठानम् ^(१०१) ।
उत्तरस्य च द्वयस्य ^(१२) ।

॥ [इति] निषदनगतम् ॥ ८७ ॥

(८८) कण्डूप्रतिच्छादने ।

कण्डूप्रतिच्छादनस्य ^(१३) । षट्कं हस्तानां त्रयम् ^(१३) ।

॥ [इति] कण्डूप्रतिच्छादनगतम् ॥ ८८ ॥

(८९) वर्षाशाठ्याम् ।

वर्षाषा(शा)ठ्याः ^(१४) । नवकं त्रयमष्टाङ्गुलयः ^(१४) ।

॥ [इति] वर्षाशाटीगतम् ॥ ८९ ॥

(९०) सुगतचीवरे ।

पञ्चत्रिकं शास्तुः स्वहस्तेन चीवरम् ^(१५) । तत्प्रमाणस्यातत् त(ते?)नोर्द्ध्वं वा
चीवरस्य करणकारणे ^(१५) । नैतद् वारयेत् ^(१५) ।

॥ [इति] सुगतचीवरगतम् ॥ ९० ॥

॥ शुद्धप्रायश्चित्तिकानि समाप्तानि ॥

✽

§ ५, प्रातिदेशनीयम् ।

अज्ञातिकायाम् ^(१६) । भिक्षुण्याः ^(१०२) । स्वप्रतिपादितस्यापरिवेषेण स्वयं
ग्रामस्थेन प्रतिगृह्य खादनीय-भोजनीयस्याभ्यवहारे ^(१६) । न वर्षकस्य
ग्राम्यत्वम् ^(१६) । न भिक्षवावासस्य ^(१६) । अर्द्धत्वमाकाशस्य ^(१६) । नासन्निधौ
निक्षेपुरादानं निक्षिप्तस्य तस्मात् ^(१६) ।

॥ [इति] भिक्षुणीपिण्डकग्रहणं नाम प्रथमं प्रातिदेशनीयम् ॥ १ ॥

खाद्यमिह देहि पानकं भोजनं भूयः चेत्यादि तस्मिन् भिक्ष्वन्तरे वा व्यप-
देशप्रवृत्तभिक्षुण्यवस्थापनकर्तृ ^(१६) । न चेत् तन्मुखिकया तज्जातिना वा
निमन्त्रणकम् ^(१७) । उत्सृज्य गन्तव्यपदेशमदत्तदापनं च ^(१७) । आगमयस्व
तावद् भगिनि यावद् भिक्षवो भुञ्जत इत्यनाज्ञप्तायां तस्यां भिक्षुणा येन केन-
चिदसहभुजा पितृप्रभृतिभिक्षुनिमन्त्रणकभुक्तौ ^(१८) । कुले ^(१०३) । उपचारप्राप्तं
चेत् सावचनस्य मौल्याः ^(१८) । न चेद् दुष्कृतस्य ^(१८) । तता (तोऽ?) त्राज्ञप्ततायां
व्यवस्थापनम् ^(१८) । तस्मात् प्रश्नायौत्सुक्यमापद्येत ^(१८) । वृद्धाप्रवृत्तावत्र नवकः
प्रवर्तेत ^(१९) ।

॥ [इति] पंक्ति(क्ति?) वैषम्यवादानवारितत्वे भुक्तिद्वितीयं प्रातिदेशनीयम् ॥ २ ॥

श्राद्धस्य विघातश्चेदस्य दाने कुलशिक्षासंभृतिं दद्युः ^(१९) । प्रज्ञप्त्या प्रतिप्रश्र-
म्भणं च ^(१९) । दत्तैतदश्चित्तं बुद्ध्वा निवेशनगमनासनपरिभोगधर्मदेशनानि

कुर्यात् ^(११) । न रिक्तपात्रः प्रविशेत् ^(१२) । दद्यादस्य याचमानेभ्यो बालेभ्यः
पिण्डपात्रात् पूषिकामस हलाम् ^(१०४) । अर्थिनि प्रतिप्रश्नभंगम् ^(१३) । दत्ताशिक्षा-
संवृतेः कुलात् प्राकृतदानादिनिमित्तश्च प्रतिगृह्य खादनीयभोजनीययोर्हत्सृज्य-
ककटिकामूलकहरितकमविघाल्यभ्यवहृतौ ^(१४) ।

॥ [इति] कुलशिक्षाभङ्गप्रवृत्तिः तृतीयं प्रातिदेशनीयम् ॥ ३ ॥

सम्मन्थेरन् वनप्रतिसंवेदकः भिक्षुः ^(१५) । अर्धयोजनमसौ समन्ततः
प्रत्यवेक्षेत ^(१६) । सभयतायां धूमं कुर्यात् ^(१७) । पताक[रि] उत्स्र(च्छ?)येत् ^(१८) ।
पत्रवैभङ्गकानि मार्गे स्थापयेत् ^(१९) । दद्युरसै सत्यार्थिकत्वे पुरोभक्तिकाम् ^(२०) ।
सहायकः ^(२१) । वृत् । अप्रतिसंवेदिततायां वनस्य ^(१०५) । अरण्ये बहिरागमस्य
प्रतिगृह्य खादनीयभोजनीयं चाभ्यवहरेत् ^(२२) । अर्धकृत्वं दक्षासम्वादे ^(२३) ।
अन्यत्र च भयस्थानाद् वर्तमानतायाम् ^(२४) ।

॥ [इति] वनविषयगतं चतुर्थं प्रातिदेशनीयम् ॥ ४ ॥

॥ समाप्तानि च प्रातिदेशनीयानि ॥

ॐ

§ ६, क्षुद्रशिक्षापदानि ।

तथा निवसनं निवसीत यथा परिमण्डलं संस्थितं स्यात् ^(२५) । न चात्युत्कृ-
ष्टन्नात्यपकृष्टम् ^(२६) । नांशेन शुण्डावलम्बितम् ^(२७) । नोद्गतम् ^(२८) । न फणवत्
प्रत्यागतम् ^(२९) । न सम्प्रत्तिकया स्थितम् ^(३०) । तथा चीवरं प्रावृण्वीत यथाऽस्याद्यं
त्रयं स्यात् ^(१०६) । सुसंवृतोऽन्तर्गृहं गच्छेत् ^(३१) । सुप्रतिच्छन्नोऽल्पशब्दोऽनुत्क्षि-
प्तचक्षुः युगमात्रदर्शी ^(३२) । नोद्गुण्ठिकयाकृतिकया नोत्कृष्टिकया ^(३३) । न
वितस्तिकया ^(३४) । न पर्यस्तिकया ^(३५) । नोत्टङ्गिकया ^(३६) । नोज्जङ्घिकया ^(३७) ।
नो लङ्घिकया ^(३८) । नोत्कुट्टिकिकया ^(३९) । न स्तम्भाकृता ^(१०७) । न काय-
प्रचालकम् ^(४०) । न बाहुप्रचालकम् ^(४१) । न शीर्षप्रचालकम् ^(४२) । नांसे ढौकि-
कया ^(४३) । न हस्तसंखग्निलि(?)कया ^(४४) । नात्राननुज्ञाता त आसने
निषीदेत् ^(४५) । नाप्रत्यवेक्ष्य ^(४६) । न सर्वकायं समवधाय ^(४७) । न सक्थिनि
सक्थि ^(४८) । न गुल्फे गुल्फम् ^(१०८) । न संक्षिप्य पादौ ^(४९) । न विक्षिप्य ^(५०) ।
न विडङ्गिकया ^(५१) । न करे कपोलं दत्त्वा ^(५२) । न प्रतिपुटकमासनमुत्सर्प-
येत् ^(५३) । सर्वं सत्कृत्य पिण्डपातं प्रतिगृह्णीयात् ^(५४) । न समत्तिकम् ^(५५) ।
समसूपिकम् ^(५६) । सावदानम् ^(५७) । नानागते खादनीये भोजनीये पात्रमुपनाम-
येत् ^(१०९) । नोपर्यस्य धारयेत् ^(५८) । सत्कृत्य पिण्डपातं भुञ्जीत ^(५९) । नाति-
खुदकैरालोपैः ^(६०) । नातिमहद्भिः ^(६१) । नानागत आलोप मुखद्वारं [वि]-

वृष्वीत ^(१०) । न भूयस्कामतयौदनेन सूपिकं सूपिकेन चौदनं प्रतिच्छादयेत् ^(११) ।
 नचुचुकारम् ^(१२) । न थुथुकारम् ^(१३) । न सुस्सुकारम् ^(१४) । न सालोपेन मुखेन
 वाचं निश्चारयेत् ^(१५) । न सित्थपृथक्कारं ^(१६) । नावर्णकारम् ^(१७) । न गल्लापहा-
 रम् ^(१८) । न कवडच्छेदम् ^(१९) । न जिह्वास्फोटनिश्चारं ^(२०) । न स्तूपाकृत्यवमदम् ^(२१) ।
 न हस्तपात्रावलेहसनधून(?)संतोलम् ^(२२) । पात्रपंजी ^(२३) । नावध्यानप्रेक्ष्यन्तरि-
 कस्य भिक्षोः पात्रमवलोकयेत् ^(२४) । न सामिषेण पाणिनोदकस्थलकं प्रति-
 गृह्णीयात् ^(२५) । न सामिषेणोदकेनान्तरिकं भिक्षुं सिञ्चेत् ^(२६) । नैतदन्तर्गृहे
 छोरयेदनवलोकय गृहपतिम् ^(२७) । न पात्रेण विघसं छोरयेत् ^(२८) । त्रिः प्रक्षाल्य
 पात्रमार्षिभिर्गाथाभिरभिमन्त्र(ञ्य?)पादोदकं दद्यात् ^(२९) । नानास्तीर्णे पृथिवी-
 प्रदेशे पात्रं स्थापयेत् ^(३०) । नोत्थितो निर्मादयेत् ^(३१) । नास्यैतदुभयमतटो(?)
 कुर्यात् ^(३२) । न प्रपातेन प्राग्भारेण न चतुष्पथे ^(३३) । नानुश्रो(स्रो?)तोनेन
 नद्याहार्यहारिण्याः पानीयं गृह्णीयात् ^(३४) । प्रागुच्चारप्रस्त्रावाद्ग्लानाय ^(३५) ।
 तत्राग्लानः ^(३६) । नोत्थितो निषण्णाय धर्मं देशयेत् ^(३७) । न निषण्णो
 निषन्नाय ^(३८) । न नीचतरासने निषण्ण उच्चतरके निषण्णाय ^(३९) । हीनप्रणीत-
 तोऽप्येते ^(४०) । न पृष्ठतो गच्छन् पुरतो गच्छनेते(?) ^(४१) । नोत्पथेन पथम् ^(४२) ।
 नोद्ग्रन्थिकादिकृताय ^(४३) । न हस्त्यश्वयानशिबिकामश्चपादुकारूढाय ^(४४) ।
 न खोलामौल्युष्णीषवेष्टितमालाशिरसे ^(४५) । न छत्रदण्डशस्त्रखड्गायुधपा-
 णये ^(४६) । न सन्नद्धाय ^(४७) । नोत्थित उच्चारप्रस्त्रावं कुर्यात् ^(४८) । न हरिते
 पृथिवीप्रदेशे ^(४९) । न छोरयेत् ^(५०) । खेटसिंघानकवान्तं रिक्तञ्च ^(५१) ।
 नोदके ^(५२) । न पुरुषदम्नादूर्ध्वं वृक्षस्याधिरोहेदन्यत्रापदः ^(५३) ।

अथ भिक्षुणीविभंगः । पाराजयिकम् ।

प्रागापत्तियोगे वचनाद् भिक्षुण्याम् ^(५४) । चतुष्टयं स्त्रीकारे ^(५५) । चक्षुर्जा-
 न्वन्तरालेन ^(५६) । स्पर्शस्य ^(५७) । पुंसः ^(५८) । मैथुनरागेन ^(५९) । अङ्गान्तरेण ^(६०) ।
 स्थूलम् ^(६१) । हासोऽन्येन चेतसा ^(६२) । पुंसश्चेत् तदानीं तत्र विज्ञायमानं तयै-
 तत् ^(६३) । न चित्ततोऽपि ^(६४) । अनापत्तिरस्त्रीकृतौ ^(६५) । अदुष्टं पुत्रस्पर्शनम् ^(६६) ।
 न बालमप्यन्यत्र स्पृशेत् ^(६७) । प्रतिबलत्वे सेवायां पुंस[ः]कामोपसंहिते ^(६८) ।
 तद्गतार्थपरिज्ञाने वाचि परिपूर्णकारित्वम् ^(६९) ।

॥ [इति] स्पर्शपाराजयिकम् ॥ १ ॥

पञ्जरोपनिक्षेपे ^(७०) । रक्तया ^(७१) । प्रत्युपस्थितं सेवायां रक्तं तस्यां पुमांसं
 तत्प्राप्यतायाम् ^(७२) । औद्धत्यस्य रक्तेन सार्द्धं रक्तया करणे स्थूलम् ^(७३) । द्रव्यस्य
 कादर्यस्य ^(७४) । उद्देशस्य ^(७५) । अत्र प्रतीष्टौ च ^(७६) । संकेतस्य ^(७७) ।
 निमित्तस्य ^(७८) । आगमनगमनप्रवृत्तस्य चास्य ^(७९) । स्त्रीकारे ^(८०) ।

॥ [इति] पञ्जरोपनिक्षेपपाराजयिकम् ॥ २ ॥

पाराजयिकस्य भिक्षुण्याः प्रतिच्छादने ^(६६) ।

॥ [इति] प्रतिच्छादनपाराजयिकम् ॥ ३ ॥

निश्चितस्यावसारणयाञ्जायामुत्क्षिप्तस्य ^(६७) । भिक्षोः कृतावन्दनार्हसंवृतः (?)
ज्ञात्वाऽतो निवारकत्वस्य प्रतिनिःसर्गे ^(६८) । परकन्त(?)त्वस्येव भेदेन ^(६९) ।

॥ [इति] निवारणपाराजयिकम् ॥ ४ ॥

संघावशेषाः ।

संचारित्रम् ^(७०) । आगारिकत्वे भिक्षुण्याः प्रलोभनं स्थूलम् ^(७१) । वेशस्य
चान्यया वाहने ^(७२) । नातः पण्येन दास्याः प्रेषणस्य बहिर्भावः ^(७३) ।

॥ [इति] भिक्षुणीसांचारित्रसंघावशेषः ॥ १ ॥

अमूलकलेशिके ^(७४) । पुंस्त्वेऽस्तित्वमत्र पुंस्त्वम् ^(७५) । किञ्चित्कस्वीकारे ^(७६) ।
रक्तया ^(७७) । पुरुषात् ^(७८) । रक्तादरक्ताच्च ^(७९) । अरक्तया स्थूलम् ^(८०) ।
दुष्कृतमरक्तात् किञ्चित्कग्रहः ^(८१) । न रक्तादरक्तायाः किञ्चित्कस्वीकारे दोष
इति भिक्षुणीबोधने ^(८२) ।

॥ [इति] किञ्चित्कग्रहसमादापनम् ॥ २ ॥

चतुर्षु उत्तरेषु विना भिक्षुण्याः ^(८३) । न तृतीयत्वं शिक्षमाणत्वं तृतीयोऽंशः
श्रामणेरी ^(८४) । निर्दोषः कामविप्रयोगः ^(८५) । अन्तरायापातवशतया च ^(८६) ।
प्रयोगत्वं प्राच्यन्ततः काले गतस्य ^(८७) । अस्तङ्गमान्तो दिवसान्तः ^(८८) ।
रात्रौ बहिर्वर्षकाद् भावे ^(८९) ।

॥ [इति] रात्रिविप्रवासः ॥ ३ ॥

दिवा ^(९०) । चीव(विच)रेदेकाकिनी ज्ञातिगृहभुक्तिनिमित्तं दुर्भिक्षे लब्धायां
ज्ञातिभिस्सार्द्धं सम्बन्धोपविचारसंवृतौ ^(९१) । दद्युरेनाम् ^(९२) ।

॥ [इति] दिवाविप्रवासः ॥ ४ ॥

अभ्रप्रतिपत्तौ ^(९३) । अध्वावतारः ^(९४) । नदीपारसन्तरणे ^(९५) । पारप्राप्तौ
बाहुभ्याम् ^(९६) । स्थूलमर्वाक् ^(९७) । दुष्कृतं कुल्यापारस्य ^(९८) ।

॥ [इति] नदीलंघनम् ॥ ५ ॥

प्रवाजने ^(९९) । गणसंमतस्वामी परित्यक्तराजा खानुज्ञतायाः ^(१००) । मारणं
प्रति ^(१०१) । उपाध्यायिकत्वेन ^(१०२) । जानन्त्येतत् ^(१०३) ।

॥ [इति] प्रवाजनम् ॥ ६ ॥

मृतधनोद्ग्रहणे ^(१०४) । अनापत्तिः सांघिकस्य ^(१०५) । अल्पायासेन चेत् ^(१०६) ।

॥ [इति] उद्ग्रहणम् ॥ ७ ॥

बहिःसीङ्गवसारणे ^(१७) ।

॥ [इति] अवसारणम् ॥ ८ ॥

रत्नप्रत्याख्यानमिदं तुल्यत्वमन्यश्रमणानां तत्र ब्रह्मचर्यं चरिष्यामित्यस्या-
वचनप्रवृत्तेरविरतौ ^(१८) । संघभेदप्रवृत्तेरिव ^(१९) । उत्तराद्यश्च ^(२०) ।

॥ [इति] प्रत्याख्यानम् ॥ ९ ॥

छन्दादिगामितानुयुक्ते भिक्षुणीनाम् ^(२१) । कलहभण्डनविग्रहविवादाद्
भिक्षुणीभिः सार्द्धं विचारणम् ^(२२) ।

॥ [इति] कलहवृत्तम् ॥ १० ॥

संसृष्टविहृतौ भिक्षुण्याः ^(२३) । औद्धत्यद्रवकातर्यहेतुभूतयोः ^(२४) ।

॥ [इति] स्त्रीसंसर्गगतम् ॥ ११ ॥

तत्संसर्गसमादापने ^(२५) ।

॥ [इति] समादापनम् ॥ १२ ॥

संघभेदादेश्चतुष्टया[द्] भिक्षुणी(?)गतात् ^(२६) ।

॥ [इति] संघभेदादिचतुष्टयम् ॥ १३-१६ ॥

॥ [इति] संघावशेषः समाप्तः ॥

नैस्सर्गिकाः ।

जातरूपरजतरूपिकक्रयविक्रयं नहनतत्रवायद्वयाच्छेद(?)परिणमनसन्निधिगतं
च ^(२७) ।

॥ [इति] जातरूपरजतादिदशकम् ॥ १-१० ॥

भिक्षोर्धावनादावतः प्रतिग्रहे ^(२८) ।

॥ [इति] प्रतिग्रहः ॥ ११ ॥

भिक्षुण्यै दत्त्वा ^(२९) । न देवच्छन्दं धारयेत् ^(३०) । अतिरेकपात्रस्यैकाहा[द्]
ऊर्ध्वं धारणे ^(३१) ।

॥ [इति] पात्रधारणम् ॥ १२ ॥

प्रत्यर्द्धमासमार्येऽहन्यनधिष्ठितावाधिष्ठानिकस्य ^(३२) ।

॥ [इति] अनधिष्ठानम् ॥ १३ ॥

फल्गुनान्त्यदिवसादर्वाक् कठिनोद्दारे ^(३३) । अनापत्तिश्चिरमुषितक-
भिक्षुण्यर्थतायाम् ^(३४) ।

॥ [इति] कठिनोद्धारः ॥ १४ ॥

अनुद्दारे ^(३५) । तत् ^(३६) ।

॥ [इति] कठिनानुद्धारः ॥ १५ ॥

हिरण्य-सुवर्णविज्ञपने ^(३७) ।

॥ [इति] रत्नविज्ञपनम् ॥ १६ ॥

अन्यार्थं लब्धस्य चीवरस्याभिषीकृत्याभ्यवहरणार्थमधिष्ठानम् ^(१७) ।

॥ [इति] चीवरभक्षणगतम् ॥ १७ ॥

चीवरशयनासनवर्षकार्थञ्च ^(१८) । यस्य कस्य चित् ^(१२३) ।

॥ [इति] चीवरादिभक्षणगतम् ॥ १८ ॥

भिक्षुणी महाजनार्थं समादाप्य स्वत्र(तः?) परिणमनम् ^(१९) ।

॥ [इति] महाजनोद्देशिकाधिष्ठानम् ॥ १९ ॥

संघार्थञ्च ^(२०) ।

॥ [इति] संघोद्देशिकाधिष्ठानम् ॥ २० ॥

वचनस्वीकारार्थं बद्धस्यार्थस्य मोचने ^(२१) ।

॥ [इति] मोचनम् ॥ २१ ॥

पलशतिकेऽद[दो?] विंशतिकार्षापणादिमूल्यस्य वाससः स्वीकारैः(रे?) ^(२२) ।

॥ [इति] गुड(?)वस्त्रसंभजनम् ॥ २२ ॥

पञ्चपलिकपर्यन्तस्य च ^(२३) ।

॥ [इति] लघुवस्त्रसं(स्त्रसं)भजनम् ॥ २३ ॥

॥ नैःसर्गिकाः समाप्ताः ॥ :: ॥ द्विसप्ततिः ॥

शुद्धकप्रायश्चित्तिकम् ।

असम्मतादिदशकनिष्कर्षणपरंपरप्रणीतनिषद्यास्थानात् न प्रत्युद्धृतौ ^(२४) ।

॥ [इति] शाटीगतवर्जम् ॥ १ ॥

कल्पिकं भिक्षोरामिषमो(षो?)पसंहरणं प्रव्रजितायै ^(२५) । पत्नीचरितत्वेऽपि ^(२६) ।

ग्रहणं च तस्याः ^(२७) । न स[ह]शय्यायाममहतः पुत्रस्य वर्ज्यत्वम् ^(२२४) ।

लब्धसंवृतेः ^(२८) । दानमस्याः ^(२९) । प्रव्राजनोपसंपादनयोः ^(३०) । अपरिपूर्णद्वादश-

वर्षतायाम् ^(३१) । आत्मोपसम्पन्नतायाः ^(३२) । ऊनोपस्थानम् ^(३३) । दद्युः पर्षद-

लपर्षदुपस्थापनसंवृती ^(३४) । प्रतिबलायै तदुपस्थापने ^(३५) । पूर्णतायां द्वादश-

त्वस्योपसंपद् वर्षाणाम् ^(३६) । नान्या याचेत् ^(३२५०) । अलब्धप्राक् संवृतेः

पर्षदुपस्थापने ^(३७) ।

॥ [इति] अलब्धसंवृत्युपस्थापनम् ॥ २ ॥

अमितपर्षदः परस्याम् ^(३८) । ऊनलोपस्थापनम् ^(३९) । उपसंपादने द्वादशवर्ष-
त्वादवाक् परिणीतायाः ^(४०) ।

॥ [इति] ऊनद्वादशवर्षोपसंपादनम् ॥ ३ ॥

विंशतेरन्यस्याः ^(४१) ।

॥ [इति] ऊनविंशतिवर्षोपसंपादनम् ॥ ४ ॥

उपाध्यायिकत्वेनादत्तशिक्षयोः ^(४२) । पर्वलंघने ^(४३) । अचरितत्वेऽस्याः ^(४४) ।

[॥ इति] अशिक्षितशिक्षोपसंपादनम् ॥ ५ ॥

चरिततायां नो ^(५१) ।

॥ [इति] चरितशिक्षानुपसंपादनम् ॥ ६ ॥

स चेन्मे चीवरं ददासि ततः स्वोप(त्वामु?)पसंपादयामीत्युपसंपत्प्रेक्ष-
याचने ^(१२६०) ।

॥ [इति] धर्मपणनम् ॥ ७ ॥

प्रव्राजनानुकूल्यसंदर्शनेन संक्षेप्य गृहविस्तरमप्रव्राजने ^(६२) ।

॥ [इति] विप्रव्राजनम् ॥ ८ ॥

प्रव्राजनेऽनुवर्षम् ^(६३) । सन्तानव[र]हुलयम् ^(६३) । अननुज्ञातायाः स्वामिना ^(६४) ।

॥ [इति] अननुज्ञातोपसंग्रहः ॥ ९ ॥

व्यभिचारिण्याः ^(६५) । गर्भिण्याः ^(६६) । शोकहतायाः ^(६७) । भण्डनकारिण्या
उपसम्पादनेऽपि ^(६८) ।

॥ [इति] सापक्षालोर्ध्व(?)संग्रहगतम् ॥ १० ॥

प्रव्राजितोपसम्पादितयोरनुपग्रहे ^(६९) । अनपकर्षणेऽन्तरायदृष्टौ ^(१२७०) ।
अशिक्षणे ^(७१) । अनुपस्थापने ग्लानयोः ^(७२) । सान्तेवासिन्योः ^(७३) ।

॥ [इति] अध्युपेक्षणगतम् ॥ ११ ॥

स्वयं सेव्ये जतुलोठकस्यान्तरा धारणे ^(७४) । न प्रतिस्नोतो व्यायच्छेत ^(७५) ।
न योनद्वारे शुक्रं प्रतिक्षिपेत् ^(७६) । न चर्मपट्टेन पार्श्वबन्धनं कुर्वीत ^(७७) । न
वेमपट्टेन स्तनयोः ^(७८) । न सुगतान्तरायेनान्तरणम् ^(७९) । निदर्शनमेतत् ^(१२८०) ।

॥ [इति] अनङ्गसेवा ॥ १२ ॥

अङ्गुलिपर्वद्वयादूर्ध्वं व्यञ्जनस्यान्तःशोचने ^(८१) । अनङ्गमेव प्रतिकृतिः ^(८२) ।
पाणितलघातस्यात्र दाने ^(८३) ।

॥ [इति] अनङ्गसेव[र]विधिव्यावाधवृत्तम् ॥ १३ ॥

रोमापनीतेरतः करणकारणयोः ^(८४) ।

॥ [इति] सेव्योपकल्पनम् ॥ १४ ॥

गृहिणा सार्द्धं स्थितौ प्रतिच्छन्ने ^(८५) । कुड्यवाटवस्त्रगहनान्धकारैरेतत्त्वं
संपत्तिः ^(८६) । भिक्षुणा ^(८७) । अभ्यवकाशे पूर्वेण ^(८८) । उत्तरेण ^(८९) ।
ऊनापत्तिः सद्वितीयतायामस्य ^(१२९०) । सपश्चात्सच्छ्रमणिकात्वे भिक्षुण्याः ^(९१) ।
गृहिण उपकर्णकेन सन्देशदाने ^(९२) । गृह(हि?)णेऽस्यैव मतः ^(९३) । भिक्षोः ^(९४) ।
अतश्च ^(९५) । विद्योद्ग्रहणे गृहिणः ^(९६) । पाठनेऽस्यास्याः (?) ^(९७) । वधवध(?)
व्रणमोचने ^(९८) । व्याजेन ^(९९) । तस्मादनापत्तिः भूततायामर्थस्य ^(१३००) ।

॥ [इति] असंस्पर्शिसंसर्गगतानि ॥ १५ ॥

सन्तानधारणे ^(१०) ।

॥ [इति] प्रसवाभिष्वङ्गः ॥ १६ ॥

गृहस्वामिनमनवलोभ्यान्तर्गृहे रात्र्यतिनमने ^(११) । अनापत्तिः(?) स्वधीनतायां

तदवलोकने ^(११) । रात्रेरप्रत्यवेक्ष्य प्रतिच्छन्नेऽतिनामनम् ^(१२) । लयने विना परया भिक्षुण्या ^(१३) । अनापत्तिः हतादित्वे(?)ऽस्याः ^(१४) । अवष्टम्भायतद्वारपरिहरणानि ^(१५) । संस्पृष्टशय्याकल्पने ^(१६) । अनापत्तिरनया सार्द्धमनेकयापि कृतावरणतायां वृश्या(?)दिनोपस्थितस्मृतिरनास्वादानेऽङ्गसंस्पर्शस्याचलमञ्चे प्राकृते संस्तरे वा ^(१७) । दुष्कृतं संभवे ^(११२०) ।

॥ [इति] संभोगसंवासप्रतिक्षेपः ॥ १७ ॥

कारणे भिक्षुण्या स्वाङ्गोद्वर्तनस्य शिक्षमाणया ^(१२) । श्रामणेरिकया गृहिण्या ^(१३) । तीर्थया ^(१३) । उत्कुटिकाकारणे ^(१५) । सुगन्धद्रव्यैः स्वाङ्गोद्वर्तने ^(१५) । पिण्याकेन ^(१६) ।

॥ [इति] परिकर्मगतम् ॥ १८ ॥

स्नाने हस्तसंलग्नकया ^(१७) ।

॥ [इति] जलसम्भोगः ॥ १९ ॥

प्रसाधनार्थं नियुक्तावुशीरस्य ^(१८) । फणकूर्वज्या(?)ख्यप्रतिशीर्षकाणाञ्च ^(१९) । गृहालंकारप्रावृत्तौ ^(११२०) ।

॥ [इति] प्रसाधनगतम् ॥ २० ॥

नृचो(त्ते?)येन केनचिदङ्गेन ^(२१) । गाने ^(२२) । यत्र तत्र तदभिप्रायेण स्वरविकारे ^(२३) । वादने वादित्रस्य ^(२४) ।

॥ [इति] उद्धर्षगतम् ॥ २१ ॥

छत्रस्य परिभोगभूते धारणे ^(२५) । उपानहोश्च ^(२६) । अनापत्तिः वर्षके शयनासनगुह्यर्थम् ^(२७) । आसन्दी परिचर्ययोः प्रत्यनुभवने ^(२८) ।

॥ [इति] लीलायितत्वगतम् ॥ २२ ॥

निषादेऽननुज्ञातेऽन्तर्गृहमासने ^(२९) ।

॥ [इति] प्रागल्भ्यानुप्रस्कन्दनम् ॥ २३ ॥

परिशुज्य धर्मश्रवणदानावस्थायागारिकशयनासनमुत्सुज्यानवलोक्य गृहिणे प्रक्रमणे ^(३३०) । त्यक्तिरस्योपविचारस्य पर्यन्तः ^(३१) ।

॥ [इति] विप्रवादनम् ॥ २४ ॥

कर्त्तने सूत्रस्य ^(३३) । अनापत्ति[ः?]लोठकाष्ठश्च(?) कस्यार्थे प्रतिगुप्ते प्रदेशे ^(३३) । स्त्रीकारे भिक्षुणीगणचोरस्य ^(३५) । कृतावामिषविक्रयस्य ^(३५) । गृहव्याकुलिकायाश्च ^(३६) । न मद्यकर्म कुर्यात् ^(३७) । न पानागारं वाहयेत् ^(३८) । पक्तावामस्य ^(३९) । अनापत्तिः भिक्षुसंघस्य आचार्यसब्रह्मचारिणामर्थे प्रतिगुप्ते प्रदेशे ^(३३०) ।

॥ [इति] गृहिणीशिल्पगतम् ॥ २५ ॥

भुक्तवच्वेऽच्युत्वासनादभ्यवहारे ^(११) ।

॥ [इति] लेहड(?)वृत्तम् ॥ २६ ॥

लसुनस्य ^(१२) ।

॥ [इति] असभ्यगन्धोपभोगः ॥ २७ ॥

रजश्रोडस्यानाधारणे ^(१३) । सूत्रके नास्य बद्धस्यावस्थापनम् ^(१४) । क[]लानु-
कालमस्य शोचनं रञ्जनञ्च ^(१५) । [उ]दकशाटिकायाञ्च ^(१६) । धारयेदेने ^(१७) ।
धावकेन चीवरधावने ^(१८) ।

॥ [इति] गुप्तिभङ्गगतम् ॥ २८ ॥

दाने श्रमणचीवरस्यागारिकायावगुंठनार्थम् ^(१९) ।

॥ [इति] धर्मध्वजानादरगतम् ॥ २९ ॥

भिक्षुणा सार्द्धं संघाट्याः परिवर्तने ^(२३५०) ।

॥ [इति] ध्वजपरिवर्तनगतम् ॥ ३० ॥

वर्णमात्सर्यकरणे ^(२१) । कुलावासलाभधर्ममात्सर्यानाञ्च ^(२२) ।

॥ [इति] मात्सर्यगतम् ॥ ३१ ॥

निष्कासने भिक्षुणीवर्षकात् ^(२३) । यथातथा भिक्षुण्याः ^(२४) । पूर्वोप-
गतायाश्चान्तर्गृहात् ^(२५) ।

॥ [इति] निष्कर्षणगतम् ॥ ३२ ॥

चोदने दुर्दृष्ट्यादिना ^(२६) ।

॥ [इति] विहेठनगतम् ॥ ३३ ॥

शपथकरणे ^(२७) ।

॥ [इति] विपर्ययोर्दर्शनगतम् ॥ ३४ ॥

व्यथने क्रोधेनात्मनः ^(२८) ।

॥ [इति] अधीरवैकृतम् ॥ ३५ ॥

अवस्यण्डने भिक्षुणीगणस्य ^(२९) । आक्रोशने च ^(२३६०) । ज्येष्ठपर्षदः पानीयेन
सेके ^(३०) । अनापत्तिर्मूर्च्छितस्य ^(३१) । न भिक्षुमवष्टीवेत् ^(३२) । नेदंप्रव्राजितमा-
क्रोशेत् ^(३३) । द्वयेऽप्येतत् ^(३४) । न भिक्षोः पुरस्ताद् गोचरे चरेत् ^(३५) । नास्थिर-
संक्रमेण भिक्षुणा सार्द्धं गच्छेत् ^(३६) । सहदर्शनाद् भिक्षोरासनं मुञ्चेत् ^(३७) ।
निषाद एनां स्थितातिनामने निषण्णो निमुञ्चीत् ^(३८) । अकरणेऽवलोक्य
निषण्णत्वेऽस्य भजेत् ^(२३७०) ।

॥ [इति] गुरुभूतखलीकरणगतम् ॥ ३६ ॥

अनुपशमने सति सामर्थ्ये भिक्षुणीकलेः ^(३९) ।

॥ [इति] संक्षोपध्नु(?)पेक्षणम् ॥ ३७ ॥

पर्युषितच्छन्ददाने ^(४०) ।

॥ [इति] साम्मत्यखेलागतम् ॥ ३८ ॥

अन्वद्धमासमप्रत्यनुभवने भिक्षुभ्योऽववादानुशासन्याः ^(७३) । विना भिक्षुभिः
पोषधकरणे ^(७४) । वर्षोपगतावभिक्षुकावासे ^(७५) । संघद्वये वर्षोषितायास्त्रिभिः
स्थानैरप्रवारणे ^(७६) ।

॥ [इति] गुरुधर्मातिक्रमणगतम् ॥ ३९ ॥

दरिद्रस्य कठिनसमादापने ^(७७) । कठिनोद्धारार्थमदापने प्रस्रब्धौ साम-
ग्र्याः ^(७८) । चीवरभाजनार्थञ्च ^(७९) । नास्या जिघृक्षायां कृतत्वम् ^(८०) ।

॥ [इति] परविघाताचरणगतम् ॥ ४० ॥

वर्षकमननुपरिन्द्य(?) प्रक्रान्तौ ^(८१) । उपचारत्यागे ^(८२) । न वर्षकमु[त्?] ^(८३)
क्रमेण दद्यात् ^(८४) । न गृहवस्त्वापणवस्तु वा ^(८५) ।

॥ [इति] वर्षकास्फी(?)तिकरणगतम् ॥ ४१ ॥

जनपदचर्याचरणेऽन्तर्वर्षम् ^(८६) । अनापत्तिरन्तरायप्रत्युपस्थापने ^(८७) ।
वर्षोषितत्वाद्चरणेऽस्याः ^(८८) । चरणे साशङ्के राष्ट्रे ^(८९) । प्रतिविरुद्धे च ^(९०) ।

॥ [इति] प्रव(च)रणाप्रचरणगतम् ॥ ४२ ॥

देवकुलादौ तीर्थ्याश्रये गत्वा वादस्य करणे ^(९१) । पृच्छायां प्रश्नस्याकृताव-
काशस्य ^(९२) । दत्त्वासनं प्रति सम्मोद्य पृष्टागमाभियोगमवकाशं कारयेत् ^(९३) ।

॥ [इति] संजल्पगतम् ॥ ४३ ॥

वहिःभूम्ये(म्यामे?)काकिनीगमने ^(९४) । छोरणायामुच्चारस्य हरिते तृणे ^(९५) ।
अनापत्तिः ग्लान्ये स्फुटत्वे च नीलतृणैः सर्वस्य ^(९६) । तिरश्च प्राकारमनव-
लोक्य ^(९७) । अनापत्तिः वरण्टकप्रतिक्षिप्ततायां प्राकारस्य ^(९८) । न शुचौ लोष्ठं
क्षिपेत् ^(९९) ।

॥ [इति] उच्चारप्रतिसंयुक्तम् ॥ ४४ ॥

॥ शुद्धप्रायश्चित्तिकानि समाप्तानि ॥

प्रातिदेशनीयानि ।

न श्रोणीनि वस्तं निवसीत् ^(१००) । नावशु(?)तान्तर्गृहं गच्छेत् ^(१००) ।
भैक्षवांश्च ^(१०१) । शैक्षाः ^(१०२) ।

॥ भिक्षुणीविभङ्गसूत्राणि समाप्तानि ॥

प्रकीर्णशिक्षापदानि ।

(१) शमथगताः ।

दुष्कृतमापत्तियोगे ध्वस्ताप्ररूढयोः ^(१) । अनुपसम्पत्कप्रव्रजितस्य च समा-
नातिक्रमे ^(२) । तत्पक्षाणां मानसम् ^(३) ।

धारणं विप्रवासञ्च स्पर्शमग्नेर्निवारिते ।
 भोजनं बीजाघातञ्च देशे च हरिते शुचेः ॥
 उत्सर्गं वृक्षरोहञ्च शैक्षा उद्देशयोस्सह ।
 रत्नस्पर्शनं(?)भुक्त्वा च रजतसाम्निध्यनाम्नयोः (?) ॥
 भूमिप्ररोहघाताभ्यामृत्सृज्यान्तं च पुत्रगम् ।
 प्रावृष्येकत्रवसनं पोषधः सप्रवारणः ॥

इत्याद्यस्थान्तभाग् लिङ्ग अनाशायत(?)कान्तारिकागतां तालिकामालङ्घ्य
 तत्स्थं वा सूत्रकम् ।

न सोपानत्कश्चक्रम्वेत ^(५०) । प्रज्ञपनं खलमानकस्यादिग्ध्यै पांसुना पादयोः ^(५१) ।
 तृतीयेऽङ्घ्रि प्रहाणिकः पादौ प्रक्षयेत् ^(५२) । असक्तोऽस्वप्नस्तत्रापि ^(५३) ।
 आवृतद्वारे ^(५४) । पार्श्वमपि दत्त्वा ^(५५) । सम्मन्येरन् प्रहान्(?)प्रतिजाग-
 रकम् ^(५६) । तद्वृत्तमुत्थायैव सेकसन्मार्गसुकुमारी गोमयाकार्षीं प्रहाणम् ^(५७) ।
 आसनप्रज्ञपनम् ^(५८) । अशुचिकुड्यो(?) द्याः)शोचनम् ^(५९) । सेकादिशुन्धनमृत्ति-
 कापानीयस्थापनम् ^(६०) । गण्डीदानञ्चागमाय ^(६१) । कारणपृष्ठमत्र स्थापनम् ^(६२) ।
 संघसन्निपातार्थं तिस्रो घुमास्तावन्तः प्रहाराः ^(६३) । कर्मदानार्थञ्च घुम[ः]
 त्वेका ^(६४) । तिस्रः परिवृत्तयोर्द्वौ प्रहारमित्यपरम् ^(६५) । मृतस्यांसदानाय
 मुण्डिका ^(६६) । एकपरिवर्त्तः प्रहारश्चेत्यपरम् ^(६७) । खक्खरकः प्रहाणिकार्थम् ^(६८) ।
 कटिकेत्यपरः ^(६९) । यावदाप्तमापदि ^(७०) । भुक्त्यर्थसन्निपातार्थमुभयोः कटि-
 कागण्ड्योर्दानम् ^(७१) । अन्तरितयोर्विलम्बेन ^(७२) । असंपत्तौ गण्डीदानेन
 संबोधनस्य महासन्निपाते यमलशंखयोरापूरणम् ^(७३) । भेर्यास्ताडनम् ^(७४) । न
 गण्डीं नाभ्युद्गच्छेत् ^(७५) । न न क्षिप्रम् ^(७६) । संभाविनि कार्यस्य कालेऽवशिष्टे
 यथासुखं करणं दत्तत्रिदण्डके ^(७७) । परिमण्डलस्यास्य दानम् ^(७८) । दक्षिण-
 देशनकरणम् ^(७९) । परिमण्डलस्य ^(८०) । पृष्ठतः[] परिजागरितुः गमनम् ^(८१) ।
 आगमनमग्रतः ^(८२) । तद्रूपश्चेत् प्रत्ययः कृतकोपनापावरणीव्यपदेशः ^(८३) ।

॥ [इति] पोषधवस्तुनि शमथपोषधगतम् ॥ १ ॥

(२) स्थानगताः ।

सम्मन्येरन् पोषधामुखम् ^(८४) । सर्वजातकृतनिष्ठितं वस्तु ^(८५) । स बहिर्व्या-
 मोपविचारम् ^(८६) । अभिरुचितसंघस्य ^(८७) । कर्मान्तराणामपि तत्स्थानम् ^(८८) ।
 बध्नीयुः सीमानमार्द्धतृतीययोजनपर्यन्तात् ^(८९) । शैलकुड्यस्तम्भवृक्षप्राकार-
 प्राग्भारातिमार्गोदपानादौ प्रतिदिशं संलक्ष्य तत्(?)ज्जैः भिक्षुभिः परिकीर्त्तिते
 सन्निधौ संघस्य स्थावरे चिह्ने कर्मणः करणम् ^(९०) । कृतायां संवृतावत्र विप्रवा-
 सश्चीवरः ^(९१) । कुर्युरेनाम् ^(९२) । सचोद्देशकं करणं मण्डलकसंमतेः ^(९३) ।
 नाप्रस्रब्धे पूर्वे बन्धान्तरस्य रूढिः ^(९४) । मुञ्च्येयुः सीमानम् ^(९५) । युज्यते द्वयोः

सीमोरेकेन वचसा बन्धो मोक्षो वा ^(५३) । कुड्यं कर्मण्यवद्दसीइयावासे
सीमा ^(५३) । यत्र वाशिववहनी(?) परिभ्रष्टोदकपातः ^(५४) । उपविचारान्तो
ग्रामे ^(५५) । क्रोशान्तः प्रतिदिशमरण्ये ^(५६) ।

॥ [इति] पोषधवस्तुनि स्थानगतम् ॥ २ ॥

(३) सामग्रीगताः ।

सम्पद्यते छन्ददानतस्तेन सामग्र्यम् ^(५७) । न सीमाबन्धे ^(५८) । कल्पिकं
शिक्षादत्तकात् तद्ग्रहणमुपस्थापिततद्भिक्षुसंज्ञस्य ^(५९) । न दानम् ^(६०) । भवति
संवृतैरुन्मत्तकेनाप्यग्रत्वम् ^(६१) । परिशुद्धिदानेन चैक्यं पोषधे ^(६२) । प्रवारणा-
याश्च ^(६३) । तदानेन कुर्वतैवमेते ^(६४) । प्रतीच्छेयुरेवंविधिम् ^(६५) । न गणश-
श्छन्दादिसंगत्या कर्मकरणमन्याय्यम् ^(६६) । न तुल्यप्रक्रमाणां वचनीयानाम-
वियुत्यवचनम् ^(६७) । नैकेनानेकैः तदानयनम् ^(६८) । आख्यानशक्तेरत्र
परिच्छेदः ^(६९) । यथाकथंचिदेतद्दानानामशक्तौ संपादनम् ^(७०) । अपि
क्रायेन ^(७१) । कथंचिदप्यशक्तौ संघस्य वा तत्र गमनं तस्य वा मञ्चेनानयनम् ^(७२) ।
नैतान् गृहीत्वा धावेत् ^(७३) । न जवेत् ^(७४) । न प्लवेत् ^(७५) । न वाड्वां लंघ-
येत् ^(७६) । न परिषण्डाम् ^(७७) । न खे तिष्ठेत् ^(७८) । न बहिः ^(७९) । नान्तरित्या-
न्यन्निःश्रयणीपदकमाक्रामेत् ^(८०) । न सोपानकडेवरम् ^(८१) । न कष्ट(ण्ठ?)मात्र-
मुदकमवगाहेत् ^(८२) । न स्वप्न(?)न् समापत्तिं कुर्वीत ^(८३) । वै(?)तरिकत्वेनास्य-
नयोः गर्हत्वं भिक्षोरारोचयेत् ^(८४) । संघस्येत्यपरम् ^(८५) । समन्वाहरत भदन्ता
इत्युपक्रमः ^(८६) । असंप्राप्तस्य संघमध्ये कालक्रियामागारिकादित्वप्रतिज्ञात्वेना-
नीतत्वम् ^(८७) । आनीतत्वं संप्राप्तस्य ^(८८) । परेण पञ्चदश्यां गृहीतत्वे भिक्षोर्मुञ्चैनं
भिक्षुं सन्नह्यचार्येष(षोऽ?)स्माकमिति ब्रूयुः ^(८९) । अमुक्तावस्त्यस्माकमनेन सार्द्धं
किञ्चिदेव करणीयमिति सार्द्धं(?) ^(९०) । तथापि मण्डलके कुर्वीरन् ^(९१) ।
नोर्द्ध(?)र्ध्व)मस्य मोक्षाय न व्यायच्छेयुः ^(९२) । भवत्युत्प्रेक्षितेन व्यग्रत्वम् ^(९३) ।
पृथग्भावरुचिमभिनिरूप्य कर्मणः कृतौ स्थूलात्ययः ^(९४) । न विचिकित्सितं
निश्चितं वा कल्पमानत्वेऽनुत्थितेर्दोषस्य कर्तृ ^(९५) । कर्तृशुद्धेः पर्य(?)र्ये)षितं भावतो
न कल्पतः ^(९६) । मार्गणशब्दनोच्चस्थदिगवलोकने चे(?)चै)तत् ^(९७) ।

॥ [इति] पोषधवस्तुनि सामग्रीगतम् ॥ ३ ॥

(४) परिभाषाः ।

पोषधं कुर्वीरन् पञ्चदश्यामन्वर्द्धमासं प्रातिमोक्षसूत्रोद्देशेन ^(९८) । न प्रवारणेऽस्या-
संपन्नत्वम् ^(९९) । ज्ञपनव्यवस्थोद्ग्रहणपूर्वकं तदुद्देशः ^(१००) । भाषणेनैव निदानोद्दे-
शस्योच्चारणेन संपादनीयत्वं ज्ञप्तेश्च ^(१०१) । श्रुतश्रावणेनापि शिष्टस्य ^(१०२) ।
आरब्धस्य समापनं वर्गस्य ^(१०३) । कृत्स्नस्य तुर्यस्पृष्टौ ^(१०४) । प्रत्य(?)याश्चाभाण्डोप-

भुग्द्रव(?) ^(१०) । कामोपघातसंवासानादरासो(?)धवस्तुकम् ^(११) । तुल्यत्वं
 शिक्षादत्तकस्य ^(१२) । अनुपसंपन्नवच्चञ्च ^(१३) । न तत्र ^(१४) । शिक्षमाणायाञ्च ^(१५) ।
 गत्यन्तराकारभजने लब्धौ भिक्षुसंज्ञानस्य ^(१६) । अलब्धौ न्यूनत्वम् ^(१७) । पूर्व-
 प्रयुक्तश्च ^(१८) । तत्त्वं परस्य ^(१९) । द्रव्यस्य च प्रतिक्षिप्तात् ^(२०) । तुल्य-
 स्यापि ^(२१) । व्यञ्जनस्य प(?)क्षेत्रत्वम् ^(२२) । यत्प्रयोगत्वं न्यूनार्थात् ^(२३) । तत्त्वं
 कृतस्य ^(२४) । स्वत्वं न्यूनस्य ^(२५) । न्यूनेऽंशत्वं दशाहे ^(२६) । ध्वंसो(?)क्षेत्रत्वे ^(२७) ।
 नैतन्न प्रतिच्छाददोषस्य ^(२८) । नैष्फल्यं चरितस्य मानास्यस्य ^(२९) ।
 परिवृत्तिरत्र कल्पानाम् ^(३०) । तदातनस्यात्मनः कर्तृत्वम् ^(३१) । नाश्वगतित्व-
 मन्यजस्य ^(३२) । गत्यन्तराका[र?]भजने च घाते ^(३३) । नावस्थान्तराप्रतिपत्ताव-
 न्यत्वम् ^(३४) । छेदो(?)तदोषमागमनम् ^(३५) । उत्सर्गश्च ^(३६) । अनेकत्व एकत्र
 वस्तुनि प्रज्ञप्तेः यावदेव तदोषः ^(३७) । तच्छेदस्तद्गतम् ^(३८) । सर्वत्र मुक्तावन-
 न्त्य(?)त्वे संघावशेषः ^(३९) । नानेककृ(?)क्रियाफलेनापत्तिव्यवधानम् ^(४०) ।
 अर्धत्वंकारे दु[ष]कृतस्य ^(४१) । न्यूनांशत्वं न्यूनेष्ववघेषु ^(४२) । सर्वत्र
 विचिकित्सतः प्रवृत्तौ सत्त्वान[र]म् ^(४३) । संज्ञानं प्रयोगेऽङ्गम् ^(४४) । न
 त्वसंधाने ^(४५) । नाब्रह्मचर्यशुक्रविसृष्ट्योः ^(४६) । श्रोतुश्चासत्त्वे ^(४७) । योग्यत्वं
 सर्वाङ्गेषु ग्रहणमने(ना?)सेवायां प्रतिबलत्वम् ^(४८) । ऊनत्वं परत्रान्यस्य ^(४९) ।
 ततोऽप्यनेकवैकल्ये ^(५०) । मनुष्ये च तिरश्च(?) ^(५१) । अन्यद्वि धर्मकत्वम-
 स्पर्शनेऽङ्गे ^(५२) । अधिकृतं स्पृश्यम् ^(५३) । प्रतोदे च ^(५४) । अन्यवत्त्वं नखदन्त-
 निर्मासास्थिरोम्णाम् ^(५५) । म[र]नुषगतेर्व्यवहार्यत्वं न नष्टप्रकृतेः ^(५६) । तद्वत्त्वं
 पण्डकोभयव्यञ्जनयोः ^(५७) । व्यवहारवत् संसर्गः ^(५८) । अर्धत्वं बाह्यके
 प्रव्राजिते गृहीत्वस्थारूढिध्वस्तयोश्च ^(५९) । सोपसंपत्कमध्वस्तं भिक्षुभिक्षुणी-
 त्वम् ^(६०) । स्वपक्षोपसंपद् व्यञ्जनो(नयोः?)योगमाभ्याम् ^(६१) । लिङ्गत्वमेतद्गते
 गृहिण ऊनम् ^(६२) । कल्पिकत्वं प्रव्राजितद्रव्येषु प्रमाणिकादित्वञ्च ^(६३) । स्वार्थत्व-
 मतन्मुख्ये ^(६४) । बोधोऽर्थस्य विज्ञप्तौ ^(६५) । तं कृत्वे(?)वस्थितो वधस्वार्थहा-
 रयोः ^(६६) । नैतत् समादातरि ^(६७) । पात्रमस्य ^(६८) । वाक् च ^(६९) । स्वा ^(७०) ।
 आत्मोपसंहिता ^(७१) । स्वाधिष्ठितत्वं कारणे ^(७२) ।

॥ विभङ्गगतप्रायाः परिभाषाः समाप्ताः ॥ ४ ॥

(५) पोषधविधिः ।

न गोचरप्रसु(?)तो योगं वाच(?)येत् ^(६७) । नाभ्यागमे ^(६८) । युक्तं
 विक्षिप्त्य(स?)कूरोद्गण्डकानां परिहरणम् ^(६९) । मापयेयुः प्रहाणशालाम् ^(७०) ।
 खरुङ्ग(?)मध्यं लयनद्रव्यम् ^(७१) । पञ्चके षट्के वा ^(७२) । द्वारकपाटशब्दाकरणा-
 कर्षणोपायांश्च ^(७३) । वातायनञ्च वि(?) तृतीये ऊर्ध्वं बहिस्संबुतमन्तर्विशालं

साधु ^(७५) । जालिकाकवाटिकासूचीघटिकाचक्रिकाजपादकदण्डाश्च ^(७६) ।
 करणम्मण्डपस्योपर्यमाने पुरान्तरस्या(?)वा ^(७७) । सोपानस्याधिरोहाय ^(७८) ।
 परिक्षेपो(?)प्रपातार्थं वेदिकया ^(७९) । कीलनं लोहकण्टकैरकम्पनार्थमस्याः ^(८०) ।
 बहिर्वा(?) च ग्रहाणमण्डपस्य लयनपंक्तेर्वा ^(८१) । न द्वारसम्मुखं द्वारं
 कुर्यात् ^(८२) । करणं द्वारकोष्ठकस्य ^(८३) । कुर्युर्गुहामपि ^(८४) । मृण्मयान्यासनार्थे
 संहतानि ^(८५) । पीठिकाश्च ^(८६) । चतुर्हस्ताऽसौ समन्तपरिक्षेपेण साध्वी ^(८७) ।
 पांचविध्यां वाने ^(८८) । मौञ्जं साणं वाल्वजं पट्टिका वेत्रवैभङ्गकमिति ^(८९) ।
 प्रज्ञपयेयुरत्र तूलिकाम् ^(९०) । गृष्टिपरितोऽस्यामधिकत्वं साधु ^(९१) । अर्कका-
 शेरकबूकशल्मलीनां तूलं पूरणम् ^(९२) । ऊर्णा शणः कर्प्पासो नतुकानि
 पत्रवैभङ्गकश्च ^(९३) । काकपदकानामन्तरोऽन्तरे यथार्थमवस्थापनाय दानम् ^(९४) ।
 मिद्ध्वागमे(?) घटिकाधारणम् ^(९५) । सूत्रकेण कर्णो(?)पनिवध्य ^(९६) । यष्टेः
 सारणम् ^(९७) । सनैः(?) अदुःखार्थमार्ट(?)कं छित्तेर्वेष्टितायाश्च नतुकैः ^(९८) ।
 कण्डुसक(?)क्षेपः सूत्रकेन(ण?) वध्व(?)द्रस्य पुनारान्त्यैः ^(९९) । प्रदीपस्याग्रतः
 स्थापनम् ^(१००) । पादस्यावतारणम् ^(१०१) । अपरस्यापि ^(१०२) । चङ्क्रमणम् ^(१०३) ।
 वेक्षणमत्रार्द्धमासवृत्तस्य ^(१०४) । सनिपत्स्यत्तायाम् ^(१०५) । प्रतिकृत्य चेतितं सर्वत्र
 सन्निषीदेत् ^(१०६) । सन्निषण्णतायां स्मृतिविमत्योरनन्तरेऽधिष्टे(?)त ^(१०७) । चित्तेन
 कर्मकारकः ^(१०८) । स्वं चेदेकमतद्वन्तं पञ्चदशां मन्येत सप्रेमकप्रागुण्ये प्रयतेत् ^(१०९) ।

य आयुस्मनि(?ष्मानि)दं चेदं च करोति किं तस्य भवति सापत्तिको
 नत्वायुस्म(? त्वयाष्म)तेदं चेदं च कृतं कृतमेवं सत्यायुस्मा(? ष्मान्) सापत्तिको
 नाहमायुस्म(? ष्म)नेकोऽपि तु सर्वसंघोऽनेनार्थेनाङ्गतावत्त्व(?)मायुस्मा(? ष्मान्)
 स्वामापत्तिं यथाधर्मं प्रतिकुरु किं ते करिष्यति सर्वसंघ इति प्रक्रमेण दर्शनपथे
 शिष्टानामिच्छायां देशयेत् ^(११०) ।

नाकाममत्रैनं चोदयेत् ^(१११) । सर्वे चेत् पञ्चदश्यामापत्तिं प्रतीयुर्विमतिं वा
 स्वप्रतिक्रियार्थमावासान्तरे कश्चित् प्रस्थापयेयुः प्रतिगृहीतसंघ(?)मत्यर्थम् ^(११२) ।
 असंपत्तावधिष्ठानं प्रतिज्ञपनं कामयेन् ^(११३) । चतुष्कतोऽर्वाग्भावे विहारकरणीयं
 स्थितमेव ^(११४) । अहापनमासनप्रज्ञप्तेः ^(११५) । संकसंमार्गसुकुमारीगोमयकार्पा-
 प्रदानसिंहासनासनप्रज्ञपनप्रदीपधर्मश्रवणदानेषु कृतेषूच्चतरके प्रदेशे स्थित्वा
 चतुर्दिश्व्यवलोकनम् ^(११६) । दर्शनं भिक्षूणामङ्ग तावदायुस्म(? ष्म)न्तस्त्व-
 रितत्वरितमागच्छतामार्यसंघस्य पोषधः प्रव[र]ण्णा वा पाञ्चदशिक[र] इति
 वचनम् ^(११७) । अपरिपूरो(?)चतुष्कस्याधिष्ठानम् ^(११८) । वेलां यावदागमय्य ^(११९) ।
 निषद्य केवलस्य ^(१२०) । सान्यत्वे शिष्टे सन्निधौ ^(१२१) । सन्निषद्य त्रया-
 णाम् ^(१२२) । तद्वत् प्रवारणं चतुर्णाम् ^(१२३) । नासत्प्रातिमोक्षसूत्रोद्देशके तदास्थाने
 ज्ञात्वा पोषधमागमयेत् ^(१२४) । न यत्रास्यातिक्रमस्तत्रोपगच्छेत् ^(१२५) ।

नोपगतिमनु रक्षेत् ^(१६) । प्राक् परातः ^(१७) । तश्चोर्ध(? ध्व)म्मासद्वयात् ^(१८) ।
वस्तुकर्मलाभोपस्थायकपरिहारेणोद्देशकं परीच्छेयुः आगच्छन्तं सूत्रधरं प्रत्युद्-
च्छेयुः छत्रध्वजपताकाभिः ^(१९) । विनयस्य मातृकायाश्च ^(२०) । अर्धतृतीयानि
योजनानि ^(२१) । अशक्तौ क्रोशपञ्चकम् ^(२२) । त्रिकमर्द्धयोजनं क्रोशमर्द्धक्रोशं
परिषण्डां वा ^(२३) । वाक्साखिल्यकेन प्रत्युद्गम्य पात्रचीवरं प्रतिगृह्णीयुः ^(२४) ।
स्नानं कुर्युः ^(२५) । स्नेहलाभञ्च संघे ^(२६) । वस्त्रादिपरिहारं दद्युः ^(२७) ।
धर्मश्रवणञ्च ^(२८) । शास्त्रधरत्वमेषां भिक्षुमीर्ष्यन्तं बोधयेयुः ^(२९) । नाकृतपोषध-
प्रवारणस्तद्दिने प्रज्ञायमान स्वत(?)दः स्थानात् प्रक्रामेन्न चेत् तदैव तद्वधे प्राप्तिः
कलिकृद्भ्यो विमुक्तिरनुप्राप्तिः सत्(?द्)वृत्तानामेतत्परायन(? ण)त्वं वा ^(३०) ।
न कलिकृद्भिक्षुकं सद्वृत्तभिक्षुकाद् गच्छेत् ^(३१) । नाभिक्षुकं सभिक्षुकादसहितः
शिष्टैरन्यत्रापदः कायचित्तप्रसन्नविधवशता न(?) वा ^(३२) । नाकृतपोषधप्रवारणं
[प्र]क्रान्तैर्निःश्रितमवसृजेत् ^(३३) । तद्रूपतायां प्रत्ययस्य सद्वृत्तोद्देशवन्तमुद्दिश्य
वासं तत्रावतारे नियुञ्जीत ^(३४) । नैनामुक्तिमतिलङ्घयेत् ^(३५) । कल्पता-
पश्चादागतानामर्थे पुनः करणमनयोः ^(३६) । कामोऽत्र प्रवृत्तो[?ऽ]सम्यक्ता
चेत् ^(३७) । समानयात्रेष्वपि ^(३८) । सामग्र(?)मितरे याचेरन् ^(३९) । अलाभेऽस्य
सीमान्ते करणम् ^(४०) । संपत्तिः शेषानुभवेन क्रियमानतायामागतौ ^(४१) ।
नियमो[?ऽ] प्रक्रान्तत्वे कस्यचित् तत्स्थानात् ^(४२) । बहुतरत्वे चागतानाम् ^(४३) ।
कालं प्रति बहुतराणामनुवर्त्यत्वम् ^(४४) । समत्वे नैवासिकानाम् ^(४५) ।
अत्र च ^(४६) ।

॥ [इति] पोषधविधिगतम् ॥ ५ ॥

(६) विभङ्गादिगतम् ।

न समाधेर्व्युत्थापयेत् ^(४७) । नानववादकं ध्यायेत् ^(४८) । न्याय्यो घटिकाक-
न्दुकप्रयोगः ^(४९) । न वीर्यं संसयेत् ^(५०) । पुत्रवदेतत् ^(५१) । अविक्ष(? क्षि)साङ्ग-
चित्तचीवरतयापि शय्य[?]कल्पनम् ^(५२) । नाग्लानो दिवा शयीत ^(५३) । धारयेत्
पृष्ठावाधिक आयपदम् ^(५४) । अन्तर्गतेश्वक्रम्येतेन्द्रियैरबहिर्गतेन मानसेना-
विलम्बितम् ^(५५) । स्पष्टमृजुः ^(५६) । अशक्तौ सूत्रकेणाक्षिप्य ^(५७) । द्वादश
स्वाध्यायकारकस्य हस्ताश्वक्रमः ^(५८) । अष्टादश प्रहाणिकस्य ^(५९) । सूत्रयित्वास्य
करणम् ^(६०) । देशयेद् भिक्षुधर्मं निषद्य ^(६१) । अनेकता चेदेकः ^(६२) । यः कश्चित्
नानाधिष्ठो न चेत् तन्मुखिकया निर्गतिः ^(६३) । न मण्डलकेन ^(६४) ।
नार्धमण्डलकेन ^(६५) । न द्वावेकत्र ^(६६) । वृद्धान्ते ^(६७) । प्राभूत्यं चेद् द्वित्राण्यु-
त्सृज्यासनानि ^(६८) । अतदासनश्चेत् ^(६९) । सिंहासने च ^(७०) । स्थापयेत्
खेटकटहकम् ^(७१) । आस्तरमत्र दद्यात् वालुकाच्छायिका वा ^(७२) । काले चैतत्

कालं शोचयेत् ^(२३) । धर्मश्रवणं कुर्युः निशायाम् ^(२४) । अष्टम्यां चतुर्दश्यां पञ्चदश्याञ्च ^(२५) । नैतदकरणे ग्लानस्य दोषः ^(२६) । नाध्येष्यमाणोऽस्य भाषणार्थं न प्रतीच्छेत् ^(२७) । अशक्त्यादावध्येषकं संज्ञपयेत् ^(२८) । असति भाषणके परिपाटि-कयोत्सार्थं भाषेरन् ^(२९) । अन्तत एके(?)कै)कां गाथाम् ^(३०) । प्रदीपस्यानु-करणम् ^(३१) । अर्धचन्द्राकारेण प्रक्षि(?)क्षी)रिण्याकारेण वा धर्मश्रवणसंगतिं प्रज्ञपयेत् प्रक्षीरिण्याम् ^(३२) । अभ्यवकाशे धर्मश्रवणे वितानकदानम् ^(३३) । वातवर्षे प्रवेशनम् ^(३४) । न ततो धर्मश्रवणमुत्सृजेयुः ^(३५) । मुहूर्तं स्थविरोऽग्रेगतं तूष्णीमागमयात्र धर्मं भाषेतान्यं वाधीच्छेद् - वद भिक्षो धर्मम् ^(३६) । भाषमाण- [म]वधार्य धर्मश्चेदुत्साहयेत् ^(३७) । न चेद् धारयेत् ^(३८) । गृहिणामत्रागतानां धर्म(?)र्म)कथां कुर्यात् ^(३९) । तीर्थ्यञ्च प्रत्यवतिष्ठमानं सुनिगृहीतमदर्शयत्कोप-मननुसूयम् ^(४०) । न पर्षदमादाय देशको गच्छेत् ^(४१) । निर्गतामेनां धर्ममुखे निवेशयेत् ^(४२) । सगौरवः सप्रतीशो नीचचित्तोऽवगाहेत् ^(४३) । सत्कृत्य देशयेत् ^(४४) । सगौरवो धर्मे स्थिरः ^(४५) । अविक्षिप्तमानसः ^(४६) । युक्तयुक्तैः पदैः ^(४७) । अव्यवकीर्णैः सानुसन्धि ^(४८) । मैत्रानुकंपानिरामिषचित्तः ^(४९) । हर्षरुचितुष्टीः कुर्वन् ^(५०) । तिष्ठेदसमाप्तेऽर्थवशेन ^(५१) । भाषेत स्वरेण धर्मम् ^(५२) । कुर्यादुत्थाय विभागम् ^(५३) । उद्धृत्य चार्थः(र्थ?)कथाम् ^(५४) । भङ्गसन्धी च ^(५५) । दिवसस्य गणनं संघस्थविरेण सूत्रप्रोतवंशशलाकासंचारणेन ^(५६) । उपधिवारिकेन तत आगम्यारोचनं संघे ^(५७) । विशेषितस्य ^(५८) । पक्षभेदेन ^(५९) । विहारस्वामिदेव-तार्थञ्च गाथाभाषणे भिक्षूणां नियोगस्य वचनम् ^(६०) । अनन्तरम् ^(६१) । अद्य शुक्लपक्षस्य प्रतिपद् विहारस्वामिनो विहारदेवतानां चार्थाय गाथां भाषध्वमिति ^(६२) । विहारस्वाम्युपनिमन्त्रणवचनम् ^(६३) । एवं नाम दानपति[:] श्वो भिक्षुसंघं भक्ते-नोपनिमन्त्रयते तं भदन्त[:] कल्याणैः मनोभिः प्रत्यनुकम्पन्तामिति ^(६४) । ऊनरात्रपादनं अर्धमासावशेषतायामृतोः ^(६५) । अधिकमासककरणं राजानु-बृत्त्या ^(६६) । ज्योतिषिकानुबृत्त्या नक्षत्रतानुगतिः ^(६७) । नाविचार्यानागम्य्य पोषधं शून्योऽयमिति सीमानं बध्नीयुः ^(६८) । अनङ्गमरूढो ज्ञातताबद्धत्वस्य ^(६९) । निस्तत्वयापि प्रस्रब्धिः ^(७०) । कल्पिकत्वस्य च कुटेः ^(७१) । न कल्पते सीम्ना सीम्नः परिक्षेपः ^(७२) । कल्पते मण्डलकभिक्षुणीवर्षकयोर्द(?)कावर्त्ते च ^(७३) । व्यवतिष्ठते सीङ्ग्याचतुष्टयादेकबृक्षेऽनेका मर्यादा ^(७४) । व्यवहारिकस्यात्र चिह्नत्वम् ^(७५) । अनेवंभूतत्वमृद्धिमायाकृतयोः ^(७६) । अस्थिरत्वं चन्द्रार्कतारा-किरणोर्मितरङ्गाणाम् ^(७७) । सीमान्तरं वद्य(?)कं सीम्नि ^(७८) । असत्त्वमेकत्वस्य विच्छेदे ^(७९) । विषयत्वं संक्रमस्य शिरश्चेत् ^(८०) । अनुबृद्धिरस्य ध्वस्तो पुनः कृतो (?) ^(८१) । अप्रतिप्रस्रब्धप्रयोगतायाम् ^(८२) । नोर्ध(?)ध्वं)सत्तरात्रादविच्छेद-

भूतं नभः ^(५३) । सत्त्वेनैवात्र न व्यवहारः कुतः सर्वद्रव्यतया ^(५४) । नो(?) ध्वं-
 मध्यतोऽर्धतृतीययोजनान्तात् सीम्रो बन्धस्य रूढिः ^(५५) । एतस्मादधोर्ध(?) ध्वं
 खरसमंबन्धस्य तलवच्चम् ^(५६) । अरूढिरविप्रवा संवृतेरवद्रसीमतायां भूमेः ^(५७) ।
 अपेति पाशे(?) बन्धस्य ^(५८) । नास्याः ^(५९) । स्तूपग(?) गृहाङ्गणपोषधा-
 मुखेष्वपि पोषधे संमृज्यता ^(६०) । दत्तत्वं छन्दादेः संघे दत्तता ^(६१) । यस्य कस्य-
 चिदतस्तदारोचकत्वेन भवनीयत्वम् ^(६२) । नैनं वहिःसीमस्थो ददीत दापयेत
 वा ^(६३) । न परंपरया ^(६४) । दुष्कृतं ग्लानावशच(?) प्राणब्रह्मचर्यान्तरायभीता-
 दन्यस्य दाने ^(६५) । अनारोचनेऽनादरात् ^(६६) । निर्दोषं वहिःसीम्रा(इय?) नया
 भीत्या नयनम् ^(६७) । भिक्षूणां गणनमुपधिवारिकेण पोषधे शलाकाचारणेन ^(६८) ।
 सुप्रवृत्तस्या(स्यो?) ध्वंपदेऽप्यस्खलन्तायामुद्देशः ^(६९) । संघस्था(?) स्थ)विरस्य ^(७०) ।
 अप्रतिबलत्वे द्वितीयस्य ^(७१) । तृतीयस्य तस्यापि ^(७२) । तस्यापि वारेण ^(७३) ।
 अन्यस्याशक्तावध्वेषणम् ^(७४) । अप्रतिपत्तौ संघेन ^(७५) । साततिकस्यापि ^(७६) ।
 विष्टाने शेषस्यान्येन ^(७७) । खण्डधरतायां यावद्भिः संपत्तिः ^(७८) । अनयस्स-
 प्रत्यपायतायां प्रासादिकस्थानलोभेनासमीपे ग्रामस्य योध्व(?) करणम् ^(७९) ।
 करणमनवस्थाने सार्थेऽस्य गच्छद्भिः ^(८०) । अनिष्टौ शब्दनस्य संक्षेपेन ^(८१) ।
 तावतोऽप्यधिष्ठानम् ^(८२) । निरवद्यं स्ना(?) श्रा)द्रस्य प्रधानस्य च तुष्टिभावनाया-
 माचारानुश्रावणम् ^(८३) । करणञ्च सन्निधौ पोषधस्य ^(८४) । आपदि गृहिसन्निधौ
 देशनम् ^(८५) । अनुश्रावणञ्चास्याचारस्य ^(८६) । संज्ञप्तये च राज्ञः ^(८७) ।
 नानिर्वाहणे परस्यारूढिः ^(८८) । उद्देश्य तदियन्तकालोद्देश्यैणां तत्त्वानुपगृहीति-
 रत्रार्धमः ^(८९) । श्रमणोपविचारादपेतत्वं प्रक्रान्तता ^(९०) ।

॥ [इति] विभङ्गादिगतम् ॥ ६ ॥

॥ समाप्तं पोषधवस्तु ॥ २ ॥

§ ३. वार्षिकवस्तु ।

(१) तद्गाहकसम्मतिः ।

वर्षा उपगच्छेत् ^(९१) । त्रैमासीम् ^(९२) । प्रतिपदि ^(९३) । आषाढ्यानन्त-
 रायाम् ^(९४) । श्रावणाया[म्] वा ^(९५) । विहारं कलायेयुः दशाहार्द्धमासेन
 भविष्यत्तायाम् ^(९६) । सप्ताष्टैरित्यपरम् ^(९७) । पूर्वाह्ने शयनासनस्य पातनम् ^(९८) ।
 आपादकठिल्लकात् ^(९९) ।

॥ [इति] तद्गाहकसम्मतिः ॥ १ ॥

(२) शलाकाचारणम् ।

अपारणोऽनेकस्य ^(१००) । अक्तगन्धैश्चाङ्गेरीपटलकगते शुक्ले वासस्युपनिक्षिप्ताः
 शलाका वृद्धान्ते निवेश्य याज्जायां च “अस्मिन्नावासे क्रियाकारो यो युष्मा-

(? ष्मा)कमुत्सहते तेन क्रियाकारेणास्मिन्नावासे वर्षावस्तुं शलाकां गृह्णातु, न च वः केनचिदन्तर्वर्षे संघमध्ये रणमुत्पादयितव्यो यो वः कस्यचित् किञ्चि-
ज्जानाति स इदानीं वदतु यो वोऽन्तर्वर्षे संघे रणमुत्पादयिष्यते तस्य संघ उत्तर
उपपरीक्षितव्यं मत्स्य(? मंस्य)त” इति भिक्षून् वेदयेत् ^(३३) । ग्रहणोपशमनं प्रति
संघं ज्ञापयेदन्यः ^(३४) ।

॥ [इति] शलाकात्र(व)चारणम् ॥ २ ॥

(३) वासवस्तुग्रहणम् ।

शास्त्रग्रे ग्रहणम् ^(३५) । अर्धमुक्तेनासनेनान्यैः ^(३६) । आचार्योपाध्यायैः
श्रामणोराणाम् ^(३७) । नैवासिकानामस्ये(? स्यै)तदन्ते शनैः स्थापनम् ^(३८) ।
गणयित्वा प्रवेदनमियद्भिर्भिक्षुभिरस्मिन्नावासे शलाका गृहीतेति ^(३९) ।

॥ [इति] वासवस्तुग्रहणम् ॥ ३ ॥

(४) पात्रतद्ग्रहणादि ।

अन्तत(?तः)तस्य तत्तारककुञ्चिकेन पुरतः स्थित्वा रोचनोपक्रमं “स्थविरामु-
कविहारः सलाभः सचीवरिको गृहाण” इति यथागुणम् ^(४०) ।

॥ [इति] पात्रतद्ग्रहणादि ॥ ४ ॥

(५) शयनासनादिदानम् ।

ज्ञात्वोद्देशमुख्य(?स्य)स्तूपसंघार्थं गतस्य गच्छ्या भागित्वं वृक्षमूलहरितशाद्वल-
स्थण्डिलेष्वपि यथावृद्धिकोद्देशः ^(४१) । द्वादि(?भ्यो)संभात्रने लयनस्यान्ततो
निष्यन्दनप्रामाण्येनास्य भूमेः ^(४२) । पात्रकरकोशरु(?टु)कदन्तकोष्ठस्थानस्या-
पेक्षणम् ^(४३) । द्वारकोष्ठकसोपानकोष्ठिकाप्रासादोपस्थानभक्तजेन्ताकशाला
नोद्दिशेषुः ^(४४) । न रात्रौ शयनासनम् ^(४५) । नाध्युषितं ग्लानेनान्यस्यै
लयनम् ^(४६) । नैतद् द्वाप्र(?भ्य)भावेन ददीरन् ^(४७) । नैनमुपस्थायकं वा कर्म
कारयेरन् ^(४८) । न कुष्ठी सांघिकं शयनासनं परिभुञ्जीत ^(४९) । प्रत्यन्तेऽस्य
विहारं दद्द्युः ^(५०) । न ससवेऽन्यत्र सांघिके तिष्ठेदाप्रासादपुष्करिणीद्वारकोष्ठक-
परिषण्डचक्रमस्थानवृक्षात् ^(५१) । न वर्चःप्रस्रावकुट्योः प्रविशेत् ^(५२) । उपास्थाय-
कदानेनैनमनुकम्पीरन् ^(५३) । पात्रचीवरस्थापनार्थमारण्यकेभ्यः सर्वदा लयन-
मुद्दिशेषुः ^(५४) । वर्षोपशमने स्युः केचिदागन्तव इति वस्तु शयनासनञ्च
स्थापयेयुः ^(५५) । प्रभूतागतावुपगतैः पुनरुद्देशः ^(५६) । नोर्ध(?ध्व)मुपनायिकातः ^(५७) ।
व्यादेरसंभावनाभूयैकस्य ^(५८) । नैकाहस्यार्थं शयनासनं गृह्णीत ^(५९) ।
न लाभलोभात् विहारम् ^(६०) । सर्वे परिभुञ्जीत ^(६१) । पूर्वाह्ने क्वचित्
पाठस्वाध्यायावस्थानचक्रमाणां क्वचिद् मध्याह्ने परत्रान्यत्र चीवरस्थापनमावा-
सोऽपरत्र रात्रावित्यस्य योगः ^(६२) । खण्डफुल्लमुपगतो वासवस्तुनः प्रति-
संस्कुर्वीत ^(६३) । वर्षकस्य वर्षोपिताभिक्षुणीभिरभिसंस्करणम् ^(६४) । कलिकर-

निवेशासंपत्त्यर्थम् ^(५३) । हैमन्तिकग्रैष्मावपि शयनासनग्राहो(?) कुर्वीरन् ^(५४) ।
 कास्त्रे(?) त्स्त्रे)न चोद्देशम् ^(५५) । तद्यथा सामन्तकस्यापि विहारपरिवेणयोः ^(५६) ।
 प्रासादस्यापि सैतदः(?) ^(५७) । नोर्ध्वमेनां प्रक्रान्तत्वादेषामनुवर्तयेरन् ^(५८) ।
 न प्रकृतिस्थार्थे घट्टं(?) कुर्वीरन् ^(५९) । न भाविनार्थेन ^(६०) । अयममुत्रर्ताव-
 होरात्रे तदवयवे वा भविष्यत्ययममुत्रायमाचार्यस्य भविष्यत्ययमुपाध्यायस्य
 सार्द्धंभिवहारिणोऽयमन्तेवासिन आलप्तकादेरयमिति विहारानुद्दिशेयुः ^(६१) ।
 न प्रतीच्छेत् ^(६२) । लतापारिकस्यालयप्रतिविधानार्थं सम्मतिः ^(६३) । [न]र-
 ण्डानां सातनम् ^(६४) । क्षौद्राणां सूत्रकेणावृत्त्य वेष्टनम् ^(६५) ।

॥ [इति] शयनासनादिदानम् ॥ ५ ॥

(६) उद्देश्यत्वादि ।

सत्त्वेऽनेकस्य वृद्धपीठानामप्युद्देशत्वम् ^(६६) । संस्तराणां च ^(६७) । न सांघिकम-
 वनद्धं नाशनधर्मेण शुचिना श्रामणेराय शयनासनं कश्चिद् दद्यात् ^(६८) । न
 भिक्षुण्यै ^(६९) । दानमस्यै विहारस्यात्र वाससम्पत्तौ पर्यन्ते ^(७०) । शयनासनस्य च
 शिष्टस्याप्रणीतस्य ^(७१) । “न वश्केनचित् सांघिकं शयनासनंभिवना प्रत्यास्तरणेन
 परिभोक्तव्यं न कल्पप्रत्यास्तरणेन न मलप्रत्यास्तरणेन” इति वेदयेत् ^(७२) ।
 अन्वर्धमासं च प्रत्यवेक्षेत ^(७३) । समयमुत्क्रम्य परिशुक्तावाच्छिन्द्यादो रोच्य
 निःश्रये निःश्रितस्यान्यस्य संघे ^(७४) । “अमुकेन दानपतिनामुकेन वैद्यावृत्त्य-
 करेणामुकेन गोचरग्रामकेन श्वः संघो वर्षा उपगमिष्यति” इत्यारोचयेत् ^(७५) ।
 अनुन्मादित्वप्रतिविनोदित्वयोः कौकृत्यस्यान्यस्य च दुःखदौर्मनस्यस्य सुखसौ-
 मनस्यस्य चेत्यादित्वरक्षित्वयोः ग्लानोपस्थायकत्वस्य च सब्रह्मचारिषु भूतेः
 प्रत्याशंसनेनावासं गोचरञ्च पिण्डकभेषज्यदात्रोरवलोक्योपगमनम् ^(७६) ।
 छन्ने भिक्षोः पुरस्तात् ^(७७) । नानेकत्र विहारे ^(७८) । न यस्मिन्नभिक्षुकत्वमकपाट-
 कत्वञ्च सहितम् ^(७९) । सत्त्वे दानपतिवैयावृत्त्यगोचरग्रामिकोपस्थायकानामु-
 त्कीर्त्तनम् ^(८०) । न वहिःसीम्नयरुणमुद्गमयेदनधिष्ठितम् ^(८१) । सप्ताह-
 मधिष्ठितम् ^(८२) । सप्ताहमधितिष्ठे[द]र्थे धर्म्ये ^(८३) । तद्यथा नाम निर्यातनविहा-
 रप्रतिष्ठापनशयनासनदानध्रुवभिक्षाज्ञपनचैत्यप्रतिष्ठाप[न]यष्टिध्वजारोपणपूजाकर-
 णालचन्दनकुंकुमसेकदानपाठकौकृत्यप्रतिविनोदनदृष्टिगतप्रतिनि[स्]सर्गपक्षसंप-
 त्त्यवसारणपरिवासादिचतुष्कदानावत्तनग्लानप्रश्वसनेषु भिक्षोः ^(८४) । भिक्षुण्या
 गुरुधर्ममानास्यदाने च ^(८५) । ब्रह्मचर्योपस्थानसंवृतेः शिक्षमाणायाः ^(८६) ।
 उपसंपादने च ^(८७) । अत्र श्रामणेरस्य ^(८८) । श्रामणेरीकायाः शिक्षासंवृतियाने ^(८९) ।
 शिरोवेष्टनरजोहरणसीमन्तोन्नयनजटापहरणकुण्डलबन्धनेषु गृह्णिगृह्णियोः ^(९०) ।
 संघावशेषगतमनुपसंपन्नानामपूर्वम् ^(९१) । उन्मज्जनमवसारणे गृह्णिगृह्णियोः ^(९२) ।

लङ्घयेदेतद् भक्तभैषज्योपस्थायकाभावे शक्तौ तैर्विना यापयितुम् ^(६३) ।
श्रामण्यजीवितब्रह्मचर्यान्तरायसंभावने ^(६४) । अनुलोमिकचित्तोत्पादनपापिक-
वाग्निश्चारणयोः भेदाय पदाक्रममाणे संघस्य ^(६५) । नैतच्छान्त्यै स सम्भावनो
न गच्छेत् ^(६६) । गतो न लङ्घयेत् ^(६७) । न प्रतिश्रुता(?) वर्षावासे नावासस्य
सम्बन्धनम् ^(६८) । न कुर्वीत नास्त्यस्यैकपोषधतायामावासयोरुत्थानम् ^(६९) ।
अस्त्येकलाभतायाम् ^(७०) ।

॥ वार्षिकवस्तु ॥ ६ ॥

(७) निदानादिगतम् ।

पञ्चानामपि निकायानामुपगन्तव्यत्वम् ^(७१) । न शुद्धानां श्रामणे-
राणाम् ^(७२) । अवार्षिकानाञ्च ^(७३) । नैषामेव रूढिरुपगतेः ^(७४) । न ग्राह्यत्वं
शयनासनस्य ^(७५) । नासत्त्वे ग्राहस्य ^(७६) । नासंमतेन ग्राहणम् ^(७७) । नानुत्पादि-
तादौ पिटकधरकालिकृत्सदसत्त्वयोरसंश्रितत्वम् ^(७८) । उपितत्वमनुपगतस्य
स्थानामोक्षे ^(७९) । नाकाशे रूढिरुपगतेः ^(८०) । न नाव्युत्सृज्य प्राप्तपृथिवीमुप-
निबद्धां वा भूमिस्थे स्थिरे संजनतोऽन्तरापयायित्वम् ^(८१) । ध्वंसस्त[र]दृशमभि-
निःसृत्याधर्मपक्षसंक्रान्तावरुणोद्गतेः न संदिग्धतायाम् ^(८२) । नान्वये(? न्त्ये)धिष्ठा-
नस्य षडहे रूढिः ^(८३) । ध्वंसोपगतनिष्कार्यं तस्याप्रतिनिर्वृत्यवस्थानयोः ^(८४) ।
पर्यन्तं परमत्र सप्ताहत्वम् ^(८५) । अलब्धसंवृतेरेष पर्यन्तः ^(८६) । अन्यस्य चत्वारि-
षट्पात्रः ^(८७) । दानमस्याः ^(८८) । नात ऊर्ध्वं वहि[र]वस्तव्यता ^(८९) । पञ्चानामपि
निकायानामेतत् ^(९०) । अन्तःसीङ्गस्य रूढिः ^(९१) । भिक्षोः पुरस्तात् ^(९२) ।
अनाशंक्यमनाक्षिप्तत्वं तीर्थस्य दृष्टेर्विवेचनार्थं ज्ञातेः करणीयेनागमाधिगम-
योरात्मनः कांक्षाविनोदार्थं गमनायैतत्कृतेः ^(९३) । अनुत्क्षेप्यत्वमुपगता-
स्थ(?)स्य ^(९४) । निदर्शनं वासः ^(९५) ।

॥ [इति] निदानादिगतम् ॥ ७ ॥

॥ समाप्तञ्च वार्षिकवस्तु ॥ ३ ॥

✽

§ ४. प्रवारणवस्तु ।

(१) प्रवारणाविधिः ।

न मौनं समाददीत ^(१) । शुद्धिमुक्तयोरनेन प्रत्यवगतौ स्थूलात्ययः ^(२) ।
दृष्टिश्रुतपरिशङ्काभिः वर्षोषितः संघं प्रवारयेत् ^(३) । पश्चिमेऽहि वर्षाणाम् ^(४) ।
गोचरा रोचयेयुः ^(५) । “यतः प्रभृति केलायनमियाद्भिः दिवसैः संघस्य
प्रवारणा भविष्यति युष्माकमारोचितम्भवतु” इति ^(६) । विहारस्य
मण्डनम् ^(७) । कूटागाराणां बन्धनम् ^(८) । राहानां चित्रणं स्तूपानां मोचन-
मोलनं च ^(९) । सिद्धासनस्य मण्डनम् ^(१०) । “अद्य सर्वरात्रिकं धर्मश्रवणं

भविष्यति तत्र युष्माभिः सामग्री देया” इति गोचरारोच्य सूत्रविनय-
मातृक[ः]धर्मश्रवणदापनम् ^(११) । परस्थान्तैः प्राक्कर्मतो धर्म्यया विनिश्चय-
कथया रात्रेरतिनामनम् ^(१२) । प्रागरुणसंभेदात् प्रवारणात् कर्म ^(१३) । प्रवारणकं
संमन्येरन् भिक्षुम् ^(१४) । अपारणे नैकम् ^(१५) । न्याय्यमत्रांशसः पंक्तौ व्यापा-
रणम् ^(१६) । दर्भानसौ चारयेत् ^(१७) । प्रवारणं प्रत्यन्येन संघस्य ज्ञपनम् ^(१८) ।
प्रतिभिक्ष्वा प्रवारणात् पुरतस्तिष्ठेत् ^(१९) । तस्मै प्रवारणं त्रिः ^(२०) । द्विस्तावता
ग्लानकृहान्तिशयनासनसंभेदकालातिक्रान्तिसम्बाधसंपत्तिसंभावने ^(२१) । ताव-
तापि सकृत् ^(२२) । तेनापरस्मै निष्ठितायां पंक्तौ ^(२३) । अभावेऽन्यस्मै ^(२४) । सर्व-
संघेन प्रतिवारिते एतच्चस्य संघे निवेदनम् “साधु प्रवारितं सुष्ठु प्रवारितं”
इति ^(२५) । सर्वे समर्थयेयुः ^(२६) । येन तेनासूचेः “स्वकेन वस्तुना वस्त्रप्र-
वारणमारभेत वचनतो गृहीत्वा संघेन लभ्यं भदन्ता एवं रूपेणापि वस्तुना
वर्षोषितं भिक्षुसंघं प्रवारयितुं” इति ^(२७) । अतः श्रामणेरान् प्रवारयेत् ^(२८) ।
ततो भिक्षुणीः ^(२९) । प्रवारितत्वमधिष्ठाय गतस्वार्वाकृतत्प्रवारणायासह-
कृतौ ^(३०) । न स्त्रियां परिवृत्यापि ^(३१) । अशक्यतायामवस्थातुं भागप्राप्तं भिक्षु-
मवलोकयेद् गणप्रवारणेन ^(३२) । प्रवारयेदन्तर्वर्षं प्रक्रमिष्यन् करणीयेन ^(३३) ।
स्थापयित्वापि वस्तुपुद्गलमुभयं वा ^(३४) । प्रतीच्छेयुरेनाम् ^(३५) । स्थापनेऽनन्त्य-
तामुपनीय “न ह्येव वयमायुस्म(ः)न्नित्यर्थं सन्निषण्ण[ः] सन्निपतिताः
कश्चिदायुष्मन् वस्तु स्थापयेन्न पुद्गलमित्यपि तु शीलविशुद्ध्यर्थं पोषध उक्तो
भगवता धर्मविशुद्ध्यर्थं प्रवारणा, चेदाकांक्षसि प्रवारय” इति ^(३६) । पुद्गलं
स्थापयेन्न न वस्त्विति वस्तु स्थापयेत् पुद्गलश्चेति अभङ्गः प्रतीष्टैः व्यपलापे
स्थापनस्य प्रतीष्टतायां स्थापितस्य वा ^(३७) । नैवंविधं किञ्चिदस्तीतिवादे मृषा-
त्वमत्र पूर्वस्यास्य वा ^(३८) । कलिकृतां चेद् भिक्षूणामाग[मन]मुपगताः शृणुयुः,
द्वित्रिपोषधाक्रान्तिश्चेत् प्रवारयेयुः ^(३९) । असंपत्तौ यश्च पाणिमण्डकानि
संमन्येरन् ^(४०) । काक्यस्वल्पकेन प्रत्युद्गम्य पात्रचीवरप्रतिशमनं लयनमालंक-
कूटागारोद्देशः ^(४१) । स्नानस्नेहलाभकरणम् ^(४२) । करणधर्मश्रवणदानमित्येषां
प्रलोभनानि प्रयुञ्जीरन् असंपत्तावात्मीभावस्य पोषधं कुर्वीरन् मण्डलकेषु ^(४३) ।
ननु युष्माकमद्य प्रवारणेति बुवाणानाम् “आगमयतायुष्मन्त आगन्तुका यूयं
नैवासिका अनेनार्थेन” इति प्रतिवदेयुः ^(४४) । प्रक्रान्तेषु प्रवारणम् ^(४५) ।

॥ [इति] प्रवारणावस्तु ॥ १ ॥

(२) क्षुद्रकादिगतम् ।

नाकृतक्षमणः(ः)सान्तरस्य प्रवारयेत् ^(४६) । दशार्द्धमासेन भविष्यत्तायामस्या-
स्तत्कालः ^(४७) । सप्ताष्टैरित्यपरः ^(४८) । न सन्निपातः ^(४९) । नासावक्षान्त्वा-

नाकृतसंभोदनसंनिहितानां सर्वस्तदा ^(५०) । न रुषितं क्षमयेत् ^(५१) । न भिक्षुणी भिक्षुं बहिरावासात् ^(५२) । न पादयोर्निपत्य ^(५३) । क्षान्ते निपत्य गमनम् ^(५४) । नैनां क्षमयन्तीमनादृत्य भिक्षुर्गच्छेत् ^(५५) । न विलंघयेत् ^(५६) । संज्ञप्तेः क्षमनीयस्य पुरस्ताद्वापनमभिज्ञान[म्] ^(५७) । नानिष्टावुपायपर्येषणं नार्पयेत् ^(५८) । न चीरयेत् ^(५९) । न पर्यवस्थानापगतिं नोदीक्षेत ^(६०) । न क्षम्यमाणो न क्षमेत ^(६१) ।

॥ [इति] क्षुद्रकादिगतम् ॥ २ ॥

॥ समाप्तञ्च प्रवारणवस्तु ॥ ४ ॥

§ ५, कठिनवस्तु ।

(१) क्षुद्रकादिगतम् ।

आस्त्रीणी(?)रन् कठिनम् ^(१) । यथा त्रयमेवमास्तीर्णस्य परभोजनमपि निर्दोषं गणभोजनमनामद्भ्य ग्रामप्रवेशश्चीवरविज्ञपनञ्च ^(२) । साधारण्यमस्य शिष्टैः लाभस्य ^(३) । अनुत्थानमस्यावार्षिकच्छिन्नवर्षपश्चिमवर्षस्थानान्तरोपितवर्षेषु भूम्यन्तरस्थेषु च ^(४) । वि(?)ष्टानमेतत्प्राप्तौ ^(५) । भागिनो व्यन्त्यश्रामणेरभूम्यन्तरस्थालाभे ^(६) । नोत्क्षिप्तः ^(७) । तत्ताप्राप्तिवदधर्मपक्षेषु यातो भिन्नेषु ^(८) । मौलकालप्रवारणपर्यन्तवर्षानिमित्तकास्तारकादिपर्यन्तसम्बन्धी चीवरलाभसंख्यं च त्रिचीवरम् ^(९) । साधिकममृदितमविलिखितमपैलौतिकम् ^(१०) । न न वर्णितकम् ^(११) । अपरिशुक्तम् ^(१२) । दृढम् ^(१३) । असंबन्धानिमपट्टिकगण्डूषकपट्टि(?)कपरिषण्डन (?) ^(१४) । अनैःसर्गिकसन्ततिप्रस्कन्नगतप्रत्यागतम् ^(१५) । छिन्नस्यूतम् ^(१६) । निष्ठितं पञ्चकम् ^(१७) । उत्तरे वा ^(१८) । अनास्तीर्णपूर्वञ्च ^(१९) । आस्तीर्णम् ^(२०) । अनेकमपि ^(२१) । यावत्तदास्तारकः ^(२२) । चीवरान्तराधिष्ठानमेतत्तस्माद्बुद्ध्याधिष्ठितानि ^(२३) । रोचयेरन् सामग्र्याम् ^(२४) । अनुषितम् ^(२५) । संमन्येरन्नन्तःसीम्नि ^(२६) । अस्तारकञ्च ^(२७) । यत्रास्योत्थानम् ^(२८) । तस्यै ददीत ज्ञप्त्याधावनस्यूतिरञ्जनेष्वसौ पूर्वगमः स्यात् ^(२९) । द्वित्रानुष्ठानेन ^(३०) । निष्ठितं संपत्तौ द्वित्राणां स्वयं सूचीपदकानां दानम् ^(३१) । आदानस्वयंकृति (?) तदन्तेष्व्वास्तरिष्याम्यास्त्वणोम्यास्त्वतं मयेति यथासंख्यं चित्तस्योत्पादनम् ^(३२) । नाद्यस्य हानावनुत्थानम् ^(३३) । “श्वोऽहमायुष्मन्तः कठिनमास्तरिष्यामि युष्माभिः स्वकस्वकानि चीवराण्युद्धर्त्तव्यानि” इति सामग्र्यामारोचनम् ^(३४) । सन्निपातगतानुष्ठानम् ^(३५) । गन्धपुष्पार्चितं सुरभिधूपधूपितं चांगेरिपटलकस्थमेकं त्रिवा (?) नेकमादाय वृद्धान्तेऽवस्थितेनास्त्वतेऽस्सम्पादनं प्रतिपदि ^(३६) । कार्तिकस्य ^(३७) । त्रिरुक्त्या ^(३८) । आस्त्वणोमीति ^(३९) । प्रतिभिधुमग्रतः स्थित्वा “आस्त्वतं” इति निवेदनम् ^(४०) । “साध्वास्त्वतं सुध्वा-

स्तृतं योऽत्र लम्भश्चानुशंसश्च सोऽस्माकं” इतीतरः ^(५१) । प्रत्यनुभूतिवदस्यानुमो-
दनम् ^(५२) । सम्मुखीभूतेन ^(५३) । कालेन कालं शोषयेदातापयेत् स्फोटयेत् ^(५४) ।
न धूमरजोगारे स्थापयेत् ^(५५) । न राज्ञः ^(५६) । नातो विप्रवसेत् ^(५७) । नादा-
यान्यत्र गच्छेत् ^(५८) । नाशुचिकुटिं प्रविशेत् ^(५९) । अभ्यवकाशे तिष्ठेत् ^(६०) ।
द्विविध उद्धारः स्वयं विवर्त्ती(?)वृत्तिः)कृत्रिमश्च ^(६१) । स्वयम्बिवृत्तिः प्राप्तो
सीमान्तरस्य कठिनेन ^(६२) । उद्गतौ निरधिष्ठन्ते(?)ऽन्तःसीम्नो रणस्य ^(६३) ।
विच्छेदे तन्मण्डलान्तर्भावस्य ^(६४) । तमत्र प्रति ^(६५) । सीमातिक्रान्तावस्य
संपत्तिः ^(६६) । अप्रत्यागमनचित्तेन ^(६७) । अस्य चोत्पत्तौ बहिःसीम्नि ^(६८) ।
अभावे चीवरकरणाभिप्र[ग]येणानुस्यूतेस्तदेवे ^(६९) । करिष्यत्ता विच्छित्तौ
भावे ^(७०) । प्रत्यागतेषु (?) ^(७१) । त्रये करिष्यमाणस्यैतत् संस्थानमाशासमुच्छेदे
प्रारब्धनष्टौ निष्ठान इति ^(७२) । उद्दृष्टनिश्चयवद् विमतिः ^(७३) । न कर्मणो
न्यङ्कारमनुतिष्ठेयुः ^(७४) । फाल्गुणी तत्कालः ^(७५) । अन्तरा ^(७६) । मुषित-
कार्थतायामर्वाचीनोऽपि ^(७७) । आश्रुतेरस्मिन्ननुभूतवन्तं प्रत्यनुवृत्तिरनुशंसे ^(७८) ।
असत्त्वेऽनुस्यूतेः ^(७९) । आच्छित्तेः सत्त्वे ^(८०) । नानुद्धृते सर्वेषां तात्कालिकं लाभं
भाजयेत् ^(८१) ।

॥ [इति] कठिनवस्तु ॥ १ ॥

(२) पृच्छागतम् ।

यथाप्रवारणमास्तारः ^(८२) । नापोषधान्ते ^(८३) । उद्धारश्च ^(८४) । तद्द्विन्त्व-
मस्य ^(८५) । उद्धृतत्वं पुनः पोषधकृतौ ^(८६) । पृथगस्यास्तीर्य भिन्नेषु संपत्तिः ^(८७) ।
धर्मवादिनां स तद्या(?)स्तारः ^(८८) । कृतेऽप्यत्रेतैरेषामावासे लाभेऽर्हत्वम् ^(८९) ।
नोत्क्षिप्तकानां प्रकृतिस्थकावासेऽस्योत्थानम् ^(९०) । भावयन्निवेशनमास्तारः ^(९१) ।
भवति छन्ददानवशात् सहितेन करणीयस्य शिष्टैः कृतौ कृतत्वम् ^(९२) ।
तदपच्युतिरुद्धारः ^(९३) । तस्माददत्त्वा छन्दं स्वप्नसमापच्योः संनिषण्णोऽस्यानुत्था-
नमास्तारस्योद्धृतेश्च प्राक्त्र(?)वणात् ^(९४) । उषितत्वमेकसीमतायां तत्रावासान्त-
रोषितानामास्तारे ^(९५) । तत्स्थानत्वमास्तारकालेऽस्यामस्य ^(९६) । यत् तदास्तृत्य
पृथक् सीम[ग]करणे चास्य स्थानम् ^(९७) । प्रत्यावासं पृथक्त्वेऽस्यैषामुद्धारः ^(९८) ।
प्रतिपक्षं भिन्नतायाम् ^(९९) । नानुद्धृतिरनास्तारोद्धारः ^(१००) । नानुत्थानकत्वाद-
पूरकत्वम् ^(१०१) । नानास्तारत्वादुद्धारः ^(१०२) । निर्दोषमास्तृतकठिनस्य ^(१०३) । विना-
सांघाट्या ग्रामप्रवेशाद्याश्रुज्जाटके निषादात् ^(१०४) ।

॥ कठिनवस्तुनि पृच्छागतम् ॥ २ ॥

॥ समाप्तश्च कठिनवस्तु ॥ ५ ॥

§ ६, चीवरवस्तु ।

(१) चीवरवस्तु ।

नाशस्त्रलूनं वासः परिभुञ्जीत ^(१) । छिन्नस्यूतं चीवरत्वायाधिष्ठेत् ^(२) । भक्तिचित्रताशेषसममध्यान्यत्तद्गतपत्रमुखत्वपरिमण्डितत्वैः ^(३) । अन्तरवासं उत्तरासंघं संघाटीञ्च ^(४) । कूसुलकसंघ(?)क्षिके च यत् तद्विधे भिक्षुणी ^(५) । मतसंभवे याञ्जाया(?)पि ^(६) । नैतद्विहासरुतोद्गतिमागमयेत् ^(७) । रोहत्यन्यासंपत्तावरक्तकस्याधिष्ठानम् ^(८) । अच्छिन्नकस्य च ^(९) । आसेवकानामत्रदानं संभवश्चेत् ^(१०) । आगारिकविधस्य च ^(११) । नमतकोचवप्रावारस्थूलकम्बलपैलातिकमच्छिन्नमासैव(?)कदानसूतम् ^(१२) । तत्क्षणादेवाशुचिप्रक्षणं सम्पत्तौ शयनासनं शोचयेत् ^(१३) । नैनं सांघिकमखरमंचपीठप्रत्यास्तृतमतेनानिषादात् संवरणं वा दत्तान्तर्द्धानमुपभुञ्जीत ^(१४) । सर्वञ्च चित्रमभूयो विनष्टम् ^(१५) । न कल्पभूतेन मलवव(?)ता वा ^(१६) । धारणं प्रत्यास्तरणस्य येन एकपुटं न्याय्यम् ^(१७) । द्विपुटं पैलौतिकम् ^(१८) । अकल्पिकं चित्रोपचित्रम् ^(१९) । पत्रमुखमस्य कुर्वीत ^(२०) । अधस्तृतीयभागादौ ^(२१) । नैकखण्डमधितिष्ठेत् ^(२२) । कण्डूप्रतिच्छादनं तद्वान् धारयेत् ^(२३) । पञ्चवैरेनद्विसैः शोचयेत् ^(२४) । कल्पते कोशेयमूर्णकं शानकं क्षौमकञ्च ^(२५) । नातन्तोतभांगेयम् ^(२६) । केशमयनाश्रयौलूकपक्षित्वसमादानम् ^(२७) । स्थूलमत्र ^(२८) । अन्यदेतद् भजनम् ^(२९) । केशलुञ्चनपर्णशाब्दजिनसान्तरोत्तरया(?)पनतिरिटाङ्गनाडी-सर्वनीलप्रवारणदीर्घदशफणदशकंचुकोष्णीषशिरोवेष्टनकुतपोष्टकंबलतीर्थिकध्वज-ञ्च ^(३०) । पु(?)लासपत्रपूरदीपवर्तिकामात्रतयापि समतयै[व?] विभजनम् ^(३१) । विक्रीयकोचवतद्विधानाम् ^(३२) । न पाटयित्वा ^(३३) । पञ्चानां लाभे भाजनकरणम् “अद्यलाभो भाजयिष्यते तत्र युष्मामिः सन्निपतितव्यम्” इत्यारोचनसंघे ^(३४) । गण्ड्या कोढनम् ^(३५) । शलाकाचारणम् ^(३६) । गणनम् ^(३७) । प्रत्यंशप्रवारणम् ^(३८) । ईशित्वक्रियमाणतायामान्त्यादिगतस्य ^(३९) । नावसितत्वे ^(४०) । कुलाभकेऽप्येतत् ^(४१) । नानर्हः प्रक्रान्तायां तल्लाभक्रिया प्रविष्टेः ^(४२) । तस्मान्निगुञ्जीत ग्रहणे प्रक्रामन् ^(४३) । दस्युत्वमग्रहणे प्रतिज्ञातवतः ^(४४) । पणपञ्चकात् प्रभृति कुलाभके ^(४५) । नानुक्तो गृह्णीयात् ^(४६) । गृह्णीयादाचार्योपाध्यायौ वा ^(४७) । विश्रम्भस्थानार्थञ्च ^(४८) । नास्वपक्षार्थम् ^(४९) । शयनासनेऽप्येतत् ^(५०) । भक्ते वा ^(५१) । परस्परार्थं गृह्णन् विज्ञपयेत् ^(५२) । नानाभवन्तमन्तर्भूयः ^(५३) । नैकत्वमर्द्धस्य सुबृहता च लब्धेरनर्हप्रवेशे कारणम् ^(५४) । अनर्हः संघलाभस्याधर्मपक्षेषु पतितो भिन्नेषु ^(५५) । उषितत्वं बहुतरमुषितस्य तत्कालके लाभे हानायास्यावृत्तौ मृत्यौ च ^(५६) । यथाविनियतिलाभस्य व्यवस्था ^(५७) । लब्ध-

भिन्न ^(५०) । कृत्स्नप्रतिपादनेऽपि ^(५१) । कर्मसीम्ना संघस्यापरिच्छेदे परि-
 च्छेदः ^(५२) । तत्त्वमत्रैकादेः ^(५३) । धर्मलाभे तद्भाणकानामीशित्वम् ^(५४) । एकार्ष-
 गाथाधारणं तत्त्वेऽत्र पर्यन्तः ^(५५) । अनर्हत्वं भिन्नव्यञ्जनस्येतरसन्निधौ मृत-
 परिष्कारे ^(५६) । तथोत्क्षिप्तस्य ^(५७) । असन्निधौ वा निवृत्ते निमित्ताच्चेतसि ^(५८) ।
 अभिन्नत्वमस्य तारा(?)दीयैतद्ग्राह्यतायाम् ^(५९) । भिन्नत्वं भिन्नस्य ^(६०) । नान्यस्य
 प्रव्रजितात् सब्रह्मचारिणस्तदीशित्वम् ^(६१) । न ज्ञप्त्याधिष्ठिते प्राप्तस्य पूर्व-
 चरमेण वा ^(६२) । कस्यचित् ततः संघवृद्धनवकयोः दानं तदाख्यम् ^(६३) ।
 यत्राधिष्ठेयस्य गतता तत्सीमान्तर्गतानामधिष्ठ[ि]तृत्वम् ^(६४) । अकरणमत्र मरण-
 स्थानता ^(६५) । सीमान्तरिकात् स्थल(?)भे कायेऽन्यत्र वा यातामाक्रान्तिस्तावद् गता-
 नाम् ^(६६) । सप्रतिवस्तुकत्वे यत्रासौ तद्गतत्वं परिस्कारस्य ^(६७) । प्रतिवस्तुकेनान्य-
 स्थमधितिष्ठेयुः ^(६८) । प्रेषितस्याप्रतिक्षिप्तस्य संप्रदानेन तदीयत्वम् ^(६९) । प्रतिक्षिप्तस्य
 प्रेषयितृत्वम् ^(७०) । प्रतिक्षिप्तस्यापि तेन ^(७१) । बहिरस्य रूढिः ^(७२) । सीम्नोऽन्तः
 संज्ञिना केवलाधिष्ठानम् ^(७३) । नाकृते निर्हारसत्करणधर्मश्रवणदक्षिणादेशने
 ऽधितिष्ठेयुः ^(७४) । अन्तर्गृहस्थत्वे पात्रचीवरस्य यस्यै गृहपतिना दानं तस्ये-
 शित्वम् ^(७५) । अर्हश्चेत् ^(७६) । विहीनश्च तेन ^(७७) । अदाने याचितवतः ^(७८) ।
 क्रमे प्रथमम् ^(७९) । असत्त्वेऽनुदेशत्वात् पृष्ठौ गतवतः ^(८०) । तद्वत् क्रमे ^(८१) ।
 एनिकोद्भूतो तद्देयपरिमाणस्य तद्दामित्वं मृतपरिस्कारस्य ^(८२) । विभक्त-
 स्यापि ^(८३) । यत्तेन सार्द्धमवस्थितं तस्य देयत्वं ग्राह्यता वा न तस्यैव ^(८४) ।
 नानेन सब्रह्मचारिणामृणित्वम् ^(८५) । रत्ना(?) दीपित्वं संभावेन यावच्च
 एतत्तावत्सु नावकर्मिकस्य विनियोगः समं स ग्लानोपस्थायकत्वतद्दामित्वं
 परिस्कारषट्कस्य नाधिष्ठेयत्वम् ^(८६) । सोत्तमाधममध्यमस्य ^(८७) । साधारण्य-
 मनेकत्वे तस्य ^(८८) । प्रक्रान्ततायां ग्लानस्य मृत्यौ तादर्थ्ये देयत्वम् ^(८९) ।
 नैतन्मृतद्रव्येऽनर्हस्य ^(९०) । न नान्यत्रोपगते ^(९१) । सर्वाहृत्वमत्रानु[प]संपन्ने ^(९२) ।
 हायते ग्लानस्योक्तोक्तेन दाने यथोक्तेन दाने यथोक्तं कार्यत्वम् ^(९३) ।
 अप्रगमो मृतकालस्वत्वसंपादने धनिनः ^(९४) । प्रगमो गृहस्थस्य ^(९५) । निर्यात्य
 गृहिणि मृते पुत्रदारस्य यथासुखकरणम् ^(९६) । हस्त्यश्वोष्ट्रखरवेसरसन्नाहानां
 राक्षि निर्यातनम् ^(९७) । त्रये हिरण्यसुवर्णान्यकृताकृतानाम् ^(९८) । रत्नानाञ्च ^(९९) ।
 स च्चेदन्यदेतत् तदंशत्वेनार्थि(?)रिक्तत्वेऽपि न चेदेवमेव बुद्धे मुक्तानाम् ^(१००) ।
 महारङ्गस्य च ^(१०१) । लेपस्य पिष्टा(?)भिर्गन्धकुट्यां दानम् ^(१०२) । अतदौ(?)बोधि-
 कस्य प्रतिमागन्धकुटिचैत्योपस्करणे विनियोगः ^(१०३) । बुद्धवचनलेखन-
 सिद्धापयोर्धार्मिकस्य ^(१०४) । यानस्य प्रतिमायाम् ^(१०५) । ध्वजार्थं तद्वंशानाम् ^(१०६) ।
 यष्टीनाञ्च तद्योग्यानाम् ^(१०७) । अन्यासान्ना(?)युधानां संघे ^(१०८) । खकखवरकसूची

शस्त्रकं कृत्वेषां शरणम् ^(१७) । यथार्हमन्यस्य सांघिकस्य निक्षेपभाजनं भोजनानि क्षेत्रगृहापणशयनासनायस्कारलोहनापितकुलालतक्ष-वरुटभाण्डदासी-दासकर्मकर-पौरुषगोमहिष्यजैडकभैषज्यबुद्धशास्त्रपुस्तकानां सुसाध्यलेखानां प्रथमार्हत्वम् ^(१८) । शाटकपटकप्रावरकोप्यनत्पुला(?) तैलकुतुपकरकुण्डिकान्यपुस्तकलेख्यवर्णकानां द्वितीयस्य ^(१९) । तृतीयस्य पञ्चतिलत्रीहिमुद्रमाषावरधान्यान्नपानानाम् ^(२०) ।

॥ [इति] चीवरवस्तु ॥ १ ॥

(२) क्षुद्रकादिगतम् ।

सप्रत्वं (?) मण्डलार्धमण्डलमेषु कुर्वीत ^(२१) । मानार्थं तत्प्रमाणयष्टि-धारणम् ^(२२) । पत्रमुखेषु च ^(२३) । तत्प्रमाणशलाकाधारणम् ^(२४) । पर्यन्तोऽस्य प्रकर्षे चत्वार्यङ्गुलानि ^(२५) । काकवितस्तिर्वा ^(२६) । अपकर्षे द्वे सार्धे वांगुष्ठोन वा ^(२७) । न भूमौ चीवरं वितन्वीत ^(२८) । कठिनस्यैतदर्थं करणम् ^(२९) । दारुमयं वंशमयं वा ^(३०) । चतुरस्रकं कृतबन्धार्थं सूत्रकावकाशार्थं छिद्रं तदा-ख्यम् ^(३१) । यावचीवरम् ^(३२) । शस्त्रकेन पाटकम् ^(३३) । धारयेदेनम् ^(३४) । काकचञ्चुकाकारं कुकुटपक्षकाकारं वा ^(३५) । नान्यदायसात् ^(३६) । न कमनमृष्टेन चित्रोपचित्रेण वा दण्डेन ^(३७) । न षडङ्गुलातिरिक्तस्य प्रमाणम् ^(३८) । नाष्टेत्य-परः ^(३९) । निष्प्रयोजनत्वमूनचतुरंगुलस्य ^(४०) । दत्तगोमयोपलेपे सेव-नम् ^(४१) । अभावे गोमयस्य शिक्तसंमृष्टे ^(४२) । सीव्येदेनम् ^(४३) । सूच्यापि ^(४४) । धारयेदेनम् ^(४५) । नान्यां रीतिताम्रकंसमोमयीतः ^(४६) । ताम्रायसोस्तीक्ष्णयोरित्यपरम् ^(४७) । धारयेदस्यागृहकं नाडिकं मुष्टिकं वा ^(४८) । नैतदलज्जिश्रामणेरयोरधीनं कुर्वीत ^(४९) । मधुसिक्थम्रक्षिते सूचीशस्त्रकाणां कौटकाभक्षणायनतुके स्थापनम् ^(५०) । पाशकस्यानपगमाय चीवरे दानं बलकं दत्त्वा ^(५१) । ग्रन्थिकायाश्च ^(५२) । न रजकेन रक्तमरक्तं वा बस्त्रं शोचयेत् ^(५३) । न तद्वत् स्वयम् ^(५४) । नास्यास्तरे न काष्ठमित्तके ^(५५) । कुण्डालके शोचयेल्लक्षणे सुखोदकेन शनैः ^(५६) । परिवर्त्तनं हस्ताभ्याम् ^(५७) । अशक्तौ पदाभ्याम् ^(५८) । कल्पते एवं गृहिणां शोचनम् ^(५९) । अन्यथात्वं चरणमस्य रक्षेत ^(६०) । सुधौस्युत(?) रक्तं पंसुकूलं भारयेत् ^(६१) । नाशुचिभ्रक्षितं चीवरम् ^(६२) । शोषणं साधुतायै-संगुत्य(?) रङ्गस्य छायातपे ^(६३) । विना चीलैका(?) ध्वनम् ^(६४) । आतृतीयाद् विशिष्टत्वम् ^(६५) । तस्माद् बहुनान्वित्वे(?) त्रिरादानम् ^(६६) । हीनतरत्वं परस्य ^(६७) । तस्मात् पृथक्स्थापनम् ^(६८) । लेखनमयं प्रथममित्यादि ^(६९) । पूर्वस्य च प्रथममुपयोगः ^(७०) । संमृदितचीवरस्य च ^(७१) । तस्मादपनीय कुण्डालके तन्मा-त्रमोल्लकस्य दानम् ^(७२) । प्रधरणं द्रवे ^(७३) । चित्तलत्वमतिशुष्के ^(७४) । तस्मात्

मध्यस्य ^(७५) । कान्तारिकायां साधुशोषणम् ^(७६) । ततापां अन्तलगने(?)न-
चर्पटकैः ^(७७) । दुर्धराणां कक्षप्रज्ञप्तौ ^(७८) । अनेकपार्श्वकतापैरङ्गस्य संपरिवर्तनं
पुनः पुनः ^(७९) । नवरङ्गस्य नवेष्वेव साधु दानम् ^(८०) । पुराणस्य पुराणेषु ^(८१) ।
शोषणं नवानामातपे ^(८२) । पुराणानां छायायाम् ^(८३) । पानीयोल्लकस्याचित्तलतायै
दानम् ^(८४) । अपरेद्युः ^(८५) । न मेध्यां(?) चंक्रमे वा रङ्गकर्म कुर्युः ^(८६) । न
विहारे ^(८७) । उपर्यस्य करणम् ^(८८) । नाचामनिकासामन्तके ^(८९) । प्रलिप्ते तत्र
प्रदेशे दानम् ^(९०) । शुद्धाप्रवालित्तश्चेच्छोचनम् ^(९१) । प्रस्तुते चेद् वातवर्षागमः
करणं प्रासादे ^(९२) । प्रलिप्तेस्तत्र प्रदेशे कृते करणम् ^(९३) । गोमयेन मृदा वा ^(९४) ।
नासंपन्नकल्पाकोटितप्रत्याकोटितचीवरं निक्षिपेत् ^(९५) । नाशुचौ प्रदेशे ^(९६) । न
गुरुणा सति पराक्रमे भारेणाक्रमेत ^(९७) । नान्यपरिभोगेन परिभुञ्जीत ^(९८) ।
नोच्चारप्रस्नावकरणाशुचिपरिकर्मणेषूत्तरासंघप्रावृत्तिं भजेत् ^(९९) । नास्मिन्नि-
पद्येत ^(१००) । न पिण्डपातचर्याभोजनचैत्याभिवन्दनसामीचीकरणं संघसन्निपा-
ताववादधर्मश्रवणानुभवनान्यस्यां व्यापृतौ सांघाट्याः ^(१०१) । नास्यां निषीदे-
न्निपद्येत वा ^(१०२) । नाक्रम्यैनाम् ^(१०३) । नानयने यस्य कस्यचिन्नियुञ्जीत ^(१०४) । न
कायसंस्पर्शकं परिभुञ्जीत ^(१०५) । कक्षधर्मेण दक्षिणस्यास्यां(?)नाननसंपत्तिः ^(१०६) ।
तदभूत्यै तत्र प्रदेशे वस्त्रस्यास्यां दानम् ^(१०७) । अध्यर्धहस्तवितस्तिकस्य ^(१०८) ।
उभयोः पार्श्वयोरष्टसूत्रेण लगनम् ^(१०९) । कालेन कालमस्य शोचनं
रञ्जनञ्च ^(११०) । गैरिकेनास्यैतत् ^(१११) । धारयेत् मुखपोच्च(?)प्रोञ्छ)नम् ^(११२) ।
श्रवत्कायः कायोद्धर्षणम् ^(११३) । अभ्यन्तरे चीवरादस्य प्रावरणम् ^(११४) । लग्नस्य
कषायोदकेन क्षोदमिश्रेण गते मयित्वा मन्दमन्दमपनयनं पूयशोणितस्य च ^(११५) ।
कालेन कालमस्य शोचनशोषणं रञ्च(ञ्ज)नञ्च ^(११६) । धातुनास्यैतत् साधु ^(११७) । न
यत्र क्वचन चीवराणि स्थापयेत् ^(११८) । वंशस्य तदर्थं समायोजनम् ^(११९) ।
द्रोणिकायास्तदर्थम् ^(१२०) । क्रियमाणे विहारे ^(१२१) । न कृते छिद्रणम् ^(१२२) ।
निदर्शनं विहारे परिवेषेऽप्येतत् ^(१२३) । लतारज्वोरस्य(?)संपत्तिः ^(१२४) । वृषिकया
साधु वस्त्राणां नयनम् ^(१२५) । कुर्वीतैनाम् ^(१२६) । त्र्यध्यर्धहस्तकस्य द्विगुणीकृत्य
सेवनम् ^(१२७) । मध्ये मुखकरणम् ^(१२८) । जालकस्यात्र दानमसूत्रकेण ^(१२९) ।
अपरेण बन्धनम् ^(१३०) । उपरि परिभुज्यमानानां स्थापनम् ^(१३१) । अवलोक्य
श्रोगमिष्यत्तायाम् ^(१३२) । गुरूननुज्ञातो गच्छेत् ^(१३३) । कृतस्यावाससेकादिः ^(१३४) ।
धर्म्यया वा कथयाध्वनि गच्छेदार्येण वा तूष्णीम्भावेन ^(१३५) । विश्रामस्थाने गार्था
भाषेताषा(?)म् ^(१३६) । पानीयग्रहणस्य च ^(१३७) । यस्य तद् पायनीयं तमुद्दिश्य ^(१३८) ।
अपरां च देवताम् ^(१३९) । वासस्य त्रिदण्डकम् ^(१४०) । धारयेत् कान्तारि-
कायाम् ^(१४१) । तत्प्रमाणमध्यर्धं शतमुपादाय हस्तानामाश्रयात् ^(१४२) । देशानु-

रूप्येणेत्यपरम् ^(१३) । न विनैतया दुर्लभाकूपानीये देशे चारिकां चरेत् ^(१४) ।
 प्रस्फोटितचीवरोऽध्वगः स्नातवां(?) त्वा) प्रक्षालितपाणिपादो वा गृहीतपानीयः
 पोच्चितो(?) पानके(त्क्र)स्त्रिचीवरं प्रावृत्य शान्तेर्यापथो विहारं प्रविशेत् ^(१५) । चतुरो
 वृद्धान् वन्दित्वावतिष्ठेत् ^(१६) । प्राकृते प्रदेशे न्यशब्दः ^(१७) । प्रासादिकः
 सुसंबृतेर्यः सप्रभवेनास्य प्रतिशामनम् ^(१८) । नाज्ञायमान[ः]प्रतिशामयेत्
 सतीर्धर्मपि ^(१९) । पिध्वीतां(?) द्वारं न देयं मृगयते निवार्यो गृह्णान इति
 प्रत्यायितस्य प्रतीच्छ्याव्यु(?)लक्षितवतोपहतौ विश्वासवस्तुताञ्चोपनीतेन ममै-
 वायं सहाय इत्यादि प्रतिपादनया दास्यत्वम् ^(२०) । अभिज्ञानसंश्रयणमविदि-
 तस्यापरेण विशेषगताबुपायः ^(२१) । अपर्यमाण्यातेनान्ते चेत् प्रमीलनम् ^(२२) ।
 प्रश्रस्थानुप्रमादासंपत्तये करणम् ^(२३) । नाशने याचितस्याशुचिनाऽसंपत्तो(?)शो-
 चादिना चित्तग्रहणस्य मूल्यदानम् ^(२४) । पात्रचीवरग्रहणम् ^(२५) । आसनप्रज्ञप-
 नम् ^(२६) । पादधावनेनोपनिमन्त्रणम् ^(२७) । उदकेन च ^(२८) । वन्दनम् ^(२९) । सुख-
 चर्याप्रश्नः ^(३०) । यथाशक्ति संरञ्जनीयकरणम् ^(३१) । अनुरूपशयनासनदानम् ^(३२) ।
 संघस्थविरमुपसंक्रामेत ^(३३) । निःश्रयग्रहणे स चेदि[न]न्नियुञ्जीत ^(३४) । वृद्धश्चेत्
 शयनासनस्यास्य दाने तद्वारिकम् ^(३५) । न सहसा शयनासनं याचेत् ^(३६) ।
 परिषण्डादानमन्तस्य चीवरे ध्वस्तोऽप्रतिविधानं आरापदकैस्तत्संग्रहः ^(३७) । परिवा-
 स्याभ्यवकाशे वृक्षाद्युपरि सप्ताष्टान्यहानि पञ्चाशीतीत्यपरं शोचयित्वा शवचीवरं
 भुञ्जीत ^(३८) । प्रवेदिते श्मश[ः]निकोऽहमित्युपनिमन्त्रितः प्रवेशं विहारकुलयोः
 परिभोगञ्चानुत्सृष्टस्त्रीकारस्य श्मश[ः]निको भजेत् ^(३९) । न सांघिकं शयनासनं
 परिभुञ्जीत ^(४०) । आव्यामान्ताच्चैत्यं परिहरेत् ^(४१) । धारयेन्मशकवारणम् ^(४२) ।
 ऊर्णां सणं कर्पासं नतुकं पत्रमञ्जरीञ्च ^(४३) । न हस्त्यश्वगोबालादिमयम् ^(४४) ।
 सर्वत्राकमलमृष्टत्वं चित्रोपचित्रताचार्योशलिके दण्डे ^(४५) । मशककुटिञ्च ^(४६) ।
 उपरि शटकवितननम् ^(४७) । दण्डिकायां बन्धनेन ^(४८) । चतुर्धि(?) द्विहस्तकस्य ^(४९) ।
 पटकेन परिवारणं द्वादशहस्तकेन ^(५०) । सावष्टम्भम् ^(५१) । अथास्य शयनासने
 ऽवष्टम्भः ^(५२) । द्वारस्य करणं विकर्णकस्य ^(५३) । बीजनं घर्मे प्रतिविधिः ^(५४) ।
 धारयेद् विधमनम् ^(५५) । वारुटंटे(?)तालवृन्तं वा ^(५६) । न चित्रोपचित्रम् ^(५७) ।
 संघोऽन्यदपि ^(५८) । चैत्ये मणिवालव्यजनस्योत्पन्नस्य दानम् ^(५९) । श्रावक-
 स्थापि ^(६०) । धारयेद् वृषिविम्बोपधानचतुरस्रकानि ^(६१) । पुत्रदारलाभे दातृव-
 शेन प्रतिपत्तिः ^(६२) । मोचनं चेदस्यौष्टं तावतो निष्क्रयत्वम् ^(६३) । कल्पये[त्]
 पुनर्निर्यातनम् ^(६४) । वृक्षे निर्यातितस्यालङ्कारश्चेत् तस्यैवोत्सवेऽलंकरणोपस्था-
 पनम् ^(६५) । भित्तौ लु(?)पने चेच्चित्रणाय ^(६६) । न चेत् स्तम्भे च नवकर्मणे ^(६७) ।
 भूमौ ^(६८) । अग्निशालायां प्रज्वालनिकाकरणम् ^(६९) । लेहलाभस्य वा ^(७०)

भैषज्योपस्थापनं ग्लानकल्पिकशालायाम् ^(१) । भक्तशालायां भक्तकरणम् ^(२) । पानकस्य पानीयमण्डले ^(३) । जेन्ताकशालायां जेन्ताकस्य स्नेहलाभस्य वा ^(४) । स्नेहलाभस्य मण्डलवाटे स्थापनशालायोः (? याम्) ^(५) । जातकेन(?) - खनं वा ^(६) । मेढीचक्रमद्वारकोष्ठकप्र[]सादेषु भाजनम् ^(७) । पुष्करिण्या[म्?] च ^(८) । स्थापनमस्यां चातुर्दिशसांघिकत्वेनेत्ययम् ^(९) । कल्पते रलार्थं भिक्षणम् ^(१०) । उद्घोषणं च ग्रहणे ^(११) । चक्रस्य दर्शनार्थं करणं घर्मवातवर्षोपद्रवेणास्पृश्यै कूप[]गारस्यं द्वारवन्त(तः) ^(१२) । ष्टय(?)वतः ^(१३) । महस्यान्ते चक्रस्य धारणम् ^(१४) । भाण्डगोपकेन लाभस्य गोपनम् ^(१५) । नानुद्दिश्य द्वयं शास्तृपूजायां दत्ते भिक्षुणीनां सांघिके प्रवेशः ^(१६) । पृगासामत्रे(?) कस्यां चक्रो श्रू(?)यणे स्थूलात्ययः ^(१७) । भाजनं भाण्डभाजकेन ^(१८) । संमतिरस्य ^(१९) । नाथि(?)क्रीट्याणां ^(२०) । संघसन्निपाते वर्द्धनेन ^(२१) । तस्यैवात्र सन्निपातगतमनुष्ठेयं संघस्यविरेण मूल्यस्य करणम् ^(२२) । मध्यमस्य ^(२३) । नातस्तस्य पाल्यत्वम् ^(२४) । निश्चित्य पुनरभूतिं वर्द्धनस्य पातनम् ^(२५) । नाक्रयिको वर्धयेत् ^(२६) । न स्त्रियम् ^(२७) । नादत्तमूल्यं परम्परि भुञ्जीत ^(२८) । संस्कुर्वीत वा ^(२९) । दशाद्यल्लाभिप्रभूत्ये दायदानां भाजनम् ^(३०) । दत्ते कस्यचिद्विभक्ते वङ्गान्मृतौ तद्वर्ग्यगामित्वं तदंशस्य ^(३१) । अर्हति निर्वाणाशयेन प्रव्रजितः शीलवां(? वान्) शतसाहस्रं वस्त्रं शतरसं भोजनं पञ्चसूतं कूटागारम् ^(३२) । संघद्रव्यञ्च ^(३३) । आशैक्षात् ^(३४) । पृथग्जनोऽपि ^(३५) । न दुःशीलः ^(३६) । ऋणभूतं कुसीतस्य प्रतिग्रहोपजीवनम् ^(३७) । अर्हः पौद्गलिकविहारतल्लाभोपजीव्यन्तस्सीमतायां संघलाभे ^(३८) । लयने च नियतस्य ^(३९) । वारेणास्योद्देशः ^(४०) । पात्रविपात्रककंसिकाविन्दुलाकुञ्चिकाशस्त्रकसूचीनस्रच्छेदनककटच्छुङ्गारस्थापनकुठारीपचनिकासरकानामयोभाण्डेभ्यो भाजयितव्यता ^(४१) । मृद्भाण्डेभ्यः पात्रविपात्रकपचनिकाघटिकाकरककुण्डककुण्डिकापानीयस्थालकानाम् ^(४२) । मंचस्य रत्नमयादेरयोमयात्तस्य परिवर्त्या ^(४३) । न काष्ठमयस्य रंगस्य मंचकादन्यस्य ^(४४) । अकथितस्य ^(४५) । कथितस्य रञ्जनीये विनियोज्यत्वम् ^(४६) । संघस्य यत् ^(४७) । अविक्रियतास्यागमविहारतद्वस्तुशयनासनानाम् ^(४८) । अनापेयत्वम् ^(४९) । अनधिष्ठेयता च ^(५०) । योगं भक्ताच्छादनेन पित्रोरुद्बहेत् ^(५१) । न चेह्लाभस्य पात्रचीवरादतिरेकस्समादाप्य ^(५२) । असंपत्तौ भोजनोपनतेरुपार्धस्यादानम् ^(५३) ।

॥ [इति] क्षुद्रकादिचीवरवस्तुगतम् ॥ २ ॥

(३) सपृच्छक्षुद्रकादिगतम् ।

पषणं(?)विभागज्ञानाय चीवराणाम् ^(५४) । उपचयानामेषु दानम् ^(५५) ।

मपिटिप्य(?)कस्तदास्यः ^(५६) । उल्लपनकानाञ्च ^(५७) । दशापाशात् तयोर्वर्धिका-
करणम् ^(५८) । नासांघाट्यां छिन्नाधिष्ठाननियमः नासत्त्वे तद्रूपाणां प्रत्ययाना-
मच्छिन्नया ग्रामान्तर्गृहयोरनयोपवेशः प्रवेशश्च ^(५९) । एवं तीर्थ्यावसथे ^(६०) ।
नैव सत्सूपवेशः ^(६१) । न रोमविधं त्रिचीवरत्वेनाधितिष्ठेत् ^(६२) । नैतत् प्रावृत्ति-
भोजने भजेत ^(६३) । स्त्रीकरणं विरलिकायाः ^(६४) । चातुर्विध्यमस्याः ^(६५) ।
और्णिका श्रौमिका दुकूलिका कार्पासिकेति ^(६६) । अन्येषाञ्च लघूनां पटप्रवाराणां
निकटरोमप्रभृतीनाम् ^(६७) । क्रोचवस्य च ^(६८) । न लोमस्य विहेटेऽस्थान्यथा
प्रावृत्तिं भजेत ^(६९) । नानेनैवं प्रावृत्ते चंक्रम्येत ^(७०) । नार्याणीक्रोचवप्रावारचित्र-
चिलिमिलिकास्त्रीकृतिं पुद्गलो भजेत ^(७१) । प्रतीच्छेचंक्रमे चिलिमिलिका-
प्रज्ञपनम् ^(७२) । न नित्यमेकयैव धारया चंक्रमणम् ^(७३) । शक्यतायां प्रति-
संस्करणम् ^(७४) । सेवनदण्डकार्गडकदानैः ^(७५) । अशक्यत्वे गोमयम्र(मृ)दा तत्रैव
चंक्रमे लेपनम् ^(७६) । धारणमन्वेषां दानपतिविश्वासेन ^(७७) । धारयेत् प्रतिनिवसन-
संकक्षिका-प्रतिसंकक्षिकाः ^(७८) । परिस्कारचीवरञ्च ^(७९) । नास्य शौक्ये सदशा-
पाशतायां वा दोषः ^(८०) । न सांघिकस्य ^(८१) । अधिष्ठाय तत्त्वेनानुज्ञाता चीवरधारणं
धारयेदुप(?)रां विकल्पा(?)नेकमपि ^(८२) । नास्थिरचित्तस्य विकल्पयेत् ^(८३) ।
नानुपसंपन्नस्य ^(८४) । न प्रत्यक्षम् ^(८५) । न देशान्तरस्थतायां विकल्पस्य ध्वंसः ^(८६) ।
ध्वंसश्च्युतौ ^(८७) । ज्ञातौ ^(८८) । विकल्पकस्यात्र स्वामित्वम् ^(८९) । न निःसृष्टं
स्त्रीकुर्वीत ^(९०) । भिक्षौ निःसृजेत् ^(९१) । न संघे ^(९२) । नाव्यक्ते ^(९३) ।
याचनमदाने ^(९४) । ग्रहणञ्च बलेन ^(९५) । गन्धैः परिशुद्धस्य वाससः शोचयित्वा
परिभोगः ^(९६) । प्रस्फोट्य चूर्णैः ^(९७) । स्नेहेन विरुक्षयित्वा ^(९८) । न वर्षत्यभ्यव-
काशे सांघिकस्य ^(९९) । नधावनरङ्गनपात्रकर्मकाष्ठपाटनादिकर्म कुर्वताम् ^(१००) ।
सम्यक्त्वं संख्यमनुक्तौ साहस्य व्ययचायनिक्षेत्रे मनोनुन्मत्तका तज्जाति-
तद्गृहादातुं प्रतिगृह्णीत्(?)त ^(१०१) । प्रतिगृह्णीत प्रणायितात् पुत्रात् ^(१०२) ।
श्मशानाच्च प्रतिनिर्वर्त्तितम् ^(१०३) । प्रतिमृगयते दानमस्य ^(१०४) । ग्रहणं पुनर्लब्धौ
स्तौपिकस्य वृत्तेर्मूलफलेक्षुभ्योऽन्यस्य भक्तार्थस्योद्देशोपजीव्यस्य वा भाज्यत्वं
स्त्रीकाराय ^(१०५) । वर्षिकेन सीम्ना लाभस्य प्रवेशः ^(१०६) । न छिन्नवर्षत्वेनर्त-
त्वम् ^(१०७) । नोक्षिप्ततायाम् ^(१०८) । एकांशतैवावष्टम्भिद्रव्योऽपि तस्य ^(१०९) ।
स्वसंख्यांशत्वमस्मिन्नवष्टम्भानाम् ^(११०) । भूयस्त्वेनैवान्यत्रानेकत्रोपगतौ व्यव-
स्था ^(१११) । वि(?)द्वि)तृतीयांशत्वं श्रामणेरश्रामणेरिकयोर्लाभे ^(११२) । साम्यम-
भ्यवहार्ये ^(११३) । उपसंपत्प्रेक्षशिक्षमाणयोश्च ^(११४) । पुद्गलशो भिक्षुणीनामंशहरता
न संघशः ^(११५) । नानवच्छिन्नं भोजनमनुलम्भे भिक्षुणीनां युक्तवत्त्वे तत्रा-
प्रवेशः ^(११६) । नासनोदकपिण्डपातेषु भिक्षो[र] भिक्षुणीस्त्रोन (?) ज्येष्ठत्वम् ^(११७) ।

आसनस्य वृद्धान्ते भिक्षुणीभिः सन्निषादे मुक्तिः ^(१०) । करणं सभिक्षुतायामशक्तौ तेषां भिक्षुण्या दक्षिणादेशनस्य सामान्यं चारयिष्यतीति चारकमाहारस्य प्रत्युपस्थितपादौ दानाय संघस्थविरो नियुञ्जीत ^(११) । यथासंभवनमित्यवलोक्य पर्वदं प्रभूत्यल्पत्वे भक्तस्य तदारूयानपूर्वकम् ^(१२) । यथाविभवने त्यन्यथात्वे ^(१३) । न चानुद्धोपिते संप्राप्तमिति वृद्धान्त आदौ गृह्णीत ^(१४) । सञ्जीकृता-वाहारस्योद्दिष्टेभ्योऽपरेषामागतौ तदावेदनम् ^(१५) । न त्रिचीवरदाने भिक्षुं प्रवर्तयेत् ^(१६) । नैतज्जीवत्तायाम् ^(१७) । प्रतिदास्यत इत्यतोऽन्येन मनसा संघः प्रतिगृह्णीयात् ^(१८) । सान्तरोत्तरेण मृतच्छोरणम् ^(१९) । मध्येन ^(२०) । नावशिष्टेन ^(२१) ।

॥ [इति] सपृच्छक्षुद्रकादिचीवरवस्तुगतम् ॥ ३ ॥

॥ समाप्तं चीवरवस्तु ॥ ६ ॥

§ ७. चर्मवस्तु ।

मर्यादा मध्यदेशस्य ^(१) । पूर्वेण पुण्ड्रकच्छो नाम दावः पुरतः पूर्णवर्धनस्य ^(२) । शरावत्यास्तदुपाख्या नदी दक्षिणेन ^(३) । पश्चिमेन स्थूणोपस्थूणौ ब्राह्मणग्रामकौ ^(४) । उशीरगिरिरुत्तरेण ^(५) । धारयेत् प्रत्यन्त उप[]नहौ ^(६) । शयनासनगुह्यर्थं च ^(७) । एकपलाशिके ^(८) । अर्गडिकदानेन प्रतिसंस्करणम् ^(९) । न पुरान्तरस्य ^(१०) । सप्त पदान्यन्ततो गृहिणा परिशुक्ते बहुपुटौ अपि ^(११) । नाकल्पिकस्य कल्पिकमात्रार्थतायां तद्योगवशं ग्रहणमान्तता ^(१२) । न चित्रोपचित्राम् ^(१३) । न वेशविपाणिकाम् ^(१४) । नाश्वत्थकरवीरपत्रिकाम् ^(१५) । न सुवर्णरूप्यखचिताम् ^(१६) । न कोचिकिचायन्तीम् ^(१७) । न किणिकिणायन्तीम् ^(१८) । न खिणिकिणायन्तीम् ^(१९) । न झिणिकिणायन्तीम् ^(२०) । अन्यद् वा शौटीर्यमुद्रहन्तीम् ^(२१) । न तिर्यग्वधिकत्वस्याकल्पिकत्वम् ^(२२) । धारयेत् पुरः पाष्णिपुटके ^(२३) । लालाम्बुजाम् ^(२४) । मुण्डपूलां वा ^(२५) । पिण्डीभवज्जने च जनपदे खेलां पूलां च ^(२६) । न मान्यस्य सन्निधावुपानत्प्रवृत्तिं भजेत् ^(२७) । न सिंहव्याघ्रद्वीपिहस्त्याजानेयाङ्गस्य किञ्चित्कायेऽवस्थितत्वम् ^(२८) । कक्षहस्तिखटुं (?) काञ्च तदन्यचण्डमृगाणामप्येभिराक्षेपः ^(२९) । नोपानहमास्फोटयेत् ^(३०) । उदकाद्धेण नतुकेनैनां विरजीभावाय पोच्च(?प्रोञ्छ)येत् ^(३१) । धारयेदेनत् ^(३२) । ग्रथीयादेनाम् ^(३३) । प्रतिगुप्तप्रदेशेऽप्र[]सादवस्तुनः करणम् ^(३४) । धारयेत् तदर्थमारं वद्धञ्च ^(३५) । न शस्त्रीम् ^(३६) । न काष्ठपादुकामारोहेदन्यत्रान्तर्गृहद(म?)शुचिकुट्(?ट्यां) च ^(३७) । न वंशपत्रमुंजमीरीदर्भाणाम् ^(३८) । रज्जो(?ज्वो)श्च ^(३९) । अत्राप्यत्र तद्दूषे-
अत्रातशो(?)णिते ^(४०) । निषीदेच्चर्मण्यभावेऽन्यस्यान्तर्गृहे ^(४१) । अत्राप्यत्र तद्दूषे-

ष्वपि प्रत्ययेष्वनिपत्तव्यता प्रतिगृह्णीत्(१) तर्क्षचर्म चक्षुषे (१) (२२) । पादस्थाने
 प्रज्ञपनम् (२३) । गन्धकुटीद्वारे बोधस्य (२४) । उपानहोः प्रावरणम् (२५) । चाते
 निषद्या निपद्या च सर्वमर्शःखेतदित्यस्योपभोगः (२६) । रोमसंस्पर्शेनोपकर्तृतां
 विद्यात् (२७) । बहुपुटत्वेन चोपना(१)पान)होः (२८) । अनेकोपरिष्ठेन चैके-
 नापि (२९) । नानस्मा(१)श्मा)परान्तकेषु चर्म धारयेत् (३०) । न सित्रहादेः (३१) ।
 स्नाय्वस्थिदन्तमांसवसा(वशा ?)नामपि तस्याकल्पिकत्वं यस्य चर्मणः (३२) । धारयेत्
 तृ(१)द)तिम् (३३) । काषायं माणकं वा (३४) । न चित्रोपचित्रम् (३५) । न नाभि-
 ज्ञास्तरणे कृत्वा सविधानमगाधमम्भोऽवगाहेत् (३६) । शिक्षेत्(१)त) तर्तुं प्रविविक्ते
 प्रदेशे (३७) । न तद्गाधे रुरोगा(१)मपाश्रयेत् मुक्त्वर्षभम् (३८) । अपाश्रयेत्
 हस्त्यश्वमहिष्यचरान् (३९) ।

॥ [इति] चर्मवस्तु ॥ ७ ॥

§ ८. भैषज्यवस्तु ।

(१) भैषज्यवस्तु ।

प्रतिसेवेत भैषज्यम् (१) । चातुर्विधमस्य (२) । ग्लानं प्रत्यप्रथमताम् (३) । सर्वं
 चोचमोचकोलाश्वत्थोदुम्बरपरुषकमृद्रीकखर्जूरपानानाम् (४) । तद्वच्छुक्तशुलुकद-
 धिमण्डोदश्विन्मण्डकानि दकभिन्नानि पट्टपरिस्रुतानि स्वच्छानि मुखदर्शीनि
 शरकाण्डवर्णानि (५) । अयुक्तिः प्रागेवं [प]श्चादुपसंपन्नेन स्पर्शनस्य समानव्यं-
 जनेन (६) । हरीतक्यादेः पञ्चकस्य (७) । गुडस्य च (८) । अधिष्ठितस्यास्य भक्षणो
 ग्लानवच्चमच्चोद्धो(१)पधिवारिके नवकर्मिणाम् (९) । भक्तच्छिन्नकस्यात्र चाकालि-
 काभक्षणे च (१०) । पानानियामिकम् (११) । स्वच्छानि (१२) । अतच्चात् तद्
 द्रव्यस्य कालिकं चेदनुपसंपन्नेन मर्दनं परिस्त्रावणञ्च पटेन (१३) । दाडिमवीज-
 पूरकादन्येष्वेषु द्रव्यम् (१४) । कालिकत्वेऽस्य यामान्तः पर्यन्तः (१५) । अन्यत्वे
 यस्ति(१)स्त)स्मिन् (१६) । अनतिवृत्तावेषो(१)तिवृत्तौ यतः सेत्येक(१) (१७) । तदस-
 दतिरिक्तकालाश्रितावरूढिप्राप्ते तस्यां चागम्यत्वाद् भविष्यतः प्राकृतानामन-
 धिष्ठेयतापत्तेः (१८) । प्रविष्टत्वमत्र रसचूर्णारिष्टयोः (१९) । सौवीरकस्य च
 स्वच्छस्य (२०) । पूलादिभैषज्यं शूतपचल(१)श्च)मेतत् (२१) । सर्पिस्तैलमधुफाणितानि
 समाहिकम् (२२) । सर्वेषां गुडखण्डशक(र्क)रादीनां फाणितत्वेनाक्षेपः (२३) ।
 सर्पिष्ठं सुधायाः (२४) । तैलवच्चं वशानां पञ्च परिस्रुतानाम् (२५) । मत्स्यशुशिर(१)-
 मारर्क्षसूकराणाम् (२६) । आसम्भूयात् ग्लान्य उपयोगः (२७) । स्वस्थतायामासां
 ग्लान्यानिमित्तं पाचते दानम् (२८) । अभावेऽस्य ग्लानकोष्ठिकायां कषा[यां]जन-
 योश्च (२९) । यावज्जीविकं भूलगण्डपत्रफलमस्करित्रामिषार्थस्य (३०) । तद्यथा मुस्तं

वचा हरिद्रार्द्रकमतिविषा ^(३१) । चन्दनं चविका पत्रकं गुडुची देवदारु हरिद्रार्द्रकम् ^(३२) । वासककोशातकीपटोलनिम्बसप्तपत्रपत्राणि ^(३३) । पुष्पानि(?)णि) वासकनिम्बधातकीनागानां पत्रकेसरश्च ^(३४) । हरीतक्यामलकं विभीतकं मरीचं पिप्पली ^(३५) । जतु ^(३६) । तद्यथा हिङ्गुसर्जरसः ^(३७) । स्तपः स्तपकर्णी स्तपाकरः ^(३८) । क्षारः ^(३९) । तद्यथा तिलपलाशस्वर्जिकायवशूकवासकानाम् ^(४०) । क्षारक्षारश्च ^(४१) । लवणम् ^(४२) । तद्यथा सैन्धवं सौवर्चलं विटं सामुद्रं रोमकम् ^(४३) । कषायः ^(४४) । तद्यथा आम्रनिम्बकोषाम्बशिरीषजम्बूनाम् ^(४५) । यावदाप्तं दानं स्नात्वा पुन(?)रसं स्पर्ष(?)सकृत् स्नानमिति कषायदानम् ^(४६) । न विकृतभोजनस्य भैषज्यग्रहणेनान्तता ^(४७) । यावज्जीविकत्वमस्य ^(४८) । तदारुयं पुनरुच्चारप्रसावौ स्तन्ययानया(?)पानपा)यिनां वत्सकानां विषे तावुपकारौ ^(४९) । छाविका ^(५०) । काश्चनपीतशालाश्वत्थोदुम्बरन्यग्रोधानां सा ^(५१) । मृच्चतुरङ्गुलादधोभूमेः साध्वी ^(५२) । श्राद्धादस्यादानमुपासकात् ^(५३) । तेन प्रतिग्रहणम् ^(५४) । मांसभैषज्यस्य चामस्य ^(५५) । ग्रहणं वस्तूना[म]तः सर्वस्य ^(५६) । कार्यत्वमस्य ^(५७) । जरकु(?)चोच्चारयवां(?)श्वेदकालोपयोज्यतायां पाचकृतभैषज्यस्य तदर्थं स्फुरेयुः नान्यात् परिभुञ्जीत ^(५८) । पट्टपरिश्रु(स्रु?)ता च दक्षारी नान्यत् ^(५९) । कोकोच्चारसांस(?)चेन्मांसभैषज्यस्य नान्यत् ^(६०) । पट्टपरिश्रु(स्रु?)तेश्वेद्रसको नान्यत् ^(६१) । सान्येऽपि सद्भावस्तदद्याचारस्य तस्माद् पूर्वकल्पेन तत्साह्ये प्रवृत्तिः ^(६२) । नानापन्नस्य रूपान्तरमपूर्वरूपत्वं तस्मान्न विसंपच्चि(?)तस्य परतः स्वकल्पेनाकल्पनम् ^(६३) । सम्पद्यते प्रक्षालनेन शक्त(?)सक्तु)तण्डुलेषु प्रवृत्तावस्थानस्य स्वमात्रसंख्यता गुडस्य ^(६४) । गुणत्वेन गुडवच्चे प्रतिपत्तिः ^(६५) । अनुत्थानमधितिष्ठते सन्निहितस्याधितिष्ठेत् ग्लान्यनिमित्तपरिभोगार्थम् ^(६६) । आश्वकालपर्यन्तात् ^(६७) । पूर्वभक्ते ^(६८) । प्रतिग्राहितम् ^(६९) । रक्षयोऽप्रतिग्राहितसन्निहितसम्पर्कस्तस्मान्निर्माद्य हस्तौ ^(७०) । नोद्गृहीतसन्निहिताप्रतिग्राहितान्तरुषितपक्वभिक्षुपक्वेष्वधिष्ठानस्य रूढिः ^(७१) । सन्निहितत्वं रसाच्छता परिवृत्तौ ^(७२) । नाधरेण सार्धमधिष्ठितं परिभुञ्जीत ^(७३) । निदर्शनं भैषज्यानुक्रमः ^(७४) । प्रतिसेवेतांजनम् ^(७५) । नाभैषज्यार्थम् ^(७६) । योग्यमस्य भाजनम् ^(७७) । रसाञ्जनस्य समुद्रकः ^(७८) । गोणिकागुडिकांजनस्य ^(७९) । पुष्पकल्कं चूर्णांजनानां नाडिका ^(८०) । धारयेच्छलाकाम् ^(८१) । ताम्रलोहयोस्साध्वी मणिभूतयोः ^(८२) । धारयेदावाधिकः कच्छपुटं भैषज्यनिधानाय ^(८३) । स्वसंभवतां तत्र भारीकृत्य सूतं वा निधानम् ^(८४) । नोषणतः कालेन कालं निहितस्य पौत्यानुपगतिः ^(८५) । छायातपे ^(८६) । वीर्यस्य शोषे हानिः ^(८७) । अनपनेत स्वयमुपपन्ने विनाशहेतोरभावेऽनु[प]संपन्नस्य ^(८८) । धारयेद् भैषज्यश्लशवकम् ^(८९) । भैषज्यकटच्छुकम् ^(९०) ।

विषीदनके चानुपातपट्टकम् ^(१३) । आवाधिको लवणम् ^(१४) । नाडिकस्य साधु स्थानं
 साङ्गा(?) ^(१५) । गोमयेन परिकथितस्य ^(१६) । विधानकस्य तद्विरहादोषाभावाय
 दानम् ^(१७) । अतन्मयस्यैव ^(१८) । गन्धपरिभाविनां मृदं(दां?) ^(१९) । पानीयता-
 पनार्थमयस्पिण्डम् ^(२०) । उपयोजयेत् सर्वः ^(२१) । शृङ्खलायास्तप्तोत्क्षेपार्थं तत्र
 लगनम् ^(२२) । आर्द्रमृत्तिकया तापनकाले तदवष्टम्भः ^(२३) । नास्त्यामिषोपदेहस्य
 भावेऽवस्थानम् ^(२४) । कल्पिकस्य पूर्वं तापनं पश्चात् प[रि]भोगिकस्य ^(२५) । भजनं
 वस्तिचिकित्सितस्य ^(२६) । स्थूलमत्रान्यथाशक्यतायां व्युत्थापनस्य ^(२७) । मणेलोहस्य
 वात्र नाडी साध्वी नायसः ^(२८) । तद्वत् शस्त्रचिकित्सितम् ^(२९) । नैतदन्यच्चिरा-
 वेधान्मुखे भजेत् ^(३०) । नार्शसां छेदम् ^(३१) । अन्येनापि शस्त्रात् ^(३२) । मन्त्रौ-
 षधाभ्यामेषां विचिकित्सनम् ^(३३) । न प्रदुष्टेन चिकित्सयेत् ^(३४) । न रात्रि-
 भ्यवहारे विचिकित्सायामप्रतिरूपा ^(३५) । अनाशक्यमत्राप्रतिग्राहितसन्निहितयो-
 रकल्पिकत्वम् ^(३६) । पानं विचिकित्सायै धूपवर्त्तेः नेत्रिकयास्य सम्पत्तिः ^(३७) ।
 अयोमय्याः करणम् ^(३८) । द्वादशाङ्गुला साध्वी न तीक्ष्णा परुषा वा ^(३९) ।
 स्थविकायां निधानं प्रक्षयित्वा सर्पिषा तैलेन वा ^(४०) । नागदन्तके चीवरवंशे वा
 तस्या[ः] स्थापनम् ^(४१) । निर्मादनार्थमग्नौ प्रक्षेपः ^(४२) । करणं नस्तकर्मणः ^(४३) ।
 नस्तकरणे नास्यसंपत्तिः ^(४४) । द्व(अ)तीक्ष्णचंचुकं साधु ^(४५) । कारणमस्य ^(४६) ।
 प्रतिसेवेत तामनांसं भैषज्यार्थे ^(४७) । भुक्त्यै तस्यासक्तवत उपायः ^(४८) । पिधा-
 नमक्ष्णोः पट्टकेन ^(४९) । भावनं सुगन्धनानुत्थानाय ^(५०) । अपेततायां पलि-
 गोध(?)स्य स्थितत्वे च मनोज्ञस्य पुरतः खाद्यभोज्यस्य मोक्षः ^(५१) । स्थूलम-
 न्यार्थेऽस्यास्याम् ^(५२) । सर्वत्र मानुषमांसस्य ^(५३) । नोदिश्यकृतं ज्ञात्वा मांसं
 भुञ्जीत ^(५४) । न व्याघ्रशेषम् ^(५५) । न हस्त्यश्वनागानाम् ^(५६) । नैकश्वुरश-
 गालमर्कटककेटककाकगृध्रवलाकाभषकालिकोलूकतत्तदन्यकुणपखादकपक्षिवक-
 जान्तु(?)ककोपलद्ध(?)गण्डूपककृमीणाम् ^(५७) । प्रतिक्षिप्तमयतामेति मांसं प्रति-
 ग्राह्यन्तं पृच्छेत् ^(५८) । प्रथमोऽनेकत्वे ^(५९) । अन्तरोहापनायाम् ^(६०) । अपेयत्वं
 हस्तिमानुषक्षीरयोः ^(६१) । अदुष्टं त्वग्व(त्र?)णदेहनस्यदानाक्षयञ्जनमभक्ष्येण ^(६२) ।
 पेयत्वं ग्लानेन मूर्च्छितस्य ^(६३) । सर्पिषा तैलेन चामद्यस्य ^(६४) । निर्दोषम-
 द्यत्वे ^(६५) । संपत्तिरस्य क्वाथात् ^(६६) । प्रक्षिप्तभर्जितयवस्यास्य भूमौ निहितस्य
 युक्ते त्वोपगतिः ^(६७) । भवत्यनुपगतिः ^(६८) । मद्यत्वे क्वाथेन द्राक्षारसस्य ^(६९) ।
 नाव्यवपृ(?)क्ततायामस्तित्वम् ^(७०) । सत्त्वं वासनाभूतत्वम् ^(७१) । पानं मद्यत-
 द्वि(?)गमाय मद्यगन्धपरिभावितमूलगण्डपत्रपुष्पफलभैषज्यशुष्कचूर्णोदकस्य ^(७२) ।
 समद्ये भाण्डे लम्बनस्थापनेन परिभावनम् ^(७३) । रक्ष्यस्संसर्गस्तस्मादूने विगतवेग-
 तायाञ्च ^(७४) । तथा विरसीकरणेनाकालपाने चामिषेण ^(७५) । प्रासादिकश्च साधु

तस्माच्छुक्लनत्रकेन सूतीकरणम् ^(५५) । अपानं ग्लानेन मद्यस्य कुशाग्रेणापि ^(५६) ।
 अदानञ्च सर्वेणोपासकात् ^(५७) । चिकित्सार्थतां मुक्त्वेत्यप्रकृतिसावद्ये सर्वत्र
 शेषः ^(५८) । न लशुनं पलाण्डुं गृञ्जनकं वा परिभुञ्जीत ^(५९) । प्रतिगुप्तिप्रदेशे
 ग्लानः ^(६०) । नोपयुञ्ज[ग]नः परतश्च सप्ताहं लशुने पलाण्डौ त्रिरात्रमेकरात्रं
 गृञ्जनविहारं(?)परिभुञ्जीत ^(६१) । शयनासनम् ^(६२) । न वर्चकुटिं प्रवेशयेत् ^(६३) ।
 न प्रस्नावकुटिम् ^(६४) । न संघमध्येऽवतरेत् ^(६५) । नोपविचारे चैत्यस्य ^(६६) ।
 व्यामोच्च (?) प्रमाणम् ^(६७) । न गृहिभ्यो धर्मं देशयेत् ^(६८) । न कुलाक्षय(?)श्रयं
 संक्रामेत् ^(६९) । न जनाकीर्णान् प्रदेशान् ^(७०) । स्नानमन्ते ^(७१) । अपनयनञ्च
 चीवराणां गन्धस्य ^(७२) । शोचनधूपनाभ्याम् ^(७३) । आयुष्करा दुर्भिक्षे ^(७४) ।
 बाह्यवत् पाकत्रायसोरधिष्ठितं कल्पिकत्वेन ^(७५) । अधितिष्ठेन्न वृक्षमूलहस्तिशाल-
 तीर्थिकावसथराजकुलवस्तु भिक्षुणी वर्षकविहारमेधी(?)द्वारकोष्ठकप्रासादजेन्ता-
 कोपस्थानशालाम् ^(७६) । अभ्यवकाशाग्निशालाचैत्यवस्तु गृहपतिवस्तूनि चै(?)चे-
 त्यपरः ^(७७) । साधनपचनस्याप्यात्राकारणम् ^(७८) । पञ्चोपस्करणञ्च ^(७९) । चत्वा-
 रात्र(?)कालाः ^(८०) । प्रथमाष्टकान्यस्य मानत्वमूर्ध्व(?)ध्वं सनवकर्मत्वम् ^(८१) ।
 अन्यदानपगत(?)भिक्ष्वधिवासनत्वम् ^(८२) । निरेतदोधिवसनाम(?) भिक्षूणां
 संप्राप्तिः ^(८३) । आकृत्यान्तरारम्भप्रतिशान्तिभ्यां तत्त्वम् ^(८४) । सर्वत्र संघः
 कर्मणा ^(८५) । प्रथमयोः पुद्गलोऽपि ^(८६) । नवकर्मिकः ^(८७) । केवलोऽस्याद्या ^(८८) ।
 भाषणतः ^(८९) । अवधाने द्वितीये संबहुलानां भिक्षूणाम् ^(९०) । यावन्तस्ता[व?]न्त
 स्सन्निहिताश्चतुर्थे संमं(?)कल्पिकशालाम्वाङ्(?) भावकवचनोदाहारतः ^(९१) ।
 नान्ये कस्यैकस्य यानाया(?)विहारस्य कृत्यकरणमप्रासादिकम् ^(९२) । न पृथग्भूत-
 स्यैतत् कल्पिकत्वमुक्तम् ^(९३) । भुञ्जीत भिक्षुः[] पक्वोद्गृहीतप्रतिगृहीते ^(९४) । पुरो-
 भक्तिकाम् ^(९५) । पेयान् सर्वदा ^(९६) । प्रागप्रतिग्राहितं प्रध्वार्द्यो(?)त्थितः ^(९७) ।
 उत्तिष्ठेत् तदान्त्यै ^(९८) । शिष्टम् ^(९९) । अभिनिर्हृतम् ^(१००) । निर्हरेदेनत् ^(१०१) ।
 अनस्थिकानि ^(१०२) । तदारुयम् ^(१०३) । तद्यथा द्राक्ष्यदाडिमखर्जूराक्षोष्टौ(?)वाताम
 उरुमानरामापिकाकुरुमायिकानेकोचोवभूः(?) पिञ्चितिकापुष्करञ्च तदारुयम् ^(१०४) ।
 तद्यथा विम्मं(?)मृणालिकावेद्दुशालकं पन्नककटिका ^(१०५) ।

॥ [इति] भैषज्यवस्तु ॥ १ ॥

(२) क्षुद्रकादिगतम् ।

न राज्यमुपार्धस्य प्रतीच्छेत् ^(१) । प्रतिगृह्णीयात् संघार्थं ग्रामान् ^(२) ।
 क्षेत्रञ्च ^(३) । नैतदभ्युपेक्षेरन् ^(४) । भागेनास्य दानम् ^(५) । मार्गणं मार्ग्यस्य ^(६) ।
 कृष्टवतोऽस्य विरते नेयत्वम् ^(७) । प्रथमतरमात्मीयात् ^(८) । रक्षणाय भिक्षूणां
 नियोगः ^(९) । नाप्रज्ञायमानाय व्ययो भयान्यतरे गणनां मृगयेत् ^(१०) । अन्यत्र

स्मृतिसंप्रजन्यपुर[ः]सरस्तत्र प्रवर्त्तेत ^(१५) । प्रतिगृह्णीयात् संघार्थमुपस्थाय-
कान् ^(१६) । यतो नागतिः शब्दस्य विहारे तत्र कल्पकारमापनम् ^(१७) । देयत्वं
भक्तस्य करणं चेत् कर्मणः ^(१८) । गोमहिष्याजैडकहस्त्यश्वोष्ट्रगर्दभामधान्य-
भाजनं च न स्तूपस्यैषामकल्पनम् ^(१९) । धारयेत् कलाविकालवर्णपातलि-
काश्च ^(२०) । नाभ्यामनुपानपट्टकाच्चान्यत् कंसभाजनं पुद्गलो धारयेत् ^(२१) ।
उपस्थापयेदारामिकम् ^(२२) । ग्रहणं रक्षायै प्रतिपाद्यमानानामप्यन्यानां समान-
व्यञ्जनानाम् ^(२३) । आसक्तकण्ठचीवरकत्वमेषां वेषः ^(२४) । कस्यां वा प्रतिपालन-
मनुकम्पारतेन ^(२५) । ग्रहणं तत्(ज)ज्ञात् पु(सु)संस्कृतस्य ^(२६) । निपा (?)-
यत्वेन चान्ते ^(२७) । तैश्च कृतज्ञतया ^(२८) । नैतन्मूल्यं याचेत् ^(२९) । स्त्रीकुर्यात्
फललाभम् ^(३०) । घृततैलमधुफाणितघटान् ^(३१) । तद्भाजनञ्च ^(३२) । स्थापयेदेना-
माधारके ^(३३) । अनुपभोज्यत्वमुच्चारप्रसावमद्य (?) घटानाम् ^(३४) । प्रतिजागृयात्
संघार्थयोः साधनपचनयोः ^(३५) । नापार्श्वनिहितानां प्रागावात् पात्रस्य पिण्डाय
प्रवृत्तौ भजेत् ^(३६) । पिण्डोपधानं धारयेत् ^(३७) । अनाशंक्यमत्र लोहभाण्डाधारणे
चासाधारणत्वम् ^(३८) । अकल्पिकत्वं च ग्लानाय चेलाभरणस्य ^(३९) ।
नाविशरावकेण पिण्डाय कुलं प्रविशेत् ^(४०) । धारयेदेनम् ^(४१) । निष्काश-
(स) प्रवेशकौशले प्रयते[त] ^(४२) । अभिज्ञानकरणेन पिण्डापाता (?) च करा-
दिना ^(४३) । न धर्मव[रि]णिज्यय[रि] जीवितं कल्पयेत् ^(४४) । शोचनमसंभवे जलस्य
दध्यादिमण्डेन पादयोः ^(४५) । निषदनं पिण्डके ^(४६) । स्थापनमेकान्तेऽभ्यव-
काशे ^(४७) । राशीकृत्यापि ^(४८) । प्रमीलनमन्ते ^(४९) । करणं प्राभू(?)त्ये पाटिका-
नेकत्वस्य ^(५०) । शतपंचकशः ^(५१) । प्रतिवृद्धान्तमुपन्वाहारः ^(५२) । अधिष्ठापका-
नामपहर्तृत्वे वा करणमुद्देशः ^(५३) । प्रथमतरं भोजनव्यापारिकैः भक्तिः ^(५४) ।
यथा वृद्धिकया विषादनाय दापनाय च महासन्निपाते भिक्षूणामुद्देशः ^(५५) ।
निषीदेयुः द्वित्रावर्जा (?) यथेष्टमत्र भिक्षुण्याः ^(५६) । अल्पशब्दोऽभ्यवहाराग्रं
गच्छेत् ^(५७) । सूपं वृतेर्यः ^(५८) । प्रासादिकः ^(५९) । एवं तिष्ठेत् ^(६०) । नाभ्याव-
हार्यं पादेनाक्रामेत् ^(६१) । न पदा पात्राधिष्ठानं स्पृशेत् ^(६२) । स्मृतिमुपस्थाप्या-
विक्षिप्तचित्त[ः] पिण्डपातं गृह्णीयात् ^(६३) । अनवकिरन् पात्रामात्रकम् ^(६४) ।
असंमिश्रयन्नेव (?) ^(६५) । अनान्वालयम् ^(६६) । सुप्रतिच्छन्नम् ^(६७) । अनि-
पातं कालमभिनिर्हरेत् ^(६८) । न येन मन्त्रितः ततोऽन्यस्य लब्धैः स्त्रीकारे
ऽस्त्ययुक्तत्वम् ^(६९) । निर्दोषत्वं स्वभोजनेऽन्यप्रतीष्टेः ^(७०) । तदन्तर्गतवदन्योपनि-
मन्त्रणे निषण्णस्यानुज्ञातं तेनादत्तम् ^(७१) । अभिप्रेतेनार्थेन शब्दप्रयोगे व्यवस्थान-
प्रसिद्धेन ^(७२) । नान्तं विसर्जयेत् दृष्टिशीलसम्पन्नाभ्यामान्तस्यान्यत्र यथासंख्यं
दानमतिरिक्तस्य चालोपाद् यात्राकारिणो ग्रहणम् ^(७३) । भोगश्च विनिपातनं

श्रद्धा[र]देयस्य ^(११) । मात[र]पितृग्लानपुत्रस्या(?)पेक्षकुक्षीमतीभ्यो विनेयाकां-
 क्षापिण्डपातं स्पृष्टवते गृहिणे च संप्राप्तय संविभागश्च ततः करणम् ^(१२) ।
 आलोपपिण्डां(?) स्थापयेत् ^(१३) । अव्यवच्छिद्य भोक्तारम् ^(१४) । तिरश्चे च
 दद्यात् ^(१५) । नानवशि(?)ते भक्त्यर्थमुपनिक्षिप्ताद् ददीत ^(१६) । न निमन्त्रणके
 श्रद्धा[र]देयत्वेन पात्राधिष्ठानेऽस्योच्छिष्टाशिलां(नां?) यथा सुखकरणम् ^(१७) ।
 नैवासिकानां बलिदानम् ^(१८) । तत्कल्पानुगत्या पूर्वाह्लादौ ^(१९) । भिन्नकल्पत्वे
 भेदेन ^(२०) । नावर्धको किलिकभावस्थामात्रं भक्षयेत् ^(२१) । नाकल्पिकत्वं मूल-
 गण्डपत्रपुष्पफलादनीयौदनकुलमाषमत्स्यमांसापूपक्षीरदधिनवनीतमत्स्यवल्लूरा-
 णाम् ^(२२) । अनाशङ्क्यमुद्गसार्षपमूलगण्डपत्रपुष्पफलादियवागूनामनिषे-
 ध्यत्वम् ^(२३) । ओजस्करत्वं दू(?)तस्योदकेनापि ^(२४) । नाकल्पिकत्वं इति
 गतस्य ^(२५) । कल्पते भाजने भोजनम् ^(२६) । यार्यां(?)दाव्यां ^(२७) । शिलामये
 च ^(२८) । कृतभोजनेऽपि निःश्रितव्यापारो निर्मादनम् ^(२९) । भुक्तेऽपि ^(३०) । नापरेण
 सार्द्धमेकत्र भाजने भुञ्जीत ^(३१) । भुञ्जीताध्वन्यसंभवे भाजनानां भिक्षूणाम् ^(३२) ।
 उद्धृतेऽन्यस्य हस्ते संप्रक्षिपेत् ^(३३) । श्रामणोरे च सार्द्धं परवद(?)योगे कल्पकार-
 कानां पिण्डीकृत्य दानम् ^(३४) । ज्ञातिना सर्वत्र हार्दे(?)न प्रार्थितः ^(३५) । प्रति-
 गुप्ते प्रदेशे ^(३६) । रक्षत्वमनपेषु(?)क्ष्य)प्रतिग्रहध्वस्तेनप्रतिग्राहितसंपृक्तेश्च ^(३७) ।
 न सोपानत्था(त्को) भुञ्जीत ^(३८) । आक्रम्य ग्लानः ^(३९) । न नग्न एकचीवरो
 वा ^(४०) । अनापत्तिर्ग्लानस्योपस्थायकोऽस्य गुप्तिं कुर्यात् ^(४१) । संकाक्षिकां शक्तौ
 संश्रयेत् ^(४२) । गुप्तश्च प्रदेशम् ^(४३) । नेदमितो वा देहीति भोजनार्थमुपविष्टः परि-
 वेष्टारं बोधयेत् ^(४४) । अनापत्तिर्ग्लानेऽनुक्तय(?)युक्त)स्य ^(४५) । तद्यथा, मन्दाग्नौ
 पक्वस्यामस्य दीप(प)ताग्नौ ग्लानसंज्ञाम् ^(४६) । स्वत्रोपस्थाप्य भुञ्जीत भैषज्यसंज्ञा-
 माहारे ^(४७) । स्मृतिश्च ^(४८) । समुदागमसादृश्यपरिणतप्रत्यर्थिकत्वनिष्यन्दं
 प्रतीत्य विधिपरीष्टिपराधीनत्वम्म(?)व्यावाधिकत्वप्रत्येकगततात्तिरास्थितप्राति-
 कूल्यम् ^(४९) । उपस्थितस्मृतिः ^(५०) । अविक्षिप्तः ^(५१) । संप्रजानन्नल्पशब्दः ^(५२) ।
 अकुर्वन्नेनम् ^(५३) । अनुत्थापयन् यवाग्राम् ^(५४) । अमटमटायमानः ^(५५) । मृदुकरणं
 शब्दकृतामुदकादिना ^(५६) । न तद्भुक्त्यर्थं वाद्य(?)मानत्वे ^(५७) । न देशना-
 क्रियमाणतथा प्रतिसंवेदितस्य ^(५८) । अत्यये कालस्य द्वित्रयोगार्थयोः ^(५९) ।
 गाथां भुक्त्वा भाषेत ^(६०) । दक्षिणादेशन-धर्मदेशनयोः निमन्त्रणकं भुक्त्वा
 करणम् ^(६१) । निर्जाय भुक्तिवतां(?) सर्वेषाम् ^(६२) । अवलोकनेन ^(६३) । प्रथमेना-
 नेकत्वे ^(६४) । अशक्तावध्येषणं प्रतिबलस्य ^(६५) । अकृते चेद् गमनप्रत्ययः
 परिवारदानं भिक्षूणाम् ^(६६) । चतुर्णामन्ततः ^(६७) । गमनप्रत्ययेऽत्र दन्तस्याव-

लोक्य ^(१३) । नन्दोपनन्दयोर्दक्षिणादेशने नामग्रहणम् ^(१३) । निगिलेष्व(?) नाडि-
 कोकालोङ्गरान् द्वित्रानादौ छोरयित्वा मुखं निर्माद्य ^(१३) । नैतन्नामिषम् ^(१३) ।
 तस्मान्मुखमकाले प्रवारितश्चोद्धारारामे निर्मादयेदन्यः ^(१३) । नाप्रज्ञप्ते प्रदेशे
 श्लेष्मानं छोरयेत् ^(१६) । न परिकर्मिते ^(१७) । नैतत् छन्दं वा स्थविरस्य पुरत-
 ष्कुर्यात् ^(१७) । न भुञ्जानस्य ^(१७) । न पुनः पुनः शिष्टस्यापि ^(१७) । अन्येनाशक्तौ
 प्रक्रमणम् ^(१७) । नान्यस्यास्पर्शकरणम् ^(१७) । नक्ताध्वकप्रश्नः ^(१७) । चक्रमणे
 नान्येन वा प्रक्रमणम् ^(१७) । पात्रमस्य हस्तिपदबुध्नं साधारकस्य ^(१७) । तप[ः]
 स्थापयेदेनम् ^(१६) । क्षौद्रकवालुकछायिकानां धारणं मक्षिकाणां प्रतिविधेः ^(१७) ।
 अदुर्गन्धीभावप्राणकासंभवाय कालेन कालं शोचनं शोषणञ्च ^(१७) । तत्कालार्थ-
 मपरोपस्थापनम् ^(१७) । अविघातार्थं कोणस्तम्भपार्श्वे विहारस्य ^(१७) । चतुर्णामपि
 श्लेष्मकटक(?)कानां स्थापनम् ^(१७) । न सशब्दं वातकर्म कुर्वीत ^(१७) । नाधो वृक्ष-
 स्योच्चारप्रस्रावम् ^(१३) । मुक्तानिरवकाशत्वं तैरङ्कु(?)व्याम् ^(१७) । कण्टकिनश्च ^(१७) ।
 करणं वर्चकुटेः ^(१६) । विहारे चेदुत्तरपश्चिमे पार्श्वे ^(१७) । क्षोमस्य तमङ्गस्य
 वा ^(१७) । कण्टकिनामधो वृक्षाणां रोपणम् ^(१७) । पादकयोरुपछिद्रमुपरि
 दानम् ^(१६) । कुण्डिकास्थानकरणम् ^(१७) । विकर्णाकारया द्वारम् ^(१७) । कवाटस्य
 दानम् ^(१३) । कटकार्गढयोश्च ^(१७) । शब्दनं प्रविविक्षता ^(१७) । सूते तत्र च प्रवि-
 ष्टेन ^(१६) । सुसंगृहीतचीवरः प्रविशेत् संप्रज[ि]नन् ^(१७) । मध्ये निषीदेत् ^(१७) ।
 शनैरलिंपनकुटिपादुकं कुर्वीत ^(१६) । नानागतमागमयेत् ^(१७) । नागतं विधार-
 येत् ^(१७) । न तत्प्रतिषद्दकार्यादन्येनर्थ(?)न्यर्थेन(?) तत्समीपे तिष्ठेत् ^(१७) । प्रतिदिनं
 शोचनमुपधिवारिकेन ^(१७) । मृत्पात्रोपस्थापनञ्च ^(१७) । नाप्रज्ञप्ते प्रदेशे प्रस्रावं
 कुर्यात् ^(१७) । नानेकत्र ^(१६) । प्रोटौ गर्तायां खानयेत् ^(१७) । करणं प्रस्राव-
 कुटेः ^(१६) । पार्श्वेऽस्याः ^(१७) । तमङ्गस्य ^(१६) । प्रनाडिकादानम् ^(१७) । समान-
 मितरत् ^(१७) । करणं छिद्रपीठस्य चोदनारोगे ^(१७) । संवर्तनेन बालस्य ^(१७) ।
 असंपत्तौ छेदनम् ^(१७) । सामन्तके दुःखनं चेत् पात्रवैभङ्गुकानां दानम् ^(१७) ।
 रक्ष्यो भूमिनाशस्तस्मादष्कर्य(?)करस्य ^(१७) । नान्यु(?)च्चासाधु ^(१७) । कालेन
 कालमदुर्गन्धतायै शोचनम् ^(१७) । शोषणं प्रक्षणञ्च कटुकतैलेन ^(१७) । तत्का-
 लार्थमपरार्जनम् ^(१७) । असंपत्तौ पतलिकाधारत्वेनोपयोगः ^(१७) । कृत्वोच्चारं
 तत्करणशुद्धेत् (?) ^(१३) । न तीक्ष्णेप(?)तृणकुर्वकेन वा ^(१७) । नतुकपत्तलिक-
 पत्रवैभङ्गुकलोष्टकाष्ठानामत्र साधुत्वम् ^(१७) । द्वाभ्यां च मृज्यां शोचयेत् ^(१६) ।
 प्राक् स्थापिताभिः प्रविभागेन मृद्धिरुत्तरः शोचः ^(१७) । सशनैर्मन्दमन्दमना-
 शयताविस्कम्भिनाचमनिकापादुकाम् ^(१७) । सप्तभिर्वासस्य ^(१७) । सप्तभिर्हभयोः
 बाह्योः शोचनम् ^(१७) । पुनः हस्तयोर्मृदा ^(१७) । अपराया[ः] कुण्डिकायाः पाद-

प्रक्षालनम् ^(१) । निर्दोषं शू(?)ते कुक्षेः प्रागन्तात् प्रोञ्छनमात्रं कृत्वासनं नातोऽन्यः ^(२) । सत्युदके नावान्ते निषीदेत् ^(३) ।

॥ [इति] क्षुद्रकादिभैषज्यवस्तुगतम् ॥ २ ॥

॥ समाप्तं भैषज्यवस्तु ॥ ८ ॥

✽

§ ९, कर्मवस्तु ।

(१) कर्मवस्तु ।

विध्युत्क्रमे कर्मणो रूढिः ^(१) । नाश्राव्यश्रुतो(?) ^(२) । नारूढिं कुर्यात् ^(३) । ज्ञप्तिवाचनाप्रतिमोक्षोद्देशप्रवारणास्तत् ^(४) । नाधर्मेण कुर्युः ^(५) । न व्यग्राः ^(६) । न गणस्य ^(७) । नासंघभूताः ^(८) । विंशतिप्रभृतीनामावर्त्तने संघत्वम् ^(९) । उपसंपदि दशप्रभृतीनाम् ^(१०) । विनयधरपञ्चमादीनां प्रत्यन्तेष्वसंपत्तौ ^(११) । शिष्टे चतुःप्रभृतीनां हिरुक्त्वं भिक्षुणीनाम् ^(१२) । कर्मणि प्रवारणं भिक्षुसंघेऽपि ^(१३) । प्रोषधसंपन्नसामग्र्याणां तेन ^(१४) । छन्दोषधहरणेन तत्संपादनम् ^(१५) । द्वयोरत्र व्यापृतिः ^(१६) । प्रतिबलत्वमनयोः ^(१७) । अभाव एकस्याग्रहीतुभि(भि)क्षुसंघेन नियोगो भिक्षोः ^(१८) । द्वारकोष्ठके तेनावस्थानम् ^(१९) । पलायमानस्य संज्ञपनम् ^(२०) । तेनास्यैतत् ^(२१) । न पलायनम् ^(२२) । अज्ञातो नाम गोत्रप्रश्नः ^(२३) । मानास्य-वर्त्तणं(?) द्वयोस्साग्रे तयोः ^(२४) । उपसंपादनञ्च ^(२५) । द्वादशवर्गोऽत्रासाम् ^(२६) । सपूर्वसंवृतिद्वयपर्षदनलपर्षदुपस्थानसंवृतिदानेऽन्तः संघस्य ^(२७) । कल्पिकम-शक्तौ कर्मकारिकायानितीरितं तथा भिक्षुणा कृतं वचनम् ^(२८) । यस्मात् सृष्णीमित्यतः प्राक् ^(२९) । नासन्निषादस्थस्य पूरकत्वम् ^(३०) । न यस्य क्रियते तस्मादसत्त्वं पूरकत्वस्य छन्दपरिशुद्धिर्विधेः ^(३१) । अर्हत्त्वमनयोः ^(३२) । असम्मतिप्रकारकत्वेन ^(३३) । नानुपसंपत्कध्वस्ता(?)नन्तर्यकृत्पापदृष्टिभूम्यन्त-रस्थनानासंवासिकान्नाम् ^(३४) । सस्खलितस्य च ^(३५) । संवरकरणीयेनापि ^(३६) । भवत्यधिष्ठानेन शुद्धत्वम् ^(३७) । न शक्यतायाम् ^(३८) । शक्यत्वं तदानेन शुद्धप्रायश्चित्तिकप्रतिदेशनीयदुष्कृतप्रतिकरणस्य प्रतिग्रहीतृसद्भावे देशनामात्र-कत्वात् ^(३९) । यथा संघमापन्ने प्रतिपद्येत ^(४०) । न्याय्यमेवं नाशनं चैकस्य ^(४१) । प्रतिकरणञ्चानेकधा ^(४२) । नैषां कर्तृत्वम् ^(४३) । उद्देष्टृत्वं सावशेषं प्रतिक्रियायाम् ^(४४) । वर्त्तमानस्य नातोऽन्यै(?)भिः सश्रुतं कुर्युः ^(४५) । उत्सृज्य वर्जितमनावृत्तम् ^(४६) । उत्त्थितञ्च स्वकर्मणि ^(४७) । अन्न(?)न्तः पृच्छार्थं ज्ञप्तिप्रभृतौ चोपघमानम् ^(४८) । दर्शनोपविचारस्थातायां सांमुख्यस्य ^(४९) । निवे(?)दनेनानुश्रावणस्य तत्करणीये संपादनम् ^(५०) । असंभ्रुखीभूतस्य विहारो उन्मत्तकावन्दनानालपनासंभोग-

संबृतयः ^(५०) । नाज्ञपिते तदर्थं वाचना ^(५१) । तत्सीमान्तर्गतस्यार्हस्य पूरणे कायतः छन्दतो वा संनिषादेऽननुप्रविष्टत्वं प्रतिक्रोशन्ता च यस्य तत्कर्म ततोऽन्यस्य प्रतिकूलं चेत् धर्मं वाच्युतस्येर्यापथात् प्रकृतिस्थस्य संयतस्य वा चोत्सृज्या-नभिज्ञसान्तराद् व्यग्रत्वम् ^(५२) । सृषावादप्रह्वत्वमसंयतिर्वाचा ^(५३) । पैशुन्ये पारुष्ये संभिन्नप्रलापे च ^(५४) । अप्रकृतिस्थत्वमत्र चान्यत्र वा करणीये करणीयकृतौ च ^(५५) । च्युतिरीर्यापथाद् विप्रक्रमणचित्तेन प्रवृत्तस्यास्योत्सृष्टिः ^(५६) । संघे दृष्टिमाविष्कुर्वीत ^(५७) । नान्यत्र ^(५८) । नानुपसंपत्क[ः] ^(५९) । अनर्हे वा पूरणायाम् ^(६०) । नानवशेषत्वे ^(६१) । संमन्येरन् साधुतरबहुतरकारिणं संमतम-पसार्य ^(६२) । न नियम्य कालं पौनःपुन्येऽन्यत्र वा ^(६३) । दध्युरन्यत्र यावदर्थं परिहारम् ^(६४) । शलाकग्रहणेनाभावे संमतस्य भाजनम् ^(६५) । यस्य पूरणेऽनर्हत्वं शलाकाचारणेऽपि तस्य ^(६६) । संघभेदेऽस्य रूढिरनर्हे न चारणे शलाकानाम् ^(६७) ।

॥ [इति] कर्मवस्तु ॥ १ ॥

(२) कर्मपरिभाषा ।

नाधिक्ये वाचनानामकृतत्वम् ^(६८) । अकृतत्वं हापने ^(६९) । क्रियमाणतायां प्रक्रान्तावपूर्वस्य पर्वणो विकुपितत्वम् ^(७०) । पूर्णस्यानवशिष्टत्वे तत्कर्मसंघपरिमा-णामव्युत्थितानाम् ^(७१) । नावशिष्टत्वे ^(७२) । पुनश्चेत्तच्चिकीर्षाधिकोपनं वा च (?) ^(७३) । संघविज्ञपनेन ^(७४) । पुनर्भदन्ताज्ञप्तिं करिष्याम्यनुश्रावणश्चे-ति ^(७५) । प्रतिनिःसृष्ट्यर्था ज्ञपननासन(?) तत्स्वभावैषीयशिक्षासामग्रीतत्पोषधतीर्थ्य-परिवासतदन्यमानास्यमूलापकर्षस्मृत्यमूढविन[य]दानोपसंपादनोपसंपादनसीम-मोक्षप्रणिधिकर्मावर्हणेषु त्रिर्वाचना स्वार्थातिरिक्तमंत्रोक्तिः ^(७६) । पुद्गले च परार्थम् ^(७७) । निषण्णोऽस्योत्कुटुकिकया पुरतोऽतिरिक्तेश्च ^(७८) । रोचनं च ^(७९) । इष्टके पार्णिभ्यां विरहोऽनुशिष्टानुपसंपदि ^(८०) । मसूरिकादौ स्त्रियाः बृद्धान्तेऽनन्यतत्रतायां संघे स्थितस्य परार्थे सप्रणतम् ^(८१) । अनन्तरमार्गे समनुशिष्ट-तायां रहसीत्येकम् ^(८२) । द्रव्याधिष्ठानञ्च ^(८३) । तत्त्वं विकल्पनस्य ^(८४) । गृहीत्व[ः] तदेतत् ^(८५) । पात्रभैषज्यं वामे पाणौ प्रतिस्थाप्य प्रतिच्छाद्य दक्षिणेन पाणिना ^(८६) । अग्रत[ः] स्वस्याग्राह्यतायां कर्म ^(८७) । असंसृतौ संघै-कद्वयोः पुद्गलस्य विज्ञप्यत्वं भिक्षोः ^(८८) । रोहन्यसान्निध्ये चीवरस्य मनसा विकल्प उत्सर्गोऽधिष्ठानञ्च नानुत्सृष्टे पूर्वत्र ^(८९) । वाग्भाषे (?) चैकाधिष्ठानं तदाशयोपसंपत्तिपूर्वकम् ^(९०) । कृतैकांशोत्तरासंगत्वम् ^(९१) । समागतत्वे भिक्षू-णाम् ^(९२) । सामीच्य तदर्हत्वेः (?) वचनीयताया[ः] स्वार्थमत्रस्य ^(९३) । अशिष्टौ च रहसि ^(९४) । ससांघाटितायामुपसंपत्संनिषादे(पाते?) ^(९५) । आदौ त्रिःप्रगृहीतां-जलित्वं तादर्थ्यं दिवसारोचनं च ^(९६) । औपयिकमित्यन्ते स्वार्थं विज्ञप्तेन वचनं

पुद्गलश्चेत् ^(११) । स्वार्थि तदन्वितरेण ^(१२) । छन्दद्वेषमोहभयगतिविरहितस्य शक्तस्य कृताकृतस्मरणे संमतिरुत्साह्य ^(१३) । कृताकृतवेदनं स्थिते ^(१४) । वर्धत्ववर्धव्यमानतायां सीम्नि प्रतिपत्तिः ^(१५) । गण्ड्याकोटनपृष्टवाचिकासमनुयोगाभ्यां सन्निषादकेन सन्निषाद्यानां बोधनम् ^(१६) । तस्य तदर्थमासनं ब्रह्मपनम् ^(१७) । संमतस्य तत्कार्यार्थतायामेतच्चम् ^(१८) । सर्वत्र यथा वृद्धिका (?) ^(१९) । रुच्याग्राह्येऽग्रत्वम् ^(२०) ।

[इति] कर्मपरिभाषा ॥ २ ॥

॥ समाप्तं कर्मवस्तु ॥ ९ ॥

§ १०, प्रतिक्रियावस्तु ।

(१) प्रतिक्रियावस्तु ।

नाप्रतिकृताज्ञपनजष्क(?)जं कर्म प्रत्यनुभवेत् ^(१) । उत्सृज्य पोषधं प्रवारणाञ्च ^(२) । न सीमान्तरस्थस्य कस्मिंश्चिदङ्गत्वम् ^(३) । ध्वंसस्तद्गतौ साह्य गतस्य ^(४) । उभयस्थत्वमेकस्मिन्नेकत्र पादे परस्मिन् परत्र ^(५) । सर्वास्मिन्नवष्टम्भिनि स्थितस्यावष्टब्धे ^(६) । रूढिरेवमनेकत्रोपगतेः ^(७) । अर्हत्वमनेकशयनासनग्राहे ^(८) । यथेष्टमस्य वस्तव्यता ^(९) । न व्यग्रकारित्वं जिनस्य ^(१०) । न पूरकत्वम् ^(११) । नाकर्मणा तत्करणीयस्योत्थानम् ^(१२) । कृतत्वं यद्भूयस्कृतत्वे वाक्यस्यानुत्तरस्य ^(१३) । नाकीर्तित्वे निमित्तानां बन्धे ^(१४) । पारिवासिके नान्तस्योपस्थानसंवृतेः ^(१५) । उन्मत्तकेन चोद्देशस्य ^(१६) । ज्ञप्तिवद्भेदानुष्ठानम् ^(१७) । अनङ्गमत्र भिन्नव्यंजनत्वम् ^(१८) । न हास्यभावेन कस्यचित् स्थूलमरूढिबुद्ध्या भेदोत्क्षेपयोः ^(१९) । दुष्कृतमसंघभूतत्वे ^(२०) । नान्येषां नानासंवासिकेभ्यो बर्हाणां पूरणे गणेन ज्ञप्तिवाचनयोः ^(२१) । नासंपन्नत्वेऽर्ह[ः] स्वसंघेन प्रत्यनुभवस्य ^(२२) । संपन्नत्वं ज्ञप्तिश्रुतावस्य नाविधिर्भव्यरूपे प्रतिनिधिना दूतेन प्रत्राजनम् ^(२३) । उत्तरञ्चोपसंपादनात् ^(२४) । नाप्रतीष्टो दत्तत्वम् ^(२५) । ध्वंसोऽत्र याचनस्य ^(२६) । विधित्वं मेवकज्ञपनपूर्वकत्वेऽस्य ^(२७) । उत्क्षेपेऽप्येतत् ^(२८) । अवधानं परेणासमन्वाहाराद्युक्तो तत्रः ^(२९) । नार्थच्छेदानां क्रमव्यत्या(?)त्यया)दरूढिः ^(३०) । अकरणीयत्वं त्रे(?)षस्य ^(३१) । न व्यञ्जनान्तरसंश्रयात् ^(३२) । न भिक्षुभिक्षुणीत्वयोरन्यकर्मवस्तुप्रतिज्ञापिते चोदकेन कल्पयति सांमुख्यं प्रणिधिकरणम् ^(३३) । प्रतीतिमात्रेण सन्निपातादाने ^(३४) । अनङ्गमदर्शने व्याघातित्वात् सत्त्वस्य प्रतिज्ञानम् ^(३५) । अवकाशां करणे चायोगात् ^(३६) । संपत्यास्वयमनुत्थाने चोदकस्योत्थापनम् ^(३७) । अ[ः]कोष(?)रोषकपरिभाषकतामलाभावासाभ्यां संघस्य चेतकत्वम् ^(३८) । राजकुलयुक्तकुलज्ञातिपुद्गलप्रतिसरणतामप्रतिसर्तृतां संघस्याभिभ्रतः ^(३९) । अकुर्वाणस्यास्यागारिकतीर्थिकध्वजधारणतीर्थसेवानाचारचरणान्यशिक्षणञ्च भिक्षुशिक्षायामुत्कचप्रकचस्य

संघे रोम पातयतो निःसरणं प्रवर्त्तयतः समीचीणुपदर्शयतो विरमतो निमि-
त्तादवसारणं याचिते ^(१) । कर्मदानावर्हणोपसंपादनप्रतिप्रसम्भन्नो(?)न्म-
ञ्जनञ्च ^(२) । कलहकारकतम् (?) जयेयुः कर्मणा ^(३) । निगर्हणमभीक्ष्णसंघाव-
शेषापत्तिकस्याप्रतिकृत्य ^(४) । कुलदूषकस्य प्रवासनम् ^(५) । अदानाकरणयोश्च
तदर्थं संनिपातावकाशयोः ^(६) । उद्भावने च तददृष्टेः ^(७) । प्रतिसंहरणमवस् (?)
पण्डितागारिकस्य ^(८) । तत्क्षमणकमत्र कर्मणः स्थानेऽवसारणं प्रति प्रतीतायाम[]
पत्तावप्रतिकृतायामप्रतिकार्यायां संवरेणादृष्टिमुद्भावयन्तमनिच्छन्तं प्रतिकृति-
मनुष्ठातुमनुत्सृजन्तं च पापिकां दृष्टिमुत्क्षिपेयुः ^(९) । “इहैवैनामापत्तिं प्रति-
कुर्वीथा अयमेव त्वासंघः प्रसम्भयिष्यति” इत्येवं ब्रूयुः ^(१०) । नापत्तिं प्रतिच्छा-
दयेत् ^(११) । नाम्नाऽन्ततः प्रवेद्यत्वम् ^(१२) । यथाकथंचित् दुष्कृतस्य ^(१३) । प्रकृ-
तिस्ये ^(१४) । अनन्यदृष्टौ सोपसंपदि ^(१५) । तुल्यव्यंजने ^(१६) । अत्रैवैतत्सो-
त्तरम् ^(१७) । कृतत्वमस्यैदंधर्मके ^(१८) । सीमान्तरस्थे च ^(१९) । संघे सर्वत्राज्ञापन-
जानाम् ^(२०) । “सन्निहिते तत्रास्र(?)श्र)मे प्रतिदेशनीयस्य गर्हमायुष्मन्तःस्थान-
मापन्नो(?)न्नः) सात्स्यं प्रतिदेशनीयन्त (?)यं) धर्मं प्रतिदे[श]यामि” इति ^(२१) ।
नैतन्मन्त्रवत् ^(२२) । संवरकृतेरतो व्युत्थानं मानसीतः ^(२३) । अन्य (?) तस्मै
तदो (?) देशनात् ^(२४) । एकत्र ^(२५) । अनन्यदृष्टो(?)ष्टौ) तत्र ^(२६) । असमावन्धे
निकायतः ^(२७) । अभावे आपत्तितः ^(२८) । निःसर्गवीचनपूर्वकानैः(?)
कातः ^(२९) । संघे स्थूलात् सर्वत्र ^(३०) । पंचकादौ सशेषागताद् गुरुणः ^(३१) ।
अशेषागतादनवच्छिन्ने भूयसि ^(३२) । लङ्घोर(?)स्माच्चतुष्कादौ ^(३३) । कृतवदन्ते
ऽत्रोद्युक्तस्यासंपन्नप्र(?)यत्वे कर्म ^(३४) । दुष्कारवच्चमूढकृतस्य प्रत्यापत्तौ संज्ञाय-
मानस्य तेन ^(३५) । नामगोत्रोपसंहितमापत्तित्वात् कीर्त्तनम् ^(३६) । इयत्कालप्रति-
च्छन्नतया वा संघावशेषायाम् ^(३७) । आवर्हणमतो व्युत्थानकृत (?) ^(३८) । चरि-
तमानास्यस्य ^(३९) । षडहमादाय संघात् ^(४०) । अर्द्धमासं भिक्षुण्याः ^(४१) ।
गुरुधर्मातिक्रमेऽप्यस्य चरितत्वम् ^(४२) । असति प्रतिच्छाददोषे तद् रूढिः ^(४३) ।
परिवासेन तदपहतिः ^(४४) । तावन्तं कालमाद[]य संघात् ^(४५) । क्रियमान्(?)ण)
तायामनयोस्तत्संघावशेषापदने (?) ध्वंसः कृतादानयोः ^(४६) । तस्मान्मूलोप-
क्रमत्वं दानम् ^(४७) । निर्वाह्य तत्प्रस्तुतम् ^(४८) । तस्मादरूढस्यास्य पृथक् तदानी-
मुत्थाप्यता प्रथमं च ^(४९) । प्रतिकार्यं तदान्तरम् ^(५०) । तस्मात् तादर्थ(?)ध्य)स्यापि
संश्रयत्वम् ^(५१) । अवरोध्यता चातिरिक्तस्य तत्प्रतिच्छादकालस्य ^(५२) । कर्मणा
न्यो(?)दानम् ^(५३) । आवर्हणाञ्च ^(५४) । तर्जनं चात्र ज्ञप्तिप्रथमवाचनान्तराले ^(५५) ।
निपतितस्य तृणप्रस्तारकेण ^(५६) । समुद्रे(?)द्वे)जनञ्च ^(५७) । कृततोत्कीर्त्तना-
न्तरम् ^(५८) ।

॥ [इति] प्रतिक्रियावस्तु ॥ १ ॥

(२) क्षुद्रकादिगतम् ।

निष्काश(?)नं दुःशीलस्य ^(१) । संघस्यात्र प्रगमः ^(२) । नासावेनदव्युपे-
 क्षेत ^(३) । अवसार्यत्वं नाशितस्य ^(४) । नासां मन्ये प्रणिधातृणामवसारणस्य
 प्रणिहितौ रूढिः ^(५) । अवस्तव्यता दूषितस्थाने प्रवासितस्य ^(६) । सर्वत्रोत्क्षिप्तके
 संवास्तत्वासंभोग्यत्वे ^(७) । संज्ञयात्र व्यवस्थानम् ^(८) । अधर्मपक्षस्यै(?)तिभिन्न-
 तायामितरेण ^(९) । नान्यस्य ^(१०) । नान्यत्रैत(?) प्रणिहिते ^(११) । अपाश्रयेणास्य
 वस्तव्यता सप्रेमकस्य ^(१२) । विकृतेः क्रियमाणप्रणिधिना ध्वस्तेन च निष्कास्य
 मानेन भजने भाण्डस्य छोरणम् ^(१३) । वला(?)निष्काशः(?) सः) ^(१४) ।
 अवलम्बनस्य छेदनम् ^(१५) । अपतनधर्मणा तत्रोत्पाटनम् ^(१६) । संघेन तस्य
 प्रतिसंस्करणम् ^(१७) । संप्रदास्य (?) ^(१८) । असंपत्तौ वैहारात् ^(१९) । न कलह-
 कारकं निष्कास्यमानन् (?)नं वारयेत् ^(२०) । अनिवृत्तौ कलेरुपशान्त्यै प्रयत्ना-
 दुत्क्षेपः ^(२१) ! विनिश्चयगते व्युपशमनेन ^(२२) । निःश्रिते निःश्रयः प्रयतेत ^(२३) ।
 निमित्तस्यापि कलेरुपसंहारिणोत्क्षेप्यता ^(२४) । संसृष्टविहारिणमपि भिक्षुणीभि-
 रुत्क्षेपेयुः ^(२५) । अवन्दनार्हसंवृतिमत्रोत्क्षिप्तस्य भिक्षुण्याष्(?) कुर्युः ^(२६) ।
 उद्भवोऽन्यस्य प्रणिधिः निमित्ते तदर्थाभिसन्धिनान्यप्रकृतौ ^(२७) । अरूढिरन्य-
 थात्वं परत्र ^(२८) । अनुत्थानमुत्क्षेपे ^(२९) । स्थूलं ज्ञातमहापुण्यसूत्रविनयमातृका-
 धरबहुश्रुतपक्षमनिवारणां निर्दोषनागारिकभिक्षवादिपञ्चकावस्पण्डनेऽपि प्रति-सं-
 हरणम् ^(३०) । नाक्रोश्येनावस्पण्डनम् ^(३१) । अनाशंक्यं स्वसाधारण्यम् ^(३२) ।
 अनुपसंपत्कस्यैषां प्रव्रजिते कर्तव्यता ^(३३) । न गृहिणि ^(३४) । पात्रस(?)
 स्वारूपातारं प्रति भिक्षोरभूतेन पाराजयिकेन ^(३५) । क्रोशकं परिभाषकं च
 निकुब्जयेन् ^(३६) । व्यवस्थाकरणतः ^(३७) । प्रज्ञप्त्या ^(३८) । न निकुब्जितया तस्य
 गृहान् गच्छेत् ^(३९) । नासनं परिभुञ्जीत ^(४०) । न प्रज्ञप्तान् देयधर्म(?) ^(४१) ।
 न पिण्डपातं प्रतिगृह्णीयात् ^(४२) । न धर्मं देशयेत् ^(४३) । यत् कर्म करणं
 तद्गतानां निकुब्जितत्वम् ^(४४) । अनुत्थानमस्यास्वपक्षकुलं प्रत्योत्क्षिप्तकात् ^(४५) ।
 तेत(?)नमस्य केनचित् ^(४६) । क्षमितवत्युन्मज्जनं ज्ञपनेन ^(४७) । भवत्युत्थान-
 मनुत्पन्नप्रतिच्छादचित्तस्थान्तिमातः ^(४८) । शिक्षाचरणेन ^(४९) । तल्लभायाः
 संघतः ^(५०) । कर्मणा दानम् ^(५१) । यावज्जीव[म्] ^(५२) । शुद्धिरेकस्य पुरतो
 देशनेन संघावशेषतो हीमतः ^(५३) । सूत्रधरस्य विनयस्य मातृकायाः ^(५४) ।
 ज्ञातस्य च ^(५५) । अश्रयतापत्तिव्युत्थानेन दण्डकर्मतः ^(५६) । निकायतो नामा-
 त्रापत्तेर्नाम ^(५७) । समुत्थानं गोत्रम् ^(५८) ।

॥ समाप्तं प्रतिक्रियावस्तु ॥ १० ॥

§ ११, कालाकालसम्पातवस्तु ।

(१) कालाकालसम्पातवस्तु ।

अप्रतीतत्वे संघावशेषान्तर्धानेऽन्तास्थितप्रतिच्छादचित्तस्याशक्तवृत्तायां कृतं
ने वा किं वा कीदृश्यं चेति स्मर्तुमनुपसंपत् कतोत्क्षिप्तयोश्चानुत्थानं प्रतिच्छा-
दस्य ^(१) । अष्टस्यावहारिकसंज्ञतायामापत्तेरस्यापराजयात् ^(२) । अप्रज्ञसतायां
च ^(३) । नाज्ञातत्वेन स्र(श्र?)द्वितत्वे वा ^(४) । अनभिज्ञतासंज्ञिनोऽपि ^(५) । भूम्य-
न्तरस्थितायां प्राचोऽपि ^(६) । ज्ञानवत्प्रतिच्छादे विमतिः संघावशेषत्वम् ^(७) ।
अ[]वरणस्यापि साभूति (?) या प्रतिच्छादानुत्थानस्य ^(८) । दुष्कृतमनादृत्यैः (?)
चरणोत्सर्गे ^(९) । तन्नैकाधिक्याद्या(?)चारे चात्र ^(१०) । संभवे चाप्रतिकृतौ ^(११) ।
तदवस्थत्वं प्रत्यागतावचरणभूमेः ^(१२) । शोधिते वस्तुनि सा(?)षानुष्ठानमनिर्ज्ञाने
प्रतिच्छादकालस्यासंव्ययमान(?)न्यूनत्वस्य संश्रयणम् ^(१३) । चरितव्यतायां शुद्धान्-
तिकत्वोत्तरस्य ^(१४) । चतुरो मासां(?)सान्) शुद्धान्तिकमिति ^(१५) । अपरिमात्वस्या-
प्रतिच्छादे ^(१६) । संचिन्त्य शुक्रविसृष्टिसमुत्थानपरिमाणामिति ^(१७) । यावतीष्व-
प्रायस्तावत्कीमित्रमत्रानुष्ठितैः ^(१८) । अपरिमाण इत्यनिर्ज्ञानेऽस्य संश्रयसंबहुलाः
परिमाणवत्य इति प्राभूत्ये ^(१९) । अतिरिक्तेन कालानाम् ^(२०) । प्रभृ(?)तिमत्त्वेन
नाम्नाम् ^(२१) । गुरुत्वतीव्राशयकृतत्वाभ्यामादित्वेन ^(२२) । चरतोऽपरप्राक्सम्पन्न-
प्रतिचिकीर्षोत्पत्तौ पृ[थ?]ग् दानमेकं चरणम् ^(२३) । नास्य प्रतिच्छन्नतायां
मानास्ये संभवः ^(२४) ।

॥ [इति] कालाकालसंपातवस्तु ॥ १ ॥

(२) पृच्छागतम् ।

नानन्त्येन्से(?)शेऽ)होरात्रस्य प्रतिच्छादोत्थानम् ^(१) । नाभावेऽङ्गस्योद्भा-
नायात्मचित्तानां प्रतिच्छादः ^(२) । अभावत्वममत्यपक्रान्तिवशस्य ^(३) ।
तदर्थवशतयापि कृतौ ^(४) विनार्थेन दुष्कृतम् ^(५) । प्रात्कान्ध्या(?)त् ^(६) ।
अनुत्सृष्टत्वं प्रतिच्छादचित्तस्य तत्(?)चित्तानदोर्ष(?)मापत्तेः पराजितस्या-
प्रकृतौ ^(७) ।

॥ समाप्तं कालाकालसंपातवस्तु ॥ ११ ॥

§ १२, भूम्यन्तरस्थचरणवस्तु ।

(१) भूम्यन्तरस्थचरणम् ।

पारिवासिकमानास्यचारिभ्यामभिवादनवन्दनप्रत्युत्थानांजलिसामीचीकर्मणां
प्रकृतिस्थाद् भिक्षोरस्वीकरणम् ^(१) । यस्याभ्यामकरणमितरैरपि तत्र तद्गतस्य ^(२) ।

यदपरिहाणिकातोऽन्यथाऽनेन सार्द्धमचंक्रमणम् ^(३) । नीचतरासनकत्वादिनि-
 षादः ^(४) । पश्चाच्छ्रमणात्मकतातष्(?)कुलानुपसंक्रमणम् ^(५) । अकल्पनमेकछदने
 शय्यायाः ^(६) । प्रत्राजनोपसंपादननिःश्रयदानश्रमणोद्देशोपस्थापनानामकरणम् ^(७) ।
 प्रज्ञप्तिवाचनयोश्चाप्रतीष्टिः ^(८) । कर्मकारकभिक्षुण्यववादकसंघवैश्वासिकस-
 म्मतेः ^(९) । अव्यापारण(णं) प्राक्सम्मतेनापि ^(१०) । अनववदनञ्च भिक्षुणी-
 नाम् ^(११) । अनुद्देशः पोषधे प्रतिमोक्षस्य सत्यन्यत्रोद्देशरि ^(१२) । अचोदनं विपत्त्या
 भिक्षोः ^(१३) । अनपसारितस्य संघात् ^(१४) । अकरणं सवचनीयतासकील-
 त्वयोः ^(१५) । अस्थापनमववादपोषधप्रवारणाज्ञप्तिवाचनानाम् ^(१६) । असंप्रयोगो-
 ऽनेन ^(१७) । वर्जनं कृतदण्डनिमित्तस्य ^(१८) । अन्यस्य चापराधस्य ^(१९) । नापरा-
 ध्यता सब्रह्मचारिषु ^(२०) । व्रतस्य (?) निःसारः प्रवर्तितो भवतीति मनसि
 करणम् ^(२१) । काल्यमुत्थाय द्वारमोक्षो दीपस्थालकोद्वरणविहारसेकसंमार्गसुकुमारि-
 गोमयकार्प्यानुप्रदानानि ^(२२) । धावनं प्रस्त्रावोच्चारकुट्याः ^(२३) । पोच्च(?)प्रौष्ठ)-
 नमृतकालानुरूपपानीयोपस्थापनम् ^(२४) । प्रणाडिकामुखानां धावनम् ^(२५) ।
 आसनप्रज्ञापनम् ^(२६) । कालं ज्ञात्वा धूपतत्कटच्छुकयोरुपस्थापनम् ^(२७) ।
 प्रतिबलता चेच्छास्तुर्गुणासंकीर्तनम् ^(२८) । न चेद् भाषणकाध्येषणम् ^(२९) ।
 उप[र्]न्वाहते गण्डीदानम् ^(३०) । घर्मश्चेद् भिक्षूणां वीजनम् ^(३१) । अन्त्यत्वमस्य
 सर्वोपसंपन्नानाम् ^(३२) । कृते भक्तकृत्ये शयनासनस्य छन्ने गोपनम् ^(३३) । पात्रा-
 धिष्ठानछोरणम् ^(३४) । कालं ज्ञात्वा स्तूपानां संमार्जनम् ^(३५) । सुकुमारिगोमय-
 कार्प्यनुप्रदानम् ^(३६) । सामग्रीवेलायां प्रज्ञपनाद्या(?)गुणगतात् ^(३७) । प्रतिबलता
 चेद् दिवसारोचनम् ^(३८) । न चेदन्यस्य भिक्षोरध्येषणम् ^(३९) । पादशोचनं भिक्षूणां
 चैकालिकं कालानुरूपेणाम्बुना ^(४०) । अक्षणञ्चानिच्छायां स्नेहोपसंहारः ^(४१) ।
 विहारेऽस्य प्रत्यन्तेऽर्हत्वम् ^(४२) । अर्हत्वं सर्वत्र लाभे ^(४३) । प्रतिजाग्रियात् कुशल-
 पक्षे ^(४४) । तद्वदत्र तत्प्रभावैषीयशिक्षाचरणानाम् ^(४५) । असंघे च ^(४६) । परि-
 च्छिन्नेषु च तदाश्रमपदोपगेभ्यः ^(४७) । न बहुतां परिहरेत् ^(४८) । स स्थविर-
 प्रातिमोक्षतायै प्रयतेत् ^(४९) । न यत्र्यान्ये त्रिःप्रभृतयः सर्वथा तदाख्यचरणा-
 स्तत्र तच्चरेत् ^(५०) । नान्यत्र प्रथमावरणेणा(?)नुद्गमयेत् (?) ^(५१) । वत्स्यद्
 वृत्तमारोचयेताम् ^(५२) । संनिपाते संघस्य ^(५३) । प्रत्यहं न चेच्चिरं चरितव्य-
 त्वम् ^(५४) । अत्र त्रिचतुरैः ^(५५) । नैवानेनार्थेनावस्पण्डयेत् ^(५६) । कलहकारका-
 गमनञ्च श्रुत्वा भयश्चेदतः प्रतिनि[ः]सृजेतां संघसन्निधौ पुद्गले वा ^(५७) ।
 अपगतौ भीतेरादानं तत्रैव ^(५८) ।

॥ [इति] भूम्यन्तरस्थचरणवस्तु ॥ १ ॥

(२) पृच्छागतम् ।

छेदस्तदहोरात्रस्य प्रकृतित्येन सार्धमेकछदने प[रि]वासिकमानास्यचारिणोः शय्यायां बहिः[ः]सीम्नि च ^(११) । अनारोचने च ^(१२) । नासन्निधौ तत्सीम्नि श्राव्याणामस्योत्थानं निर्दोषं तदहरागतौ सीमान्तरे गमनम् ^(१३) । न प[रि]वासिकेन सार्धमेकछदने पारिवासिकः शयीत ^(१४) । न तीर्थ्युपनिवासस्थस्य तेन सार्धमत्र दोषः ^(१५) ।

॥ [इति] भूम्यन्तरस्थचरणवस्तुपृच्छा ॥ १२ ॥

§ १३. पारिकर्मवस्तु ।

नाप्रासिद्धिकस्य मूलत्वम् ^(१) । अरूढिरवसितप्रवारणोक्तौ प्रवारणास्थापनस्य ^(२) । तथा ग्लानकर्तृकतायाम् ^(३) । दूतेनापि ^(४) । ग्लानगतायाश्च ^(५) । नैतत् प्रतीच्छेयुः ^(६) । आगमय त्वमायुष्म(?)ग्लानस्त्वमप्रयोज्यम् (?) इत्यायुस्म(?)भूतेति ग्लानोऽसावननुज्या इति प्रतिवेदयेयुः ^(७) । अनवगतस्वरूपतायां कृतस्य कर्तृत्वा चोदनस्य ^(८) । शिष्टेऽपि नाकाले प्रवर्तेत ^(९) । नानुपस्थास्य स्मृतिसंप्रजन्ये ^(१०) । नानेकान्ते ^(११) । नाकारितावकाशे ^(१२) । तत्त्वं प्रवारणस्य ^(१३) । अस्मृतौ स्मरणम् ^(१४) । अकरणेभ्यः वचनीयतामस्य कुर्यात् ^(१५) । सवचनीयं त्वायुष्मन् करोमि न त्वं योऽस्मदादावासादनवलोक्य प्रक्रमितच्यमस्ति मे आयुष्मति प्रणिहितं वचनायेति ^(१६) । आगच्छत्येव दमनथमन(?) चोद्यताम् ^(१७) । आलपनादेरस्यनुविनिवर्तनम् ^(१८) । तथापि पोषधस्थापनम् ^(१९) । ततोऽपि प्रवारणायाः ^(२०) । कारणमस्य त्र(?)स्थापकैः स्थापितस्य तेन सार्धमुपसारणम् ^(२१) । कृतत्वेऽवकाशस्यामृदुत्वं चेत् सकीलकरणम् ^(२२) । वक्ष्याम्यत्रामुत्र वा वसेऽमुत्र वा वस्तुनि यत्र चेष्टमित्यारोप्य चाम(प?)त्तिं दर्शयित्वापराधमुत्सृजनेन ^(२३) । शीलदृष्ट्या चाराजीव वियत्या सर्वस्यास्य चोदनादेः क्रियायां रूढिः समूलकम् ^(२४) । न दुर्द(?)लेन कुर्यात् ^(२५) । अकरणमत्र वस्तुनः सत्यत्वम् ^(२६) । क्रियानिमित्तानां परसंलापस्य सानुश्रावणस्येति त्रिविधं श्रुतम् ^(२७) । अमूलत्वमश्रुतस्य ^(२८) । कामोऽनेकत्वे ज्ञातुश्चोदनादौ ^(२९) । नाप्रवारणे तत्स्थापनम् ^(३०) । नापोषधे तस्य न न कृतौ कृतत्वे वा स्त्रीत्वे स्थापकस्यै[क?]तरस्य पुंस्त्वे स्थापितत्वं स्थापितता ^(३१) । न नष्टप्रकृतिना ^(३२) । नाशीलैक्येन ^(३३) । नानयोः ^(३४) ।

॥ [इति] पारिकर्मण(?)वस्तुपृच्छा ॥ १३ ॥

§ १४. कर्मभेदवस्तु ।

(१) कर्मभेदः ।

न नानात्वाय संघस्य प्रभा(१भ)विष्णुमकामं चोदयेदुन्मोटयेद् वा चोद-

यत्वम् ^(१) । न यत्र प्रतिविरोधस्तेन सार्धमभिनमने समासीत ^(२) । द्वित्रासनान्तरिमन्यत्र ^(३) । एवमितरस्तेन ^(४) । अन्तरितस्यानयोर्विहारस्य देयत्वं ग्राह्यता च ^(५) । धर्मे विनये चैतद्वतामधर्मे चेदभिनिवेशो ज्ञात्वा संघसामग्रीन् विद्यते ^(६) । तस्मान्न तदन्यानां संभूय कृतौ कर्मणो रूढिन्न परस्परेणाव्यग्रत्वम् ^(७) । कलिपरायणत्व एषा तद्विपक्षस्य चावन्द्यत्वमिदं धर्मभिः ^(८) । प्रत्युत्थानासनोपनिमन्त्रणासंलपनालपनसंमोदनव्यवलीकनालोकनानामप्यकरणम् ^(९) । लूहशयनासनानुप्रदानं हस्तसंव्यवहारकेन(१०) ^(१०) । वचनेनान्यत्र सख्यतमित्यपरम् ^(११) । प्रत्यन्ते विहारस्य ^(१२) । मृद्धद्वा(?) वयमिति वदत्सु यूथ(?)वय)मपि श्रमणाः शाक्यपुत्रीयाः स्म इत्यात्मानं प्रतिजानीध्वे ^(१३) । येषां चेदं वृत्तमियं वार्ता कारुणिको वः शास्ता येनैतदनुज्ञातमेतदपि वो न प्रापद्यत इति प्रतिवदेयुरन्यत्र ^(१४) । न भिक्षुण्यासनमोक्षं हापयेत् ^(१५) । ददीतोपासकपिण्डपातम् ^(१६) । नापसारितानामेषां सामग्र्यस्य विना सामग्रीलाभेनोत्थापनम् ^(१७) । न विना पोषधेन प्रकृतिस्थताप्राप्तिः ^(१८) । दत्वपिनं (?) कुर्युः ^(१९) । कर्मणैतत् ^(२०) । पूर्वं च ^(२१) । कल्पते सामग्रीमङ्गलार्थमापदि पोषधः ^(२२) । तस्यैव चात्र कालस्य निमित्तत्वम् ^(२३) ।

॥ [इति] कर्मभेदवस्तु ॥

(२) पृच्छागतः ।

कर्मणः कृतावधर्मवादिभिरन्तःसीम्नि पृथक् तद्भेदोऽतद्व(?)चित्तेन ^(१) । रूढिरस्मिन् प्रतिस्वं कर्मणः ^(२) । नास्वपक्षं प्रति ^(३) । धर्मवादि कृतता संघस्य कृतत्वम् ^(४) । स्थलस्यैत्र सन्नि (?) चेद् भिक्षुणीनामचोद्यत्वम् ^(५) । व्यग्रत्वमेषां धर्मपक्षैः ^(६) । ध्वंसोऽनुविधौ तत्त्वस्य ^(७) । नैनं कुर्यात् ^(८) । अचोद्यत्वं पक्षापरपक्षव्यवस्थितस्य भिक्षुणीसंघस्य ^(९) । नैवं भिन्नस्य ^(१०) । समग्र्य(?)याचमानानां नियोज्यत्वम् ^(११) । धर्मवादिनि गामित्वं वार्षिकस्य ^(१२) । उभयसन्निपाते चाविभज्याप्रतिपाति(?)दि)तस्य संघे वैभाज्यस्य ^(१३) । संघपरिमाणता चेत् तत्र तेषाम् ^(१४) । जनता चेति रे(?)षाम् ^(१५) । तत्तदा यदीयस्योत् (?) संघे प्रतिपादनं द्वयोश्चेदुभयत्र ^(१६) । पुद्गलसो(?)शो)ऽत्रांशित्वं न संघशः ^(१७) ।

॥ [इति] कर्मभेदवस्तुगते पृच्छा माणविके ॥ १४ ॥

§ १५. चक्रभेदवस्तु ।

ज्ञपन्तो वा पृथग्भावस्य धर्मात् संघभेदः ^(१) । शलाकाग्रहणतो वानेनार्थेन ^(२) । अरूढिरस्यासंघपरिमाणत्वे भिद्यमानानामसत्त्वे चान्येषामन्तःसीम्नि संघपरिमाना(?)णा)नामधर्मधर्मयोः तथात्वेन प्रत्यवगतावानन्तर्यम् ^(३) । धर्मसंज्ञिनोऽपि भेदे ^(४) ।

॥ [इति] चक्रभेदवस्तु ॥ १५ ॥

§ १६. अधिकरणवस्तु ।

(१) अधिकरणम् ।

चत्वारि संक्षो(१घो)पकरणानि ^(१) । पदार्थतथात्वे विप्रतिपत्तिर्वर्जनं सापत्तिका सामग्र्यदानं कर्मणि ^(२) । प्रथमनिमित्तस्यैकोतीकरणेन व्युपशमनम् ^(३) । अनेन च शुद्धिदाने च द्वितीयनिमित्तस्य ^(४) । तृतीयनिमित्तस्य प्रतिकरणे निवारण-नियुक्तत्वादानेन च ^(५) । दापनेनान्त्यस्य ^(६) । सम्भै(१?) स्वयमशक्तौ विवदित्रोः संप्रतिपादनम् ^(७) । भिक्षुभिरभिरुचितैः ^(८) । तयोरेकतः स्थलस्थानारोचनम् ^(९) । सम्मतिरेषां संघेन सापत्तिकानाम् ^(१०) । अनुत्(१त)द्योजिनष्कलहेऽत्र संमन्तव्य-ता ^(११) । लज्जिनः शिक्षाकामस्य ^(१२) । सुविनिश्चितस्य विनये ^(१३) । कुशलस्याधिकर-णवृत्तेऽध्याचारे च ^(१४) । विनिविष्टस्य ^(१५) । धीरस्यासंरब्धव्यं प्रस्थानस्य ^(१६) । समस्य ^(१७) । अवगन्तुः ^(१८) । प्रत्यायकस्य ^(१९) । विदुषः ^(२०) । अनुपशमने तैः ^(२१) । संघे निक्षेपः ^(२२) । असक्तौ तेन व्यूढानां संमतिः ^(२३) । अनूनानां संघपरिमाणात् ^(२४) । समन्त(१)त्वं वर्गस्य स्वतोऽसक्तौ व्यूढकेषु ^(२५) । अक्रि(१कृ)तावुत्तरस्यासक्तौ यत आदानतत्रनिक्षेपः ^(२६) । प्रत्यागते मूलसंघे नाधिकरणसंचारकसंमतिः ^(२७) । तेन सत्यविरे संप्रातिमोक्षेऽन्यत्र संघ उपनि-क्षेपः ^(२८) । त्रिमास्यात् कालस्य दानं वृत्तारोचनपूर्वकम् ^(२९) । य(१अ)स्यैतत् ^(३०) । प्रत्यर्पिते तेन सूत्रधरविनयधरमातृकाधरेषु ^(३१) । षण्मास्याः ^(३२) । तैः प्रभाविते स्थविरे अपर्यन्तस्य ^(३३) । वर्जयेदसौ ततः स्वीकरणं कस्यचित् ^(३४) । ओषाडुकदन्तकाष्ठात् ^(३५) । एकासननिषदनैकचक्रमणालापसंलापाश्च ^(३६) । अनुप(१)धूत इदं वदेत् तेषां च आयुष्मन्त अलाभानालाभादुर्लभो न सुलभा ये यूयं [स्वा]ख्याते धर्मविनये प्रव्रज्य कलहजाता विहरत भण्डनजाता विगृहीता विवादमापन्नामायुष्मन्तः कलहो मा विग्रहो मा विवादः । नास्ति द्वयोर्युध्यतो जयः । एकस्य जय एकस्य पराजयः । नास्ति द्वयोर्धावतो जयः । एकस्य जय एकस्य पराजय इति ^(३७) । बहुतरमतेन संस्थापनमित्यपरः संप्रतिपादनप्रकारः ^(३८) । धर्मविनिश्चितावश्यसंभवो न वृत्तिविनिश्चितौ ^(३९) । विवदितृगतत्वात् तद्ग-तायाः प्रत्यवगतेः ^(४०) । खरमर्थिप्रत्यर्थिकैर्गृहीतत्वे प्रगाढं च व्याह(१)त्वे तेषां भेदाशंकितायामस्य संस्रयणम् ^(४१) । असंवरणकरणीये(१य)त्वेऽर्थस्य ^(४२) । परिक्षिप्तेषु स्थविरपर्यन्तेषु ^(४३) । मूलसंघेन ^(४४) । शलाकाग्रहणेनात्र मतस्य गृहीतव्यता ^(४५) । शलाकाचारकसंमतिः ^(४६) । शलाकानां तेनोपस्थापनं द्विप्रकाराणाम् ^(४७) । अजिह्वावङ्काकुटिलसुवर्णसुगन्धस्पर्शवस्त्रे धर्मशला[का]-खिह रस(१) विपर्ययः ^(४८) । सन्निपातायारोचनं “संघे सर्वैः सन्निपति[त]व्यं

शलाकाश्चारयिष्यामि” इति ^(५३) । तथा चेदधर्मशलाकाधिक्यसंपत्तिं मन्येत न छन्दानुप्रदानेन सामग्र्ये(?म्) चारयेत् ^(५४) । दक्षिणेन पाणिना धर्मशलाकानां चारणकाले ग्रहणं वामेनेतरासाम् ^(५५) । प्रतिच्छाद्यैनाश्(?म्) पूर्वाः प्रकाशि-
 (?शी)कृत्योपयाचनम् । स्थविरेण धर्मशलाका अजिह्वा अवंका अकुटिल[र] सु[व]र्णा सुगन्धा सुखसंस्पर्शा गृहाणेति द्वयोर्वाचोरितरां मृगय तेन प्रय-
 च्छेत् ^(५६) । यथा धर्मोद्भवं मन्येत तथा चारयेच्छन्नं वावृतं वा ^(५७) । “आयुस्म(?ष्म)न्, उपाध्यायेन ते धर्मशलाका गृहीता आचार्येण समानो-
 पाध्यायेन समानाचार्येण । आल[प्त]केन न संलप्तकेन संस्तुतकेन सप्रेमकेन त्वमपि धर्मशलाकां गृहाण । मा ते एतैः सार्धं विरुक्षणं भविष्यति” इति वा कर्णमूले तन्तुनायम् ^(५८) । नाप्तधर्मशलाकां गृह्णीयात् ^(५९) । नापृष्ट्वा सूत्रधर-
 विनयधरमातृक[र]धरान् ^(६०) । न भेदोद्भवश्चान्त्या नाधर्म्मस्य न जानन्नयो भविष्यत्ताम् ^(६१) । समत्वे महाश्रा[व]कमुद्देश्यैकधर्मशलाकाग्रहणम् ^(६२) । नाध-
 र्मेणाप्येवमुपशान्तं खोटयेत् ^(६३) । निरवद्यचोदनशुद्धिदानम् ^(६४) । चतुर्धा तच्चोद-
 नावस्तुमन्यानुष्ठानवशात् प्रतिकृत्यनपेक्षणादुन्मत्तकृतेन च ^(६५) । त्रिष्वाद्येषु स्मृतिविनयदानम् ^(६६) । अमूढविनयस्यान्ते ^(६७) । त्रयः सापत्तिकत्वात् संक्षोभाः ^(६८) । निर्विक्रियसविक्रियश्च द्विप्रकारः प्रादेशिकः सकलसंघगतश्च ^(६९) । पक्षापरपक्षव्यवस्थानेन ^(७०) । प्रथमतः प्रतिकरणं प्रतिज्ञाकारकः ^(७१) । संमुख-
 विनयो द्वितीयस्मात् ^(७२) । तृतीयस्मात् तृणप्रस्तारकः ^(७३) । बहूनामर्थेऽत्रासंधे देश्यानामेकेन प्रतिकरणम् ^(७४) । सह चानेकासाम् ^(७५) । यामिति चो(?लिङ्ग)नतो ज्ञानोद्भासनेन ^(७६) । पक्षान्तरे च समेते ^(७७) । नाप्रतिज्ञातस्य वृथा वा प्रति-
 देशनाथारूढिः ^(७८) । कल्पते सद्येन चोद्यत्वम् ^(७९) । तथा चोदकत्वम् ^(८०) । अनियमोऽत्र संख्याविशेषाणाम् ^(८१) । संवृतत्वं कायवाग्भ्यां पिटकानां वेत्तृत्वम-
 दीयत्वम् ^(८२) । विपर्ययतो धर्मविनयतद्विपर्ययाणां संघमध्ये संचिन्त्येति त्रिकान्वितं चोदकमाह(?द्वि)धेरन् ^(८३) । उन्मोटनदुःशीलविपर्य[य]दीपिनोः ^(८४) । संज्ञपनमवे(? संज्ञपनमरे(?))न्तः पिटकानां धारयितुरनेवंविधस्य समनुयुञ्जीर-
 न्नेन भावः प्रतिबोधाय स्थानस्थापनेन ^(८५) । कालदेश्यापथानुष्ठानानि स्थानम् ^(८६) । अरूढिस्थानान्तरसंचारे कालप्यो(स्यो?)पसंपत्तौ च चोदनस्य ^(८७) । प्रतिज्ञानं चोदितेन निष्ठा दृष्टसत्यत्वे प्रकृष्टतरत्वे च गुणतोऽन्यस्य चतुःप्रमाणीकरणं गृहिणोऽपि ^(८८) । संवादनं सात्य(?त्वे) ^(८९) । न संदिग्धतायापत्तौ ज्ञातत्वम् ^(९०) । प्रतिज्ञानवदतो निश्चयः ^(९१) । अप्रत्यवगतिरवज्ञानम् ^(९२) । प्रतिज्ञापय संघेऽवजानता निर्धारणनियोगदानम् ^(९३) । तत्स्वभावैषतत(?पित)त्वादस्य तत्प्रभावैषि(?पी)य-
 त्वम् ^(९४) । प्रणिधिकर्मरूपेणास्य के(कै?)श्चिदाज्ञातम् ^(९५) । असाधु तन् (?त्) सूत्र-

विरोधात् ^{१३३} । अनिष्टेष्वव्युपशमथे(? मर्थे) नापवर्गाकरणस्य ^{१३४} । तर्जनीयादीना-
मेतच्चेनाव्यवस्थापनात् ^{१३५} । प्रतिपतो(?) ऽस्यैतदवज्ञानमिति च प्रत्यवगतावदर्श-
कत्वप्रतीतायाजातत्व(?) भावात् ^{१३६} । न व्युपशमार्थमौत्सुक्यं नापघेर्न् ^{१३७} ।

॥ [इति] अधिकरणवस्तु ॥ १ ॥

(२) पृच्छागतम् ।

सर्वशमथानां कृत्याधिकरणेऽवतारः ^{१३८} । नानर्हस्य पूरणे संघव्यवहृतौ
सभ्यत्वम् ^{१३९} । सोपसंपत्कानामैतरे(?) मेतैर(?) धिकारः ^{१४०} । अर्हत्वं पुंसां
स्त्रैणे ^{१४१} । व्युपशान्तत्वं च्युतौ जीवितादुपसंपदो वा ^{१४२} । वर्ज(?) तापत्ता-
वान्यपक्ष्यता (?) त्वात् ^{१४३} । प्रक्रान्तावन्येन दीर्घरोगजातस्य स्पृष्टौ वा ^{१४४} ।
अर्थादायिनोऽभियुक्तस्य वा ^{१४५} ।

॥ [इति] अधिकरणवस्तुपृच्छा ॥ २ ॥

॥ समाप्तश्चाधिकरणवस्तु ॥ १६ ॥

§ १७. शयनासनवस्तु ।

(१) शयनासनवस्तु ।

(१) वन्द्याः ।

परः प्रातिमोक्षसंवरेण प्रव्रजितस्य वन्द्यः ^{१४६} । समानश्च वृद्धः ^{१४७} । अनन्य-
व्यंजनः ^{१४८} । पुमांश्चाहीन[ः] स्त्रियाः (?) यः ^{१४९} । भूम्यन्तरस्थध्वस्तभिक्षुणी-
दूषकाधर्मपक्ष्य नानासंवासिकानन्तर्यच्छयितसमापन्नव्यग्रान्यचित्तपृष्ठाभियुखा-
न्तर्गृहभक्ताग्रस्थवर्जम् ^{१५०} । आगारिकस्य प्रव्रजितः ^{१५१} । बुद्धः सर्वस्य ^{१५२} ।

(२) विहारकरणम् ।

कुर्वीत विहारम् ^{१५३} । एकस्य गन्धकुटेर्मध्ये पक्षस्य कर्तव्यता ^{१५४} । तदभिमुखं
द्वारकोष्ठकस्य ^{१५५} । चतुरस्रस्य साधुत्वम् ^{१५६} । त्रिशालस्य च ^{१५७} । प्रति-
गृहीत ^{१५८} । वसेद् विहारे ^{१५९} । अनुजानीयुरन्येषां सांघिके वस्तुनि संघाय
पुद्गलाय वा भिक्षवे वासवस्तुकरणम् ^{१६०} । संश्रे(?)द् दानपतिरनुज्ञातेन ^{१६१} ।
कल्पन्ते प्रतिक्रमणकबहिरन्तर्वा नगरस्य ^{१६२} । व्यवध्यर्थ(?) भित्तिकरणेन
स्वरूपे संरागप्रत्ययं विहन्युः ^{१६३} । अंजलिपूरणिकया पायनेन मातृग्राममनु-
गृहीत नाच्छिन्नधारदानेन ^{१६४} । अर्हस्तु कालत्वेऽन्तर्वर्षमागतो लाभे ^{१६५} ।
बहुतरत्वं वर्षाकालस्य तल्लाभकालः ^{१६६} । न कर्मण्यलाभो भोक्ता ^{१६७} । देयत्व-
मप्राप्तवल्लाभे भक्तस्य ^{१६८} । नान्ये लाभे सन्निपत् (?) ^{१६९} । निर्दोषमतदर्थं गतस्य
वेलाप्राप्तौ विहारान्तरे भोजनम् ^{१७०} । दुर्भ(?) क्षे चानन्तस्य स्त्रे ^{१७१} । अतिरि-
क्ततायां भिक्षु[ः] मात्रार्थाद् ग्रहणन्न विहारमव्युपेर्न् (?) ^{१७२} । दानपतेः प्रति-

संस्करणायोत्सारणम् ^(१०) । असंपत्तौ सांघिकस्य यावच्छक्तिविनियोगः ^(११) ।
 स्वयञ्च प्रतिसंस्करणम् ^(१२) । लाभग्राहिणो विहारस्य सम्मार्जनम् ^(१३) । न
 प्रसादलाभस्य वैहारत्वम् ^(१४) । बद्धा द्वारं विहारात् प्रवरे(से)युः ^(१५) । पालञ्च
 स्थापयित्वा ^(१६) । पिण्डकस्यासत्त्वोऽस्मै दाना(न)म् ^(१७) । नानिर्याय चौरतत्र-
 त्वाभावं सद्धारमनुप्रयच्छेत् ^(१८) । दर्शनमतिरुक्षशरणपृष्ठं मा त्वं ज्वरित इति
 संज्ञया ख्यापनमित्यत्रोपायः ^(१९) । निवासानामपितृमात्रादेः प्रत्यभिज्ञाने ^(२०) ।
 नाप्रत्यभिज्ञाताय सभयताया(यां) द्वारं द्यूः ^(२१) । धारयेदारण्यककुक्कुरम् ^(२२) ।
 उत्थायैवासौ काल्यमवलोकयेद् विहारं चैत्याङ्गनं च ^(२३) । उच्चारश्चेत् तत्कृतः
 छोरयेत् प्रस्त्रावश्चेदुद्धषेन्नखरिकाभिलिखितं चेत् समं कुर्यात् ^(२४) । मण्डलकमेषां
 स्थानेषु ^(२५) । पात्रशेषस्यास्मै दाने(न)म् ^(२६) । बहिश्चैत्यविहारोपविचारतः ^(२७) ।
 यथेष्टमीर्यापथा उद्देशदाने ^(२८) ।

(३) सामीच्यादि ।

धातुसाम्यं पृष्ठा सामीचीकरणपूर्वकं नवकस्य ग्रहणायेर्य[]पथभजणं
 (नं) ^(२९) । बद्धक्रतोः ^(३०) । अनवनतकायचित्तस्य ^(३१) । रि(क्र)जोः ^(३२) ।
 चक्रम्यमाणे पदपरिहाणिका चक्रम्यस्य ^(३३) । स्थानस्य तिष्ठति ^(३४) । निषण्णे
 निपन्ने च निषादस्य ^(३५) । नीचतरासने ^(३६) । उक्ते नवकस्य ^(३७) । उक्ते दु (?)
 किकयानुक्ते ^(३८) । बहुत्वे ग्राह्यस्यावलोकनम् ^(३९) । मुक्त्वो(क्त्वा)श्रमणोपविचारं
 स्वाध्यायनम् ^(४०) । दर्शनोपविचारे स्थित्वा ^(४१) । अववादमेकान्ते प्रक्रम्य संवा-
 दयेत् ^(४२) । सुस्वाध्यायितं सुपरिमृष्टं निःसंदिग्धं कृत्वोद्देश(?)धारणं च ^(४३) ।

(४) भक्तोद्देशकादिसम्मतिः ।

संमन्येरन् विहारभक्तौ(?)द्देशकयवागूखाद्यकफलभाजकम् ^(४४) । अवरमा-
 त्रकस्य ^(४५) । शिष्टमन्येह(?)श्चर्यं तदारुयम् ^(४६) । भाण्डगोपकम् ^(४७) । वर्षा-
 शाब्दाः कठिनस्य चीवराणां भाजकञ्च ^(४८) । उपधिवारिकप्रेषकौ ^(४९) । भाजन-
 वारिकम् ^(५०) । चारणेऽस्यैषां व्यापारो भुक्ते च गोपने ^(५१) । पानीयवारिकम् ^(५२) ।
 प्रासादकवारिकम् ^(५३) । अवलोक्य तेनाच्छटाशब्दकरणपूर्वकमुं संस्था(?)
 भजमानानां प्रव्रजितानाम् ^(५४) । संस्थायां विनियोजनम् ^(५५) । तद्यथा अन्य-
 शब्दतया भोजने सुसंवृततया सुप्रतिच्छन्नतया चैत्यवन्दने यथावृद्धिकया च ^(५६) ।
 परिषण्डाधा(?)वारिकम् ^(५७) । तत्प्रथ[म]तो भुक्त्वा वंस(?)मादाय काक-
 चटकपार[]वतादीनां भुञ्जनेषु तेन वारणम् ^(५८) । शयनासनवारिकम् ^(५९) ।
 मुण्डशयनासनवारिकम् ^(६०) । लोकप्रवेशसकल्पिकतयोः भोजने ^(६१) ।
 छण्डिक (?) वारिकम् ^(६२) ।

॥ [इति] शयनासनवस्तु ॥ १ ॥

(२) पश्चिमशयनासनवस्तु ।

(१) वन्दनम् ।

सप्रणामां वच[न]मन्धकारवन्दनस्थाने निश्चारयेत् ^(१) । लोपचारप्राप्तप्रसृतोऽन्यस्य वन्दनेन वन्देत् ^(२) । कृतत्वमस्य ब्राह्म्यां सामीच्यम् ^(३) । न सान्तरस्य सामीचिं कुर्यात् ^(४) । न वन्दमानं नारोग्ययेत् ^(५) । नावन्धत्वमतीताया[त]तत्प्रत्ययाः ^(६) । न पलिगुधं वन्देत् ^(७) । न पलिगुध(धं) चरेत् ^(८) । नैनां स्त्रीकुर्वीत ^(९) । न पलिगुधम्(?) ^(१०) । द्वयं पलिगोधो भक्ष्यमाणेन वा दन्तकाष्ठादशुचिना वा तद्भूमिपरिकर्मणात् ^(११) । पलिगोधतद(?)त्र नाश्र्यमेकचीवरता चदे(चैद)वन्दने पञ्चमण्डलकेन जंघप्रपीडनिकया च ^(१२) । न क्षद्रन्तं जीवेद्य(?) भिवन्देद्दु(?) तो)त्सृज्यान्त्यावयसमागारिकां च ^(१३) । नवकमेनमारोग्ययेत् ^(१४) । वन्देद्(?) त) वृद्धम् ^(१५) ।

(२) नामगोत्राग्रहणम् ।

क्षुत्वा च ^(१) । नायुष्मन् नामगोत्रवादेन तथागतं समुदाचरेत् ^(२) । नास्य निरू(?)रु)पपदं नाम गोत्रं वा गृहीयात् ^(३) । न वृद्धस्य ^(४) । प्रतिरूपमत्र स्थविरायुष्मतोरुपपदत्वम् ^(५) । न पूर्वत्र ^(६) ।

(३) नवकर्म ।

गमनागमनसंपन्नवस्तुनि नवकर्मिको विहारं प्रति स्थापयेत् ^(१) । वृक्षवापीचक्रमैः ^(२) । उपविचारेण ^(३) । अव्याकीर्णविलापशब्दनिर्घोषे ^(४) । कारणमनुज्ञाते दात्राविहारकरणार्थाद्(?) वस्तुनस्तत्करणभाण्डस्य ^(५) । लयनस्यास्य स्थापनाय दानम् ^(६) । क्रयस्तदुपयोज्यस्य तैलादेः मात्रया ^(७) । भोजनं नवकर्म(?) मिं)केण तादृशस्य यादृश्यं यवने ^(८) । निर्विहारस्य तस्य स्थानस्य ^(९) । प्रग्रहणं स्नेहलाभस्य ^(१०) । सामन्तकविहारे पञ्चपुरत्वं विहारेषु पर्यन्तः ^(११) । त्रिपुरत्वं भिक्षुणीनाम् ^(१२) । अतिरेचनं गन्धकुटिवाताग्रपोतिकयोः पुरद्वयेन ^(१३) । निरवद्यमेषां पुरोजित्वे भरस्य पुरोद्वेष्टनम् ^(१४) । प्रारब्धस्य च बृहत्तो(?) तो)ऽल्पस्य वा करणार्थं भञ्जनम् ^(१५) । बृहत्त्वार्थं स्तूपप्रतिमयोः ^(१६) । सी(?) शी)र्णतानिमित्तं तुल्ययोरपि निष्ठितयोश्च ^(१७) । प्रदेशस्य च प्रति संस्करणार्थम् ^(१८) । अवतारणं च कत्रादीनाम् ^(१९) । अन्यारोपना(?)ण)यापि ^(२०) । नैतदर्थमनुष्ठापिता नयेत् ^(२१) । जातकादिचित्रबुद्धवचनलेखयोश्च ^(२२) । भंग्यस्यैष विशेषस्य क्रियायै ^(२३) । करणमकृतावारभ्यान्येन शेषस्य ^(२४) । देयत्वमर्धोत्थिते संघार्थश्चेदुत्थानकस्य ^(२५) । पश्चाद्भक्तं तद्दाने कालो हेमन्तश्चेद् ग्रीष्मश्चेति पूर्वभक्तम् ^(२६) । भक्तकरणीयकालस्य शेषणम् ^(२७) ।

(४) यात्राप्रवर्तनम् ।

नासज्जीभूय ततो यत्रायां प्रवर्त्तत ^(३३) । प्रक्षालितं(?) हस्तपाच्चं तदन्तः ^(३३) ।
पुरोभक्तिकमुत्थानकारकः समादापयेत् ^(३३) । पश्च[रि]ङ्गुक्ते पानकहस्तपादा-
भ्यंगम् ^(३३) ।

(५) द्वारादिकरणम् ।

नयनानां द्वारकरणम् ^(३३) । कवाटदानम् ^(३३) । आयामकटकचर्मखण्डि-
कयोः ^(३५) । वातायनकरणम् ^(३६) । मध्येबहिःसंवृतस्याभ्यन्तरे विशालस्य
समुद्राकृतेः ^(३७) । जालिकादानम् ^(३७) । कवाटिकायाश्चक्रिकाघटिकाशू(?) सू-
चीनाम् ^(३७) । अजपादकदण्डधारणम् ^(३७) । अरामथैन(?) वाननम् ^(३७) । करणं
प्रासादस्य व्य(?)यनाग्रतः ^(३७) । सप्ताष्टेष्टकास्तरदानम् ^(३७) । तदुपरिन्यास-
पट्टस्य ^(३७) । तस्य स्तंभपंक्तेः ^(३७) । तेषां त्रिकटपत्राणाम् ^(३७) । तेषां सिकानाम् ^(३७) ।
तासां धरणीनाम् ^(३७) । तासां पट्टानाम् ^(३७) । तेषामिष्टकास्तरस्य ^(३७) । तस्य
क्षोदकस्य ^(३७) । अप्रपातार्थं वेदिक[रि]करणम् ^(३७) । अकम्पनायामस्यामवसंग-
दानम् ^(३७) । लोहकीलकैरस्य संपर्वणम् ^(३७) । सोपानस्यातिरोहार्थं करणम् ^(३७) ।
अधःशैलमयस्य ^(३७) । मृन्म(?) ण्म)यस्य ^(३७) । मध्ये ^(३७) । उपरि दारुमयस्य ^(३७) ।
अधिरोहेन्निःश्रयण्या ^(३७) । दारुवंसं(?) श)रज्जुमय्यामपि ^(३७) । इष्टकास्तरण-
पुष्करिणिकायां द्वाराकोष्ठके चाकर्दमीभावाय दानम् ^(३७) । तदुपरि क्षोदकस्य ^(३७) ।
सुधायास्तस्य ^(३७) । अभावे काष्ठपट्टस्य पदत्राणार्थम् ^(३७) । अन्तरेऽन्तरे वेष्ट-
कायाः ^(३७) । चैत्येऽप्येतत् ^(३७) । कृतत्वमस्याव्याममात्रे कृततायाम् ^(३७) ।

(६) सिंहासनादिकरणम् ।

सिंहा[स]नस्य करणञ्चतुरस्रकस्य ^(३७) । सिंहमुखत्वं पादकेषु ^(३७) । ग्रहणाय
संचारणे लोहकण्टकानां चतुष्केऽप्येषु दानम् ^(३७) । पट्टिकाभिः दानम् ^(३७) ।
मसूकर(रक ?)स्यादानम् ^(३७) । उपरि वितानस्य ^(३७) । लम्बनानां सोपानकस्य
करणमिष्टकामयस्य स्थिरे ^(३७) । संचार्ये काष्ठमयस्य ^(३७) । असंपत्तौ निःश्रय-
णिकायाः ^(३७) । पादपीठस्य करणम् ^(३७) । पत्रवैभङ्गुकानामुपरि दानम् ^(३७) ।
कक्षपिण्डकस्य वा ^(३७) । पादयोरालम्बनमत्रार्थः ^(३७) । संपत्तिरस्य शिष्पा(?)काक-
चटकयोः ^(३७) ।

(७) जालादिदानम् ।

पारावतेभ्यो भुञ्जानानामि(म ?) विहेठाय जालदानम् ^(३७) । चातुर्विध्यमस्य ^(३७) ।
मौञ्जे(ञ्जो) वावल्बजः साणकः कार्पासिक इति ^(३७) । चक्रिकाणां चतुःषु
कोने(?)षु दानम् ^(३७) । तासु बन्धः ^(३७) । स्फुटनं क्लेदश्च काष्ठस्य तस्मादयोम-
वि. १५

यीनाम् ^(१०) । छिद्रस्यास्यैकदेशे करणम् ^(११) । भुक्ते प्रवेशाय ^(१२) । वेलायामस्य पिधानम् ^(१३) । पानीयेन प्रासादस्यापुवनाय वर्षासु पट्टानां दानं स्तम्भान्तरेषु ^(१४) । आलोकाय प्रदेशमुत्सृज्य ^(१५) । अभावे कि(ःकी)टकानां किलिञ्जानां वा ^(१६) । वार्षिकमासचतुष्टयान्तेऽपनयनम् ^(१७) ।

(८) मण्डलवाटादिकरणम् ।

करणं मण्डलवाटस्य ^(१८) । सीतलस्थानतायै बहिः भित्तिदानम् ^(१९) । स्तम्भपंक्तेः ^(२०) । वात[]यनमुक्तिः ^(२१) । आसनोत्तमसमानकक्ष्यापरिमाना- (? णा) न्तानाम् ^(२२) । जालिकाकवाटिकयोः दानम् ^(२३) । करणं भक्ताश्रयुपस्थापनचंक्रमणशालानाम् ^(२४) । अवच्छादनकानाञ्च कण्ठादेशपरिक्षिप्तानाम् ^(२५) ।

(९) भूमिगृहककरणम् ।

कल्पते भूमिगृहकम् ^(२६) । प्रासादवदत्र वेदिकागतम् ^(२७) । वेष्टिकत्वञ्च कन्थायां प्रव्रजितारामस्य ^(२८) । मुक्तोदकभ्रमत्वञ्च भित्तेः ^(२९) । वाटपरिखाभ्यां च ^(३०) । पुद्गलस्य च विहारः सपरिकरः ^(३१) । करणं नीलादिकृत्स्ननिमित्ता- मुखीभावाय नीलादिचतुर्विधस्य लयनभिक्तीनाम् ^(३२) ।

(१०) चित्रणमारामस्य ।

कल्पते चित्रितत्वं प्रव्रजितारामस्य ^(३३) । द्वारे यक्षाणां चित्रणं वज्रधरादिह- स्तानाम् ^(३४) । द्वारकोष्ठके संसारचक्रस्य ^(३५) । गण्डपञ्चकस्य करणम् ^(३६) । ऊर्ध्व(? ध्वं) देवमनुष्याणाम् ^(३७) । चतुर्णां द्वीपानाम् ^(३८) । औपपादुकानां सत्त्वानां घटि(? टी) यंत्रवच्चयवमानानामुपपद्यमानानां च रागद्वेषमोहानां पारावतभुजंग- सू(? शू) करकारेण ^(३९) । ग्रस्यमानयोर्मोहेन पूर्वयोः ^(४०) । प्रतीत(? त्य) समुत्पादस्य सामन्तके द्वादशाङ्गस्य ^(४१) । सर्वस्थानित्यतया ग्रस्तस्य ^(४२) । ऊर्ध्वं बुद्धस्य शुक्लं निर्वाणमण्डलमुपदर्शयेत् ^(४३) । गाथयोरारब्धमिति द्वयोरधस्तात् ^(४४) । आख्यातुरस्य स्थापनम् ^(४५) । सामन्तकेनास्य महाप्रातिहार्यमारभङ्गयोः ^(४६) । प्रासादे जातकानाम् ^(४७) । मालाधराणां यक्षाणां गन्धकुटिद्वारे ^(४८) । उप- स्थानशालायां स्थविरपंक्तेः ^(४९) । गन्ज(?) द्वारे[]ङ्कुरहस्तानां यक्षाणाम् ^(५०) । खाद्यहस्तानां भोजनमण्डपे ^(५१) । जेन्ताका(? क) शालायामङ्कुरक(? कु) शहस्तानां कु[]भाण्डानां चाग्निद्वी(? ग्नि दी) पयताम् ^(५२) । अग्निशालायां मेचकादि कुर्वता- मग्निं च ज्वालयतां कुम्भाण्डपुत्राणाम् ^(५३) । दानपतेर्दीपं धारयतो देवदूति(?) यस्य च ^(५४) । नानालंकारविभूषितानां कलशहस्तानां नागकन्यकानां चोदकं धारयन्तीनां पानीयमण्डपे ^(५५) । ग्लानकल्पिकशालायां तथागतस्य ग्लानमुप- तिष्ठतः ^(५६) । वर्चःप्रस्रावकुट्योः शिवपथिकायाः शिरस्करोटेर्वा ^(५७) ।

(११) विहारसम्मार्जनादि ।

न विहारे न[]भ्यवकाशे सधूममग्निं कुर्याद् धारयेद् धारकुड्डिमे सर्वम् ^(१६) ।
 धारयेत् तदर्थं भ्रष्टिकाम् ^(१७) । समावर्तनार्थञ्चायोमयं दण्डतपकम् ^(१८) ।
 टिंसुकेनापि (?) दारुमयेनैतत्कार्यसम्पत्तिः ^(१९) । विहारमुपधिवारिकः संमृज्यात्
 प्रत्यहम् ^(२०) । असक्तावुपयुज्यमानं प्रदेशम् ^(२१) । अवशिष्टमष्टम्यां चतुर्दश्यां च
 सर्वसंधे गण्डीमाकोदृढ्य धर्म्या वा कथयार्येण वा तूष्णीम्भावेन ^(२२) । धर्मो-
 त्सवे सेकः सुकुमार्याश्च गोमयकार्पाप्रदानम् ^(२३) । स्नानमन्तरे (?) ^(२४) ।
 हस्तपादप्रक्षालनं वा ^(२५) । गात्रस्योदकदिग्धेनानुपरिमार्जनम् ^(२६) । स्नेहलाभस्य
 करणम् ^(२७) । रत्नार्थं संमृष्टामृष्टयोर्गन्धकू(कु)टिप्रतिमाचैत्ययष्टिच्छयानां
 चार्या गाथां पठता लंघणं(?) नं ^(२८) । शयनासनस्यानयोरेवाह्नोः प्रत्यवेक्षणं
 संस्करणं निःसृतैः ^(२९) । सेकसंमार्गसुकुमारिगोमयकार्पाप्रदानानि वासवस्तूनि
 कुर्वीत ^(३०) । शयनासनं मलिनं प्रस्फोटयेत् ^(३१) । अतीव चेद् धावेत् ^(३२) ।
 ऊर्ध्व(?)सेकात्संसृष्टिः ^(३३) । ततश्च प्रज्ञपनम् ^(३४) । न प्रस्फोटिते सरजस्क-
 तायामाधारे ^(३५) । प्रज्ञपनीयेभ्यो वस्त्रस्यैकस्य प्रस्फोटने विनियोगः ^(३६) ।
 लूहस्य ^(३७) । प्रतिसंस्करणस्य ^(३८) । अशक्यतायां चीरीकृत्य यष्ट्यामुपनिबध्य
 प्रस्फोटनम् ^(३९) । तथाप्ययोग्यत्वे गोमयमृदास्तम्भसुशि(?)पिरे कुण्ड(?)स्य वा
 लेपनम् ^(४०) । पुण्याभिवृद्धिचिरतायै दात्रः (तुः?) ^(४१) । न द्वारकोष्ठके प्रासादे
 वा शय्याप्रज्ञप्तिं कृत्वा वा धारणं कुर्यात् ^(४२) । कुर्यादशद्रव (?) प्रतिपक्षेणार्थ-
 मष्टमीचतुर्दशै(?)शयोः) प्रासादे ^(४३) ।

(१२) मंचपीठादिधारणम् ।

धारयेत् मंचपीठम् ^(४४) । कुटिमाविनाशार्थं मण्डलमधःपादकच्छेदं
 कारयेनु(?)षमुटके चैनं स्थापयेन्नतुकेन वा वेष्टयेत् ^(४५) । नासंधो लेख्यपादक-
 पीठकास्वीकृतं भजेत ^(४६) । न भद्रासनमायाङ्गासनयोः ^(४७) । न दीपवृ-
 क्षस्य ^(४८) । अनेकलतकस्येत्यन्यपरम् ^(४९) । धारयेच्चतुरस्रकं वृषीम्बोपधानकं
 च ^(५०) । चतुर्द्विगुणद्विगुणीकृत्य सेवनम् ^(५१) । तूलेन पूरणम् ^(५२) । नाकृतं
 प्रत्यवेक्षणे शय्यां कल्पयेत् ^(५३) । नानुपस्थाप्य स्मृतिम् ^(५४) ।

(१३) सहानिषीदनम् ।

नापरेण सार्द्धमेकत्र मंचे संस्तरेऽन्यत्र वा ^(५५) । कल्पयेदसंभवे लज्जी पृथक्
 प्रत्यास्थीयान्तरे वृषिकापात्रस्थाविकादि दत्त्वा स्मृतिमुपस्थाप्य ^(५६) । न त्रया-
 दूर्ध्व(?)प्रचितिः साद्येन मंचरूढतां भजेत ^(५७) । न द्वया (?) दीर्घपीठि ^(५८) ।
 नासंस्थामनेकः ^(५९) । न त्रिवर्षाः परेणान्तरितेन सार्द्धमासनस्य ^(६०) । भजे-

दान्तर्गृहे उपाध्यायेनाप्यासनाभावे स्मृतिमुपस्थाप्य ^(१८) । न क्वचिद् गृहि-
णानुपसंपन्नेन वा ^(१९) । न षण्डपण्डकमातृघातकादितीर्थ्यतीर्थ्याक्रान्तकस्तेय-
संवासिकनानासंवासिकासंवासिकैः ^(२०) । न शिक्षादत्तकः ^(२१) ।

(१४) सांघिकपरिष्कारेषु वर्तनम् ।

शिक्षादत्तकेनासनत्वं चिलिनिमि(मिनि?)कायाः सोपसंपत्संधसन्निपाताद-
न्यत्र ^(२२) । न स्थलिकायाः संकटसंवाधप्राप्तावनापत्तिः ^(२३) । संचारणे शयनास-
नस्य द्वौ चेदेकेन मंचपीठस्य वा ग्रहणमपरेण वृश्या(?ष्या)देः ^(२४) । नैतत्सां-
घिकमद्यमाकर्षेन्निष्कर्षेदधीन(?) तथा कुर्याद् यथास्य धून(?त)मलरजोभियोगः
संपद्येत्(?त) ^(२५) । नास्याशुचिकुट्योः सान्निहित्यम्भजेत ^(२६) । न विनस्य(?)
छोरयेत् ^(२७) । आतपनं स्ये(?) शोषणं प्रस्फोटनं छिद्रेर्गडकदानम् ^(२८) । दण्ड-
कस्य स्फोटो(?) ^(२९) । क्षीणमध्यस्यान्तयोर्मध्यताकरणम् ^(३०) । रंजनं
तदर्हस्य ^(३१) । अशक्यप्रतिसंस्करणतायां दीपेषु विनियोगो वर्तिकात्वेन रत्नोप-
योगेषु पुद्गलदातृकेष्वपि ^(३२) । अनुपय(?यु)ज्यमानस्यात्र कर्दमेन भित्तिस्तम्भ-
कवाटसुपिरेषु रत्नेषु लेपनमित्यनुप्रतिपत्तिः ^(३३) । अद्देष्टस्ये(?)गृहीत्रा ^(३४) ।
शिष्टस्य संघेन संनिपत्य गण्ड्याकोट्टनेन ^(३५) । न शक्यं सांघिकमपहरन्तं दृष्ट्र(?)
न निवारयेत् ^(३६) । नो त्रासे सांघिकमव्युपेक्षेरन् ^(३७) । असंप्राप्तस्य स्थानम् ^(३८) ।
नेतरूपत्रै(?)योज्यत्वम् ^(३९) । परिभुक्तिरसंभवे स्वस्थानोपनयनस्य स्थानान्तरे
परिभोगेन ^(४०) । न स्थानान्तरीयं भक्तोपकरणलाभं स्थानान्तरे परिभुञ्जीत ^(४१) ।
तेनम(?)न्यस्यै दद्युः ^(४२) । दास्यत्वं ग्रहीतुः ^(४३) । दातुरप्रगमे ^(४४) । निरवद्योसि-
भिः सांघिकस्य स्वस्यैव निरुपयोज्यस्य तृणकाष्ठस्योपयोगः ^(४५) । यथागतिकानु-
द्दिष्ट अवृत्त्योपयोज्येन यथावृद्धिका ^(४६) । साद्ये याचनस्यैषाम् ^(४७) । नातो
विप्रयुक्तं वियोजयेत् ^(४८) । शुद्धत्वमुदकेन पादस्यैतत् तद्वावने ^(४९) । प्रविष्टत्वं
कुटौ तत् ^(५०) । न निषद्यायोनिषद्याषण्ण(?)मुपस्थापयेत् ^(५१) । नास्यां यथा-
वृद्धिका ^(५२) । न कर्दमामिषपरिशुद्धं भिक्षुम् ^(५३) । नाग्न्या निषीदेत् ^(५४) ।
न सत्यर्थिनि कृतकृत्य आवृद्धि भोज्यं धारयेत् ^(५५) । अकृतकृत्यत्वमन्तरालार्थ-
तन्त्रतायां मुक्तावासनस्य ^(५६) । चीवरेणैनदायपट्टेन वा तदधिष्ठितं कुर्वीत ^(५७) ।
नार्थिसद्भावे सत्यां गतौ सांघिकस्य पलिगुद्धतां भजेत ^(५८) । निरवद्यमेवंविधाद्
वियोजनं सत्यर्थे ^(५९) ।

(१५) नापितभाण्डादिधारणम् ।

धारयेत् संघो निषदां पुत्रकं(?) चा(वा?)स्याः ^(६०) । नापितभाण्डश्च सु(?)क्त्यां
प्रक्षिप्य भित्तो(?)त्तौ) स्थापनम् ^(६१) । वासी च सपरशुनखादनादि तद्
भाण्डम् ^(६२) । दानमनेनामृन्म(?)ण्म)यस्य भिक्षोः याचितकत्वेन ^(६३) । न

भिक्षुणीकाचभाण्डं धारयेत् ^(१७) । धारयेत् सर्वं तैलभाजनम् ^(१८) । कौर्ड(इड)वात् प्रभृत् (?)त्यर्धकौडवात् ^(१९) । स्थालीमामसीञ्च ^(२०) । अस्याः पर्यङ्किकाम् ^(२१) । मृन्म(?)यञ्चेद् धानम् ^(२२) । लब्धसंवृतिः दण्डां (?) ^(२३) । सिक्क्यं चैकवर्णम् ^(२४) । दद्युरेने (?) ^(२५) । जीर्णग्लानयोः ^(२६) । संभवत्यनयोरेकेन वचसा दानम् (?) ^(२७) । धारणं सशब्दस्य श(?)रीसृपादिप्रतिक्रियार्थं दण्डस्य ^(२८) । बन्धनं यष्टे[र]मूलास्फोटे कूटेन ^(२९) । प्रान्तादङ्गनेन ^(३०) । धारयेच्छत्रं वा रूढं वर्णमयम्वा ^(३१) । पञ्जरप्रमाण(णं) दण्डम् ^(३२) ।

(१६) ग्रामादिचर्या ।

नानेक (?) ग्राममध्ये गच्छेत् ^(३३) । मार्गवशत[ः] चैत् पार्श्वान्वनतेन ^(३४) । प्रचरेत् प(पि)ण्डाय वर्षत्तायां देवस्य ^(३५) । नाकल्पिकत्वम् ^(३६) । दण्डे निलीनस्य ^(३७) । स्थिते गृहेषु स्थापनम् ^(३८) । निर्गच्छता ग्रहणम् ^(३९) । न घोषवेशपानागारराजकुलचण्डला(?)ण्डाल)कठिनस्थतां भजेत ^(४०) । नाशुचिकुटिसमीपेऽवस्थानम् ^(४१) ।

(१७) आरण्यकरणीयम् ।

न रत्नभूतेन वस्त्रेणा(?)रण्ये निवसेत् ^(४२) । न मेरुकाचचूर्णेन प्रणाकासं(?) जातः ^(४३) । हिंगोः ^(४४) । निम्बावासकप्रत्रा(?)णाम्वा ^(४५) । तत्पुटस्य तत्रोपकरणतद(?)त्वम् ^(४६) । शोषणमस्ये(?)स्यै) तदर्थम् ^(४७) । दिग्मार्गतिथिदिवसनक्षत्रेष्व[र]रण्यक[ः] कुशलः स्यात् ^(४८) । नित्य[म्] सन्निहिताग्निपानीयः ^(४९) । सक्तुत् (?)क्तून्) संनिद्ध्यान्नतुकानि मधुसर्पिपिण्यि (?)र्पिपि) यथाशक्ति ^(५०) । शेषं भोजना (?) ज्ञायते चेत् ^(५१) ।

(१८) भिक्षुण्यकरणीयम् ।

न भिक्षुण्यरण्ये वसेत् ^(५२) । करणं वर्षकस्य नगराभ्यन्तरे ^(५३) । नास्यैषाय (?) द्वारे तिष्ठेत् ^(५४) । नावलोकनके ^(५५) । न चतुष्पथे ^(५६) । नाप्रावृत्तवती ^(५७) । प्रावरणत्वमत्र संकक्षिकायाः ^(५८) । नापिधायिनो बाह्येद् (?) गृहिसंनिधाने ^(५९) । अर्धपर्यङ्कोऽस्याः पर्यङ्कस्थाने ^(६०) । ददीत प्रस्त्रावकरणद्वारे प्राणकाप्रवेशाय वस्त्रप्रभृति ^(६१) । न प्रवेशावरणं विहारे भिक्षुणीनाम् ^(६२) । भिक्षवष्कुर्युः ^(६३) । अनालापाने अववादपोषधप्रवारणास्थापनैरेनाः परिदमयेयुः ^(६४) । नाननुज्ञास्ये(?)स्यै)षा भिक्षुं विहारं प्रविशेत् ^(६५) । सत्यसिनसा(?)न्तरेऽभ्यनुज्ञानम् ^(६६) । प्रस्त्रे (?) निर्जयोऽप्रदुष्टताम् ^(६७) ।

(१९) सूच्यादिसमायोजनम् ।

शू(?)सू)चीघटिकाचक्रिकताटकाकुञ्चिकानां बन्धनाय विहारे समायोजनम् ^(६८) ।

(२०) उपधिवारककरणीयम् ।

प्रदोषवध्वा (?) प्रत्यवेक्षणमुपधिवारिकेन विहारस्य ^(१७) । जागरणं सभय-
तायां प्रा(प्र)हरिकत्वेन ^(१८) । तव्यू(इडू)तेन वर्जनं स्वप्नसमापत्त्योः ^(१९) ।
कृततामत्र संविधानस्य उपधिवारिकं संघस्थविरः पृच्छेत् ^(२०) । विहारमोपे न
चेद् बद्धत्वं समायुक्तैरुपधिवारिकस्य दास्य (?) ^(२१) । हापने यावतामेतत्ताव-
तामंशानाम् ^(२२) । धारयेत् कुञ्चिकां ताडकं च ^(२३) । नाबद्धा यावद् भावं
बन्धनैः द्वारं प्रक्रामेत् ^(२४) । शून्यावासं चेत् प्रविशे[त्] सेकाद्यनुकुर्यात् ^(२५) ।
भाण्डं विप्रकृतं प्रतिशमयेत् निर्मृज्य(ज्ये?) दक्षमं चेत् ^(२६) । सं(?)श्वेत् कल्पका-
रोऽल्पहरिततां कारयेत् ^(२७) । गृहिणश्चेदत्रागच्छेयुर्धर्म्यमेभ्यक्कथामन्यच्च शक्य-
धर्मः कुर्यात् ^(२८) ।

(२१) वृक्षरोपणम् ।

नाकल्पिकं वृक्षरोपणम् ^(२९) । नैनमुद्वा न पालयेत् ^(३०) । आयुष्मणा(?)न्त-
र्वृक्षम् ^(३१) । अन्यमाफलनात् ^(३२) । चिरत्वे पंचकं वर्षाणाम् ^(३३) । स्वत्वन्नि-
युक्तस्यात्र भिक्षोः ^(३४) । हस्तयोः श(?)शो)चनम् ^(३५) । पादयोः दन्तकाष्ठविसर्ज-
नम् ^(३६) । पात्रनिर्मादनं स्नापनमिति यापनम् ^(३७) ।

(२२) गर्भगृहकरणम् ।

गर्भगृहस्य शीतवारणार्थं करणम् ^(३८) । गवाक्षानां(?)णा)मस्योच्छ्वासाय
मोक्षः ^(३९) । अवच्छादनदानम् ^(४०) । गृ(?)ग्री)ष्मेऽस्याच्छेदार्थमपनयः पूर्वस्यापि
वर्षाखण्डेदान्तम् ^(४१) । निर्वाहस्य चाम्भस(?)सः)करणम् ^(४२) । न मूलवृत्तिमव्युपेक्षे-
रन् ^(४३) । वर्षद्विभागेन विभज्य परिकर्मणाम् ^(४४) । क्वचिदन्तकाष्ठभक्ष्य(?)क्ष)णं
क्वचिन्मुखशोचनं क्वचित् पादयोरित्येवं न तत्प्रसृततया ^(४५) ।

(२३) पुष्पफलादिरक्षा ।

पुष्पफलरक्षणाय भिक्षूणामुद्देशः ^(४६) । भक्तकालाध्वमपरेषाम् ^(४७) । प्रथम-
तरं भुक्त्वा तैर्गमनम् ^(४८) ।

(२४) पठनम् ।

पृथक् प्रवृत्त्यापि पाठको बहुतरोपस्थापनकारिणामशक्त(?) सानुकम्पे-
त् (?) ^(४९) । अनुकम्पेतोद्दृष्ट्य तद्विनयं तदुद्देशस्वाध्यायनिकपरिपृच्छानिकदानैः
भिक्षुणीः ^(५०) ।

(२५) लेखनम् ।

लिखेच्छेखम् ^(५१) । असमर्थश्च स्मर्तुं धारणाय विनयम् ^(५२) । अलेख्यत्व-
मस्य ^(५३) । तद्वदत्र प्रातिमोक्षः ^(५४) । तत्प्रतिसंयुक्तम् ^(५५) । पैङ्गलिकस्य च ^(५६) ।

(२६) परिष्कारेषु निमित्तकरणम् ।

अदोषं निमित्तकरणम् ^(२६) । सांघिके नाम्नः शयनासने लेखनम् ^(२७) । देय-
धर्मोयममुक्तस्येदं नाम्नि विहार इति ^(२८) । वस्त्रेषु च ^(२९) । अन्यत्र चैवंविधे ^(३०) ।

(२७) बुद्धवचनस्य छन्दस्यनारोपणम् ।

न बुद्धवचनं छन्दसि पदे क्रमे वा तत्परायणतयाऽऽरोप्य पठित उद्गृही(क्ली)त
द्वहिः (?) शास्त्राणि समर्थः परसंज्ञपने अनुत्सृजन् बुद्धवचनाभियोगम् ^(२७) ।
तृतीयो दिवसभागस्तत्कालो [? S] प्रणा(? भा) तः ^(२८) । रात्रेश्च ^(२९) । उद्गृहीता-
नुग्रहिणो मन्त्रान् ^(३०) । प्रयुञ्जीत ^(३१) । नोपघातिनः ^(३२) ।

(२८) रत्नत्रयभिन्ना नमस्यता ।

रत्नत्रयस्यैषु नमस्यस्थाने व्याहारः ^(२८) । नान्यदेवतां नमस्येत् ^(२९) । न
पूजयेत् ^(३०) । नासत्कुर्यात् ^(३१) । आपर्णा(र्पा) गाथां भाषणेनैनामभिमुखं स्थित्वा
संबोध्य(?) छटाशब्देनायनप्राप्तो न गृह्णीना (? त) ^(३२) ।

(२९) शिल्पानुद्ग्रहणम् ।

न शिल्पमनुतिष्ठेत् ^(२९) ।

(३०) उपस्थानादिकरणीयता ।

शिक्षेयुरुपस्थापयेद् (?) वा ^(३०) । तद्भाण्ड[म्] समुत्सृज्य शस्त्रकोशं सूची-
गृहकं मेलदुकं च ^(३१) । उपतिष्ठेत् कुशलश्चित्सया (?) तीर्थं पुण्य[?]भिप्रा-
येना(? णा) नभृत्किया ^(३२) । न विवेकं दत्त्वा अन्यत्र गच्छेत् ^(३३) । गच्छेत् तद्रूपेषु
प्रत्ययेषु प्रतिविहारेऽसावुपद्रवे व्यपदिश्य ^(३४) । कुर्यान्नापितकरणीयं सब्रह्मचारि-
णस्तुल्यव्यञ्जनस्य प्रतिगुप्तप्रदेशे ^(३५) । घटनं च भयं मञ्चाङ्गस्य ^(३६) । ग्रन्थ-
(? थ) नञ्च रत्नार्थं मालागुणानाम् ^(३७) । लेखनञ्च रत्नपूज[?]भूतस्यासत्त्वकृतेरा-
लेख्यस्य ^(३८) । तत्त्वं तदर्थलेखायाः ^(३९) ।

(३१) मृतकक्रिया ।

मृतस्य सब्रह्मचारिणः शरीरपूजाकरणम् ^(३१) । दहनमस्य न चेत् सप्राणक-
व्रणत्वम् ^(३२) । प्रत्यवेक्षणेन निश्चयः ^(३३) । निखन[न]माप्लावनम्वा नद्याम् ^(३४) ।
अयुक्तो द्रवमध्ये स्थापनम् ^(३५) । निषद्ययोदक्थिरसो (?) दक्षिणपार्श्वेन ^(३६) ।
कक्षपिण्डकस्य शिरसि दानम् ^(३७) । तृणैः पत्रैः वा प्रतिच्छादनम् ^(३८) । धर्म-
श्रवणदक्षिणादेशनयोः करणम् ^(३९) । स्पृष्टवद्भिः सचेलस्नानस्य ^(४०) । अन्यैर्हस्त-
पादप्रक्षालनम् ^(४१) । चैत्यमभिवन्द्य प्रवेशः ^(४२) ।

(३२) स्तूपनिर्माणम् ।

द्वैविध्यं स्तूपे ^(३२) । सहगतत्वं स्तम्भभूतता च ^(३३) । अर्हत्वमस्य प्रव्रजि-

तानां कल्याणञ्चेत् ^(६०) । सर्वाकारस्य बुद्धानाम् ^(६१) । जगतीचतुष्कं जङ्घ[ि]-
ण्डकहर्मिकायष्टयस्त्रयोदश छत्राणि वर्षस्थालकनित्याकाराः ^(६२) । विवर्ष-
स्थालकस्य प्रत्येकबुद्धानाम् ^(६३) । फलपरिमाणैः छत्रैरेकाधिकैरस्य श्र[ि]वकाना-
नाम् ^(६४) । तथागतपार्श्वदेशवैवृत्तता चेत् तस्यां दिशि करणं यत्रैषां तत्परि-
वारदाने च स्थानमभूत् ^(६५) । नान्यस्मिन्न यथावृद्धिका ^(६६) । मुण्डकस्य
पृथग्भ[ि]जनानाम् ^(६७) । बहिरेषां संघारामात् कर्तव्यत्वम् ^(६८) । अर्हत्यार्ष-
स्तूपमहम् ^(६९) । सत्रह्यचारिणां श्र[ि]वस्तूपे निर्यातितस्येसि(?शि)त्वम् ^(७०) । धर्म्यं
बुद्धस्य लोहमयं स्तूपकरणम् ^(७१) । सुवर्णरूप्यवैदूर्यस्फटिकमयानां केशनख-
स्तूपानां च ^(७२) । अनुपरिवारस्यात्र करणम् ^(७३) । तुषितभवनवासादिपरिनिर्वा-
णान्तं वृत्तं तदाख्यम् ^(७४) । सुधादानम् ^(७५) । श्वेतनम् ^(७६) । दीपप्रतिग्रह-
णम् ^(७७) । वेदिकया वेष्टण(?नम्) ^(७८) । तोरणस्योत्स्रयणम् ^(७९) । ध्वजानां
दानम् ^(८०) । चातुर्विध्यमस्य ^(८१) । सिंहध्वजो मकरध्वजो नागराजध्वजो वृषभ-
ध्वज इति ^(८२) । गहनेऽपि करणम् ^(८३) । तोरणस्योत्स्रयणम् ^(८४) । चैरकस्य करण-
म्वेदिकयास्य परिक्षेपः ^(८५) । स्तम्भानां जे(?जै)रिकेन(?ण) लेपनम् ^(८६) ।
भित्तिः(?त्तेः) लाक्षया चित्रणं गन्धाभिषेकदानम् ^(८७) । तैलालचन्दनकुंकुमशे(?-
कानाञ्च ^(८८) । न कण्टकानां रोपणं नागदन्तकानां माससंयोजनाय दानमुत्ति-
ष्ठति ^(८९) । न छिद्राणां (?) ^(९०) । नोपरिदीपदानं आगारिकैष्पूजनार्थमधि-
रोहणमभावे श्रमणोद्देशैष्पादो(?दौ) प्रक्षाल्य गन्धोदकेन ^(९१) । न चेदनेन
गन्धैरुद्धृत्य वस्त्रेण वा वेष्टयित्वा शास्तु[ः] संज्ञामामुखीकृत्यार्थमभिधाय
स्मृतैः ^(९२) । तेषामपि भिक्षुभिरेवमेव ^(९३) । तदर्थं रज्ज्वासंजनम् ^(९४) । अवच्छेदन-
गर्भेण नासकं(?) प्रतिबन्धाय छादनम् ^(९५) । द्वाराणामनन्धकारायास्य मोचनम् ^(९६) ।

(३३) बुद्धप्रतिमाकरणम् ।

बुद्धप्रतिकृतै(?ते)स्करणम् ^(९७) ।

(३४) बुद्धप्रतिमामहः ।

महस्यास्याष्प्रस्थापनम् ^(९८) । जातिजटाचूडात्रोधिमहानाञ्च ^(९९) । नगर-
प्रवेशे चास्याष्करणम् ^(१००) । कल्पतेऽत्र भिक्षोस्तद्वहनम् ^(१०१) । नवकेष्वस्य
प्राप्तिः पंचभिः निकायैः परिवारदानम् ^(१०२) । आर्षेयस्य वृद्धैर्ग्रहणम् ^(१०३) । वादित्रेणै-
तद्वाद्यमानेन च महता सत्कारेण निरा(?र)वद्यं वादनाय कुरु कुरु भोष् (?भोः)
पुरुष ! शास्तुः पूजामित्युदीरणम् ^(१०४) । उद्धोषणं रथ्यावीथिचत्वा(?त्वर) सृ(?शृ)ङ्-
गाटकेषु श्वः परश्वो वा भविष्यत्तायां लिखितस्य इति बुद्धप्रवेशो भविष्यतीति
भुजादावारोपितस्य हस्तिस्कन्धे छत्रध्वजपताकापरिवृतस्य ^(१०५) ।

